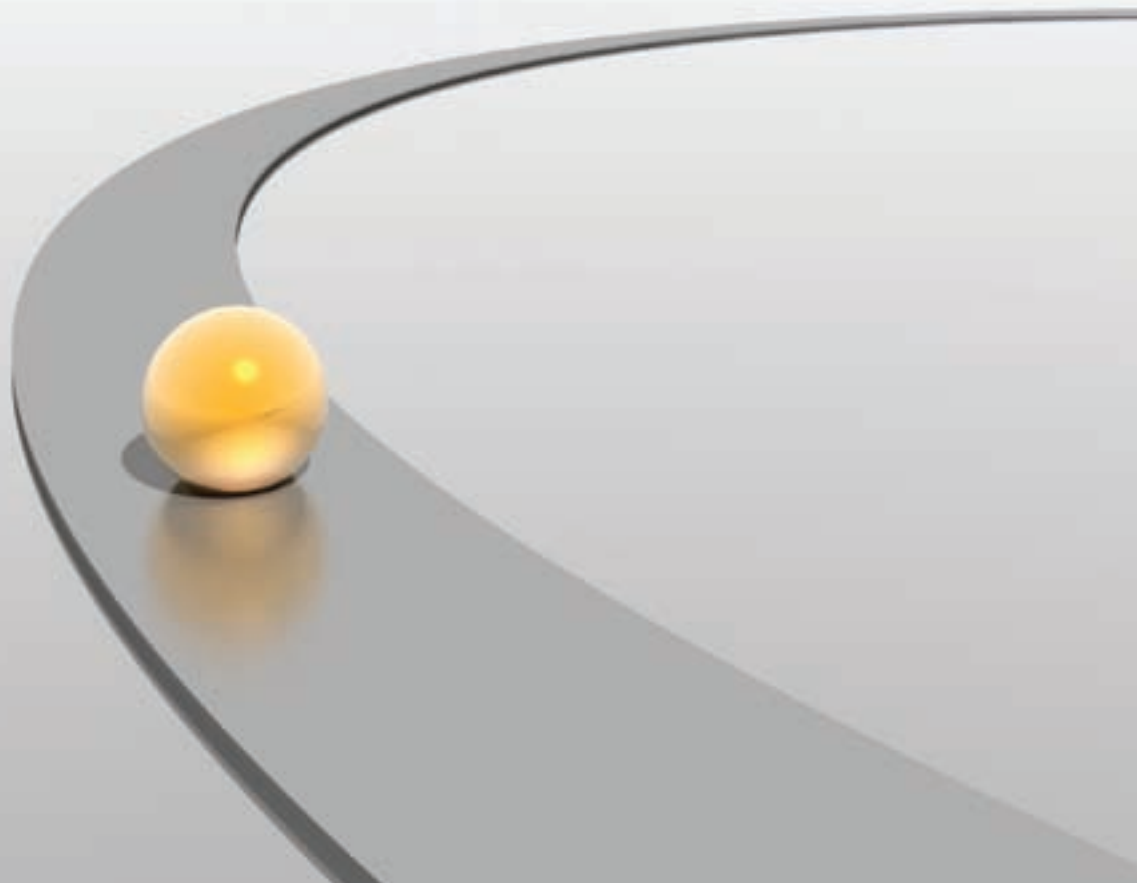

E I R O P A S O M B U D S

2 0 0 7 . G A D A Z I Ņ O J U M S

E I R O P A S O M B U D S

2 0 0 7 . G A D A Z I Ņ O J U M S

© Eiropas Kopienas, 2008. gads

Pārpublicēšana izglītojošiem un nekomerciāliem mērķiem atļauta ar nosacījumu, ka avots ir norādīts.

ISBN 978-92-9212-163-1

DOI 10.2869/8400

Pirmā vāka fotogrāfija: © iStockphoto.com/Silence

Šis ziņojums ir publicēts internetā: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

IESPIESTS UZ BALTA, HLORU NESATUROŠA PAPIĀRA

EIROPAS OMBUDS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING,
Parlamenta loceklīm,
Eiropas Parlamenta
Priekšsēdētājam
Rue Wiertz
1047 Brussels
BEĻĢIJA

Strasbūra, 2008. gada 10. marts

Priekšsēdētāja kungs!

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 195. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta Lēmuma par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, 3. panta 8. punktu es iesniedzu 2007. gada ziņojumu.

Ar cieņu,

P. Nikiforos Diamandouros

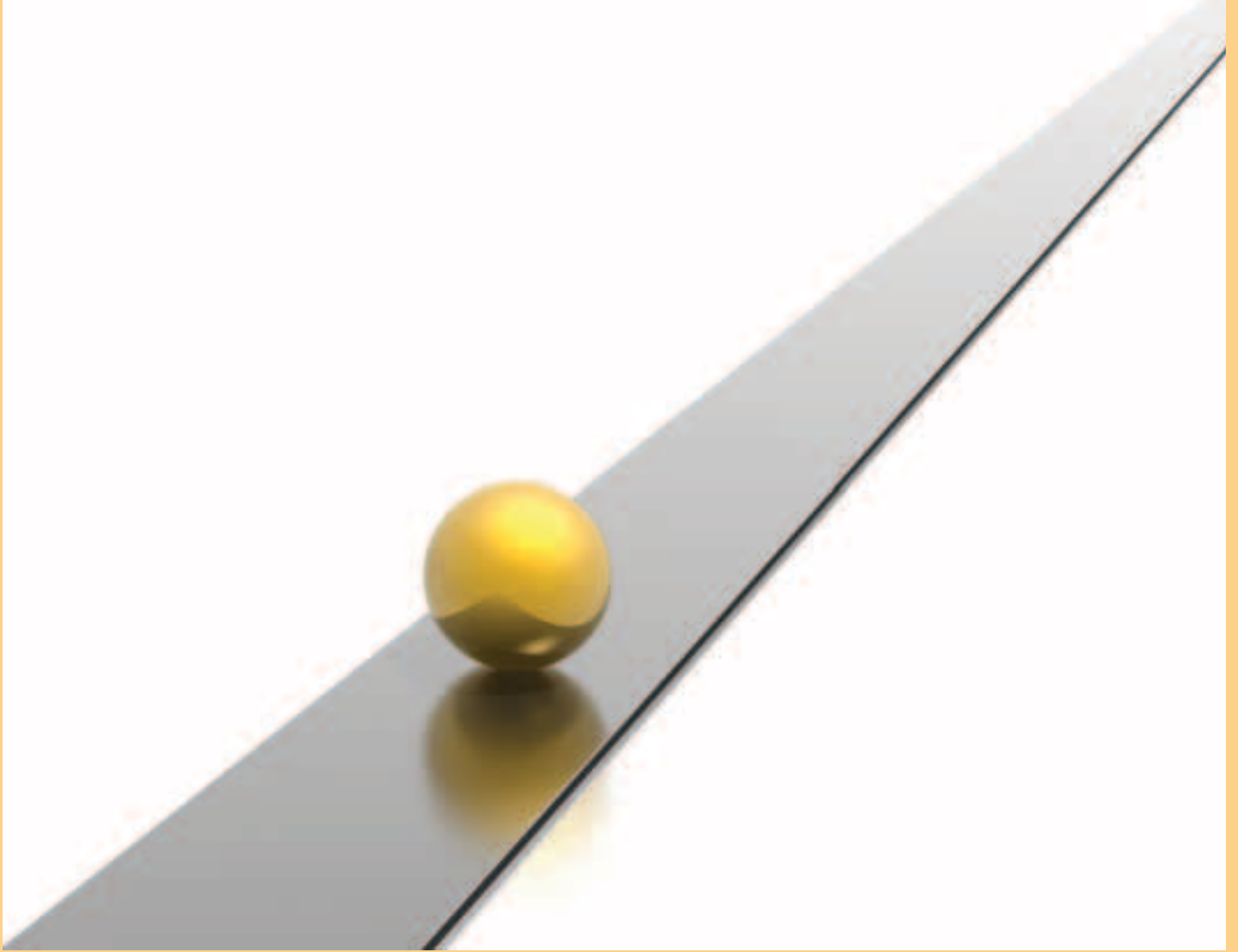

IEVADS	11
1 KOPSAVILKUMS	17
2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS	29
2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS	29
2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS	29
2.3 PIEŅEMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS	32
2.4 2007. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE	34
2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI	35
2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS	38
2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI	40
2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2007. GADĀ	43
3 LĒMUMU KOPSAVILKUMI	51
3.1 LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDU PĀRVALDĪBĀ	51
3.2 IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS	60
3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI	64
3.4 LIETAS, KAS SLĒGTAS AR OMBUDA AIZRĀDĪJUMU	66
3.5 IESTĀŽU PIEŅEMTIE IETEIKUMU PROJEKTI	80
3.6 CITU IEMESLU DĒĻ SLĒGTĀS LIETAS	83
3.7 LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS	88
3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS	89
3.9 OMBUDA IZSKATĪTIE PIEPRASĪJUMI	91
4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM	95
4.1 EIROPAS PARLAMENTS	96
4.2 EIROPAS KOMISIJA	97
4.3 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS	98

5	ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM IESTĀDĒM	101
5.1	EIROPAS OMBUDU TĪKLS	101
5.2	CITI OMBUDA RĪKOTIE SEMINĀRI UN KONFERENCES	112
5.3	CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN VIŅU BIROJU DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS	113
6	SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS	117
6.1	GADA BŪTISKĀKIE NOTIKUMI	117
6.2	INFORMATĪVĀS VIZĪTES	119
6.3	KONFERENCES UN TIKŠANĀS	124
6.4	ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM	125
6.5	PUBLIKĀCIJAS	127
6.6	TIEŠSAISTES SAZIŅA	127
7	PIELIKUMI	
A	STATISTIKA	131
B	OMBUDA BUDŽETS	138
C	PERSONĀLS	139
D	LĒMUMU RĀDĪTĀJS	148
	KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU	153

IEVADS

IEVADS

2007. gads bija nozīmīgs gads, it īpaši jautājumā par Eiropas pilsoņu tiesībām uz labu pārvaldību. 12. decembrī ES trīs galveno iestāžu – Parlamenta, Komisijas un Padomes priekšsēdētāji parakstīja un no jauna proklamēja ES Pamattiesību hartu, kas pirmoreiz proklamēta 2000. gada decembrī. Uzņemtas saistības attiecībā uz Lisabonas līgumā iekļauto juridiski saistošu hartu atspoguļo pieaugošo izpratni par to, ka pilsonim ir jābūt Eiropas svarīgāko jautājumu centrā. Raugoties no ombuda viedokļa, pateicoties šai Hartai, pirmo reizi tiesības uz labu pārvaldību tiek atzītas par Eiropas Savienības pilsonības pamattiesībām (41. pants).

Labā pārvaldība

Kopš es stājos amatā, 2003. gada 1. aprīlī, labas pārvaldības veicināšana Eiropas ombudam ir bijusi absolūta prioritāte. Es nepārtraukti atgādinu ES iestādēm un struktūrām, ka laba pārvaldība nozīmē daudz vairāk – nepietiek ar to, ka civildienesta ierēdņi vienkārši izvairās rīkoties pretlikumīgi. Amatspersonām ir jādomā par pakalpojuma sniegšanu un jānodrošina, ka sabiedrības locekļi saņem pienācīgu attieksmi un pilnībā īsteno savas tiesības.

Šķiet, ka ar šī ziņojuma palīdzību ir gūti konkrēti rezultāti. Man ir prieks ziņot, ka ES iestādes un struktūras 2007. gadā cītīgi strādāja, lai risinātu problēmas, novērstu pieļautās netaisnības un izlabotu kļūdas. Gada laikā mēs pieredzējām, ka attiecīgo iestāžu atrisināto lietu skaits dubultojās – 35% mūsu izmeklēšanu, kas ir bezprecedenta gadījums, tika slēgtas pēc tam, kad attiecīgā iestāde piekrita lietu nokārtot. Nevajag par zemu novērtēt šī sasnieguma nozīmi attiecībā uz sūdzību iesniedzējām, kā arī pilsoņiem kopumā. Es tiešām uzskatu, ka mēs sasniedzam ievērojamu progresu pretim patiesai pakalpojumu kultūrai.

Šajā ziņojumā izceltās septiņas ievērojamākās lietas liecina par šo attieksmes maiņu. Ne vairāk ne mazāk kā četras no tām attiecas uz Eiropas Komisiju, kura rīkojās ātri un konstruktīvi atrisināja vairākas sūdzības. Jāizceļ arī Eiropas Aviācijas drošības aģentūra, kura jau otro gadu pēc kārtas ir izcēlusies ar nozīmīgu lietu, demonstrējot savu gatavību konstruktīvi sadarboties ar ombudu, lai risinātu problēmas. Eiropas Padome atvainojās sūdzības iesniedzējam pēc tam, kad es to informēju par problēmu saistībā ar valodu, un apstiprināja savu apņemšanos turpmāk izvairīties no līdzīgām problēmām. Kā arī Eiropas Centrālā banka sniedza visvērtīgāko atbildi kādai bažīgai pilsonei, uzsverot, ka pievērš lielu uzmanību šo jautājumu noskaidrošanai un aicinot šo pilsoni jebkurus turpmākos jautājumus adresēt bankas ekspertiem. Mans nodoms, izceļot šos gadījumus, ir sniegt visām ES iestādēm un struktūrām labas pārvaldības modeļus, no kuriem smelties iedvesmu un pret kuriem izvērtēt savas esošās prakses. 2008. gadā es turpināšu mudināt visus rūpīgi veidot un veicināt pakalpojumu kultūru, lai attaisnotu pilsoņu cerības.

Daži no rezultātiem pilsoņu labā, kas ir dokumentēti šajā ziņojumā, tika panākti bez formālas sarakstes ar iestādi. Savās attiecībās ar iestādēm mēs tagad esam sasnieguši tādu stadiju, ka ātri spējam risināt lietas (kuru skaits pieaug), izvairoties no nepieciešamības veikt ilgstošas izmeklēšanas. Es esmu sācis plašāk pielietot daudz neformālākas procedūras, lai palīdzētu risināt problēmas elastīgā veidā; šo pieeju es turpināšu attīstīt 2008. gadā. Es uzskatu, ka tas ir pavērsiens mūsu iestādes darbā, kas pierāda, cik lielā mērā tiek respektēts ombuds, kā arī – cik lielā mērā iestādes ir gatavas palīdzēt pilsonim.

Nepārprotiet – problēmas ir un paliek. Tajā pašā 2007. gadā 15% lietu tika slēgtas ar kritisku piezīmi, jo attiecīgā iestāde nespēja sniegt tāda līmeņa pakalpojumu, kādu pilsoņi ir tiesīgi saņemt. Šo lietu piemēri ir iekļauti ziņojumā. Tie skar, piemēram, iestādi, kas atteicās mainīt darbā pieņemšanas procedūras, pamatā tādēļ, ka tā vienkārši pašai iestādei administratīvi ir izdevīgāk,

vai arī iestādi, kura pārmērīgi ilgi kavējās uzsākt pārkāpuma izskatīšanas procedūru, pat īsti nepaskaidrojot iemeslus. 2008. gadā mēs atkal sagatavosim turpinājuma ziņojumu par šīm kritiskajām piezīmēm, lai nodrošinātu, ka iestādes no tām gūst mācību. Es plānoju arī izpētīt, kā ombuda lēmumus padarīt uztveramākus, lai ar tiem vēl efektīvāk varētu sniegt padomus gan pilsoņiem, gan amatpersonām par to, ko nozīmē laba pārvaldība.

Protams, vēl ir daudz jādara, lai ES iestādēs un struktūrās veicinātu labas pārvaldības principus. Lai palīdzētu izstrādāt noderīgas stratēģijas, 2007. gada novembrī es sasaucu darba semināru Briselē. Tajā notika aktīva viedokļu apmaiņa par to, kā Eiropas ombuds var palīdzēt panākt to, ka tiesības uz labu pārvaldību kļūst par realitāti. Diskusiju rezultātā tika izstrādātas vairākas rosinošas un novatoriskas idejas turpmākajiem gadiem. Es ar nepacietību gaidu, kad varēšu tās īstenot praksē, lai pilsoņi visā Eiropā no tām varētu gūt labumu.

Labāka saziņa

Sava 2006. gada ziņojuma ievada daļu es noslēdzu uzsverot to, ka nākamajā gadā man ir divējāds mērķis - sadarboties ar iestādēm, lai sekmētu labu pārvaldību, un realizēt informatīvos pasākumus, lai ar to palīdzību visi, kuriem varētu rasties vajadzība izmantot Eiropas ombuda pakalpojumus, būtu pienācīgi un pareizi informēti par to, kā to darīt.

Attiecībā uz šo otro mērķi 2007. gads bija pagrieziena punkts. Mēs beidzot panācām risinājumu pieņemamo sūdzību procentuālās attiecības jomā. Pateicoties ambiciozai un rūpīgi izplānotai informācijas kampaņai, pieņemamo sūdzību skaits pieauga gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē salīdzinājumā ar 2006. gadu. Tā rezultātā, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām, šajā gadā ombuda uzsāko izmeklēšanu skaits pieaudzis par 17%. Tajā pašā laikā mūsu centieni pilnveidot informāciju pilsoņiem par to, kas ir un kas nav Eiropas ombuda darbības lokā, palīdzēja vairāk pilsoņiem nekā jebkad agrāk atrast atbilstošu palīdzības veidu valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

Šajā sakarā galvenais 2007. gada notikums bija Eiropas ombudu tīkla deklarācijas pieņemšana. Šīs deklarācijas mērķis ir vairāk popularizēt ombudu darba ES dimensiju, kā arī izskaidrot, kādus pakalpojumus tīkla locekļi sniedz cilvēkiem, kuri sūdzas par jautājumiem, kas ietilpst ES likumdošanas ietvaros. Šī deklarācija ir pieejama Eiropas ombuda tīmekļa vietnē visās ES oficiālajās valodās. Tās teksts ir pilnībā ietverts arī šī ziņojuma 5. nodaļā. Tīkla locekļi proaktīvi strādās pie tā, lai veicinātu informētību par šo deklarāciju un tādejādi nodrošinātu, ka pilsoņi saprot, kurš vislabāk varētu atrisināt viņu sūdzības saistībā ar ES likumdošanu.

Vēl viena svarīga iniciatīva šinī jomā varētu piepildīties 2008. gadā. Pagājušajā gadā mans birojs izstrādāja interaktīvu ceļvedi, kas sāks darboties nākamajā gadā kā ombuda jaunās tīmekļa vietnes sastāvdaļa. Šī jaunā iezīme palīdzēs pilsoņiem atrast vispiemērotāko līdzekli sūdzību risināšanai. Ar ceļveža palīdzību lielāks skaits sūdzību iesniedzēju varēs tieši vērsties pie struktūras, kas vislabāk var risināt viņu sūdzību. Cik ceļvedis būs veiksmīgs, to pierādīs, cerams, tas, ka mans birojs saņems vēl mazāk nepieņemamo sūdzību.

Vispiemērotākā palīdzības meklēšanas ceļa noteikšana jau no iesākuma ir svarīga vairāku iemeslu dēļ. Tā palīdz izvairīties no vilšanās, ko piedzīvo pilsoņi, kuri saņem atbildi, ka struktūra, kurā viņi ir vērsušies, nespēj viņiem palīdzēt. Tā arī nozīmē, ka sūdzības tiek risinātas ātrāk un efektīvāk, tādejādi nodrošinot, ka pilsoņi var pilnībā īstenot savas tiesības saskaņā ar ES likumdošanu. Beidzamais svarīgais apsvērums ir šāds — samazinot nepieņemamo saņemto sūdzību proporciju, mana iestāde spēs labāk pildīt savu galveno uzdevumu — palīdzēt cilvēkiem, kurus neapmierina veids, kādā pret viņiem izturas ES iestādes un struktūras. Neapšaubāmi, mana darba visapmierinošākais aspekts ir redzēt, ko mans birojs var panākt šo pilsoņu labā. Daudzi šādu 2007. gada panākumu piemēri ir izcelti šajā ziņojumā. Es ar prieku turpināšu šo darbu Eiropas pilsoņu labā arī nākamajā gadā.

Kā es bieži esmu teicis, gada ziņojums ir ombuda vissvarīgākā publikācija. Tas ļauj ombudam atskaitīties par paveikto darbu Eiropas Parlamentam, kuram domāts šis ziņojums. Tas kalpo par atbalsta resursu ES iestādēm un struktūrām to pārvaldības uzlabošanā. Tas padara ombuda darbu pieejamu plašam cilvēku, kuri vēlas sekot līdzi ombuda darbībām, lokam, tai skaitā sabiedrībai

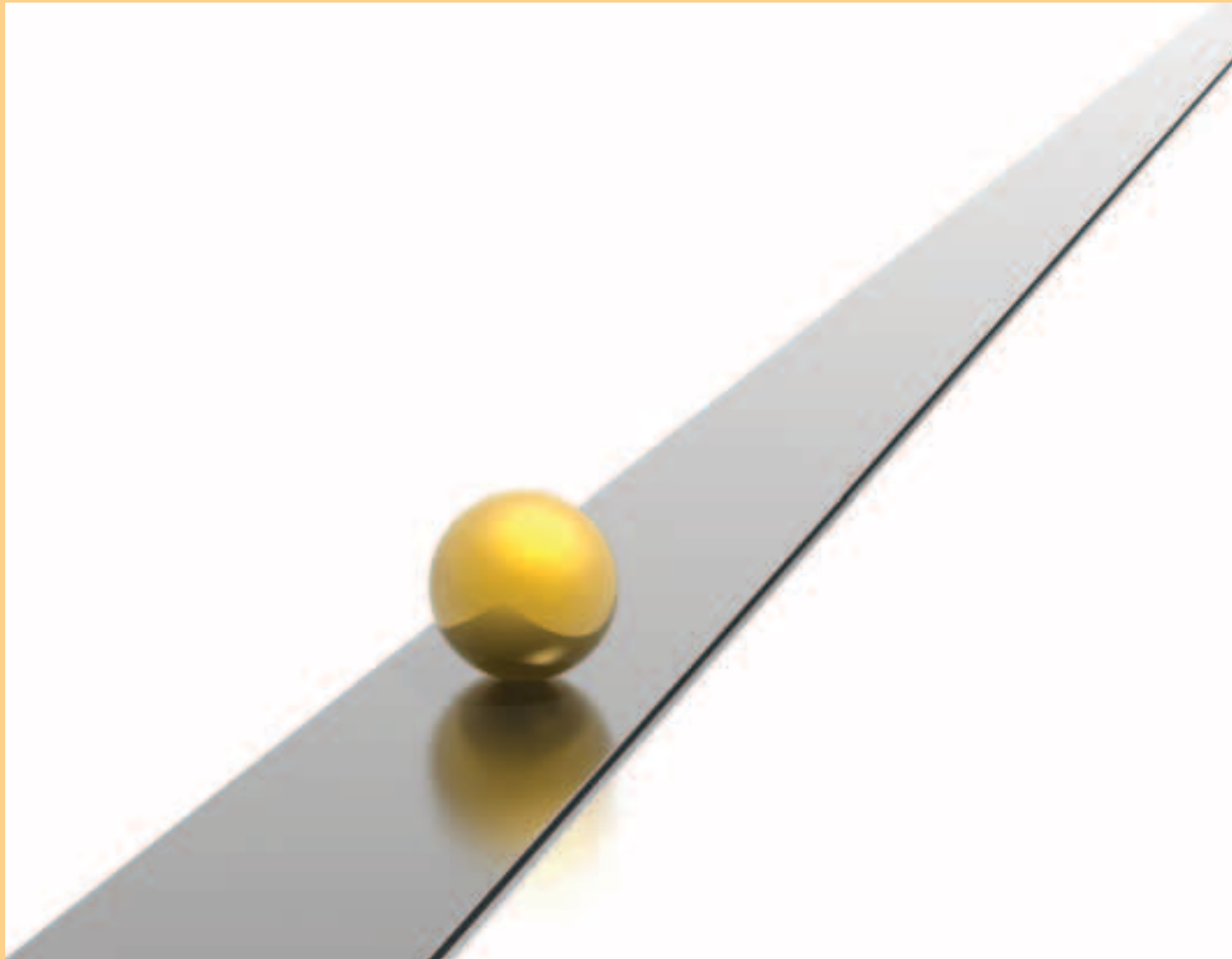

kopumā, plašsaziņas līdzekļiem, mācību spēkiem, civildienesta ierēdņiem un kolēģiem no ombudu birojiem visā pasaulē. Pēdējos gados ziņojumā ir ieviestas izmaiņas, lai tas būtu vēl lietotājdraudzīgāks. Turpmākie uzlabojumi ir jauna šī ziņojuma papildiezīme. Visvairāk šos uzlabojumus var pamanīt 5. un 6. nodaļā, kurās mēs vairāk centāties sniegt pārskatu par darbībām un to analīzi, nevis kā iepriekš — pasākumu un sanāksmju detalizētu sarakstu. Mēs ceram, ka tas lasīšanu padara vēl interesantāku un sniedz patiesu šo svarīgo iniciatīvu pievienotās vērtības atspoguļojumu. Mēs ar nepacietību gaidīsim jūsu atsauksmes.

Strasbūrā, 2008. gada 15. februārī

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

KOPSAVILKUMS

1

1 KOPSAVILKUMS

Trīspadsmitais Eiropas ombuda ziņojums Eiropas Parlamentam sniedz pārskatu par ombuda darbību 2007. gadā. Šis ir piektais gada ziņojums, ko sniedz *P. Nikiforos DIAMANDOUROS*, kurš ieņēma Eiropas ombuda amatu 2003. gada 1. aprīlī.

ZIŅOJUMA UZBŪVE

Ziņojums sastāv no sešām nodaļām un četriem pielikumiem. Tas sākas ar ombuda personisku ievadu, kurā viņš izceļ pagājušā gada galvenos pasākumus un sasniegumus un atspoguļo idejas nākamajam gadam. Tam seko šī ziņojuma kopsavilkums, kas ir tā 1. nodaļa.

2. nodaļā aprakstītas ombuda procedūras sūdzību izskatīšanai un izmeklēšanu ierosināšanai. Tajā sniegts iepriekšējā gadā izskatīto sūdzību pārskats, kā arī ietverta to lietu rezultātu tematiskā analīze, kuras pēc izmeklēšanas slēgtas. Šī analīze ietver būtiskākos secinājumus par tiesību aktiem un faktiem, kas ietverti ombuda 2007. gadā pieņemtajos lēmumos.

3. nodaļu veido ombuda 2007. gada lēmumu kopsavilkumu izlase, kas aptver sūdzībās un pēc paša iniciatīvas veiktajās izmeklēšanās iesaistītās personas un iestādes. Kopsavilkumi ir vispirms sakārtoti pēc atzinuma vai rezultātu tipa, pēc tam pēc attiecīgās iestādes vai struktūras. Nodaļas beigās ir iekļauts lēmuma kopsavilkums, kas pieņemts pēc paša iniciatīvas veiktās izmeklēšanas, un jautājumu paraugs, kuru iesniedzis valsts ombuds.

4. nodaļā apskatītas attiecības ar citām Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām. Tās sākumā izklāstīta ombuda konstruktīvo darba attiecību ar iestādēm un struktūrām vērtība, tālāk sniegts saraksts, kurā minētas dažādas tikšanās un pasākumi, kas šajā sakarā risinājušies 2007. gadā.

5. nodaļā skatītas Eiropas ombuda attiecības ar valstu, reģionu un vietējiem ombudiem Eiropā un ārpus tās. Tajā plaši aprakstītas Eiropas ombudu tīkla darbības, kā arī ietverta informācija par ombuda darbību semināros, konferencēs un sanāksmēs.

6. nodaļā sniegts ombuda saziņas pasākumu pārskats. Nodaļa sadalīta sešās daļās, aptverot gada svarīgākos notikumus, ombuda informatīvās vizītes, konferences un sanāksmes, kurās iesaistīts ombuds un viņa personāls, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un saziņu tiešsaistē.

A pielikumā ietverta statistika par Eiropas ombuda darbu 2007. gadā. B un C pielikumā atrodama sīkāka informācija par ombuda budžetu un personālu, attiecīgi. D pielikumā ietverts 3. nodaļā minēto lēmumu rādītājs pēc lietas numura, temata un pārvaldībā konstatētās kļūdas tipa. Tajā uzskaitītas arī nozīmīgākās lietas un visas lietas, kas 2007. gadā slēgtas ar aizrādījumu.

ĪSS APSKATS

Eiropas ombuda misija

Eiropas ombuda birojs ar Māstrihtas Līgumu tika izveidots kā daļa no Eiropas Savienības pilsoniskuma. Ombuds izmeklē sūdzības par kļūdu pārvaldībā Kopienas iestāžu un struktūru darbībā, izņemot Eiropas Kopienų Tiesu un Pirmās instances tiesu, kuras darbojas savās tiesiskajās pilnvarās. Ar Eiropas Parlamenta piekrišanu ombuds ir definējis "kļūdu pārvaldībā", tajā ietverot cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldības principu ievērošanu.

Papildu atbilžu sniegšanai uz privātpersonu, uzņēmumu un asociāciju sūdzībām ombuds proaktīvi strādā, uzsākot izmeklēšanas pēc savas iniciatīvas, tiekoties ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām, kā arī uzrunājot pilsoņus, lai informētu tos par viņu tiesībām un to, kā šīs tiesības īstenot.

Sūdzības un izmeklēšanas 2007. gadā

2007. gadā ombuds saņēma 3 211 jaunu sūdzību salīdzinājumā ar 2006. gadā saņemtajām 3 830 sūdzībām. Tomēr, gan absolūtajā, gan relatīvajā izteiksmē ir pieaudzis pieņemamo sūdzību skaits – no 449 (kopumā 12%) sūdzībām 2006. gadā līdz 518 (16%) sūdzībām 2007. gadā. Tā rezultātā gada laikā, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām, uzsāktu izmeklēšanu skaits pieauga par 17%.

Kopumā 58% no visām sūdzībām, ko ombuds saņēmis 2007. gadā, ir sūtītas elektroniski – vai nu pa e-pastu, vai izmantojot ombuda tīmekļa vietnē atrodamo sūdzības veidlapu. 3 056 gadījumos sūdzības tieši sūtīja atsevišķi pilsoņi, bet 155 tika saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

Gandrīz 70% gadījumu ombudam bija iespēja palīdzēt sūdzības iesniedzējam, veicot lietas izmeklēšanu, pārsūtot sūdzību kompetentai struktūrai vai sniedzot padomu par to, kur vērsties, lai saņemtu tūlītēju un efektīvu problēmas risinājumu.

Gada laikā, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām, kopumā tika uzsāktas 303 jaunas izmeklēšanas. Ombuds arī pēc savas iniciatīvas uzsāka sešas izmeklēšanas. Kopumā Eiropas ombuds 2007. gadā veica 641 izmeklēšanu, no kurām 332 bija pārņemtas no 2006. gada.

Tāpat kā iepriekšējos gados vairumā izmeklēšanu, t. i., kopumā 413 lietās jeb 64% gadījumu, bija iesaistīta Eiropas Komisija. Ņemot vērā to, ka Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kas pieņem tādus lēmumus, kuri tieši ietekmē pilsoņus, tai būtu jābūt galvenajam pilsoņu sūdzību objektam. 87 izmeklēšanas (kopumā 14%) notika saistībā ar sūdzībām par Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO), 59 izmeklēšanas (9%) saistībā ar Eiropas Parlamentu, 22 izmeklēšanas (3%) saistībā ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai un 8 izmeklēšanas (1%) saistībā ar Eiropas Savienības Padomi.

Galvenie konstatētie pārvaldībā pieļauto kļūdu veidi ir pārredzamības trūkums, tostarp informācijas nesniegšana (28% gadījumu), negodīgums vai varas ļaunprātīga izmantošana (18%), neapmierinošas procedūras (13%), kavēšanās, no kuras varēja izvairīties (9%), diskriminācija (8%), nolaidība (8%), juridiska kļūda (4%) un pienākumu nepildīšana, kas liecina par to, ka Eiropas Komisija attiecībā uz dalībvalstīm nepilda savu "Līguma sargātājas" lomu (3%).

2007. gadā galvenais ombuda e-pasta konts tika lietots, lai atbildētu uz kopumā 7 273 e-pastiem ar informācijas pieprasījumiem. No tiem 3 127 bija masu vēstules, ko iesnieguši pilsoņi attiecībā uz sūdzībām, kuras Eiropas ombuds jau bija saņēmis, bet 4 146 bija individuāli informācijas pieprasījumi.

Tādejādi kopumā attiecīgajā gadā ombuds apstrādāja 10 484 sūdzības un informācijas pieprasījumus no pilsoņiem.

Ombuda veikto izmeklēšanu rezultāti

2007. gadā ombuds slēdza 348 izmeklēšanas, kas ir 40% pieaugums salīdzinājumā ar 2006. gadu. No tām 341 bija saistītas ar sūdzībām un septiņas bija paša iniciatīvas. Secinājumu izklāsts atrodams turpmāk tekstā.

Nav konstatēta kļūda pārvaldībā

2007. gadā 95 gadījumos ombuds lietu slēdza, nekonstatējot pārvaldībā pieļauto kļūdu. To nebūt nevar uzskatīt par sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu rezultātu, jo tas vismaz saņem no attiecīgās iestādes vai struktūras plašu paskaidrojumu par to, kas ir izdarīts, kā arī ombuda veikto lietas pārskatu. To lietu piemēru vidū, kurās 2007. gadā nav konstatēta kļūda pārvaldībā, ir šādas lietas:

- Ombuds saņēma sūdzību, kurā apgalvots, ka Eiropas Komisija kļūdainu apsvērumu dēļ neveica pasākumus pret Īriju par iespējamo ES Dzīvotņu direktīvas pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs sūdzējās arī par Komisijas lēmumu neveikt nekādus turpmākus pasākumus attiecībā uz argumentiem par iespējamiem Atkritumu direktīvas pārkāpumiem. Ombuds atklāja, ka Komisija bija sniegusi saprātīgu skaidrojumu par tās stratēģisko lomu attiecībā uz šo direktīvu īstenošanu. Viņš arī norādīja, ka Komisija sūdzības iesniedzējam šajā lietā bija sniegusi attiecīgu noderīgu ieteikumu. (3660/2004/PB)
- Sūdzības iesniedzēja ombudam sūdzējās, cita starpā, par pārredzamības trūkumu un nepamatotu kavēšanos no Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) puses, atbildot uz jautājumiem, ko viņa bija uzdevusi tai par antidepresantu nekaitīgumu un iespējamo pašnāvības risku. Sūdzības iesniedzējas vīrs zāļu lietošanas laikā izdarīja pašnāvību, tādēļ sūdzības iesniedzēja nosūtīja Aģentūrai vairākus jautājumus un informācijas pieprasījumus. Izmeklēšanas laikā Aģentūra atvainojās sūdzības iesniedzējai par to, ka nebija atbildējusi uz dažiem jautājumiem un sniedza atbildes uz šiem jautājumiem. Lai gan sūdzības iesniedzēja joprojām bija neapmierināta, ombuds uzskatīja, ka Aģentūra ar savu rīcību bija atrisinājusi norādītos trūkumus, tādēļ kļūda pārvaldībā vairs nepastāvēja. (2370/2005/OV)
- *Greenpeace* sūdzējās ombudam, apgalvojot, ka Komisija ir izteikusi nepareizas, maldinošas un apmelojošas apsūdzības saistībā ar NVO izdoto pētījumu attiecībā uz jautājumu par “virpuļdurvīm” starp Komisiju un lobējošo ķīmijas nozari. Ombuda izmeklēšana parādīja, ka šis apgalvojums nav pamatots. Lai gan ombuds kļūdu pārvaldībā neatrada, viņš uzsvēra, cik svarīga ir pārskatāmība attiecībā uz lobēšanas darbībām, kuras tiek veiktas likumdošanas izstrādāšanas procedūrās. (2740/2006/TN)

Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdu pārvaldībā, viņš var dot iespēju iestādei vai struktūrai turpmāk uzlabot tās pārvaldības kvalitāti. Tādos gadījumos ombuds izsaka papildu piezīmi, kā tas darīts, piemēram, šajos gadījumos:

- Polijas vides NVO sūdzējās, ka Eiropas Investīciju banka (EIB) ir rīkojusies pretēji savam “Vides paziņojumam”, kad līdzfinansējusi Polijas ceļu modernizācijas projektu. Ombuds kļūdu pārvaldībā nekonstatēja. Tomēr, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs sūdzību vienlaicīgi bija iesniedzis Polijas ombudam, Eiropas ombuds mudināja EIB apsvērt iespēju izveidot saziņas un informācijas iegūšanas kanālus ar attiecīgām valsts un reģionālām uzraudzības iestādēm, piemēram, ombudiem, kas varētu kalpot par papildu informācijas avotiem attiecībā uz EIB finansētu projektu atbilstību valsts un Eiropas likumiem. (1779/2006/MHZ)

Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Cik vien iespējams, ombuds cenšas panākt labvēlīgu lietas risinājumu, kas apmierinātu gan sūdzības iesniedzēju, gan apsūdzēto iestādi. Kopienas iestāžu un struktūru sadarbība ir būtiska šādu labvēlīgu risinājumu sekmēšanā, tādējādi palīdzot uzlabot iestāžu un pilsoņu attiecības un izvairīties no nepieciešamības pēc dārgas un laikietilpīgas tiesāšanās.

2007. gadā iestādes vai struktūras pašas atrisināja 129 lietas pēc tam, kad ombudam bija iesniegta sūdzība. Tas ir divreiz vairāk nekā 2006. gadā un atspoguļo iestāžu un struktūru pieaugošo gatavību uzskatīt ombudam iesniegtās sūdzības par iespēju izlabot kļūdas, kas radušās, kā arī sadarboties ar ombudu pilsoņu labā. Starp 2007. gadā atrisinātajām lietām bija šādas lietas:

- pēc tam, kad Vācijas universitāte iesniedza sūdzību par nesaskaņām ar Komisiju attiecībā uz maksājumu, kas saistīts ar projektu *Erasmus* programmas ietvaros, ombuds sazinājās ar Komisiju, kas šo lietu nokārtoja divu nedēļu laikā. Universitātes centieni pārliecināt Komisiju, ka aprēķinos bija ieviesies kļūda, bija bijuši neveiksmīgi. Komisija atzina kļūdu un atmaksāja pieprasīto summu EUR 5 400 apmērā ar procentiem. Ombuds atzinīgi novērtēja Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāta rīcību, kādā tas atrisināja šo sūdzību pēc tam, kad ombuds bija vērsis uz to uzmanību. (3495/2005/GG)
- Komisija atmaksāja nenomaksātu summu EUR 88 000 apmērā Francijas konsultāciju uzņēmumam, kas sūdzējās, ka iestāde nebija pilnībā atmaksājusi attaisnotos izdevumus par šā

uzņēmuma piedalīšanos Informācijas sabiedrības tehnoloģijas programmā ar Ķīnu. Komisija puda iebildumus, ka sūdzības iesniedzējs savos aprēķinos ir pieļāvis kļūdu. Pēc tam, kad ombuds iejaucās, Komisija piekrita atmaksāt nenomaksāto summu. (1471/2007/(CC)RT)

Ja izmeklēšanā tiek konstatēta pārvaldībā pieļauta kļūda, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja tas iespējams. Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā sūdzības iesniedzējam kompensāciju. Jebkurš šāds piedāvājums tiek izteikts *ex gratia*, tas ir, neatzīstot juridisko atbildību vai neradot juridisku precedentu.

Gadā tika slēgtas piecas lietas pēc tam, kad bija panākts mierizlīgums. 2007. gada beigās vēl tika izskatīts 31 mierizlīgumu priekšlikums. Starp lietām ar mierizlīgumiem 2007. gadā bija šādas lietas:

- Komisija pieņēma ombuda priekšlikumu noslēgt mierizlīgumu un samazināja piedzenamo summu no darbuzņēmēja, kurš bija iesaistīts projektā Libānā. Šāds risinājums tika panākts pēc tam, kad ombudam bija iesniegta sūdzība, kurā darbuzņēmējs sūdzējās par netaisnu rīcību ar līgumu. Lai gan ombuds neuzskatīja, ka visi sūdzības iesniedzēja apgalvojumi ir pamatoti, viņš secināja, ka Komisijas lēmums piedzīt zināmas summas veido kļūdu pārvaldībā. Lai veiktu pasākumus un panāktu lietas atrisināšanu, Komisija piekrita pārskatīt lietu. (2577/2004/OV)
- Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) atcēla apstrīdētu lēmumu pēc tam, kad ombuds ierosināja noslēgt mierizlīgumu. Lieta attiecās uz EASA lēmumu par tipa sertifikācijas pamatojumu noteiktai lidmašīnai. Izanalizējot attiecīgos tiesiskos aktus, ombuds nebija pārliecināts, ka lēmumam ir pietiekams juridiskais pamatojums. EASA atbildēja, sakot, ka jau ir ieguvusi nepieciešamo informāciju, lai varētu izsniegt tipa sertifikātu, tādēļ atcēla apstrīdēto lēmumu. (1103/2006/BU)
- bijušais Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs (EUMC) pieņēma mierizlīguma priekšlikumu, sniedzot pilnīgāku informāciju neveiksmīgam konkursantam par to, kā viņa piedāvājums tika salīdzināts ar tās organizācijas piedāvājumu, kas uzvarēja konkursā. Sūdzības iesniedzējs bija vērsies pie ombuda, apgalvojot, ka EUMC nesniedza viņam apmierinošas atbildes uz viņa jautājumiem, kā arī nepiemēroja pārredzamus kritērijus. Pēc izmeklēšanas sūdzības iesniedzējs pateicās ombudam par viņa darbu un to, ka viņš nodrošina ticamu aizsardzību pārredzamībai ES mērogā. (1858/2005/BB un 1859/2005/BB)

Aizrādījumi, ieteikumu projekti un īpaši ziņojumi

Ja mierizlīgums nav iespējams vai ja šāda risinājuma meklēšana nav veiksmīga, ombuds vai nu slēdz lietu ar aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, vai arī sagatavo ieteikuma projektu.

Aizrādījums parasti tiek izteikts, ja i) attiecīgā iestāde vairs nespēj novērst kļūdu pārvaldībā, ii) šķiet, ka pārvaldībā pieļautajai kļūdai nav vispārējas ietekmes un iii) ombudam vairs nav nepieciešamības veikt papildu pasākumus. Aizrādījums tiek izteikts arī tad, ja ombuds uzskata, ka ieteikuma projektam nebūs lietderīga nozīme, vai ja nešķiet atbilstīgi iesniegt īpašu ziņojumu Parlamentam, ja attiecīgā iestāde vai struktūra nepieņem ieteikuma projektu.

Aizrādījums ir apstiprinājums sūdzības iesniedzējam par to, ka viņa vai viņas sūdzība ir pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai uz to, ko tā ir izdarījusi nepareizi, lai tādējādi palīdzētu tai turpmāk izvairīties no kļūdām pārvaldībā. 2007. gadā ombuds ar aizrādījumiem slēdza 55 izmeklēšanas. Piemēram:

- ombuds izteica aizrādījumu Komisijai par tās nespēju 2006. gadā publicēt 2005. gada pārskatu, kā to paredz likums, par piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Ombuds bija saņēmis sūdzību no NVO *Statewatch*. Lai gan ombuds atzina, ka Komisija 2007. gada septembrī beidzot attiecīgo pārskatu publicēja, viņš tomēr norādīja, ka pārskatu laicīga publicēšana ir galvenais mehānisms, kā atskaitīties Eiropas pilsoņiem. (668/2007/MHZ)
- ombuds izteica divus aizrādījumus Eiropas Personāla atlases birojam (EPSO) divos gadījumos par “jauno” dalībvalstu valodu lietojumu attiecībā pret “vecu” dalībvalstu valodu lietojumu.

Polijas asociācija bija iesniegusi sūdzību par darbā pieņemšanas pārbaudēm. EPSO informēja ombudu, ka pa šo laiku valodu prasības konkursiem ir mainītas. (3114/2005/MHZ)

- ombuds izteica aizrādījumu Komisijai par nespēju sniegt pamatotus iemeslus piekļuves atteikumam attiecībā uz gada grāmatvedības pārskatiem, ko tā saņem no dalībvalstīm par lauksaimniecības subsīdijām. Komisija atteikumu argumentēja ar to, ka pārskatos ietvertā informācija bija ielādēta datu bāzē un kā dokuments vairs nepastāvēja. Lai sūdzības iesniedzējam izsniegtu pieprasīto informāciju, būtu nepieciešama sarežģīta, jauna datu bāzes programmēšana — tā apgalvoja Komisija. Lai gan ombuds uzskatīja, ka Komisijas nostāja bija neapmierinoša, viņš atturējās no turpmākas šī jautājuma izmeklēšanas, jo juridiskos jautājumus varētu izskatīt Kopienas likumdevējs, no vispārējās perspektīvas, Regulas 1049/2001 par piekļuvi dokumentiem izsludinātās reformas kontekstā. (1693/2005/PB)

Iestādēm un struktūrām ir svarīgi ievērot ombuda aizrādījumus, veicot pasākumus, lai risinātu pastāvošās problēmas un tādējādi turpmāk izvairītos no kļūdu pieļaušanas pārvaldībā. 2007. gadā ombuds sagatavoja un publicēja pētījumu par visu 2006. gadā izteikto aizrādījumu un turpmāko piezīmju ievērošanu, kas bija jāveic iesaistītajām iestādēm. Pētījums ir pieejams ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombuds paredz arī turpmāk veikt līdzīgus pasākumus un katru gadu informēt sabiedrību par saviem secinājumiem.

Gadījumos, kad ombuda turpmāka palīdzība šķiet nepieciešama, proti, ja attiecīgajai iestādei ir iespējas novērst pārvaldībā pieļautu kļūdu, vai tad, ja kļūda pārvaldībā ir īpaši nopietna vai tai ir vispārēja ietekme, ombuds parasti sagatavo attiecīgajai iestādei vai struktūrai ieteikuma projektu.

2007. gadā tika sagatavoti astoņi ieteikumu projekti. Turklāt septiņi ieteikumu projekti, kas pārņemti no 2006. gada, bija pamatā 2007. gadā pieņemtiem lēmumiem. Gada laikā tika slēgtas trīs lietas pēc tam, kad iestāde bija pieņēmusi ieteikuma projektu. Viena lieta bija pamatā īpašam ziņojumam Eiropas Parlamentam. Piecas lietas tika slēgtas citu iemeslu dēļ. 2007. gada beigās joprojām tika izskatīti astoņi ieteikumu projekti, tostarp viens 2004. gadā un viens 2006. gadā piedāvāts ieteikumu projekts.

Starp 2007. gadā izteiktajiem ieteikumu projektiem viens attiecās uz publisku piekļuvi informācijai par maksājumiem, ko saņēmuši Parlamenta locekļi. Maltas žurnālists bija iesniedzis sūdzību par to, ka Parlaments, pamatojoties uz datu aizsardzību, bija atteicis viņam piekļuvi informācijai par kāda Eiropas Parlamenta locekļa pabalstiem. Eiropas Parlamenta detalizēts atzinums par ombuda ieteikuma projektu šajā lietā (3643/2005/(GK)WP) ir gaidāms 2008. gada februāra beigās. Citā 2007. gadā izteiktajā ieteikuma projektā ombuds rosināja Komisiju turpmāk izvairīties no nepamatotiem ierobežojumiem attiecībā uz oficiālajām valodām, kādās var tikt iesniegti priekšlikumi saskaņā ar aicinājumu iesniegt priekšlikumus konkursam (259/2005/(PB)GG). Ņemot vērā, ka 2007. gada beigās šī izmeklēšana vēl nebija pabeigta, tā nav atspoguļota šī ziņojuma 3. nodaļā.

2007. gadā pieņemto ieteikumu projektu vidū bija šādi ieteikumu projekti:

- Komisija pieņēma ieteikuma projektu, kurā ombuds to aicināja izlabot neprecīzo un maldinošo informāciju, kas ietverta brošūrās, plakātos un video prezentācijās par gaisa kuģu pasažieru tiesībām. Tas notika pēc tam, kad bija saņemtas sūdzības no divām aviokompāniju asociācijām. Tās kritizēja Komisijas sniegto informāciju par pasažieru tiesībām uz kompensāciju un palīdzību iekāpšanas atteikuma, lidojumu atcelšanas vai ilgas reisu kavēšanās gadījumā. Pēc ombuda iejaukšanās Komisija kļūdaino informācijas materiālu nomainīja. (1475/2005/(IP)GG un 1476/2005/(BB)GG)
- Komisija pieņēma ieteikuma projektu, kurā ombuds to aicināja nepiedzīt pensijas maksājumu, kas kļūdaini bija izmaksāts pēc bijušā darbinieka nāves. Aizgājēja dēls bija iesniedzis sūdzību. Vairāk nekā četrus gadus pēc tēva nāves Komisija bija pieprasījusi, lai dēls atmaksā EUR 1 747. Tika panākta vienošanās šo atmaksas pieprasījumu atsaukt. (1617/2005/(BB)JF)

Ja Kopienas iestāde vai struktūra nesniedz apmierinošu atbildi uz ieteikuma projektu, ombuds var nosūtīt Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. To var uzskatīt par ombuda galējo līdzekli un pēdējo

no pamatpasākumiem, ko viņš veic, izskatot lietu, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru īstenošana ir Parlamenta politiskā vērtējuma jautājumi. Piemērs no 2007. gada:

- ombuds iesniedza Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu, izteicot aizrādījumu Komisijai par sūdzības nerisināšanu attiecībā uz Eiropas darba laika direktīvu. Pirms vairāk nekā sešiem gadiem kāds ārsts no Vācijas lūdza Komisiju uzsākt procesu pret Vāciju, apsūdzot to Direktīvas pārkāpšanā. Neskatoties uz spiedienu no ombuda puses, Komisija atturējās rīkoties attiecībā uz sūdzību, apgalvojot, ka izmaiņas Direktīvā jau ir iesniegtas Kopienas likumdevējam. Ombuds uzstāja, ka šī lieta patiesībā ir par to, kādus principus Komisija piemēro, risinot pilsoņu sūdzības par pārkāpumiem. Ombuds teica, ka Komisijai ir vai nu jānoraida sūdzība, vai arī jāuzsāk process. Vienkārša bezdarbība neatbilst labas pārvaldības principiem. (3453/2005/GG)

Pēc ombuda iniciatīvas veiktas izmeklēšanas

Ombuds izmanto savas pilnvaras uzsākt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas galvenokārt divos gadījumos. Pirmkārt, viņš var tās izmantot, lai izmeklētu iespējamu gadījumu saistībā ar pārvaldībā pieļautu kļūdu, ja sūdzību iesniedz nepilnvarota persona (tas ir, ja sūdzības iesniedzējs nav Eiropas Savienības pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs, vai arī juridiska persona ar juridisko adresi kādā dalībvalstī). 2007. gadā tika sāktas divas šādas pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas. Ombuds var arī izmantot savas pilnvaras veikt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, lai risinātu sistemātiskas problēmas iestādēs, piemēram:

- ombuds 2007. gada decembrī uzsāka izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas jautājumā par Komisijas veikto maksājumu laicīgumu. Viņš lūdza Komisiju sniegt informāciju par to, kas ir darīts, lai izvairītos no maksājumu kavējuma, statistikas datus par novēlotu maksājumu gadījumiem, kā arī informāciju par Komisijas politiku attiecībā uz procentu maksāšanu. Tas tika darīts, jo no indivīdiem, uzņēmumiem un organizācijām, kas iesaistītas ES finansētos projektos un līgumos, ir saņemtas sūdzības. (OI/5/2007/GG)

To izmeklēšanu vidū, kas 2007. gadā tika uzsāktas pēc paša iniciatīvas, viena bija par EPSO datorizēto pārbaudi (OI/4/2007/ID) un viena par Komisijas Apvienotā pētniecības centra personāla vadību (OI/6/2007/MHZ).

Gada laikā tika slēgta šāda pēc paša iniciatīvas uzsākta izmeklēšana:

- ombuds veica izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas par Komisijas pieņemtajiem pasākumiem, lai nodrošinātu, ka cilvēki ar īpašām vajadzībām netiek diskriminēti attiecībās ar iestādi. Starp noteiktajiem pozitīvajiem piemēriem ombuds izcēla pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu vieglāku piekļuvi informācijai, izmantojot Komisijas tīmekļa vietni, kā arī uzlabotu darbā pieņemšana un karjeras veicināšanas apstākļus. Taču ombuds uzsvēra, ka ir jādara vēl vairāk, lai informētu Komisijas darbiniekus par to, kādas vajadzības ir cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Viņš arī raksturoja situāciju Eiropas skolās attiecībā uz skolēniem ar īpašām vajadzībām kā neapmierinošu. (OI/3/2003/JMA)

Ievērojamākās lietas, kas uzskatāmas par labas prakses paraugu

Vairākas iepriekšminētās lietas ir spilgti labas prakses piemēri, kas garantē to iekļaušanu ombuda 2007. gada ziņojumā kā ievērojamākās lietas. Tās par paraugu var ņemt arī citas ES iestādes un struktūras saistībā ar to, kā vislabāk risināt ombuda izvirzītos jautājumus. It īpaši **Komisija** ātri rīkojās un konstruktīvi atrisināja vairākas sūdzību lietas. Lietā **3495/2006/GG** tā divu nedēļu laikā atrisināja maksājuma strīdu ar Vācijas universitāti, kad ombuds bija vērsis tās uzmanību šai problēmai. Tāpat lietā **2577/2004/OV** Komisija pieņēma mierizlīguma priekšlikumu un samazināja piedzenamo summu no darbuzņēmēja, kurš bija iesaistīts projektā Libānā. Vēl vienā maksājumu strīdā Komisija pieņēma ieteikuma projektu, kurā ombuds to aicināja nepiedzīt pensijas maksājumu, kas bija veikts kļūdaini pēc bijušā darbinieka nāves (**1617/2005/(BB)JF**). Tāpat Komisija demonstrēja savu gatavību konstruktīvi sadarboties ar ombudu un pieņēma ieteikuma projektu par neprecīzas un maldinošas informācijas izlabošanu brošūrās, plakātos un video prezentācijā attiecībā uz

pasažieru tiesībām uz kompensāciju un palīdzību iekāpšanas atteikuma, lidojumu atcelšanas vai ilgās reisu kavēšanās gadījumā (**1476/2005/(BB)GG**).

Vēl daži labas prakses piemēri ir lieta **2580/2006/TN**, kurā **Padome** pēc tam, kad ombuds vērsa tās uzmanību uz jautājumu par īru valodu, atvainojās sūdzības iesniedzējam un apstiprināja savu apņemšanos turpmāk izvairīties no līdzīgām problēmām. **Eiropas Centrālā banka** (ECB) sniedza visvērtīgāko atbildi kādai bažīgai pilsonei, uzsverot, ka pievērs lielu uzmanību šo jautājumu noskaidrošanai un aicinot šo pilsoni jebkurus turpmākos jautājumus adresēt bankas ekspertiem (**630/2007/WP**). Beidzamais piemērs par iestāžu un struktūru pozitīvo rīcību 2007. gadā ir redzams lietā **1103/2006/BU**, kur **Eiropas Aviācijas drošības aģentūra** (EASA) atcēla apstrīdētu lēmumu pēc ombuda izteiktā mierizlīguma priekšlikuma. Šis ir jau otrais gads pēc kārtas, kad viena no EASA lietām tiek iekļauta šī ziņojuma ievērojamāko lietu sarakstā, kas liecina par tās gatavību konstruktīvi sadarboties ar ombudu.

Papildu analīze

Gada ziņojuma 2. nodaļas pēdējā sadaļā ietverts pārskats par šīm un citām lietām, skatot tās šādās tematiskās kategorijās: i) atklātība, tostarp piekļuve dokumentiem un informācijai, kā arī datu aizsardzība; ii) Komisija kā Līguma sargātāja; iii) konkursa piedāvājumi, līgumi un pabalsti; un iv) jautājumi attiecībā uz personālu, tostarp pieņemšanu darbā.

Ziņojuma 3. nodaļā ietverts 50 lēmumu kopsavilkums no kopumā 348 lēmumiem, ar kuriem 2007. gadā slēgtas lietas. Šie kopsavilkumi atspoguļo plašo ombuda izmeklēšanās iesaistīto tēmu un iestāžu klāstu, kā arī dažāda veida secinājumus.

Lēmumi par lietu slēgšanu parasti tiek publicēti ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu valodā, bet, ja citā, tad pieteikuma iesniedzēja valodā.

Attiecības ar ES iestādēm un struktūrām

Eiropas ombuds ievērojamu laiku velta tam, lai tiktos ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām, lai veicinātu pakalpojumu kultūru ES pārvaldē. Šis tikšanās ļauj ombudam izskaidrot, kas ir viņa darba pamatā, kā arī vēl vairāk informēt locekļus un amatpersonas par nepieciešamību konstruktīvi reaģēt uz sūdzībām.

Starp svarīgākajām sanāksmēm, kas notika 2007. gadā, trijās piedalījās visu līmeņu civildienesta ierēdņi no Eiropas Komisijas. Tā kā Komisija ir tā iestāde, par kuru ombuds veic visvairāk izmeklēšanu, ir īpaši svarīgi, ka tā uzņemas vadošo lomu pakalpojumu kultūras izveidē un pilsoņu tiesību ievērošanā. Atgriezeniskā saite, ko ombuds saņēma šajās sanāksmēs, bija ļoti uzmundrinoša. Galvenie šo trīs sanāksmju veicinātāji bija Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Margot WALLSTRÖM*, kura, cita starpā, ir atbildīga par attiecībām ar ombudu, un Komisijas ģenerālsekretāre *Catherine DAY*.

Īpaši svarīgas ir arī tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem un amatpersonām, ņemot vērā ombuda privilēģētās attiecības ar Parlamentu. Eiropas Parlaments ievēl ombudu, savukārt ombuds Parlamentam atskaitās. Gada ziņojuma 4. nodaļā ir ietverts pilns šo sanāksmju pārskats. Tajā iekļauta informācija par ombuda piedalīšanos Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs nolūkā iepazīstināt ar gada ziņojumu un īpašajiem ziņojumiem, par viņa uzstāšanos Konstitucionālo lietu komitejā saistībā ar ierosinātajiem ombuda statūtu grozījumiem, par viņa runu Civilo brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā par Regulas 1049/2001, kas attiecas uz piekļuvi dokumentiem, reformu.

2007. gadā ombuds turpināja savus centienus sadarboties ar citām iestādēm un struktūrām, organizējot sanāksmes ar Eiropas Tiesas, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Centrālās bankas galvenajiem pārstāvjiem.

Lai palīdzētu saviem darbiniekiem vienmēr būt lietas kursā par notikumiem citās ES iestādēs un struktūrās, ombuds rīko regulāras darbinieku sanāksmes; sanāksmes notiek Strasbūrā, lai varētu pieaicināt ārējos runātājus. 2007. gadā uz Strasbūru ceļoja gan ES Civildienesta tribunāla

priekšsēdētājs *Paul J. MAHONEY*, gan Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter HUSTINX*, lai iepazīstinātu ombuda darbiniekus ar savu darbu.

Attiecības ar citiem ombudiem un līdzīgām struktūrām

Daudzi sūdzības iesniedzēji vēršas pie Eiropas ombuda, kad tiem rodas problēmas ar valsts, reģionālajām vai vietējām pārvaldes iestādēm. Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem kolēģiem dalībvalstīs, lai nodrošinātu pilsoņu sūdzību par ES tiesību aktiem pareizu un pienācīgu izskatīšanu. Lielākoties šī sadarbība notiek Eiropas ombudu tīkla aizgādībā. Eiropas ombudu tīkls šobrīd ietver gandrīz 90 birojus 31 valstī, aptverot valsts un reģionu līmeņus Eiropas Savienībā, kā arī valsts līmeni kandidātvalstīs, kuras pretendē uz dalību ES, kā arī Norvēģiju un Islandi.

Viens no tīkla nolūkiem ir veicināt ātru sūdzību pārsūtīšanu kompetentam ombudam vai līdzvērtīgai struktūrai. Kad vien iespējams, Eiropas ombuds tieši pārsūta lietas valstu vai reģionu ombudiem vai sniedz sūdzības iesniedzējam derīgus padomus. 2007. gadā ombuds 816 sūdzību iesniedzējiem ir ieteicis vērsties pie valsts vai reģionālā ombuda, bet 51 sūdzību ir tieši pārsūtījis kompetentajam ombudam.

Ombuda gada ziņojuma 5. nodaļā ir sniegta informācija par tīkla darbību 2007. gadā, kur kā svarīgs notikums ir minēts sestais ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu seminārs, kas norisinājās oktobrī Strasbūrā. Semināru kopīgi organizēja Francijas valsts ombuds *Jean-Paul DELEVOYE* un Eiropas ombuds. Sanāksmē piedalījās pārstāvji no visām 27 ES dalībvalstīm un divām no trim kandidātvalstīm, kā arī pārstāvji no Norvēģijas un Īslandes. Kā Eiropas ombuds paziņoja 5. seminārā, pirmo reizi tika aicināti piedalīties arī reģionālo ombudu pārstāvji no ES valstīm, kur tādi ir, proti, Beļģijas, Vācijas, Spānijas, Itālijas, Austrijas un Apvienotās Karalistes¹. 2007. gada semināra tēma bija "Labas pārvaldības principa pārskatīšana Eiropas Savienības mērogā".

Semināra laikā ombudi pieņēma deklarāciju, šīs deklarācijas mērķis ir palīdzēt informēt pilsoņus un citus ombuda pakalpojumu lietotājus par to, ko viņi var iegūt, ja vēršas pie tīkla biedra par jautājumu, kas ietilpst ES tiesību sfērā. Šī deklarācija pilnībā ir atspoguļota šī ziņojuma 5. nodaļā, kurā ietverta arī detalizēta atskaite par semināra diskusijām.

5. nodaļā aprakstīti dažādi instrumenti, kurus tīkls izmanto, lai apmainītos ar pieredzi un labu praksi. *Eiropas ombuds — periodiskais biļetens* tika izmantots kā ļoti vērtīgs informācijas apmaiņai 2007. gadā. Divās publikācijās, kas izdotas aprīlī un oktobrī, bija iekļauti raksti par ES tiesību aktu pārākumu pār valstu tiesību aktiem, diskrimināciju un šķēršļiem saistībā ar brīvu pārvietošanos, problēmām saistībā ar vides tiesību aktiem, bērnu tiesību aizsardzību un vecāku cilvēku tiesībām, problēmām veselības aprūpes jomā, kā arī par privātumu un datu aizsardzību. Gada laikā tika turpinātas ombuda interneta diskusijas un forums par apmaiņu ar dokumentiem, tādējādi sniedzot birojiem iespēju apmainīties ar informāciju, nosūtot jautājumus un atbildes. Tika aizsāktas vairākas būtiskas diskusijas par ļoti dažādiem jautājumiem, piemēram, vecuma diskriminācija, tiesiskā sistēma attiecībā uz piespiedu psihiatrisko hospitalizāciju, komunālo pakalpojumu kvalitāte, juridisko ekspertu statuss ombudu birojos un Eiropas Komisijas iniciatīvas nolūkā uzlabot sūdzību par pārkāpumiem risināšanas procesu. Turklāt ombuda elektronisko ziņu dienests — *Ombudsman Daily News* — publicēja informāciju katru darbadienu un ietvēra rakstus, paziņojumus presei un ziņojumus no birojiem visā tīklā.

Papildus regulārajai neformālajai informācijas apmaiņai tīkla iekšienē ir izstrādāta īpaša procedūra, kas dot iespēju valstu vai reģionu ombudiem pieprasīt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp jautājumiem, kas rodas, izskatot īpašas lietas. Eiropas ombuds atbildi sniedz vai nu tiešā veidā, vai attiecīgā gadījumā pārsūta jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai. 2007. gadā saņemti trīs šādi jautājumi (katrs no attiecīgi valsts, reģiona un vietēja ombuda), bet trīs tika atrisināti (tostarp divi, kas pārņemti no 2005. gada un viens no 2006. gada). Piemērs ir ietverts ziņojuma 3. nodaļā.

¹

Šīs valstis ir minētas ES protokola kārtībā.

Turklāt informatīvās vizītes pie ombudiem dalībvalstīs un kandidātvalstīs tīkla attīstības procesā ir izrādījušās ļoti efektīvas. Šīs vizītes ir lielisks veids, kā sekmēt informāciju par plašo sakaru līdzekļu klāstu, kurus šis tīkls dara pieejamus. 2007. gadā Eiropas ombuds apciemoja savus kolēģus Vācijā (martā), Zviedrijā (maijā) un Beļģijā (novembrī).

Ombuda centieni sadarboties ar saviem kolēģiem pārsniedza Eiropas ombudu tīkla pasākumus. Lai veicinātu ombudu sadarbību, apspriestu iestāžu savstarpējās attiecības un apmainītos ar labas prakses paraugiem 2007. gadā, *DIAMANDOUROS* kungs apmeklēja vairākus ombudu rīkotos pasākumus un tikās ar kolēģiem ES un ārpus tās. Ziņojuma 5. nodaļas beigās ir sniegts šo pasākumu pārskats.

Informatīvi pasākumi

Eiropas ombuds ļoti labi apzinās, cik svarīgi ir nodrošināt, lai tie, kuriem varētu rasties problēmas ar ES pārvaldi, zinātu par savām tiesībām sūdzēties. Katru gadu tiek meklēta iespēja vērsties pie pilsoņiem, uzņēmumiem, NVO un citām būtiskām personām, lai informētu tās par ombuda pakalpojumiem. Ombuds un viņa personāls 2007. gadā sniedza aptuveni 130 prezentācijas konferencēs, semināros un sanāksmēs. Iepriekšminētās informācijas vizītes Vācijā, Zviedrijā un Beļģijā deva papildu iespēju ombudam vairot šo valstu pilsoņu informētību par ombuda lomu.

Īpašs gada sasniegums bija ombuda piedalīšanās pasākumos, kas tika organizēti, lai atzīmētu Romas līguma 50. gadadienu. Īpaši veiksmīgas bija Berlīnē, Ungārijā un Varšavā organizētās atvērto durvju dienas, kurās iegriezās simtiem tūkstoši cilvēku, lai uzzinātu par Eiropas Savienības pasākumiem. Kā katru gadu, Eiropas Parlamenta organizētajās atklāto durvju dienās Strasbūrā un Briselē piedalījās arī birojs. Materiāls par ombuda darbu, kā arī citi reklāmas materiāli apmeklētājiem tika izplatīti 26 valodās. Ombuda darbinieki piedalījās visos šajos pasākumos, lai atbildētu uz jautājumiem par ombuda darbu.

2007. gadā aktīvi turpinājās plašsaziņas līdzekļu pasākumi, kuros ombuds sniedza sešas preses konferences un vairāk nekā 40 intervijas žurnālistiem no drukātajiem, apraides un elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Tika izdoti septiņpadsmit preses ziņojumi, kā arī izplatīti žurnālistiem un ieinteresētajām pusēm visā Eiropā. Tajos bija aptvertas vairākas ombuda izmeklēšanas, piemēram, par novēlotiem maksājumiem, par problēmām dokumentu un informācijas piekļuves jomā, par sūdzību, kas attiecas uz Eiropas darba laika direktīvu, un par problēmām ar Komisijas publicēto informācijas materiālu par gaisa pasažieru tiesībām.

2007. gadā tika sagatavotas un izplatītas vairākas publikācijas, lai informētu galvenās ieinteresētās puses un sabiedrību kopumā par pakalpojumiem, kādus ombuds var sniegt ES pilsoņiem un iedzīvotājiem. Īpaši interesanta 2007. gadā bija jaunā informācijas lapa par uzņēmumiem un organizācijām, kurā izsmēloši paskaidrots, ko ombuds var darīt šo personu labā. Informācijas lapa kopā ar citu svarīgu materiālu tika izplatīta kā daļa no vēstuļu sūtīšanas kampaņas, kas domāta potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem. Kampaņas laikā īpaši tika uzrunātas tirdzniecības kameras un juridiskie biroji visā Eiropā, kopā tika nosūtītas vairāk nekā 5 000 personalizētas vēstules. Šī kampaņa izrādījās ļoti veiksmīga, un visu 2007. gadu tika saņemti vairāki tūkstoši pieprasījumu pēc ombuda publikāciju papildkopijām.

Ombuda tīmekļa vietni regulāri papildināja ar lēmumiem, preses ziņojumiem un plašu informāciju par ombuda saziņas pasākumiem. Tika izveidota tīmekļa vietnes jauna sadaļa, lai izmeklēšanām, kas uzsāktas pēc paša ombuda iniciatīvas, piešķirtu lielāku nozīmīgumu.

Laikā no 2007. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietnē viesojušies 449 418 apmeklētāji. Visbiežāk tika apmeklētas lapas angļu valodā; tām seko lapas franču, spāņu, vācu un itāļu valodā. No apmeklējumu ģeogrāfiskā skatījuma – visvairāk apmeklētāju bija no Itālijas, kam seko Spānija, Zviedrija, Apvienotā Karaliste un Vācija. Ombuda tīmekļa saišu sadaļā ir saites uz valstu un reģionu tīmekļa lapām visā Eiropā. 2007. gadā saitēs norādītās lapas ir tikušas apmeklētas vairāk nekā 82 000 reižu, skaidri liecinot par to, ka pakalpojumiem, kas sniegti pilsoņiem, izmantojot Eiropas ombudu tīklu, ir pievienotā vērtība.

Iekšējā attīstība

Ombuds 2007. gadā turpināja censties nodrošināt to, lai iestāde spētu izskatīt sūdzības no pilsoņiem 27 dalībvalstīs 23 oficiālajās valodās.

Pēc atklātās darbā pieņemšanas procedūras ombuds 2007. gada 1. jūlijā iecēla jaunu Juridiskajā dienesta vadītāju. Lai uzlabotu kvalitātes kontroli un veicinātu darba ražīgumu, Juridisko dienestu sadalīja četrās darba grupās, katru no kurām vada viens galvenais juridiskais uzraudzītājs. Lai veicinātu iesniegto sūdzību labāku pārvaldību, tika ieviests jauns IT rīks. Visi šie pasākumi izrādījās nenovērtējami, palīdzot palielināt darba ražīgumu gada laikā. Tas, ka 2007. gadā par 40% ir pieaudzis slēgto lietu skaits, liecina, ka pēdējo gadu laikā veiktie ombuda Juridiskā dienesta struktūras un darbības uzlabojumi sāk patiešām ietekmēt darba procesu. Ombuds arī 2008. gadā turpinās pie tā strādāt.

Arī no organizatoriskā viedokļa 2007. gadā bija nelielas izmaiņas – ombuda sūdzību izskatīšanas sekretariāts tagad ir tieši pakļauts Juridiskā dienesta vadītāja palīgam. Tas patiesāk atspoguļo sekretariāta funkcijas, kas tieši saistītas ar Juridiskā dienesta darbu.

Ombuda attīstības plāns 2007. gadā kopumā – tāpat kā 2006. gadā – uzrādīja 57 darbavietas. 2008. gadā pieaugums nav paredzēts. Kopējās budžeta apropriācijas 2008. gadam ir EUR 8 505 770 (salīdzinājumā ar 2007. gadā piešķirtajām apropriācijām EUR 8 152 800 apmērā).

SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

2

2 SŪDZĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS

Viens no būtiskākajiem veidiem, kādā Eiropas ombuds veicina labu pārvaldību, ir iespējamu pārvaldībā pieļautu kļūdu izmeklēšana un, ja nepieciešams, korektīvu pasākumu ieteikšana. Iespējamu pārvaldībā pieļautu kļūdu gadījumi nonāk ombuda uzmanības lokā galvenokārt ar iesniegto sūdzību palīdzību, un to izskatīšana atspoguļo svarīgāko ombuda reaktīvās lomas aspektu.

Tiesības sūdzēties Eiropas ombudam ir vienas no Eiropas Savienības pilsonības tiesībām (EK līguma 21. pants), un tās ir iekļautas Pamattiesību hartā (43. pants).

Ombuds veic izmeklēšanas arī pēc paša iniciatīvas, tādējādi uzņemoties proaktīvu lomu pārvaldībā pieļauto kļūdu apkarošanā un labas pārvaldības sekmēšanā.

2.1 OMBUDA DARBĪBAS JURIDISKAIS PAMATS

Ombuda darbu reglamentē EK līguma 195. pants, ombuda statūti (kas ir Eiropas Parlamenta lēmums¹) un īstenošanas noteikumi, kurus ombuds pieņēmis saskaņā ar Statūtu 14. pantu. Pašreizējie īstenošanas noteikumi stājas spēkā 2003. gada 1. janvārī. Tie ir pieejami ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>), un cietā kopija ir pieejama ombuda birojā.

Ar Statūtiem vēl aizvien tiek nodrošināts labs pamats ombuda darbībai. Tomēr pēc to rūpīgas pārskatīšanas ombuds uzskatīja, ka zināmas nelielas izmaiņas varētu sekmēt viņa spēju strādāt daudz labāk Eiropas pilsoņu labā. Tāpēc viņš 2006. gada 11. jūlijā rakstveidā vērsās pie Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja, lūdzot uzsākt procedūru Statūtu grozīšanai. 2007. gada beigās Konstitucionālo lietu komiteja apsvēra ziņojuma projektu par ierosinātajām izmaiņām (protokolētāja *Anneli JÄÄTTEENMÄKI*).

2.2 EIROPAS OMBUDA PILNVARAS

EK līguma 195. pants dod ombudam tiesības saņemt sūdzības no jebkura Eiropas Savienības pilsoņa vai jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kura pastāvīgi uzturas vai kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas tiek iesniegtas par pārvaldībā pieļautu kļūdu gadījumiem Kopienas iestāžu un struktūru darbībā, izņemot par tām kļūdām, ko pieļāvusi Eiropas Kopienu Tiesa un Pirmās instances tiesa, pildot savus tiesu iestādes pienākumus. Tādējādi sūdzība neietilpst ombuda pilnvarās, ja:

1. sūdzības iesniedzējs nav persona, kura ir tiesīga iesniegt sūdzību;
2. sūdzība nav vērsta pret Kopienas iestādi vai struktūru;

¹

Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums 94/262 par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi; OV 1994 L 113, 15. lpp.

3. sūdzība ir vērsta pret Eiropas Kopienu Tiesu vai Pirmās instances tiesu, ja tās pieļāvušas kļūdu, pildot savus tiesu iestādes pienākumus; vai
4. sūdzība neattiecas uz iespējamu pārvaldībā pieļautu kļūdu.

Visi šie gadījumi ir aplūkoti turpmāk tekstā.

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

Kāda amatpersona iesniedza sūdzību par Civildienesta tiesu (CST) par to, kā šī iestāde piemēro Pirmās instances tiesas procedūras noteikumus un prakses norādes lietā, kuru ir paredzēts izskatīt, un kurā sūdzības iesniedzējs ir pieteicējs.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka iepriekšminēto noteikumu prasības attiecībā uz pavaddokumentu tulkošanu un pieteikuma pieļaujamo garumu nepieņemami ierobežo sūdzības iesniedzēja piekļuvi taisnīgumam.

Ombuds uzskatīja, ka EK līguma 195. panta izņēmums attiecībā uz Eiropas Kopienu Tiesu un Pirmās instances tiesu, ja tās pilda savus tiesu iestādes pienākumus, attiecas arī uz CST, kas ir tiesu palāta pie Pirmās instances tiesas. Ombuds arī uzskatīja, ka sūdzības priekšmets attiecās uz Pirmās instances tiesas tiesu iestādes pienākumiem. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka nav tiesīgs šo sūdzību risināt.

920/2007/BU

Sūdzības un pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas

Lai gan tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam ir tikai dalībvalstu pilsoņiem, pastāvīgajiem iedzīvotājiem un juridiskām personām, kuru juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ombudam ir arī tiesības veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas. Izmantojot šīs pilnvaras, ombuds var izmeklēt iespējamu pārvaldībā pieļautas kļūdas gadījumu, par kuru ziņojusi persona, kurai nav tiesību iesniegt sūdzību. Parasti ombuds šādos gadījumos sniedz attiecīgajai personai izmeklēšanas laikā tādas pašas procesuālās iespējas kā tad, ja lieta tiktu izskatīta uz sūdzības pamata. Parasti ombuds jautājumu par to, vai izmantot savas iniciatīvas tiesības šādā veidā, risina, pamatojoties uz katru konkrēto gadījumu.

2007. gadā tika uzsāktas divas šādas izmeklēšanas pēc ombuda paša iniciatīvas.

2006. gada ziņojumā ombuds minēja, ka, ņemot vērā iespējamus resursu ierobežojumus nākotnē, ombuds paredz savas iniciatīvas tiesību izmantošanu neatkarīgi no tā, ka vienīgais iemesls neizmeklēt sūdzību, kurā minēta kļūda Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārvaldībā kreditēšanas darbībās ārpus Eiropas Savienības (ārējā kreditēšanā), ir tāds, ka sūdzības iesniedzējs nav Eiropas Savienības pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs. Savā 2007. gada 25. oktobra rezolūcijā Eiropas Parlaments uzslavēja ombudu par šo nodoma deklarāciju un aicināja viņu apsvērt iespēju ar EIB parakstīt Saprāšanās memorandu. 2007. gada 5. decembrī ombuds nosūtīja EIB prezidentam rakstisku uzaicinājumu uzsākt Saprāšanās memoranda sastādīšanas apspriešanu.

Kopienas iestādes un struktūras

Ombuda pilnvaras attiecas uz Kopienas iestādēm un struktūrām. Minētās iestādes ir uzskaitītas EK līguma 7. pantā, tomēr Kopienas struktūru definīcija vai autoritatīvs saraksts neeksistē. Tajā ietilpst struktūras, kas dibinātas, pamatojoties uz līgumiem, piemēram, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Eiropas Centrālā banka, kā arī struktūras, kas dibinātas saskaņā ar tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Vides aģentūra un Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie ES dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX).

Sūdzības, kas vērstas pret dalībvalstu iestādēm, neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās pat tad, ja tās skar jautājumus, kuri ietilpst ES tiesību aktu darbības jomā. Tomēr daudzas šādas sūdzības ietilpst Eiropas ombudu tīklā esošo valstu vai reģionu ombudu pilnvarās (skatīt zemāk 2.5. sadaļu).

Piemērs sūdzībai, kas nebija vērstā pret Kopienas iestādi vai struktūru

2007. gada janvārī sūdzības iesniedzējs iesniedza ombudam sūdzību par to, kādā veidā viņš bija atlaists no amata Rietumeiropas Savienībā (RES). Sūdzība bija vērstā pret Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretāru *Javier SOLANA*, kurš ir arī RES ģenerālsēkretārs.

No sūdzības izrietēja, ka apstrīdēto lēmumu bija pieņēmis *Javier SOLANA*, kurš darbojās RES ģenerālsēkretāra pilnvaru ietvaros. Tā kā RES nav Kopienas iestāde vai struktūra, ombuds nebija tiesīgs risināt šo sūdzību.

128/2007/FOR

Kļūda pārvaldībā

Eiropas ombuds vienmēr ir uzskatījis, ka kļūda pārvaldībā ir plašs jēdziens, un, lai panāktu labu pārvaldību, cita starpā, ir jāievēro tiesību normas un principi, tostarp pamattiesības. Taču labas pārvaldības principi nozīmē, ka Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāievēro ne tikai juridiskās saistības, bet jādoma arī par pakalpojuma sniegšanu un jānodrošina, ka sabiedrības locekļi saņem pienācīgu attieksmi un pilnībā īsteno savas tiesības. Tāpēc pretlikumība vienmēr norāda uz kļūdu pārvaldībā, taču kļūda pārvaldībā ne vienmēr ir saistīta ar pretlikumību. Tādējādi ombuda konstatētā kļūda pārvaldībā ne vienmēr nozīmē, ka ir notikusi pretlikumīga darbība, par ko tiesa varētu noteikt sankcijas².

Atbildot uz Eiropas Parlamenta pieprasījumu sniegt skaidru formulējumu jēdzienam “kļūda pārvaldībā”, ombuds 1997. gada ziņojumā piedāvāja šādu formulējumu:

Kļūdu pārvaldībā konstatē tad, kad valsts pārvaldes iestāde nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu.

Eiropas Parlaments 1998. gadā pieņēma rezolūciju, ar ko atzina šo formulējumu. 1999. gadā notikušajā sarakstē starp ombudu un Komisiju tika noskaidrots, ka arī Komisija ir piekritusi šim formulējumam.

Pamattiesību hartā, kas pirmoreiz proklamēta 2000. gada decembrī, bet atkārtoti parakstīta un proklamēta 2007. gada 12. decembrī pirms Lisabonas līguma parakstīšanas 2007. gada 13. decembrī³, tiesības uz labu pārvaldību ir iekļautas kā Eiropas Savienības pilsonības pamattiesības (41. pants).

Hartas 43. pants paredz tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam, kurš nodrošina ārēju mehānismu, ar kura palīdzību Kopienas iestādes un struktūras var saukt pie atbildības saistībā ar pārvaldībā pieļautām kļūdām. Ir svarīgi atzīt, ka pakalpojumu sniegšanas kultūra attiecībā pret pilsoņiem ir labas pārvaldības neatņemama sastāvdaļa. To nevajadzētu jaukt ar pārmetumu praksi, kas izraisa aizsardzības reakciju. Šajā saistībā jāpiebilst, ka ombuda izmeklēšana nav uzskatāma par disciplināru vai pirmsdisciplināru procedūru.

Ombuda stratēģija attiecībā uz pakalpojumu kultūras uzlabošanu ietver ne vien dažādas proaktīvas iniciatīvas, bet skar arī sūdzību izskatīšanu. Būtiska pakalpojumu sniegšanas kultūras daļa ir māka atzīt pieļautās kļūdas, un, ja iespējams, tās izlabot. Varbūt ar tūlītēju atvairošanos pietiek, lai sūdzības iesniedzējs būtu apmierināts vai, vismaz, lai ombudam nebūtu attiecīgajai iestādei jāvelta oficiāla kritika.

² Skatīt 101. punktu 2004. gada 28. oktobra Pirmās instances tiesas spriedumā apvienotajās lietās T-219/02 un T-337/02, *Herrera pret Komisiju*, un 128. punktu 2006. gada 4. oktobra sprieduma lietā T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack pret Komisiju*.

³ OV 2007 C 303.

Padomes atvainošanās apmierina sūdzības iesniedzēju

Īrijas pilsonis sūdzējās ombudam, ka Padome viņam atbildi atsūtīja angļu valodā. Viņš pieprasīja, lai Padome viņam sniedz atbildi īru valodā, kā arī atvainojas viņam un viņa organizācijai par EK līguma 21. panta pārkāpšanu.

Savā atzinumā Padome atzina, ka tās sabiedrības informācijas birojs uz sūdzības iesniedzēja e-pastu, kas bija rakstīts īru valodā, atbildēja angļu valodā. Padome atvainojās par sagādātajām neērtībām un nodrošināja savas atbildes tulkojumu īru valodā, kā arī paziņoja, ka turpmāk nodrošinās, ka uz informācijas pieprasījumiem īru valodā tiks atbildēts īru valodā.

Sūdzības iesniedzējs pieņēma Padomes atvainošanos un uzslavēja tās apņemšanos nodrošināt, ka turpmāk uz vēstulēm īru valodā atbildēs īru valodā.

Tā kā Padome lietu bija atrisinājusi sūdzības iesniedzējam pa prātam, ombuds lietu slēdza.

2580/2006/TN

Sarežģītākās lietās, kurās ombuds veic iepriekšēju pārvaldībā pieļautas kļūdas konstatējumu, viņš cenšas, ja iespējams, veicināt mierizlīguma panākšanu, kas būtu pieņemams gan sūdzības iesniedzējam, gan attiecīgajai iestādei vai struktūrai. Noteikti jāpiebilst, ka attiecīgie Statūtu noteikumi (3. panta 5. punkts⁴) un Īstenošanas noteikumi (6. panta 1. punkts⁵) tomēr tiek piemēroti vienīgi tad, ja tiek konstatēta kļūda pārvaldībā un ja ir iespējams to novērst.

Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss

Eiropas Parlaments 2001. gada 6. septembrī apstiprināja Labas administratīvās prakses kodeksu, kas Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, to administrācijām un amatpersonām ir jāievēro attiecībā ar sabiedrību. Kodeksā ievēroti Eiropas administratīvo tiesību principi, kas iekļauti Eiropas tiesu praksē un kuru izstrādāšanā ņemti vērā valstu tiesību akti. Turklāt Parlaments aicināja ombudu piemērot Labas administratīvās prakses kodeksu. Tādēļ ombuds, izskatot sūdzības un veicot izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, ievēro Kodeksā ietvertos noteikumus un principus.

2.3 PIENĒMAMĪBAS UN IZMEKLĒŠANAS PAMATOJUMS

Lai ombuds varētu sākt izmeklēt sūdzību par Kopienas iestādes vai struktūras pieļautām kļūdām pārvaldībā, ko iesniegusi persona, kurai ir tiesības šādu sūdzību iesniegt, sūdzībai ir jāatbilst pieņemamības kritērijiem. Ombuda Statūtu attiecīgajos pantos ir noteikti šādi kritēriji:

1. jābūt identificētam sūdzības iesniedzējam un sūdzības priekšmetam (Statūtu 2. panta 3. punkts);
2. ombuds nedrīkst iejaukties lietās, kuras izskata tiesas, vai apšaubīt tiesas nolēmuma pamatotību (Statūtu 1. panta 3. punkts);
3. sūdzība ir jāiesniedz divu gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzēja persona ir ievērojusi faktus, uz kuriem sūdzība balstīta (Statūtu 2. panta 4. punkts);

⁴ "Cik vien iespējams, ombuds kopā ar attiecīgo iestādi vai struktūru meklē risinājumu, lai novērstu pārvaldībā pieļautas kļūdas gadījumu un apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību."

⁵ "Ja ombuds konstatē pārvaldībā pieļautu kļūdu, viņš, cik vien iespējams, sadarbojas ar attiecīgo iestādi, lai panāktu mierizlīgumu un tādā veidā kļūdu novērstu, un apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību."

4. pirms sūdzības iesniegšanas atbilstošā administratīvā veidā ir jāvērsas attiecīgajās iestādēs vai organizācijās (Statūtu 2. panta 4. punkts); un
5. tādu sūdzību gadījumā, kas saistītas ar darba attiecībām starp Kopienas iestādēm, organizācijām un to ierēdņiem, kā arī citiem darbiniekiem, pirms sūdzības iesniegšanas ir jābūt izmantotām visām iespējām iesniegt iekšējus administratīvus pieprasījumus un sūdzības (Statūtu 2. panta 8. punkts).

EK līguma 195. pants paredz, ka ombuds “veic izmeklēšanu, kuru uzskata par pamatotu”. Dažos gadījumos ombudam nav pietiekama pamatojuma, lai uzsāktu izmeklēšanu, kaut gan sūdzība ir pieņemama. Zemāk ir doti trīs šādu lietu piemēri.

Ombuds arī uzskata, ka gadījumā, ja sūdzība jau ir izskatīta kā lūgumraksts Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejā, viņam nav pamatojuma uzsākt izmeklēšanu, ja vien nav iesniegti jauni pierādījumi.

Kopumā 2007. gadā 42% risināto pieņemamo lietu tika uzskatītas par tādām, attiecībā uz kurām nav pietiekama pamatojuma uzsākt izmeklēšanu.

Piemēri sūdzībām, attiecībā uz kurām nebija pamatojuma uzsākt izmeklēšanu

Rumānijas pilsonis vērsās pie Eiropas Komisijas, apgalvojot, ka Rumānijas varas iestāžu uzliktais automašīnas reģistrācijas nodoklis ir pretrunā ar Kopienas tiesībām.

Komisija savā atbildē informēja sūdzības iesniedzēju, ka ir uzsākusi pret Rumānijas varas iestādēm pārkāpumu procedūru, lai nodrošinātu, ka importētu lietotu automašīnu īpašnieki netiek diskriminēti. Komisija piebilda, ka nelūdza Rumānijas varas iestādēm pilnībā atcelt nodokli, jo Kopienas tiesību aktos nav noteikts juridisks pamatojums šādai prasībai.

Uz nākamo tā paša pilsoņa iesniegto iesniegumu Komisija atbildēja, ka pašlaik pēta Rumānijas tiesību aktu projektu, ar kuru paredzēts Rumānijas likumos par automašīnu nodokli ieviest nepieciešamās izmaiņas, lai tie būtu atbilstīgi EK līguma 90. pantam.

Savā sūdzībā Eiropas ombudam tās iesniedzējs pauda neapmierinātību ar Komisijas atbildēm. Viņš uzskatīja, ka Komisijai ir jāpieprasa, lai Rumānijas varas iestādes atceļ vai samazina automašīnu reģistrācijas nodokli.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas sniegtie paskaidrojumi bija pamatoti un nebija iemesla uzsākt izmeklēšanu.

Labas sadarbības garā, kas ir pamatā Eiropas ombudu tikla pieņemtajai deklarācijai (skatīt 5. nodaļu), un, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs bija paudis neapmierinātību arī ar Rumānijas varas iestādēm, Eiropas ombuds uzskatīja par lietderīgu informēt Rumānijas ombudu par šo sūdzību un notiekošajām pārkāpuma procedūrām.

Eiropas ombuds arī informēja Komisiju par iepriekš minēto un ierosināja, lai tā informē Rumānijas ombudu par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar pārkāpuma procedūru.

2543/2007/RT

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) gatavojas sabojāt vēsturiskas vērtības ēku un ka bankas tonis sarakstē par šiem jautājumiem bija iedomīgs un nevērīgs. Sūdzības iesniedzēja pievienoja savas vēstules ECB kopiju, bet ECB atbildi – nē. Pieprasījis un ieguvis no sūdzības iesniedzējas ECB atbildes kopiju, ombuds tajā izlasīja, ka ECB neplāno bojāt vai iznīcināt šo ēku, bet gan saglabāt, atjaunot un lietot to. Vēl vēstulē bija teikts, ka ECB pievērš lielu uzmanību sūdzības iesniedzējas uzdoto jautājumu izskaidrošanai un aicina viņu jebkurus turpmākus jautājumus adresēt bankas ekspertiem. Ombuds uzskatīja, ka ECB atbilde bija pamatota un noderīga, tādēļ nebija pamatojuma uzsākt izmeklēšanu.

630/2007/WP

Itālijas uzņēmums sūdzējās ombudam par dažiem aspektiem attiecībā uz veidu, kādā Komisija bija rīkojusies ar uzņēmumu izmeklēšanas laikā par it kā karteļa esamību alumīnija fluorīda rūpniecībā. Uzņēmums sūdzējās, cita starpā, ka Komisija nepamatoti ignorēja uzņēmuma lūgumu būt iecietīgai, kad sūtīja iebildumus, neievēroja tiesības uz aizstāvību un piespieda uzņēmumu pārkāpt valsts tiesu varas iestāžu rīkojumu, pieprasot atgriezt zināmus dokumentus Komisijai.

Ombuds rūpīgi pārskatīja sūdzības iesniedzēja iesniegto lietu. Attiecībā uz iecietību ombuds norādīja, ka Komisija tikai pieņem galīgo lēmumu par iecietību, kad slēdz attiecīgo izmeklēšanu. Sniedzot sūdzības iesniedzējam informāciju par Komisijas uzskatu par iespējamo iecietību un piešķirot sūdzības iesniedzējam termiņa pagarinājumu apsverumu iesniegšanai attiecībā uz iebildumiem, Komisija bija devusi iespēju sūdzības iesniedzējam īstenot tā tiesības uz aizstāvību. Attiecībā uz dokumentu atgriešanu ombuds pamanīja, ka Komisija kļūdas dēļ bija izsniegusi sūdzības iesniedzējam zināmus konfidencialus dokumentus, tādēļ saskaņā ar tiesību aktiem bija tiesīga, un tai pat bija pienākums, censties šos dokumentus atgūt. Lai gan Komisijai ir jāņem vērā jebkuras saistības, kādas var būt uzņēmumam saskaņā ar Itālijas krimināllikumu attiecībā uz dokumentiem, sūdzības iesniedzējs nebija iesniedzis pierādījumus, ka Komisija to nebija darījusi.

Tādēļ ombuds uzskatīja, ka nav pamatojuma uzsākt izmeklēšanu.

2118/2007/IP

2.4 2007. GADĀ IZSKATĪTO SŪDZĪBU ANALĪZE

Ombuds 2007. gadā saņēma 3 211 jaunu sūdzību salīdzinājumā ar 3 830 sūdzībām 2006. gadā. Saskaņā ar iedibināto praksi visas sūdzības, attiecībā uz kurām ir pamats uzsākt izmeklēšanu, ir apkopotas ombuda izveidotajā statistikā. Tomēr, lai izvairītos no sagrozījuma, pa e-pastu nosūtītās nepieņemamās kolektīvās sūdzības, kuru skaits bieži vien ir vairāki tūkstoši, statistikā ir apkopotas atsevišķi, no katra veida iekļaujot 11 sūdzības.

3 056 gadījumos sūdzības tieši sūtīja atsevišķi pilsoņi, bet 155 tika saņemtas no asociācijām vai uzņēmumiem.

2007. gadā sūdzību izskatīšanas procesu, lai noteiktu, vai sūdzības ietilpst ombuda pilnvarās un atbilst pieņemamības kritērijiem, kā arī satur pamatojumu izmeklēšanas uzsākšanai, 95% gadījumu tika pabeigtas. No visām izpētītajām sūdzībām tikai mazliet vairāk par 26% atbilda ombuda pilnvarām. No šīm sūdzībām 518 atbilda pieņemamības kritērijiem, bet par 215 sūdzībām nebija pamata uzsākt izmeklēšanu.

Gada laikā, pamatojoties uz saņemtajām sūdzībām, kopumā tika uzsāktas 303 jaunas izmeklēšanas. Ombuds arī pēc savas iniciatīvas uzsāka sešas izmeklēšanas A pielikumā ir sniegta šo izmeklēšanu statistiskā analīze.

Kopumā 2007. gadā Eiropas ombuds izmeklēja 641 sūdzību, no kurām 332 bija pārnestas no 2006. gadā.

Līdzīgi kā iepriekšējos gados lielākā izmeklēšanu daļa bija saistīta ar Komisiju (kopumā 413 lietās jeb 64%). Tā kā Komisija ir galvenā Kopienas iestāde, kuras pieņemtie lēmumi tieši ietekmē pilsoņus, ir normāli, ka tā ir galvenais pilsoņu sūdzību objekts. Tika veiktas 87 izmeklēšanas saistībā ar Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO), 59 ar Eiropas Parlamentu, 22 ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai un 8 izmeklēšanas saistībā ar Eiropas Savienības Padomi.

Galvenie sūdzībās norādītie pārvaldībā pieļauto kļūdu veidi bija pārrēķināšanas trūkums, tostarp informācijas nesniegšana (216 lietās), negodīgums vai varas ļaunprātīga izmantošana (135 lietās), neapmierinošas procedūras (102 lietās), kavēšanās, no kuras varēja izvairīties (69 lietās), diskriminācija (63 lietās), nolaidība (62 lietās), juridiska kļūda (35 lietās) un pienākumu nepildīšana, t. i., Eiropas Komisijas "Līguma uzraudzītājas" funkciju nepildīšana attiecībā pret dalībvalstīm (24 lietās).

2.5 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetencē, ombuds mēģina ieteikt sūdzības iesniedzējam citu struktūru, kas varētu sūdzību izskatīt, it īpaši tad, ja lieta attiecas uz Kopienas tiesību aktiem. Ja vien iespējams un ja ir pamats sūdzības izmeklēšanai, ombuds ar sūdzības iesniedzēja piekrišanu tieši pārsūta sūdzību citai kompetentai struktūrai.

Kā jau minēts, Eiropas ombuds ar Eiropas ombudu tīkla starpniecību cieši sadarbojas ar saviem valstu un reģionālajiem kolēģiem dalībvalstīs (sk. turpmāk 5. nodaļu). Viens no šā tīkla uzdevumiem ir sekmēt sūdzību ātru pārsūtīšanu kompetentajam valsts vai reģiona ombudam vai līdzīgai struktūrai. Pilntiesīgs šī tīkla dalībnieks ir arī Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja.

Sūdzību pārsūtīšana

2007. gadā tika pārsūtītas 92 sūdzības. No tām 51 sūdzība tika pārsūtīta dalībvalstu vai reģionu ombudiem, 20 – Eiropas Parlamentam, lai tās izskatītu kā lūgumrakstus, 12 – SOLVIT⁶, 7 – Eiropas Komisijai un divas citām struktūrām.

⁶

SOLVIT ir tīkls, ko Eiropas Komisija izveidojusi ar mērķi palīdzēt cilvēkiem, kuri saskaras ar šķēršļiem, mēģinot izmantot savas tiesības Eiropas Savienības iekšējā tirgū.

Piemēri par lietām, kurās iesaistīts Eiropas ombudu tīkls

Sūdzības iesniedzēja māte bija strādājusi Francijā, bet tagad dzīvoja Brazīlijā. Francijas valsts pensijas fonds *CRAM* bija apturējis pensijas maksājumus 2002. gadā, tā kā bija problēmas ar Brazīlijas banku sistēmu.

Lietā tika nosūtīta Francijas ombudam, kurš 2007. gada martā informēja Eiropas ombudu, ka ir panākts risinājums. Sūdzības iesniedzēja māte bija ieguvusi bankas juridisko maksājuma vietu Brazīlijas bankā, ko bija apstiprinājusi finanšu struktūra, kas *CRAM* vārdā izmaksā pensijas. 2007. gada 5. februārī sūdzības iesniedzēja mātei tika izmaksāta pienākošā summa.

1036/2005/ESB

Spānijas pilsonis sūdzējās, ka diskontēto maksājumu sistēma "*Via Verde*" Portugāles ceļu nodokļiem nav pieejama tiem ES pilsoņiem, kuri nav Portugāles iedzīvotāji. Tā kā sūdzība attiecās uz valsts varas iestādēm, Eiropas ombuds to pārsūtīja Portugāles ombudam.

Pēc izmeklēšanas veikšanas Portugāles ombuds ziņoja, ka "*Via Verde*" sistēma ir saistīta ar automātisku nodokļa noņemšanu no lietotāja bankas konta. Lai gūtu labumu no šīs sistēmas, lietotājam ir nepieciešams bankas konts bankā, kas ietilpst "*Multibanco*" tīklā, kurā ietilpst divas Spānijas bankas. Portugāles ombuds arī norādīja, ka, lai gan, pamatojoties uz līguma brīvības un konkurences principiem banku sektorā, varētu diskutēt par pašreizējās sistēmas ierobežojumiem, ar Direktīvu 2004/52/EK par ceļu lietotāju nodokļa elektronisko iekasēšanas sistēmu savstarpējo izmantojamību Kopienā līdz 2011. gadam ir jārada vienota ceļu lietotāju nodokļa elektroniskā iekasēšanas sistēma Eiropas līmenī. Ņemot vērā iepriekš minēto, Portugāles ombuds secināja, ka turpmāka izmeklēšana lietā nav nepieciešama un lietu slēdza.

2681/2006/BM

Somijas pilsonis, kurš dzīvo Zviedrijā, sūdzējās Eiropas ombudam, ka Zviedrijas Sociālās apdrošināšanas aģentūra ir nepareizi aprēķinājusi viņam pienākošos slimības pabalstu.

Tā kā sūdzība bija pret valsts varas iestādi, Eiropas ombuds ieteica sūdzības iesniedzējam vērsties pie Zviedrijas ombuda.

Eiropas ombuds arī uzrakstīja Zviedrijas ombudam, lai informētu viņu, ka sūdzības iesniedzējs apšaubā Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darba ņēmējiem un to ģimenēm, kas pārvietojas Kopienas teritorijā, pareizu piemērošanu.

2828/2007/AL

Čehijas pilsonis, kurš strādā Īrijā, sūdzējās, ka Īrijas nodokļu iestādes ir arestējušas viņa automašīnu, kas reģistrēta Čehijā, jo viņš nebija samaksājis Īrijas transportlīdzekļu reģistrācijas nodokli. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šis nodoklis ir līdzvērtīgs importa nodoklim.

Eiropas ombuds ieteica sūdzības iesniedzējam vērsties pie Īrijas ombuda, kura dienests bija apstiprinājis, ka sūdzības iesniedzējs var rakstīt viņiem čehu valodā, ja viņam ir grūtības uzrakstīt vēstuli angļu valodā.

Eiropas ombuds informēja sūdzības iesniedzēju arī par to, ka, ja lietu nevarēs atrisināt valsts līmenī, viņš var vērsties ar sūdzību Komisijā. Eiropas ombuds arī vērsa sūdzības iesniedzēja uzmanību uz attiecīgo tiesu praksi⁷ par importētu lietotu automašīnu aplikšanu ar nodokļiem.

2510/2007/BU

⁷

Lietā C-47/88 Komisija pret Dāniju, [1990] ECR I-4509, 10., 21. un 22. punkts.

Notiekoša izmeklēšana par Komisijas un Portugāles varas iestāžu rīcību

2001. gadā sūdzības iesniedzējs izveidoja divvāku gliemju audzētavu un vairošanās vietu *Nazaré* (Portugāles centrālā daļa) ostas teritorijā. Pēc pāris mēnešiem sūdzības iesniedzējs pamanīja, ka ievērojami ir pieaugusi divvāku gliemju mirstība. Ostas teritorijas ūdeņu analīze norādīja uz augstu zināmu savienojumu, galvenokārt tributilīna, ko izmanto pretsārņojuma krāsā, līmeni. Sūdzības iesniedzējs informēja, ka pretsārņojuma krāsas vēl aizvien bieži izmanto Portugālē kuģu korpusu un zvejas kuģu krāsošanā; krāsu brīvi pārdod zvejniekiem ostas varas iestāžu piekritības teritorijā, kā arī citās Portugāles centrālās daļas ostās.

Pēc neveiksmīga mēģinājuma risināt šo lietu ar Portugāles varas iestādēm sūdzības iesniedzējs Komisijai iesniedza sūdzību pret Portugāli. Sūdzības iesniedzējs informēja, ka Komisija sūdzību reģistrēja, neveicot nekādus turpmākus pasākumus, pamatojoties uz Portugāles varas iestāžu paskaidrojumiem, ka kopumā *Nazaré* ostas ūdeņi nav piemēroti gliemju audzēšanai.

Sūdzības iesniedzējs ziņoja, ka atļauja, ko viņš bija saņēmis no Portugāles varas iestādēm, bija gliemju sēklu audzēšanai, un ūdeņi, kuros viņš bija sācis ražošanu, bija piemēroti šim nolūkam.

Savā sūdzībā Eiropas ombudam sūdzības iesniedzējs puda viedokli, ka ir acīmredzams, ka Portugāles varas iestādes ir sniegušas Komisijai nepareizu informāciju. Viņš uzskatīja, ka Komisija nav sniegusi viņam pienācīgu pamatojumu tam, kādēļ tā uzskata Portugāles varas iestāžu paskaidrojumus par pamatotiem.

Eiropas ombuds lūdza Komisiju iesniegt atzinumu līdz 2008. gada 31. janvārim. Viņš arī informēja Portugāles ombudu par sūdzību. Pamatojoties uz Eiropas ombuda atsūtīto informāciju, Portugāles ombuds nolēma uzsākt izmeklēšanu par Portugāles varas iestāžu rīcību un attiecīgi par to informēja Portugāles ģenerālprokuroru.

Eiropas ombuds un Portugāles ombuds plāno viens otru informēt par izmeklēšanas gaitu un rezultātiem.

1618/2007/JF

Piemēri par lietām, kas pārsūtītas Eiropas Komisijai

Bulgārijas pilsonis sūdzējās Eiropas ombudam, ka Direktīvas 2002/22/EK 30. pants, ar ko piešķir tiesības patērētājam saglabāt esošo mobilā telefona numuru, pārejot pie cita pakalpojumu sniedzēja, nav īstenots Bulgārijā, un Komisija šajā sakarā nav rīkojusies. Viņš uzskatīja, ka Komisijai ir jāuzsāk pārkāpumu procedūra.

Sūdzības iesniedzējs ir sazinājies ar vairākiem Komisijas dienestiem, kas viņu informējuši par iespēju iesniegt sūdzību par pārkāpumu saskaņā ar EK līguma 226. pantu. Tomēr izskatās, ka sūdzības iesniedzējs to nav darījis. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka sūdzība ir nepieņemama attiecībā pret Komisiju, jo pirms sūdzības iesniegšanas sūdzības iesniedzējs nebija vērsies pie attiecīgās iestādes atbilstošā administratīvā veidā.

Tomēr ombuds norādīja, ka Komisijas sūdzības veidlapa attiecībā uz dalībvalsts nespēju ievērot Kopienas tiesību aktus vēl nav pieejama bulgāru valodā. Tādēļ ombuds pārsūtīja sūdzību Komisijai, lai to risinātu kā sūdzību pret Bulgāriju par pārkāpumu. Viņš arī lūdza, lai Komisija viņu informē, kad būs pieejama sūdzības veidlapa bulgāru valodā.

Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka Bulgārijas likumi par elektroniskajiem sakariem, kuros transponēta ES elektronisko sakaru reglamentējošā sistēma, ir pieņemti 2007. gada 10. maijā. Komisija paziņoja, ka pārbaudīs šos tiesību aktus un apsvērs atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu ES reglamentējošās sistēmas pareizu īstenošanu, kā arī sniedza saiti uz vietni, kurā pa šo laiku jau bija pieejama sūdzības veidlapa bulgāru valodā.

1466/2007/VIK

2006. gadā ombuds saņēma vairākas sūdzības no Spānijas iedzīvotājiem pret zāļu *Agreal* ražotāju. Sūdzības iesniedzēji uzskatīja, ka pēc zāļu lietošanas ir cietuši no vairākām nopietnām veselības problēmām, piemēram, galvas sāpēm, depresijas, mobilitātes trūkuma. Sūdzības iesniedzēji uzskatīja, ka produkts ir jāaizliedz.

Tā kā Komisija ir iestāde, kurai ES līmenī ir nepieciešamās juridiskās tiesības rīkoties šādās lietās, ombuds šīs lietas pārsūtīja Komisijai. Komisija attiecīgi informēja ombudu, ka vērsās pēc padoma pie Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) par Komisijas rīcības nepieciešamību. 2007. gada jūlijā EMA paziņoja, ka iesaka Komisijai no Eiropas tirgus izņemt visas zāles, kas satur vielu "*veralipride*", tostarp *Agreal*.

Komisija pieņēma lēmumu, ar kuru dalībvalstīm ir uzlikta prasība anulēt medicīnisko produktu, kas satur "*veralipride*", reģistrācijas apliecības, jo ieguvuma-riska līdzsvars tiek uzskatīts par negatīvu.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA;
1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; un 3143/2006/JMA

Piemēri par lietām, kas pārsūtītas SOLVIT

Sūdzības iesniedzējs bija Bulgārijas pilsonis, kurš ārsta diplomu bija ieguvis Bulgārijā. Pēc Bulgārijas iestāšanās ES viņš vēlējās praktizēt medicīnu Francijā un no Bulgārijas Veselības ministrijas ieguva sava diploma atbilstības sertifikātu. Taču Francijas Nacionālā terapeitu padome atbilstības sertifikātu noraidīja, jo tajā nebija minēta Direktīva 93/16. Bulgārijas varas iestādes uzstāja, ka sertifikāts ir derīgs arī bez attiecīgās atsaucē.

Ombuds sūdzību pārsūtīja Bulgārijas SOLVIT centram, kurš neilgi pēc tam informēja ombudu, ka lieta ir veiksmīgi atrisināta – sūdzības iesniedzējam ir izsniegts atbilstības sertifikāts, kas ļauj viņam praktizēt savā profesijā Francijā.

1698/2007/RT

Ieteikumi

Ombuds ir sniedzis ieteikumus 1 862 lietās. No tām 816 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valsts vai reģiona ombuda un 109 lietās – iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam. 308 lietās ombuds ieteica sazināties ar Eiropas Komisiju. To vidū bija lietas, kurās sūdzības par Komisiju atzina par nepieņemamām, jo pirms sūdzības iesniegšanas nebija ievērotas atbilstošās administratīvās procedūras. 69 lietās ombuds ieteica sūdzību iesniedzējiem sazināties ar SOLVIT, savukārt 766 lietās – sazināties ar citām struktūrām, galvenokārt ar attiecīgajiem ombudiem vai iestādēm, kuras izskata sūdzības ES dalībvalstīs.

2.6 OMBUDA PROCEDŪRAS

Katru ombudam iesniegto sūdzību reģistrē, un tās saņemšanu parasti apstiprina vienas nedēļas laikā pēc saņemšanas. Apstiprinājuma vēstulē sūdzības iesniedzēju informē par procedūru un norāda lietas atsaucē numuru un tās personas vārdu un tālruna numuru, kura ar šo sūdzību nodarbojas. Sūdzību analizē, lai noteiktu, vai ir jāuzsāk izmeklēšana, un sūdzības iesniedzēju parasti informē par veiktās izpētes rezultātiem viena mēneša laikā.

Ja izmeklēšana netiek uzsākta, sūdzības iesniedzēju informē par iemesliem. Ja iespējams, sūdzību pārsūta citām iestādēm vai sūdzības iesniedzējam iesaka atbilstošu kompetentu struktūru, kurā sūdzības iesniedzējs var vērsties.

Izmeklēšanas uzsākšana

Pirmais solis izmeklēšanā ir sūdzības pārsūtīšana attiecīgajai iestādei vai struktūrai, kurai parasti trīs kalendāro mēnešu laikā ir jānosūta ombudam atzinums. Eiropas Parlaments un Komisija 2004. gadā nolēma apstiprināt īsāku, proti, divu mēnešu, termiņu, lai izskatītu sūdzības par atteikumiem nodrošināt piekļuvi dokumentiem.

Taisnīga procedūra

Taisnīgas procedūras princips paredz, ka, ja otrai pusei nav bijusi iespēja iepazīties ar dokumentiem un izteikt par tiem viedokli, ombuds, pieņemot lēmumu attiecībā uz sūdzību, nedrīkst ņemt vērā informāciju, kas saistīta ar dokumentiem, ko iesniedzis sūdzības iesniedzējs vai Kopienas iestāde vai struktūra.

Tādēļ ombuds nosūta sūdzības iesniedzējam Kopienas iestādes vai struktūras viedokli kopā ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Tādu procedūru ievēro arī gadījumā, ja jāveic turpmāka sūdzības izmeklēšana.

Ne EK līgumā, ne Statūtos nav paredzēta iespēja pārsūdzēt ombuda lēmumus attiecībā uz sūdzības izskatīšanu vai tās iznākumu (vai citi tiesiskās aizsardzības līdzekļi). Tomēr pret ombudu, tāpat kā pret citām Kopienas iestādēm un struktūrām, var izvirzīt prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, pamatojoties uz EK līguma 288. pantu. Principā ir iespējams celt šādu prasību pret ombudu Kopienas tiesās par ombuda, iespējams, nepareizi veikto sūdzības izskatīšanu.

Dokumentu izskatīšana un liecinieku uzklausišana

Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 2. punktu Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāiesniedz ombudam visa viņa pieprasītā informācija, kā arī jāļauj piekļūt attiecīgajām lietām. Kopienas iestādes un struktūras var atteikties to nodrošināt tikai saistībā ar pienācīgi pamatotu informācijas slepenību.

Ombuda pilnvaras iepazīties ar lietām ļauj viņam pārbaudīt attiecīgās Kopienas iestādes vai struktūras iesniegtās informācijas pilnīgumu un pareizību. Tādējādi tās sūdzības iesniedzējam un sabiedrībai garantē to, ka ombuds spēj veikt pamatīgu un pilnīgu izmeklēšanu.

Saskaņā ar Statūtu 3. panta 2. punktu amatpersonām un citiem Kopienas iestāžu un struktūru darbiniekiem ir jāsniedz liecības pēc ombuda pieprasījuma.

2007. gadā ombuda pilnvaras iepazīties ar iestāžu lietām tika izmantotas 18 reizes. Pilnvaras uzklausi lieciniekus tika izmantotas vienā lietā.

Atklāta procedūra

Ja sūdzības iesniedzējs nav pieprasījis lietas izskatīšanas slepenību, ombuds sūdzību izskata atklāti.

Īstenošanas noteikumu 13. pants paredz, ka sūdzības iesniedzējam ir piekļuve lietai, kuru ombuds sastādījis, balstoties uz iesniegto sūdzību. 14. pants paredz, ka ombuda dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem atbilstoši tiem pašiem nosacījumiem, kas izklāstīti Regulā 1049/2001⁸. Tomēr, ja ombuds izmeklē attiecīgās iestādes vai struktūras lietu un uzklausa liecības, ne sūdzības iesniedzējs, ne sabiedrība nedrīkst iepazīties ar slepeniem dokumentiem vai konfidencialu

8

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

informāciju, kas iegūta pārbaudē vai liecinieku uzklaušanās (13. panta 3. punkts un 14. panta 2. punkts). Šī izņēmuma mērķis ir atvieglot ombudam viņa pilnvaru izmantošanu izmeklēšanā.

2.7 IZMEKLĒŠANU REZULTĀTI

Izmeklēšanas laikā sūdzības iesniedzēju informē par katru jaunu izmeklēšanas pasākumu. Kad ombuds nolemj slēgt izmeklēšanu, viņš informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātiem un konstatējumiem. Ombuda lēmums sūdzības iesniedzējam vai attiecīgajai iestādei, vai struktūrai nav saistošs, nerada juridiski īstenojamas tiesības vai pienākumus.

2007. gadā ombuds slēdza 348 izmeklēšanas, no kurām 341 bija saistītas ar saņemtajām sūdzībām, bet septiņas izmeklēšanas ombuds veica pēc paša iniciatīvas.

Ja izmeklēšana ir saistīta ar vairāk nekā vienu apgalvojumu vai sūdzību, tad ombuds var nonākt pie dažādiem konstatējumiem.

Gadījumi, kad kļūdas pārvaldībā nekonstatēja

2007. gadā tika slēgtas 95 lietas, tostarp trīs pēc paša iniciatīvas veiktas izmeklēšanas, jo ombuds nekonstatēja pārvaldībā pieļautas kļūdas. Tas ne vienmēr nozīmē sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu rezultātu, jo tas vismaz saņem no attiecīgās iestādes vai struktūras plašu paskaidrojumu par to, kas ir izdarīts. Pat tad, ja ombuds nekonstatē kļūdu pārvaldībā, viņš var dot iespēju iestādei vai struktūrai turpmāk uzlabot savas pārvaldes darba kvalitāti. Šādos gadījumos ombuds sagatavo papildu piezīmi.

Iestāžu atrisinātās lietas un mierizlīgumi

Ja vien iespējams, ombuds cenšas panākt abpusēji pozitīvu rezultātu, kas apmierina gan sūdzības iesniedzēju, gan iestādi, par kuru iesniegta sūdzība. Ļoti būtiska ir sadarbība starp Kopienas iestādēm un struktūrām, lai izdotos panākt šādu rezultātu, kas palīdz uzlabot attiecības starp iestādēm un pilsoņiem un var novērst vajadzību pēc dārgām un laikietilpīgām tiesas prāvām.

2007. gadā iestādes un struktūras pašas atrisināja 129 lietas (tostarp vienu, kurā izmeklēšana uzsākta pēc paša iniciatīvas), reaģējot uz ombudam iesniegtajām sūdzībām. No tām 93 lietās ombuda iejaukšanās rezultātā tika panākta ātra atbilde uz agrāk neatbildētu saraksti (skatīt 2. nodaļas 9. punktu 1998. gada ziņojumā, kur detalizēti izklāstīta procedūra). Šādos gadījumos ombuda uzdevums ir ātri atrisināt problēmu, kas ir kā alternatīva normālas izmeklēšanas uzsākšanai par iespējamo pārvaldībā pieļauto kļūdu. 2007. gadā šī procedūra arī veiksmīgi tika izmantota trīs lietās (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA), lai palīdzētu Komisijai atrisināt lietu, papildinot tās iepriekšējo atbildi.

Direktīvas darbības sfēras izskaidrošana

Sūdzības iesniedzējs, Spānijā dzīvojošs Spānijas pilsonis, lūdza, lai Komisija uzsāk rīcību pret Apvienotās Karalistes un Igaunijas varas iestādēm, jo tās pieprasīja, lai viņa sieva, kura ir baltkrieviete, pirms šo valstu apmeklējuma iegūst vīzu. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka šāda prasība par vīzu ir Direktīvas 2004/38/EK⁹ ("Direktīva") pārkāpums. Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka uz viņa sievu neattiecas direktīvas 5. panta 2. punkta noteikumi, ar kuru trešo valstu iedzīvotāji, kuriem ir "uzturēšanās atļauja", ir atbrīvoti no vīzas nepieciešamības, iecelšot ES dalībvalstīs.

Sūdzības iesniedzējs atkal uzrakstīja Komisijai, iebilstot, ka, viņaprāt, direktīva attiecas uz visiem ES pilsoņiem un to ģimenēm, bet viņa sievai ir uzturēšanās atļauja. Otrreiz atbildot, Komisija uzsvēra, ka direktīvas 5. panta 2. punkts neattiecas uz sūdzības iesniedzēja sievu, jo viņas uzturēšanās atļauja nav tā pati "uzturēšanās atļauja", kas paredzēta direktīvas 10. pantā, bet ir piešķirta un pakļauta tikai un vienīgi saskaņā ar Spānijas likumiem.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas nostāja ir pretēja direktīvā paustajam.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas atbildes juridiski bija pareizas, bet varēja būt uzrakstītas daudz vienkāršākā, saprotamākā veidā. Komisijas dienesti piekrita nosūtīt sūdzības iesniedzējam papildu atbildi. Papildu atbildē bija izskaidrots, ka direktīva attiecas uz ES pilsoņiem, kuri pārvietojas vai uzturas dalībvalstī, kuras pilsoņi viņi nav, un uz viņu ģimenes locekļiem, kuri ceļo vai dzīvo ar viņiem kopā. Tādēļ direktīva neattiecas uz pilsoņiem, kuri uzturas paši savā dalībvalstī, vai uz viņu ģimenēm. Komisijas atbildē bija dots skaidrs "uzturēšanās atļaujas" jēdziena izskaidrojums un tā saistība ar citiem direktīvas noteikumiem. Atbildē bija doti arī vairāki aprakstoši piemēri. Visbeidzot Komisija norādīja, ka direktīvas 5. panta 2. punkta formulējums nav labvēlīgs to ES pilsoņu ģimenēm, kuri neizmanto brīvas pārvietošanās tiesības, tomēr grozīt direktīvu var tikai ar likumdošanas procesu.

Ombuds uzskatīja, ka papildu atbilde bija pietiekama, lai atrisinātu šo lietu. Ņemot vērā Komisijas atbildes pēdējo punktu, ombuds par šo lietu informēja arī Eiropas Parlamentu.

2201/2007/JMA

Kā norādīts 2006. gada ziņojumā (skatīt kopsavilkumu sūdzībām 3297/2006/BU un 3684/2006/BU), ombuds arī sācis plašāk pielietot daudz neformālākas procedūras ar attiecīgās iestādes vai struktūras piekrišanu un sadarbību, lai palīdzētu risināt problēmas elastīgā veidā. Šādas lietas piemērs saistībā ar Komisiju ir dots turpmāk. Padome ir arī savā sekretariātā iecēlusi attiecīgu personu, ar kuru ombuda dienesti var sazināties, lai atrastu risinājumus ar neformālu procedūru palīdzību.

Izlaists teksts Šūmaņa deklarācijā

Francijas profesors sūdzējās, ka *Europa* tīmekļa vietnē Šūmaņa deklarācijā visās valodu versijās, izņemot franču, ir izlaista frāze par Āfrikas kontinenta attīstības nozīmi. Ombuds sazinājās ar Komisiju; pēc divām dienām Komisijas dienesti uzrakstīja sūdzības iesniedzējam, paskaidrojot, ka nepilnīgās deklarācijas versijas bija pārņemtas no oriģinālās tīmekļa vietnes apmēram vairāk nekā pirms desmit gadiem, un frāzes iespējams bija izlaistas tehniskas kļūmes rezultātā. Viņi apņēmās atjaunot trūkstošo frāzi, tiklīdz tulkošanas dienests būs veicis nepieciešamo darbu.

Ombuds uzskatīja, ka ar Komisijas atbildi lieta bija atrisināta, bet informēja sūdzības iesniedzēju, ka, ja viņš nav apmierināts ar Komisijas veiktajiem pasākumiem, viņš var iesniegt jaunu sūdzību. Ombuds arī pateicās Komisijas dienestiem par tūlītēju un efektīvu rīcību ātra risinājuma nodrošināšanā.

2650/2007/FOR

⁹

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā; OV 2004 L 158, 77. lpp.

Ja izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta kļūda pārvaldībā, ombuds vienmēr cenšas panākt mierizlīgumu, ja vien tas iespējams. Piecas lietas tika slēgtas gada laikā pēc mierizlīgum panākšanas. 2007. gada beigās joprojām tika apsvērts 31 mierizlīguma priekšlikums.

Dažos gadījumos mierizlīgumu var panākt, ja attiecīgā iestāde vai struktūra piedāvā kompensāciju sūdzības iesniedzējam. Šādi piedāvājumi vienmēr ir *ex gratia*, proti, tādi, kas neuzliek tiesiskās saistības un nerada precedentu.

Piemēri par ombuda panāktiem mierizlīgumiem ir doti šī ziņojuma 3.3. sadaļā.

Aizrādījumi un ieteikumu projekti

Ja mierizlīgums nav iespējams vai ja šāda risinājuma meklēšana nav veiksmīga, ombuds vai nu slēdz lietu ar aizrādījumu attiecīgajai iestādei vai struktūrai, vai arī sagatavo ieteikumu projektu.

Aizrādījums parasti tiek izteikts, ja i) attiecīgā iestāde vairs nespēj novērst kļūdu pārvaldībā, ii) šķiet, ka pārvaldībā pieļautajai kļūdai nav vispārējas ietekmes un iii) ombudam nav nepieciešamības veikt papildu pasākumus. Aizrādījumu izsaka arī tad, ja ombuds uzskata, ka ieteikumu projekts nebūs lietderīgs, vai arī nav lietderīgi iesniegt īpašu ziņojumu Parlamentam par lietu, saistībā ar kuru attiecīgā iestāde vai struktūra nav piekritusi ieteikumu projektam.

Aizrādījums ir apstiprinājums sūdzības iesniedzējam par to, ka viņa sūdzība ir bijusi pamatota, un norāda attiecīgajai iestādei vai struktūrai uz to, ko tā ir izdarījusi nepareizi, lai tādējādi palīdzētu tai turpmāk novērst kļūdas pārvaldībā. 2007. gadā ombuds ar aizrādījumu slēdza 55 izmeklēšanas. Pilns šo lietu saraksts ir ietverts D pielikumā.

2007. gadā ombuds veica pētījumu par visu 2006. gadā izteikto aizrādījumu un turpmāko piezīmju ievērošanu, kas bija jāveic iesaistītajām iestādēm. Pētījums ir pieejams ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombuds paredz arī turpmāk veikt līdzīgus pasākumus un katru gadu informēt sabiedrību par saviem secinājumiem.

Gadījumos, kad ir vajadzīgas ombuda turpmākās darbības, tas ir, ja attiecīgā iestāde var novērst kļūdu pārvaldībā vai kļūdas pārvaldībā ir sevišķi nopietnas, vai arī tām ir vispārējas sekas, ombuds parasti sagatavo ieteikumu projektu attiecīgajai iestādei vai struktūrai. Saskaņā ar ombuda Statūtu 3. panta 6. punktu iestādei vai struktūrai trīs mēnešu laikā ir jānosūta ombudam detalizēts atzinums. 2007. gadā tika sagatavoti 8 ieteikumu projekti. Turklāt 2007. gadā tika pieņemti lēmumi arī par septiņiem 2006. gadā sagatavotajiem ieteikumu projektiem. Trīs lietas gada laikā tika slēgtas pēc tam, kad attiecīgās iestādes bija pieņēmušas ieteikumu projektu. Vienas lietas sakarā tika izstrādāts īpašs ziņojums Eiropas Parlamentam. Piecas lietas tika slēgtas citu iemeslu dēļ. 2007. gada beigās joprojām tika izskatīti astoņi ieteikumu projekti, tostarp viens, kuru izstrādāja 2004. gadā un viens – 2006. gadā.

Īpašie ziņojumi Eiropas Parlamentam

Ja Kopienas iestāde vai struktūra atbilstoši nereaģē uz ieteikumu projektu, ombuds var nosūtīt Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. Īpašajā ziņojumā var būt iekļauti ieteikumi.

Eiropas ombuds 1998. gada ziņojumā norādīja, ka ombuda darbā ārkārtīgi nozīmīga ir iespēja iesniegt īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Īpašais ziņojums ir ombuda pēdējais patstāvīgais solis lietas atrisināšanā, jo rezolūcijas pieņemšana un Parlamenta pilnvaru piemērošana ir jautājumi, kam vajadzīgs Parlamenta politiskais izvērtējums. Ombuds nodrošina jebkādu informāciju un palīdzību, ko Parlaments varētu pieprasīt, strādājot ar īpašo ziņojumu.

Eiropas Parlamenta Reglaments paredz, ka Lūgumrakstu komiteja ir atbildīga par Parlamenta attiecībām ar ombudu. Saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 195. panta 3. punktu Lūgumrakstu

komitejas 2005. gada 12. oktobra sanāksmē ombuds pēc paša lūguma apņēma sniegt paziņojumu Komitejai par katru Parlamentam iesniegto īpašo ziņojumu.

2007. gadā Parlamentam tika iesniegts viens īpašais ziņojums. Tas attiecas uz lietu 3453/2005/GG, kurā ombuds kritizēja Komisiju par sūdzības nerisināšanu saistībā ar Eiropas darba laika direktīvu.

2.8 LĒMUMI, KAS PIEŅEMTI, SLĒDZOT LIETAS 2007. GADĀ

Lēmumus, kas pieņemti, slēdzot lietas, parasti publicē ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angļu valodā un sūdzības iesniedzēja valodā (ja tā nav angļu valoda). Ziņojuma 3. nodaļā ir iekļauti kopsavilkumi par 50 lēmumiem par izmeklēšanas slēgšanu. Kopsavilkumos atspoguļoti daudzi jautājumi un iesaistītās Kopienas iestādes un struktūras, kā arī dažādie slēgšanas iemesli tām lietām, par kurām 2007. gadā tika pieņemti kopumā 348 lēmumi par to slēgšanu. Kopsavilkumiem ir norādes, kas ietver lietu numurus, tematus atkarībā no tā, uz kuru Kopienas iestādes kompetences jomu tās attiecas, kā arī no sūdzības iesniedzēja sūdzībā minēto pārvaldībā pieļauto kļūdu veida.

Turpmākajā 2. nodaļas sadaļā ir analizēti svarīgākie lēmumos ietvertie konstatējumi par tiesību aktiem un faktiem. Tie ir sakārtoti, ņemot vērā tematisko izmeklēšanu pamattematu klasifikāciju, kas ietver piecas galvenās kategorijas:

- atklātība (tostarp piekļuve dokumentiem un informācijai) un personas datu aizsardzība;
- Eiropas Komisija kā "Līguma uzraudzītāja";
- konkursi, līgumi un dotācijas;
- personāla jautājumi, tostarp pieņemšana darbā;
- citi jautājumi.

Jānorāda, ka šīs kategorijas savstarpēji būtiski pārklājas. Piemēram, atklātības un publiskās piekļuves jautājumus bieži vien skar sūdzībās, kas attiecas uz darbā pieņemšanu vai Komisiju kā "Līguma uzraudzītāju".

Atklātība, publiska piekļuve un personas datu aizsardzība

Liela daļa izmeklēto sūdzību (28%) 2007. gadā bija par atklātības trūkumu. Līguma par Eiropas Savienību 1. pantā noteikts, ka Eiropas Savienības lēmumi jāpieņem "cik vien iespējams atklāti", un EK līguma 225. pants nodrošina tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Šīs tiesības reglamentē Regula Nr. 1049/2001¹⁰. Arī daudzas citas Kopienas iestādes un struktūras ir pieņēmušas noteikumus par piekļuvi to dokumentiem pēc 1996. un 1999. gadā veiktajām ombuda izmeklēšanām pēc paša iniciatīvas.

¹⁰

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

Piekluve dokumentiem un informācijai

Saskaņā ar Regulu 1049/2001 sūdzības iesniedzēji var izvēlēties tiesiskās aizsardzības līdzekli: piekļuves atteikuma gadījumā viņi var vērsties tiesā saskaņā ar EK līguma 230. pantu vai iesniegt sūdzību ombudam. Ombuds 2007. gadā slēdza vienpadsmit sūdzību izmeklēšanas attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu, no kurām astoņas bija vērstas pret Komisiju, divas pret Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) un viena pret Padomi.

Viena izmeklēšana tika slēgta par sūdzību pret Eiropas Investīciju banku attiecībā uz piekļuvi dokumentiem saskaņā ar pašas bankas noteikumiem.

Astoņu iepriekšminēto lietu kopsavilkumi ir sniegti 3. nodaļā.

Lietā **3697/2006/PB** ombuds atklāja, ka Komisija nebija izpildījusi prasību sniegt “sīki izklāstītu pamatojumu”, kādēļ tika pagarināts termiņš atbildes sniegšanai uz apstiprinājuma pieteikumu saskaņā ar Regulu 1049/2001, jo bija vienkārši atsaukusies uz nepieciešamību konsultēties ar Komisijas dienestiem. Vēl viņš norādīja, ka Komisijai savi administratīvie pakalpojumi jāorganizē tā, lai nodrošinātu, ka pieteikumi par piekļuvi tiek reģistrēti ne vēlāk kā pirmajā darba dienā pēc to saņemšanas.

Lietā **668/2007/MHZ** ombuds kritizēja Komisiju par kavēšanos publicēt tās gada pārskatu par Regulas 1049/2001 darbību 2005. gadā; kavēšanās ilga vairāk nekā astoņus mēnešus. Ombuds norādīja, ka pārskatu publicēšana ir galvenais mehānisms, kā atskaitīties Eiropas pilsoņiem un sazināties ar viņiem.

Ombuds izskatīja trīs lietas saistībā ar izņēmumiem attiecībā uz publisku piekļuvi.

Lietā **1844/2005/GG** ombuds pauda viedokli, ka vispārēja atsauce uz to, ka informācijas atklāšana iespējami ietekmēs iekšējo lēmumu pieņemšanas procesu, nav pietiekama, lai attaisnotu Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta 2. paragrāfa¹¹ piemērošanu. Lai gan Komisija šos argumentus izteica par konkrētu dokumentu, ombuds pēc dokumenta pārbaudes uzskatīja, ka Komisija nav konstatējusi, ka iepazīšanās ar dokumentu nopietni kaitēs lēmumu pieņemšanas procesam Komisijā.

Lietā **3269/2005/TN** ombuds uzskatīja, ka ar regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu (personas privātā dzīve un neaizskaramība) nevar attaisnot Komisijas lēmumu neiekļaut nozares lobētāju vārdus dokumentā. Savu viedokli ombuds pamatoja uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja publicēto Pamatojuma dokumentu par publisku piekļuvi dokumentiem un datu aizsardzību; šajā sakarā ombuds arī prasīja uzraudzītājam padomu. Tāpat arī ombuds uzsvēra lobēšanas pārskatāmības nepieciešamību lietā **2740/2006/TN**.

Lietā **948/2006/BU** ombuds atzina, ka Eiropas Investīciju bankas dubultā loma – bankas iestāde un Kopienas struktūra, ir atspoguļota tās noteikumu par publisku piekļuvi dokumentiem nosacījumos attiecībā uz profesionālo bankas konfidencialitātes pienākumu. Ombuds arī norādīja, ka EIB ir saistoša Regula 1367/2006¹², ar ko Kopienas iestādēm un struktūrām piemēro Orhūsas Konvenciju. Tomēr brīdī, kas sūdzības iesniedzējs prasīja piekļuvi informācijai, šī regula vēl nebija spēkā.

Saskaņā ar Regulas 1049/2001 11. pantu ikviena iestāde nodrošina publisku piekļuvi dokumentu reģistram, kurā uzzina par dokumentiem tiek iekļautas nekavējoties. Lietā **2350/2005/GG** ombuds uzskatīja, ka, kamēr nepastāv viegli pieejams reģistrs vai kamēr šis reģistrs ir nepilnīgs, ES iestādēm ir jābūt gatavām nodrošināt pilsoņus ar īpašiem sarakstiem, pat ja to sagatavošana ir apgrūtināta.

¹¹

“Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apsriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.”

¹²

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, OV 2006 L 264, 13. lpp.

Regulas 1049/2001 piemērošana elektroniskajām datu bāzēm rada gan tehniskas, gan juridiskas problēmas. Lietā **1693/2005/PB** Komisija iebilda, ka grāmatvedības informācija, ko tai iesūtījušas dalībvalstis, nav dokuments vai dokumenti, jo pārskati, kuros bija šī informācija, ir ievadīti datu bāzē un kā tādi vairs neeksistē. Komisijas pieeja šādos gadījumos ir uzskatīt kārtējo izguves darbību iznākumus par dokumentiem. Taču sūdzības iesniedzēja pieprasītās informācijas iegūšanai būtu nepieciešama jauna sarežģīta datu bāzes programmēšana. Lai gan ombuds uzskatīja, ka Komisijas nostāja bija neapmierinoša, viņš atturējās no turpmākas šī jautājuma izmeklēšanas, jo tas ir sarežģīts un jauns juridisks jautājums, ko Kopienas likumdevējs varētu izskatīt izsludinātās Regulas 1049/2001 reformas kontekstā no vispārējās perspektīvas.

Lietā **2370/2005/OV** Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) piekrita sniegt informāciju, atbildot uz trīs sūdzības iesniedzējas uzdotiem jautājumiem.

Datu aizsardzība

Divi lēmumi tika pieņemti par sūdzībām, kurās, cita starpā, tika risināti jautājumi par sūdzību iesniedzēju datu aizsardzības tiesībām.

Lietā **452/2005/BU** attiecās uz nesankcionētu Komisijas pārstāvniecības vadītāja amata kandidātu vārdu izpaušanu. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sniedz ombudam informāciju par viņa veikto izmeklēšanu šajā lietā. Savā atzinumā ombudam Komisija paziņoja, ka nespēj noteikt informācijas noplūdes avotu, jo nevar konstatēt, kurām personām bija piekļuve attiecīgajiem personu datiem. Ombuds izteica aizrādījumu, sakot, ka tas nav atbilstoši Komisijas saistībām saskaņā ar Regulu 45/2001¹³.

Lietā **183/2006/MF** attiecās uz Eiropola atbildi sūdzības iesniedzējai, kas vēlējās uzzināt, kāda informācija par viņu ir Eiropolam. Ar ombuda lēmumu vispārējais jautājums par attiecībām starp Apelāciju komiteju, kas izveidota saskaņā ar Eiropola konvenciju, un paša ombuda lomu saskaņā ar EK līguma 195. pantu palika neatbildēts. Šajā lietā sūdzības iesniedzēja nesniedza konkrētu informāciju, kas pamatotu viņas apgalvojumus pret Eiropola lēmumu. Turklāt Apelāciju komiteja atvainojās par pieļauto kļūdu atbildē uz pārsūdzību un to izlaboja.

2007. gadā ombuds ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju sazinājās saistībā ar astoņām lietām, ievērojot 2006. gada 30. novembrī parakstīto Saprašanās memorandu. Sešās lietās ombuda izmeklēšana 2007. gada beigās vēl turpinājās. Divas 2007. gadā slēgtas lietas ir jau minētas iepriekš (**452/2005/BU** un **3269/2005/TN**).

Komisija kā “Līguma uzraudzītāja”

Tiesiskums ir viens no Eiropas Savienības dibināšanas pamatprincipiem. Viens no Komisijas svarīgākajiem uzdevumiem ir pildīt “Līguma uzraudzītājas”¹⁴ funkcijas. Ar EK līguma 226. pantu nosaka vispārēju procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var izmeklēt un ziņot Eiropas Kopienas Tiesai par iespējamiem dalībvalstu Kopienas tiesību pārkāpumiem. Komisija var uzsākt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas uz sūdzību pamata vai arī, atbildot uz Eiropas Parlamenta pieprasījumiem, izskatīt Parlamentam iesniegtos lūgumrakstus saskaņā ar EK līguma 194. pantu. Citas procedūras attiecas uz specifiskākiem jautājumiem, piemēram, nelikumīgu valsts atbalstu.

Sūdzības, kas neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās, bieži vien attiecas uz iespējamiem dalībvalstu Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. Daudzas šādas lietas vislabāk var atrisināt cits Eiropas ombuds tīkla biedrs. Taču atsevišķos gadījumos ombuds uzskata, ka ir lietderīgi sūdzību pārsūtīt izskatīšanai Komisijai. 2. nodaļas 5. punktā ir minēti piemēri abiem veidiem.

¹³

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV 2001 L 8, 1. lpp.

¹⁴

EK līguma 211. pants paredz, ka Komisija “nodrošina to, ka piemēro šo līgumu un īsteno pasākumus, ko saskaņā ar šo līgumu ir noteikušas iestādes”.

Eiropas ombuds saņem un izskata sūdzības, kas vērstas pret Komisiju kā "Līguma uzraudzītājas" funkciju pildītāju. Ja ombuds uzsāk izmeklēšanu par šādu sūdzību, viņš vienmēr, ja tas nepieciešams, rūpīgi izskaidro sūdzības iesniedzējam, ka izmeklēšana neatklās to, vai ir noticis pārkāpums, jo Eiropas ombudam nav pilnvaru izmeklēt dalībvalstu varas iestāžu rīcību.

3. nodaļā iekļauti sešu lēmumu kopsavilkumi, ar kuriem parādīts, kā ombuds izskata sūdzības pret Komisiju kā "Līguma uzraudzītāju".

Attiecībā uz Komisijas procesuālajiem pienākumiem pret sūdzības iesniedzējiem ombuda galvenais atskaites punkts ir Komisijas 2002. gada paziņojums¹⁵, kas sagatavots, atbildot uz ombuda kritiku. Paziņojumā teikts, ka Komisijas departamenti parasti izmeklēs sūdzības ar mērķi pieņemt lēmumu sniegt oficiālu paziņojumu vai arī slēgt lietu ne vēlāk kā viena gada laikā pēc dienas, kad sūdzība reģistrēta ģenerālsekretariātā. Paziņojuma 3. punktā raksturoti apstākļi, kādos ģenerālsekretariāts ir tiesīgs neregistrēt korespondenci kā sūdzību, kā arī noteikts, ka sūdzības iesniedzēju jāinformē saskaņā ar parasto procedūru. Lietā **446/2007/WP** ombuds uzsvēra, cik svarīga ir pareiza šo pēdējo minēto noteikumu piemērošana.

Lietā **3453/2005/GG** attiecās uz to, kā Komisija risināja sūdzību par Darba laika direktīvas nepiemērošanu. Īpašā ziņojumā Eiropas Parlamentam ombuds uzskatīja, ka Komisijas neapšaubāmā rīcības brīvība lietās, kas saistītas ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem no dalībvalstu puses, nedod tiesības Komisijai bezgalīgi atlikt secinājuma pieņemšanu par sūdzību, pamatojoties, ka piemērojamo likumu kādreiz nākotnē var grozīt. Ombuds arī uzsvēra lietā **962/2006/OV**, ka Komisijas rīcības brīvība, risinot sūdzības par pārkāpumiem, nenozīmē, ka nav jāpiemēro vispārējais princips par laicīgu lēmumu pieņemšanu.

Reģionālais ombuds pārsūtīja sūdzību par to, ka Komisija pienācīgi neatbildēja uz jautājumiem par zināmu reģionālo likumu noteikumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem (Lietā **3386/2005/WP**). Eiropas ombuda izmeklēšanas ietvaros Komisija sniedza plašus paskaidrojumus, tādēļ sūdzības iesniedzējs bija apmierināts.

Divās sūdzībās bija risināts jautājums par to, kāda ir valstu varas iestāžu loma un Komisijas loma Kopienas vides tiesību aktu piemērošanas nodrošināšanā un sūdzību risināšanā. Lietā **3660/2004/PB** ombuds uzskatīja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu paskaidrojumu par tās stratēģisko lomu Dzīvotņu direktīvas¹⁶ un Atkritumu direktīvas¹⁷ īstenošanā. Lietā **2725/2004/(PB)ID** ombuds arī paskaidroja savu lomu sūdzību izmeklēšanā pret Komisiju attiecībā uz Ietekmes uz vidi novērtējumu saskaņā ar direktīvu 85/337¹⁸.

Lietā **1166/2006/WP** ombuds norādīja, ka ES tiesības attiecībā uz tiesisko sadarbību krimināllietās vēl aizvien galvenokārt tiek risinātas ar starpvaldību procedūru palīdzību, tādēļ Komisijas iespējas rīkoties ir samērā ierobežotas. Viņš arī pieņēma par pamatotu Komisijas argumentu, ka tā neuzskata par vajadzīgu turpināt izmeklēt kādu konkrētu lietu, ja Itālijas tiesas tagad kopumā piekrīt piemērot principu *ne bis in idem*, ar ko ir aizliegts atkārtoti uzsākt tiesas procesu par vienu un to pašu nodarījumu.

Lietā **943/2006/MHZ** par Komisijas izmeklēšanu, kuras rezultātā tika pieņemti antidempinga pagaidu pasākumi pret noteiktu apavu ieviešanu, ombuds kļūdu pārvaldībā nekonstatēja. Ar ombuda lēmumu bija arī redzams, ka sarežģītu ekonomisku jautājumu izskatīšanā ombuda spējas ir ierobežotas.

¹⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzību iesniedzējiem jautājumos par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, OV 2002 C 244, 5. lpp.

¹⁶ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV 1992 L 206, 7. lpp.

¹⁷ Padomes Direktīva 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem, OV 1975 L 194, 39. lpp.

¹⁸ Padomes Direktīva (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (85/337/EEK), OV 1985 L 175, 40. lpp.

Konkursi, līgumi¹⁹ un dotācijas

Ombuds izskata sūdzības gan par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai nepiešķiršanu, par to izpildi, kā arī par dotāciju piešķiršanu vai nepiešķiršanu. Tomēr, ja rodas šaubas par līguma noteikumu neievērošanu, ombuds izmeklēšanu ierobežo, noskaidrojot, vai Kopienas iestāde vai struktūra ir nodrošinājusi loģisku un pamatotu atskaiti par tās rīcības tiesisko pamatu un tās viedokļa par līguma pozīciju pamatotību.

3. nodaļā ir sniegti astoņu lēmumu kopsavilkumi, kuros atspoguļota ombuda rīcība ar šāda veida sūdzībām.

Četras lietas attiecās uz konkursiem. Lietā **3693/2005/ID** ombuds apsvēra vienlīdzīgas attieksmes principu pret konkursantiem un ar to saistīto pārdzīvības pienākumu konkursu procedūrās. Konkrētajā lietā Komisija nebija sniegusi pienācīgu pamatojumu konkursa pieteikuma noraidīšanai, bet ombuds nevarēja panākt sūdzības iesniedzēja pieprasīto kompensāciju, jo attiecīgie līgumi jau bija piešķirti, parakstīti un jau tika pildīti. Pārējās trīs lietās tika panākts sūdzības iesniedzējiem labvēlīgs risinājums. Lietās **1858/2005/BB** un **1859/2005/BB** bijušais Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs pieņēma priekšlikumu par mierizlīgumu – tas sniedza plašāku informāciju neveiksmīgam konkursantam par to, kā viņa piedāvājums izskatījās uz uzvarējušās organizācijas piedāvājuma fona. Lietā **2633/2006/WP** Komisija pārskatīja savu tulkošanas pakalpojumu pieteikuma kvalitātes novērtējumu un piedāvāja sūdzības iesniedzējam pamatlīgumu.

Trīs lietas saistībā ar finansiālas dabas strīdiem ar Komisiju arī tika atrisinātas apmierinošā veidā. Lietās **3495/2006/GG** un **1471/2007/(CC)/RT** Komisija ātri veica sūdzības iesniedzēju pieprasītos maksājumus, attiecīgi, pirmajā lietā tā bija Vācijas universitāte, bet otrā lietā – Francijas konsultāciju kompānija. Lietā **2577/2004/OV** Komisija pieņēma ombuda priekšlikumu par mierizlīgumu un samazināja no apakšuzņēmēja piedzenamo summu. Lietā **2468/2004/OV** Komisija iesaldēja maksājumu sūdzības iesniedzējam – uzņēmumam, un ierindoja to savā “Agrīnās brīdināšanas sistēmā” (EWS). Attiecībā uz iesaldētā maksājuma summu ombuds kļūdu pārvaldībā nekonstatēja, bet kritizēja Komisiju par to, ka uzņēmums nebija svītrots no EWS saraksta.

Personāla jautājumi

3. nodaļā ir ietverti 8 lēmumu kopsavilkumi, kas saistīti ar sūdzībām par personāla jautājumiem, sniedzot ieskatu sūdzību klāstā, kas tiek risinātas zem šāda nosaukuma. Piecas sūdzības attiecas uz darbā pieņemšanas procedūru, divas sūdzības attiecas uz darba attiecībām ar iestādēm un struktūrām un viena sūdzība attiecas uz prakses pieteikumu. Četras no lietām būs minētas.

Lietā **3346/2004/ELB** attiecās uz Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) prasību kandidātiem reģistrēties un sazināties ar biroju tiešsaistē. Ombuds pieņēma EPSO vispārējo pamatojumu šai prasībai, bet ieteica tam apsvērt iespēju pieļaut izskatīt pienācīgi pamatotus lūgumus pēc izņēmuma. EPSO noraidīja ieteikumu projektu, pamatā tāpēc, ka tam pašam administratīvi tā bija izdevīgāk. Lietā **3114/2005/MHZ** ombuds kritizēja lingvistiskās prasības atklātajos konkursos, ko EPSO organizēja pēc 2004. gada Eiropas Savienības paplašināšanās.

Ar lēmumu lietā **3278/2004/ELB** tika uzslavēta Eiropas Parlamenta apņemšanās pārskatīt nosacījumus attiecībā uz sievietēm, kuras baro ar krūti, piedalīšanos konkursos, kā arī Parlaments tika lūgts nodrošināt, ka attiecīgajos noteikumos ir atspoguļots akurāts un taisnīgs konkurējošo interešu un iesaistīto principu līdzsvars, tostarp principa par vienlīdzīgu attieksmi pret kandidātiem. Lietā **2825/2004/OV** ombuds nekonstatēja kļūdu Eiropas Parlamenta pārvaldībā attiecībā uz apgalvojumu par politisku iejaukšanos kādas dalībvalsts Parlamenta informācija biroja vadītāja amatā iecelšanā.

¹⁹

Sūdzības par darba līgumiem ir apskatītas. apakšpunktā “Personāla jautājumi”.

Turklāt pēc ombuda iniciatīvas uzsāktā izmeklēšana lietā (**OI/3/2003/JMA**) par to, kā Eiropas Komisija integrē cilvēkus ar īpašām vajadzībām, daļēji attiecās uz nodarbinātības jautājumiem, kā arī atspoguļoja panākto progresu vairākās būtiskās jomās.

Citi jautājumi

Ziņojuma 3. nodaļā ir ietverti arī vairāki kopsavilkumi lēmumiem par sūdzībām, kuras neiekļaujas nevienā no iepriekšējos apakšpunktos aplūkoto sūdzību kategorijām. Sešas lietas būs minētas.

Ombuds risināja trīs sūdzības pret Komisiju attiecībā uz pareizu informāciju, divas no kurām (**1475/2005/(IP)GG** un **1476/2005/(BB)GG**) bija par informācijas materiālu par gaisa pasažieru tiesībām. Ombuds secināja, ka daži no sūdzības iesniedzēju minētajiem paziņojumiem patiesi bija nepareizi un maldinoši. Komisija pieņēma ieteikumu projektu materiālu izlabot. Lietā **2403/2006/(WP)BEH**, kas attiecās uz it kā nepareizu informāciju Komisijas tīmekļa vietnē, ombuds kļūdu pārvaldībā nekonstatēja. Viņš uzsvēra, ka pienākums sniegt pareizu un precīzu informāciju neliedz Komisijai vienkāršot informāciju, lai mērķauditorijai tā būtu pēc iespējas pieejamāka.

Lietā **1103/2006/BU** attiecās uz Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (EASA) lēmumu par kāda gaisa kuģa tipa sertifikāciju. Pēc attiecīgo tiesisko normu analīzes ombuds neguva pārliecību, ka lēmumam ir pietiekams tiesiskais pamatojums. Savā atbildē uz mierizlīguma priekšlikumu EASA paziņoja, ka ir ieguvusi nepieciešamo informāciju, lai izdotu tipa sertifikātu, tādēļ apstrīdēto lēmumu ir atcēlusi.

Ombuds izteica turpmākas piezīmes divos lēmumos par sūdzībām pret Eiropas Investīciju banku (EIB), kuras bija iesniegusi Polijas NVO, kas darbojas vides jomā. Lietā **1779/2006/MHZ** ombuds ar turpmāku piezīmi mudināja EIB apsvērt iespēju izveidot saziņas un informācijas iegūšanas kanālus ar attiecīgām valsts un reģionālām uzraudzības iestādēm, piemēram, ombudiem, kas varētu kalpot par papildu informācijas avotiem attiecībā uz EIB finansētu projektu atbilstību valsts un Eiropas likumiem. Lietā **1807/2006/MHZ** ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēji spēlēja svarīgu lomu, pievēršot EIB uzmanību būtiskai informācijai, par kuru tā iepriekš nebija informēta. Ombuds mudināja EIB turpināt konstruktīvi sadarboties ar NVO.

LĒMUMU KOPSAVILKUMI

3

3 LĒMUMU KOPSAVILKUMI

Šo nodaļu veido 2007. gadā pieņemto ombuda lēmumu kopsavilkumu izlase, tādējādi atspoguļojot sūdzībās un pēc paša iniciatīvas veiktajās izmeklēšanās iesaistīto tēmu un iestāžu loku. Tā ietver visu to lēmumu kopsavilkumus, kas minēti 2. nodaļas tematiskajā analizē. Par sūdzībām pieņemto lēmumu kopsavilkumi ir kārtoti, pirmkārt, pēc atzinuma vai rezultāta veida, un, otrkārt, pēc attiecīgās iestādes vai struktūras. To lēmumu kopsavilkumi, kas pieņemti pēc ombuda paša iniciatīvas veiktām izmeklēšanām, un valstu ombudu iesniegto pieprasījumu piemēri ir iekļauti nodaļas beigās.

Katrā šīs nodaļas apakšpunktā lietas tiek minētas pēc to kārtas numura. Piemēram, 3.1. sadaļas apakšpunktā, kas veltīts Eiropas Komisijai, lieta Nr. 1166/2006/WP atrodas pirms lietas Nr. 2280/2006/MF. Lēmumu pilnīgs izklāsts visās lietās ir atrodams "Lēmumu rādītājā" Eiropas ombuda tīmekļa vietnē (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Attiecīgais lēmums ir atrodams pēc lietas numura. Lēmumu teksts angļu valodā un, ja sūdzības iesniedzēja valoda ir cita, arī sūdzības iesniedzēja valodā ir atrodams tīmekļa vietnē. Lēmuma tekstu izdruku, kā norādīts tīmekļa vietnē, var pieprasīt Eiropas ombuda birojā.

3.1 LIETAS, KURĀS NEKONSTATĒJA KĻŪDU PĀRVALDĪBĀ

Eiropas Komisija

Apgalvojums par nespēju nodrošināt vides direktīvu ievērošanu attiecībā uz dambja projektu Portugālē

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2725/2004/(PB)ID pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzēji iesniedza Komisijai sūdzību par pārkāpumu attiecībā uz *Alqueva* dambja un rezervuāra projektu Portugālē. Savā sūdzībā ombudam viņi apgalvoja, kopsavilkumā, ka Komisija attiecīgi nerīkojās, lai nodrošinātu Direktīvas 85/337¹ un Direktīvas 92/43² ievērošanu saistībā ar iepriekš minēto projektu.

Ombuds uzskatīja, ka Direktīvas 85/337 mērķus labāk var panākt, ja kompetentām valsts iestādēm tiek iesniegti argumenti par Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) atbilstību un pareizību saskaņā ar direktīvas 3. un 5. pantu, bet kompetentās valsts iestādes tos apsver attīstības saskaņošanas procedūras ietvaros, ievērojot direktīvas 6. un 8. pantu. Tā kā Komisijai ir jānodrošina atbilstība direktīvas 8. pantam, tai rūpīgi jāizskata sūdzībā par pārkāpumu izteiktie apgalvojumi – ka

¹ Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, OV 1985 L 175, 40. lpp.

² Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV 1992 L 206, 7. lpp.

dalībvalsts ir piekritusi attīstības saskaņošanai, pārkāpjot 8. pantu. Taču šajā gadījumā sūdzības iesniedzēji šādu konkrētu apgalvojumu nebija izteikuši.

Ombuds arī apsvēra to situāciju, kāda rodas, ja apgalvojumi par neatbilstību Direktīvas 85/337 3. un 5. pantam tiek iesniegti *tieši* Komisijai, iesniedzot sūdzību par pārkāpumu. Ņemot vērā IVN satura zinātnisko un tehnisko dabu, ja ombuds konstatē, ka tas, ka Komisija noliedz šādus apgalvojumus, veido kļūdu pārvaldībā, tas liecinātu, ka sūdzībā par pārkāpumu būtu ietverti apgalvojumi un tos pamatojoši pierādījumi, kas skaidri parādītu, ka šī dalībvalsts būtu pieļāvusi acīm redzamu kļūdu novērtējumā, uzskatot, ka IVN atbilst direktīvas 3. un 5. panta prasībām. Šajā gadījumā sūdzības iesniedzēji nenorādīja, ka būtu iesnieguši būtiskus argumentus, kas pietiekami konkrētā un pārliecinošā veidā pierādītu šādu acīmredzamu novērtējuma kļūdu.

Attiecībā uz arheoloģisko atradumu vietām, kuras, šķiet, tika pirmo reizi atrastas projekta izpildes laikā, ombuds norādīja, ka pastāv ievērojamas, objektīvi pamatotas šaubas par Direktīvas 85/337 piemērošanas lietderību. Turklāt sūdzības iesniedzēju argumenti attiecībā uz apstrīdēto IVN neatkarību būtībā apstrīdēja direktīvas gudrību un piemērotību. Tādēļ tas neattiecas uz iespējamo kļūdu pārvaldībā.

Attiecībā uz Ibērijas lūša aizsardzību un Direktīvas 92/43 ievērošanu ombuds secināja, ka sūdzības iesniedzēji nav norādījuši, ka būtu Komisijai iesnieguši pietiekami konkrētus un pienācīgi pamatotus argumentus, kas pierādītu, ka Portugāles vietu saraksts, kuras saskaņā ar šo direktīvu ir noteiktas par Kopienas nozīmes vietām, būtu kļūdainais vai ka Portugāle nebūtu ievērojusi savas saistības saskaņā ar direktīvas 12. pantu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisijas sniegto informāciju par to, ka, pirms tika piešķirts Kopienas finansējums, Komisija bija uzdevusi veikt projekta IVN izpēti, kā arī citus pasākumus, kurus Komisija veica, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz to pašu projektu tiek ievēroti EK vides likumi, ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēju apgalvojums nav pamatots.

Nespēja rīkoties attiecībā uz sūdzību par vides tiesību aktu pārkāpumu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3660/2004/PB pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzēja sūdzējās Komisijai, ka Īrija pārkāpj ES Dzīvotņu direktīvu³. Viņa uzskatīja, ka Īrijai zināma daļa mitrāju bija jāiekļauj vietu sarakstā, kas nosūtīts Komisijai, lai izveidotu *NATURA 2000* tīklu. Komisija nolēma neīstenot nekādu rīcību saistībā ar šo sūdzību tādēļ, ka nebija acīmredzams, ka attiecīgie mitrāji atbilst direktīvas aptverto dzīvotņu zinātniskajam aprakstam; šai sakarā vajadzēja iegūt daudz sīkāku ekoloģisko informāciju. Sūdzības iesniedzēja apgalvoja ombudam, ka Komisija nepareizi rīkojās, neīstenojot nekādu rīcību iepriekšminētajā lietā. Viņa apgalvoja, ka Komisija nespēj paskaidrot, kādēļ Dzīvotņu direktīva neattiecas uz attiecīgajiem mitrājiem.

Pārbaudot attiecīgās tiesiskās normas un tiesu praksi, ombuds atklāja, ka Komisija var pamatoti pieprasīt atbilstošu zinātnisku informāciju, kas pamatotu apgalvojumu par Dzīvotņu direktīvas pārkāpšanu. Šāda informācija it īpaši ietver specifiskus un ticamus zinātniskus datus attiecībā gan uz konkrētās vietas dabu, gan tās aizsargājamo raksturu saskaņā ar direktīvu, vismaz, ja šis raksturs nav redzams uzreiz. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds secināja, ka Komisija ir sniegusi apmierinošus paskaidrojumus par to, kādēļ tā nerīkojās. Šie paskaidrojumi bija pamatoti. Tādējādi šai sakarā viņš neatrada pārvaldībā pieļautas kļūdas.

³

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV 1992 L 206, 7. lpp.

Sūdzības iesniedzēja arī sūdzējās par Komisijas lēmumu neturpināt rīkoties saistībā ar apgalvojumiem par iespējamo Atkritumu direktīvas⁴ pārkāpšanu. Sūdzības iesniedzēja bija aprakstījusi, kā attiecīgos mitrājos tiek izgāzti atkritumi. Komisija savu lēmumu paskaidroja, rezumējot, ka i) atbilstības nodrošināšana Kopienas vides tiesību aktiem galvenokārt ir dalībvalstu atbildība; ii) Komisijas uzsāktā tiesvedība pret Īriju tieši attiecībā uz Atkritumu direktīvu ir bijusi veiksmīga (Lieta C-494/01); iii) gadījumos, kad Kopienas tiesību akti tiek pārkāpti kopumā un nepārtraukti, Komisijas administratīvie resursi tiek labāk izmantoti, cenšoties panākt strukturālu reformu; un iv) viena Īrijā sasniegtā reforma bija Vides uzraudzības pārvaldes (OEE) izveidošana 2003. gadā, kurā tagad sūdzības iesniedzēja var griezties ar savām konkrētajām sūdzībām.

Ombuds pieņēma Komisijas paskaidrojumus šajā lietā kā apmierinošus, kā arī piezīmēja, ka Komisija ir sniegusi sūdzības iesniedzējai noderīgu padomu. Tādejādi viņš šajā lietas daļā neatrada nekādas pārvaldībā pieļautas kļūdas.

Nav tiesiskās aizsardzības līdzekļa pret disciplinārajām sankcijām Eiropas skolā

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3323/2005/WP pret Eiropas Komisiju

Eiropas skolas skolēnu Minhenē atstādināja no mācībām uz 38 dienām, jo viņš un divi viņa klasesbiedri tika saukti pie atbildības par divu rasēšanas spraudīšu iemešanu zupas katlā skolas ēdnīcā. Skolēna māte šo lēmumu apstrīdēja, sakot, ka viņas dēls nezināja, ka viņa klasesbiedri patiesi izdarīs to, ko viņš bija tikai izteicis. Kad skolas Sūdzību komisija paziņoja, ka nav kompetenta šo lietu izskatīt, viņa griezās Vācijas administratīvajā tiesā. Taču tiesa uzskatīja, ka šis jautājums nav Vācijas piekritībā. Tādēļ skolēna māte vērsās pie ombuda.

Tā kā Eiropas skolas nav Eiropas Kopienu iestādes vai struktūras, ombuds lūdza Komisiju sniegt atzinumu, ņemot vērā, ka Komisija zināmā mērā ir atbildīga par Eiropas skolu darbību, kas izriet no fakta, ka tā ir pārstāvēta šo Skolu valdē un sniedz ievērojamu finansējumu.

Komisija informēja, ka saskaņā ar piemērojamo noteikumu jauno versiju Sūdzību komisija ir kompetenta izskatīt tādas lietas kā, piemēram, sūdzības iesniedzējas lietu, kā arī piebilda, ka nesaskata iemeslus, kādēļ Sūdzību komisija šādos gadījumos nevarētu pieņemt piekritību pār pieņemtajiem lēmumiem saskaņā ar noteikumu iepriekšējo versiju. Tādēļ Komisija ieteica sūdzības iesniedzējai atkārtoti iesniegt lietu Sūdzību komisijai. Tomēr, tā kā nepastāvēja skaidri saprotams noteikums par atpakaļejošu spēku, Sūdzību komisija noraidīja atjaunoto pārsūdzību.

Ombuds norādīja, ka lietu izraisīja Eiropas skolas pieņemtie īpaši nopietnie pasākumi; pastāvēja risks, ka sūdzības iesniedzēja paliks bez pienācīgas tiesiskās aizsardzības. Viņš uzskatīja, ka Komisijas līdzdalībai Eiropas skolu sistēmā ir tāda nozīme, ka tai ir jāuzņemas aktīva loma, lai panāktu, ka skolas ievēro labas pārvaldības principus. Tādēļ ombuds ierosināja, lai Komisija nodrošina, ka Skolu valdei tiek iesniegts priekšlikums grozīt attiecīgos noteikumus.

Komisija atgādināja, ka jau ir lūgusi Skolu valdi pievērst uzmanību šim jautājumam, bet bija vienīgā, kas atbalstīja Sūdzību komisijas kompetences retrospektīvu pagarinājumu. Taču piebilda, ka, būdama pārliecināta par savu nostāju, tā bija uzstājusi, lai Eiropas skolu ģenerālsēkretārs šo jautājumu atkal iekļauj dienas kārtībā. Galu galā šis jautājums tika iesniegts Skolu valdei rakstiskas procedūras veidā; laikā, kad ombuds veica lietas galīgo novērtējumu, iznākums vēl nebija skaidrs.

Ombuds novērtēja Komisijas ilgstošās pūles un slēdza lietu, neatrodot Komisijas pieļautu kļūdu pārvaldībā. Tomēr, tā kā sūdzības iesniedzējas problēma vēl nebija atrisināta, ombuds nolēma par šo lietu informēt Eiropas skolu jauno ģenerālsēkretāru un Vācijas valdību.

⁴

Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, OV 1975 L 194, 39. lpp.

Antidempinga pagaidu pasākumi

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 943/2006/MHZ pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs bija ieinteresētā puse Komisijas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika pieņemti pagaidu antidempinga pasākumi atsevišķu Ķīnā un Vjetnamā ražotu apavu ar ādas virsējo daļu importam⁵. Pirms attiecīgā regula tika pieņemta, Komisija savā tīmekļa vietnē publicēja informāciju par attiecīgajiem antidempinga pasākumiem, sakarā ar ko sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju izpaust tās atklājumus, kā arī dot tam iespēju paust savu viedokli. Šis lūgums tika noraidīts.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija (i) nespēja nodrošināt sūdzības iesniedzēja tiesības un aizsardzību un pārkāpa labas pārvaldības principu, neizpaužot izmeklēšanas faktus pirms oficiālās pagaidu pasākumu pieņemšanas, kā arī, nepieņemot sūdzības iesniedzēja 2006. gada 13. marta lūgumu izteikt tā komentārus; (ii) pārkāpa proporcionalitātes principu (sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ko Komisija nav ievērojusi "taisnu līdzsvaru" starp patērētāju un to uzņēmumu interesēm, uz kuriem attiecas antidempinga nodevu maksāšana, no vienas puses, un to uzņēmumu interesēm, uz kuriem šo nodevu maksāšana neattiecas, no otras puses); (iii) pamatoja savu lēmumu uz kļūdainu informāciju (sūdzības iesniedzējs atsaucās uz attiecīgo publikāciju Komisijas tīmekļa vietnē) un nepareizi izvēlējās Brazīliju par atsauces valsti; un (iv) rīkojās veidā, kas nav pārskatāms, neizpaužot ES ražotāju, kuri sūdzējās, un izvēlēto ES ražotāju identitāti.

Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija atsauc savu regulu, ar ko atsevišķiem ādas apavu veidiem no Ķīnas un Vjetnamas piemēro pagaidu antidempinga pasākumus, kā arī, lai tiek atbrīvotas pagaidu antidempinga nodevas, kas jau iekasētas. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs uzturēja spēkā savus apgalvojumus un prasījumus.

Savā atzinumā Komisija norādīja, ka saskaņā ar antidempinga pamatregulu⁶ atklājumu izpaušana pirms pagaidu pasākumu pieņemšanas nav obligāta. Komisija noliedza jebkuru sūdzības iesniedzēja tiesību pārkāpumu attiecībā uz aizsardzību, kā arī jebkuras kļūdas vai pārskatāmības trūkumu. Tā atsaucās uz savu paziņojumu par iemesliem saistībā ar Regulu (EK) 553/2006.

Ombuds nekonstatēja kļūdu pārvaldībā. Viņš uzsvēra, ka sūdzība attiecās uz pagaidu pasākumiem, kuriem ir īpašs raksturs, kā arī tie var tikt vēlāk mainīti. Tāpat viņš norādīja uz ombuda ierobežotajām iespējām vēlreiz pārskatīt lietas attiecībā uz sarežģītiem ekonomiskajiem jautājumiem. Pieņemot lēmumu, ombuds ņēma vērā Komisijas Zaļo grāmatu⁷, kas pa to laiku iesniegta sabiedriskai apspriešanai un atspoguļo jautājumus, kurus minēja sūdzības iesniedzējs.

Apgalvojums par nespēju rīkoties krimināllietā

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1166/2006/WP pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs, Vācijas pilsonis, tika notiesāts par nelikumīgu ieroču glabāšanu Vācijas tiesā 1997. gadā. Sodš bija nosacīts. Taču 1998. gadā Itālijas tiesa sūdzības iesniedzēju notiesāja *in absentia* jeb aizmuguriski uz 16 gadiem ieslodzījumā. 2002. gadā viņš tika arestēts, pamatojoties uz starptautisko aresta orderi, un kopš tā laika atrodas ieslodzījumā.

Sūdzības iesniedzēja advokāts 2003. gadā par šo lietu informēja Komisiju. Viņš apgalvoja, ka Itālijas tiesa ir pārkāpusi *ne bis in idem* jeb divkārtšas sodīšanas aizlieguma principu, kas aizliedz atkārtotu tiesvedības ierosināšanu, izmantojot vienu un to pašu pamatu lietas ierosināšanai. Komisija izrādīja interesi šajā lietā, taču paskaidroja, ka nav kompetenta pārskatīt apsūdzības varas iestāžu lēmumus, savukārt pret dalībvalsti krimināllietās nav iespējams veikt tiesas prāvas attiecībā uz likuma

⁵ Komisijas Regula (EK) Nr. 553/2006, OV 2006 L 98, 3. lpp.

⁶ Padomes Regula (EK) 384/96, kā grozīts ar Padomes Regulu (EK) 461/2004.

⁷ COM (2006) 763.

pārkāpšanu. Vienīgais veids, kā tā varētu rīkoties, būtu saskaņā ar ES Līguma 35. panta 7. punktu iesniegt protestu Eiropas Tiesai attiecībā uz līguma, piemēram, Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas līgumu, kas nosaka *ne bis in idem* principu Eiropas mērogā, interpretāciju. Tomēr, tā kā noteikta daļa informācijas nebija pieejama, Komisija ieteica advokātam, lai viņš turpina risināt lietu valsts mērogā. 2005. gadā un pēc Itālijas Apelācijas tiesas negatīva lēmuma Komisija beidzot secināja, ka tai nav pietiekamu iemeslu, lai rīkotos.

Savā sūdzībā obmudam sūdzības iesniedzējs argumentēja, ka Komisijai vajadzēja rīkoties. Viņš piebilda, ka bija ievērojis Komisijas padomu tikai tādēļ, lai tai būtu pamats rīkoties. Tā kā Komisija nespēja rīkoties, viņš savā juridiskajā pārstāvībā iztērēja lieku naudu.

Atzinumā Komisija paskaidroja, ka ir minējusi ES Līguma 35. panta 7. punktu tādēļ, ka Itālijas tiesa 1998. gadā bija uzskatījusi, ka *ne bis in idem* princips Itālijā netiek piemērots. Taču šo paziņojumu turpmākie Itālijas tiesu lēmumi spēkā neuzturēja. Tādēļ nekas nenorādīja, ka pastāv vispārējas domstarpības starp Komisiju un Itāliju. Komisija uzsvēra, ka nav apsollījusi rīkoties pret Itāliju gadījumā, ja Itālijas Apelācijas tiesa pieņem negatīvu lēmumu, bet šāds negatīvs lēmums nenožīmē, ka tās padoms nav bijis pareizs un sūdzības iesniedzēja interesēs.

Ombuds atgādināja, ka par ES tiesību jomu attiecībā uz tiesisko sadarbību krimināllietās vēl aizvien pamatā lemj ar starpvaldību procedūru palīdzību, tādējādi Komisijas iespējas rīkoties ir samērā ierobežotas. Viņš piezīmēja, ka Komisijas vēstules valoda bija ārkārtīgi piesardzīga. Komisija neapņēmas rīkoties, bet paziņoja, ka apsvērs turpmākos iespējamus pasākumus, kad būs iegūta papildinformācija. Turklāt Komisijas arguments par labu lietas neturpināšanai, proti, ka Itālijas tiesas tagad ir kopumā pieņēmušas *ne bis in idem* principa piemērošanu, izskatās pamatots.

Tādēļ obmuds slēdza lietu, neatrodot tajā pārvaldībā pieļautas kļūdas.

Apgalvojums par nespēju atbildēt uz Kipras turku universitātes pieteikumu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2280/2006/MF pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs ir Austrumu Vidusjūras universitātes (EMU), Kipras turku izglītības iestādes, kas atrodas Kipras ziemeļu daļā, rektors. 2004. gada oktobrī EMU pieteicās Komisijai uz Erasmus universitātes hartu (EUC). Priekšnoteikums EUC saņemšanai bija tāds, ka "valsts varas iestādei izglītības jomā" bija jāapstiprina EMU augstākās izglītības iestādes statuss. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Kipras Izglītības ministrija atteicās piešķirt EMU augstākās izglītības iestādes statusu.

Savā sūdzībā obmudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nebija saprātīgā laika periodā atbildējusi uz EMU pieteikumu uz EUC un nebija sniegusi izskaidrojumu šim kavējumam, no kura varēja izvairīties.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka iemesls, kādēļ tā, kā apgalvots, nesniedza tūlītēju un oficiālu atbildi uz EMU pieteikumu bija tāds, ka nebija saņemts apstiprinājums no attiecīgās varas iestādes, ka EMU bija iestāde, kura ir tiesīga pretendēt uz EUC. 2005. gada 12. maijā Komisija nosūtīja vēstuli EMU, oficiāli apstiprinot, ka tās pieteikums uz EUC nav apmierināts, jo attiecīgā valsts varas iestāde nav atzinusi EMU par tiesīgu piedalīties Socrates/Erasmus programmā.

Ombuds uzskatīja, ka laiks, kas bija pagājis starp EMU pieteikumu un Komisijas atbildi 2005. gada 12. maijā, bija nevis Komisijas kavēšanās dēļ, bet gan tādēļ, ka EMU atteicās griezties pie Nikosijas Izglītības ministrijas, lai iegūtu augstākās izglītības iestādes statusu. Šis jautājums par tiesībām pretendēt bija delikāts jautājums, jo atgādināja par Kipras politisko situāciju. Komisija nevar atbildēt par kavēšanos, kas rodas tieši politiskās situācijas rezultātā. Turklāt Komisija, šķiet, bija regulāri informējusi sūdzības iesniedzēju par attiecīgajiem pasākumiem, kas veikti, lai apstiprinātu EMU pieteikuma piemērotību. Ombuds tāpat arī uzskatīja, ka Komisijai nav jāsniedz izsmeļoši paskaidrojumi par trešo pušu uzvedību.

Ombuds arī uzslavēja faktu, ka Komisija, šķiet, bija atradusi alternatīvu praktisku risinājumu, lai palīdzētu studentiem un pasniedzējiem Ziemeļkiprā, piedāvājot tiem iespējas, kas līdzvērtīgas EUC sniegtajām iespējām.

Tādēļ ombuds neatrada Komisijas pieļautu kļūdu pārvaldībā saistībā ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumu.

Apgalvojums par neprecīzu informāciju Komisijas tīmekļa vietnē

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2403/2006/(WP)BEH (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju

Sūdzība attiecās uz apgalvojumu par nepareizu informāciju, kas sniegta Komisijas Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Attiecīgā lapa bija nosaukta "Aizsargājot jūsu idejas". It īpaši lapas vācu valodas versijā bija paziņots, ka Komisija rīkosies pret "*Diebstahl von geistigem Eigentum*", tas ir, burtiski, "intelektuālā īpašuma zādzību".

Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka "idejas" nevar aizsargāt ar intelektuālā īpašuma tiesībām, jo šāda aizsardzība attiecas uz izgudrojumiem un darbiem, kas *pamatoti uz idejām*, bet "zādzības" jēdzienu nevar piemērot intelektuālā īpašuma tiesībām. Tā kā abus Komisijas izteikumus tādejādi būtu jāuzskata par nepareiziem, sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju tos izņemt no tīmekļa vietnes, lai izvairītos no mērķauditorijas maldināšanas.

Savā atzinumā Komisija norādīja, ka attiecīgā informācija tās tīmekļa vietnē veido daļu no informācijas paketes, kuras mērķis ir skaidrā un saprotamā valodā sniegt informāciju žurnālistiem, kā arī vispārējai sabiedrībai par sarežģītiem jautājumiem, tādiem kā intelektuālā īpašuma tiesības. Komisija paskaidroja, ka tās lietotā valoda atbilst valodai un jēdzieniem, kādus lieto citas starptautiskas organizācijas. Komisija arī minēja, ka ir saņēmusi ļoti pozitīvu atgriezenisko saiti no uzņēmējdarbības organizācijām, kuras ir nodrošinājušas šīs informācijas paketes pieejamību saviem biedriem. Rezumējot, Komisija teica, ka tīmekļa vietnē sniegtā informācija atbilst uzdevumam sniegt informāciju vispārējai sabiedrībai skaidrā un saprotamā veidā.

Ombuds norādīja, ka, lai izvairītos no maldinošas informācijas, Komisijas sniegtās informācijas saturam tās tīmekļa vietnē ir jābūt pareizam un precīzam. Tajā pašā laikā viņš uzsvēra, ka tas neliedz Komisijai tās tīmekļa vietnē vienkāršot informācijas saturu, ar mērķi padarīt tur esošo informāciju cik iespējams pieejamāku mērķauditorijai. Viņš secināja, ka, lai gan no akadēmiskā viedokļa lietoto valodu varētu apstrīdēt, vienkāršie un pieejamie termini neprofesionālim sniedz pamatapjēgu par to, kas ir intelektuālais īpašums. Ņemot vērā, ka tīmekļa vietnes nolūks nav sniegt pilnīgu un sarežģītu skaidrojumu par intelektuālā īpašuma tiesībām, lietotie izteikumi ir pietiekami skaidri. Ombuds uzskatīja, ka šo viedokli apstiprina starptautisko organizāciju prakse. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ombuds neatrada pārvaldībā pieļautu kļūdu, kas atbilstu sūdzības iesniedzēja apgalvojumam.

Apgalvojums par nepareizām un apmelojošām apsūdzībām pret Greenpeace

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2740/2006/TN pret Eiropas Komisiju

Greenpeace ziņojumā *Toxic Lobby, How the Chemicals Industry is trying to kill REACH*⁸ (Toksiskais lobijs, Kā ķīmijas rūpniecība cenšas nogalināt REACH) bija minētas "virpuļdurvis" starp Komisiju un lobējošo ķīmijas rūpniecību. Ziņojumā šis termins definēts kā taktika, kuras aizsegā ES amatpersonas un

8

REACH ir jaunā Eiropas regula par ķīmiskām vielām (Regula 1907/2006, OV 2006 L 396, 1. lpp.) un atšifrējumā nozīmē ķīmisko vielu reģistrēšana, vērtēšana, licencēšana un ierobežošana (no angļu "Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals").

nozares lobētāji “savā starpā tirgojas ar darba vietām”. Ziņojumā bija attēlota šī prakse, sniedzot informāciju par Komisijā un ķīmijas rūpniecībā strādājošo konkrēto personu darba attiecībām.

Komisijas runātājs, atbildot uz plašsaziņas līdzekļu attiecīgi uzdotajiem jautājumiem, komentēja, ka “Attiecībā uz...norādītajām personām, divas no tām nekad nav strādājušas pie REACH. Tādēļ man nav skaidrs, kā kāds var censties izveidot pretenziju par virpuļdurvīm, nepiedienīgu uzvedību. (...) Es pilnībā uzskatu, ka šie apgalvojumi ir nepamatoti, netaisni un pamatoti uz paviršu pētījumu.” *Greenpeace* sūdzējās ombudam, apgalvojot, ka Komisija ir izteikusi nepareizas, maldinošas un apmelojošas apsūdzības attiecībā uz *Greenpeace* izdoto pētījumu.

Ombuds secināja, ka šis apgalvojums nav pamatots. It īpaši viņš norādīja, ka, ņemot vērā, kādā kontekstā šis termins tika pasniegts ziņojumā⁹, ‘virpuļdurvis’ varētu arī uzskatīt kā izteicienu, ar kuru tiek apšaubīts attiecīgo personu godīgums un tas, ka tās pienācīgi pildītu pienākumus, kuri tiem uzlikti saskaņā ar Civildienesta noteikumiem. Šādi apgalvojumi ziņojumā nebija pienācīgi pamatoti, kas varētu izskaidrot to, kādēļ runātājs tik asi reaģēja.

Ombuds neatrada kļūdu pārvaldībā, kas atbilstu sūdzības iesniedzēja apgalvojumam, par kuru ombuds veica izmeklēšanu. Tomēr ombuds uzsvēra, cik svarīga ir pārskatāmība attiecībā uz lobēšanas darbībām, kuras tiek veiktas likumdošanas izstrādāšanas procedūrās. Ombuds atzina, cik tas ir svarīgi notiekošās Komisijas iniciatīvas par pastiprinātu atklātību¹⁰ ietvaros, ar kuru tiek atzīts, ka lobēšanas jautājums ir saistīts arī ar esošo vai bijušo ES amatpersonu un aģentu uzvedību un ir jautājums, kas plaši iztirzāts Civildienesta noteikumu nosacījumos. Ombuds uzsvēra, ka šo noteikumu pareiza un rūpīga īstenošana ir būtiska, lai garantētu, ka tiek sasniegti augsti pārskatāmības standarti, ko ES uzskata par daļu no jebkuras modernas pārvaldes likumības.

Eiropas Investīciju banka

Atteikums nodrošināt publisko piekļuvi finanšu līgumam

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 948/2006/BU pret Eiropas Investīciju banku (EIB)

NVO iesniedza EIB pieteikumu par piekļuvi finanšu līgumam attiecībā uz dzelzceļa modernizācijas projektu Slovākijā. Noraidot pieteikumu, EIB atsaucās uz izņēmumu tās noteikumos par publisko piekļuvi dokumentiem, kurā minēts dienesta noslēpuma un profesionālās ētikas pienākums, noteikumi un prakses, ko piemēro banku un finanšu nozarē. Tomēr EIB informēja sūdzības iesniedzēju, ka neiebildīs, ka šo finanšu līgumu atklās vai nu aizņēmējs, vai Slovākijas valdība.

Sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs iebilda, ka EIB, nododot atbildību par dokumenta atklāšanu dalībvalsts varas iestādēm, diskriminē tos pilsoņus, kuri nerunā attiecīgās dalībvalsts valodā. Sūdzības iesniedzējs atsaucās arī uz Orhūsas konvenciju, ar kuru paredz personas tiesības uz piekļuvi vides informācijai.

Savā atzinumā par sūdzību EIB argumentēja, ka tai kā bankai ir jānodrošina abpusēja uzticība starp kolēģiem, kuriem ir likumīgas tiesības sagaidīt, ka banka rīkosies iedibinātās tiesiskās sistēmas ietvaros un neizpauž informāciju, kura ir aizsargāta ar pienākumu ievērot banku konfidencialitāti. Šajā sakarā EIB atsaucās uz saviem noteikumiem par publisko piekļuvi, kuri kopš 2006. gada 28. marta ir atjaunoti kā daļa no bankas publiskās izpaušanas politikas. Gan vecajos, gan jaunajos noteikumos ir paredzēts izņēmums attiecībā uz informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma pienākums. Ar jaunajiem noteikumiem šī nostāja tiek pastiprināta, jo ir skaidri noteikts, ka finanšu līgumi atklāti netiek. Visbeidzot EIB minēja, ka ir apņēmusies veicināt piekļuvi informācijai, bet

⁹ Piemēram, ka “virpuļdurvju” daļa ziņojumā bija ilustrēta ar uzvelkamo lelli; ka ziņojuma pirmajā lappusē bija marionete, ko darbināja persona, kuras seja bija aizklāta.

¹⁰ Plašāka informācija par šo “Eiropas pārskatāmības iniciatīvu” (“European Transparency Initiative”) ir pieejama: http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

attiecībā uz dokumentiem, kuri nav pieejami visās oficiālajās ES valodās, var apsvērt iespēju par tulkojumu, kad vien rodas plašāka interese par attiecīgo dokumentu.

Ar ombuda lēmumu tika atzīta EIB dubultā loma – bankas iestāde, kas darbojas finanšu tirgos, un Kopienas struktūra. Ombuds uzskatīja, ka EIB bija tiesīga atteikt piekļuvi, pamatojoties uz vecajiem noteikumiem, kuri tika piemēroti tajā laikā. Ombuds saprata, ka, atsaucoties uz tās jaunajiem noteikumiem, kuros ir skaidri noteikts, ka finanšu līgumi atklāti netiek, EIB norādīja, ka, ņemot vērā konfidencialās banku attiecības starp banku un tās uzņēmējdarbības partneriem, izveidojusies prakse ne ar kādiem nosacījumiem neatklāt finanšu līgumus, tādējādi pat nevērtējot iespēju tos atklāt daļēji. Attiecībā uz Orhūsas konvenciju ombuds norādīja, ka Regula 1367/2006¹¹ ir EIB saistoša, bet to sāka piemērot tikai no 2007. gada 28. jūnija. Tādējādi sūdzības iesniedzēja prasījuma laikā šo regulu nepiemēroja.

Attiecībā uz iespējamo problēmu saistībā ar valodām, ar kurām var saskarties pilsoņi, adresējot pieprasījumus valstu varas iestādēm, ombuds izteica turpmāku piezīmi, mudinot EIB apsvērt domu nākotnē sazināties ar valsts varas iestādēm, lai pārliecinātos par iespēju pilnībā vai, vismaz daļēji atklāt finanšu līgumus, kuriem pilsoņi ir lūguši EIB piešķirt publisku piekļuvi. Šādā veidā EIB varētu lietderīgi veicināt to, ka tiek mazinātas valodu problēmas, ar kurām var sastapties daži pilsoņi, adresējot atbilstošos prasījumus par publisko piekļuvi dokumentiem attiecīgās dalībvalsts varas iestādēm.

Apgalvojums par Eiropas Investīcijas bankas finansēta transporta projekta neatbilstību valsts vides likumam

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1779/2006/MHZ pret Eiropas Investīciju banku (EIB)

Polijas vides NVO sūdzējās, ka EIB ir līdzfinansējusi projektu “Polijas ceļu modernizācija” (*Poland Road Modernisation*), lai gan nekāds projekta stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējums netika veikts, kā to pieprasa Polijas vides likumi. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka tādējādi EIB ir rīkojusies pretēji savam “Vides paziņojumam”, saskaņā ar kuru EIB pārliecinās, ka projekti, kurus tā finansē, atbilst gan ES, gan valstu vides tiesību aktos noteiktajiem principiem un standartiem. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka EIB to neinformēja par to Polijas iestāžu atbildēm, ar kurām EIB sazinājās saistībā ar sūdzības iesniedzēja sūdzību. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka EIB būtu jāpārtrauc finansējums līdz brīdim, kad tiks noskaidrots projekta juridiskais statuss.

Savā atzinumā EIB paziņoja, ka Polijas iestādes (i) pilnībā ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, un pēc tam, kad Banka ar tām sazinājās, (ii) informēja to, ka saskaņā ar attiecīgo Polijas likumu projektam nav nepieciešams veikt stratēģiskās ietekmes uz vidi novērtējumu. Turklāt pa to laiku EIB jau bija informējusi sūdzības iesniedzēju par Polijas iestāžu secinājumiem.

Ombuds uzskatīja, ka EIB varēja (i) likumīgi uzskatīt, ka Polijas iestādes ievēro piemērojamos juridiskos noteikumus un (ii) likumīgi sagaidīt, ka tās pašas Polijas iestādes sniegs tai *ticamu* informāciju par to, kā tās piemēro šos noteikumus. Tādējādi ombuds pieņēma EIB iemeslus – ka parakstot aizdevuma piešķirumu, tā bija uzticējusies šo iestāžu sniegtajai informācijai, par pamatotiem un attiecībā uz šo jautājumu neatrada kļūdu pārvaldībā. Ombuds arī norādīja, ka pa šo laiku EIB jau bija informējusi sūdzības iesniedzēju par Polijas iestāžu secinājumiem. Tādēļ ombuds neuzskatīja, ka turpmāka izmeklēšana šajā lietā būtu pamatota. Ombuds izteica to pašu konstatējumu attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību, ņemot vērā, ka izskatījās, ka EIB maksājumu jau bija veicis.

¹¹

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, OV 2006 L 264, 13. lpp.

Ombuds arī atsaucās uz Polijas ombuda, kuram sūdzības iesniedzējs vienlaicīgi bija iesniedzis tādu pašu sūdzību pret Polijas iestādēm, konstatējumiem. Šai sakarā viņš arī izteica turpmāku piezīmi, ka nākotnē EIB varētu apsvērt iespēju izveidot saziņas un informācijas iegūšanas kanālus ar attiecīgām valsts un reģionālām uzraudzības iestādēm, piemēram, ombudiem, kas varētu kalpot par papildu informācijas avotiem attiecībā uz Bankas finansētu projektu atbilstību valsts un Eiropas likumiem.

Eiropas Zāļu aģentūra

Apgalvojums par informācijas trūkumu attiecībā uz antidepresantu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2370/2005/OV pret Eiropas Zāļu aģentūru (EMA)

Sūdzības iesniedzējas vīrs izdarīja pašnāvību laikā, kad lietoja antidepresantu *Seroxat/Paroxetine*. Pēc vīra nāves sūdzības iesniedzēja sazinājās ar Eiropas Zāļu aģentūru, lai uzzinātu par zāļu nekaitīgumu un pašnāvības risku. Turklāt sūdzības iesniedzēja vēlējās uzzināt, kāds ir Aģentūras zinātniskais atzinums par šīm zālēm. Tomēr uz dažām savām e-vēstulēm viņa atbildes nesaņēma. Sūdzības iesniedzēja arī uzskatīja, ka Aģentūras atsūtītās atbildes bija neapmierinošas. Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Aģentūra nav nodrošinājusi pārredzamību un informāciju saistībā ar viņas prasījumu, ka Aģentūra nepamatoti kavējās, ka viņa netika uzklausa jautājumā par zāļu nekaitīgumu un pašnāvības risku, ka Aģentūra saistībā ar viņas problēmām izrādīja bezdarbību.

Savā atzinumā Aģentūra iebilda, ka nebija atbildējusi uz dažām sūdzības iesniedzējas e-vēstulēm, jo tās atkārtotās un bija bezjēdzīgas. Bet atbildēs uz pārējām e-vēstulēm Aģentūra sūdzības iesniedzējai bija sniegusi visu nepieciešamo informāciju.

Pēc rūpīgas attiecīgās korespondences analīzes ombuds secināja, ka Aģentūra nav atbildējusi uz trīs sūdzības iesniedzējas uzdotajiem jautājumiem. Tādēļ viņš izteica priekšlikumu par mierizlīgumu un aicināja Aģentūru (i) atvainoties, ka dažas no sūdzības iesniedzējas e-vēstulēm bija uzskatījušas par atkārtotām un bezjēdzīgām un (ii) atbildēt uz minētajiem jautājumiem. Aģentūra pieņēma ombuda priekšlikumu, atvainojās sūdzības iesniedzējai un atbildēja uz šiem trim jautājumiem.

Savā lēmumā ombuds uzteica faktu, ka Aģentūra bija pieņēmusi viņa priekšlikumu. Tomēr, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja tik un tā bija neapmierināta ar atvainošanās vēstuli un atbildēm uz jautājumiem, viņš secināja, ka mierizlīgumu panākt nav iespējams. Tomēr ombuds uzskatīja, ka, tā kā Aģentūra ar savu rīcību bija atrisinājusi ombuda norādītās problēmas, Aģentūras darbā kļūdas pārvaldībā vairs nebija.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas apgalvojumu, ka viņa netika uzklausa, bet Aģentūra nebija rīkojusies, ombuds secināja, pamatojoties uz zāļu reģistrācijas apliecību izsniegšanai piemērojamās procedūras analīzi, ka Aģentūras darbā kļūdas pārvaldībā nav. Tādēļ viņš lietu slēdza.

3.2 IESTĀŽU ATRISINĀTĀS LIETAS

Eiropas Komisija

Apgalvojums par neapmierinošu pieprasījumu apstrādi attiecībā uz zirgu audzēšanu Austrijā

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3386/2005/WP pret Eiropas Komisiju

Austrijas Vorarlbergas reģiona *Volksanwalt* (Ombuds) nosūtīja sūdzību ombudam, kuru viņš bija saņēmis no zirgu audzētāja, kurš dzīvo Vorarlbergas reģionā. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka daži reģionālie noteikumi par ciltsgrāmatām neatbilda Kopienas tiesību aktiem. Turklāt viņa sūdzība attiecās uz zirgu identifikācijas dokumentu ("zirgu paseš") formātu un saturu. It īpaši sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi atbildējusi uz viņa lūgumu sniegt juridisko izskaidrojumu.

Savā atzinumā Komisija ziņoja, ka, pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja iesniegumu, tā ir nepārtraukti sazinājusies ar Austrijas kompetentajām iestādēm un devusi tām norādījumus par to, kā pareizi jāskaidro Kopienas tiesību akti. Vienlaicīgi Komisija grozīja ES noteikumus par zirgu pasēm. Attiecībā uz vispārējo jautājumu par to, kā organizācijas, kas uztur ciltsgrāmatas, piemēro Kopienas tiesību aktus, kas jau ir pakļauts prasībai par iepriekšēju Eiropas Tiesas nolēmumu, Komisija ir saņēmusi sūdzību par tiesību aktu pārkāpšanu. Šai sakarā Komisija atkal sazinājās ar Austrijas iestādēm. Turklāt Komisija pašlaik izmeklē jaunu sūdzību no sūdzības iesniedzēja, kurā viņš izsaka aizdomas par krāpšanu attiecībā uz zirgu pasu lietošanu Vorarlbergā.

Pēc rūpīgas Komisijas un sūdzības iesniedzēja iesniegumu izskatīšanas ombuds pieprasīja Komisijai papildinformāciju par dažādām procedūrām tajā jomā, kurā tā risināja vai vēl risina sūdzības iesniedzēja iesniegtos jautājumus.

Komisija iesniedza sīku pārskatu par divām sūdzību procedūrām saistībā ar sūdzības iesniedzēja paustajām problēmām, kas abas vēl ir izmeklēšanas stadijā. Tā minēja, ka vairākums problēmu ir atrisinātas. Pārējās problēmas, kas vēl nav atrisinātas un attiecas uz Kopienas tiesību aktiem, vēl tiek izmeklētas.

Savos apsvērumos un turpmākajā saziņā ar ombuda dienestiem sūdzības iesniedzējs ziņoja, ka ir panākti zināmi pozitīvi rezultāti, it īpaši attiecībā uz zirgu pasēm. Viņš piebilda, ka ir pilnībā apmierināts ar to, kā viņa sūdzību ES mērogā risina gan Komisija, gan ombuds, un atzina, ka uzskata, ka Komisijas turpmākās darbības rezultātā pārējās problēmas tiks atrisinātas.

Ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas sīkos paskaidrojumus saistībā ar viņa veikto izmeklēšanu un izteica pārliecību, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai veicinātu atlikušo problēmu risinājumu. Ombuds secināja, ka Komisija ir veikusi pasākumus, lai lietu atrisinātu, tādejādi apmierinot sūdzības iesniedzēja prasības.

Strīds par arbitrāžas vienošanās formulējumu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1126/2006/SAB (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs strādāja Komisijas delegācijā trešā valstī, pamatojoties uz ALAT (Vietējais administratīvais un tehniskais personāls) līgumu. Sūdzība attiecās uz Komisijas atteikumu daļēji mainīt formulējumu vienošanās projektā, kuru Komisija bija piedāvājusi sūdzības iesniedzējam attiecībā uz arbitrāžas iestādes uzdevumu, kura lems par sūdzības iesniedzēja tiesībām saņemt izglītības pabalstu par bērniem. Piedāvātās vienošanās attiecīgā daļa attiecās uz pabalstu par

sūdzības iesniedzēja "diviem bērniem, kuri apmeklē bērnudārzu". Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka šāds formulējums ir maldinošs, ņemot vērā, ka viņa bērni apmeklēja Francijas skolas "maternelle" nodaļu, kas, pēc viņa viedokļa, bija pilntiesīga izglītības iestāde. Viņš uzskatīja, ka šāda vārda kā "bērnudārzs" iekļaušana arbitražas vienošanās tekstā vispār izslēgs iespēju risināt jautājumu par pabalstu.

Ombuds uzskatīja, ka ir pietiekams pamats uzsākt izmeklēšanu šajā lietā. Savā pirmajā vēstulē Komisijai viņš īpaši jautāja, vai Komisija ir gatava pieņemt viņa ierosinājumu par konkrētu alternatīvu formulējumu šim izšķirošajam punktam arbitražas vienošanās projektā.

Savā atzinumā Komisija ierosināja tādu arbitražas vienošanās formulējumu, kurš atbilda gan ombuda ierosinājumam, gan arī skaidri norādīja uz strīdus jautājumu, kas Komisijai bija svarīgi. Sūdzības iesniedzējs pieņēma šo galīgo ierosinājumu un lūdza ombudu lietu slēgt. Ombuds uzskatīja, ka Komisija lietu ir atrisinājusi.

Pēc lietas slēgšanas sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka šķīrējtiesneši ir lēmuši viņam par labu. Viņš pateicās ombudam par efektīvo iejaukšanos, norādot, ka tādejādi arbitražā norisinājās taisnīgi.

Netaisns tulkošanas konkursa pieteikuma noraidījums

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2633/2006/WP pret Eiropas Komisiju

Vācijā dzīvojošs tulkotājs iesniedza pieteikumu, atsaucoties uz Komisijas organizēto aicinājumu pieteikties konkursam tulkošanai uz bulgāru valodu. Pieteikums tika noraidīts, jo saskaņā ar Komisijas teikto tā valodnieciskā kvalitāte neatbilda nepieciešamajai minimālajai atzīme 5/10. Tomēr sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka vairākums vārdu un frāžu, kas bulgāru valodas tekstā tika atzīmētas kā nepareizas, patiesībā bija pareizas. Savā ombudam iesniegtajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir netaisni noraidījusi viņa pieteikumu. Viņš pieprasīja, lai Komisija anulē savu lēmumu par viņa pieteikuma noraidīšanu, bet pieteikumu pieņem turpmākajai atlases procedūrai.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka saistībā ar sūdzības iesniedzēja sūdzību ombudam ir nolēmusi atkal sasaukt starpinstitucionālo novērtēšanas komiteju, lai vēlreiz pārbaudītu konkursa pieteikumu un izvairītos no jebkuras iespējamās netaisnas attieksmes. Novērtēšanas komiteja, kurai palīdzēja divi papildu bulgāru valodnieki, nolēma pieņemt divus sūdzības iesniedzēja argumentus. Galīgais kļūdu skaits pieteikumā tādējādi tika samazināts uz piecām kļūdām, bet pieteikums pieņemts atlikušajā atlases procedūrā. Galu galā pieteikums tika pieņemts ar kvalitātes atzīmi 12/20. Komisija atvainojās sūdzības iesniedzējam par radītajām neērtībām.

Komisija arī informēja ombudu, ka sūdzības iesniedzējam tagad ir piedāvāts vispārējs līgums.

Sūdzības iesniedzējs informēja ombuda dienestu, ka ir pilnībā apmierināts ar to, kā Komisija atrisināja viņa problēmu. Viņš arī paziņoja, ka bija patīkami pārsteigts par to, cik īsā laikā problēma bija atrisināta, un pateicās ombudam par viņa iejaukšanos.

Ombuds atzinīgi novērtēja faktu, ka Komisija bija ātri rīkojusies un atrisinājusi problēmu, uz kuru norādīja sūdzības iesniedzējs, kā arī atvainojusies viņam. Viņš secināja, ka Komisija ir veikusi pasākumus, lai atrisinātu problēmu un, tādējādi, apmierinātu sūdzības iesniedzēju.

Nespēja pareizi atrisināt jautājumu par maksājumu, kas pienākas saskaņā ar līgumu*Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3495/2006/GG (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju*

Sūdzības iesniedzējs, Vācijas universitāte, piedalījās projektā saskaņā ar *Erasmus* programmu. Eiropas Komisija piekrita piešķirt subsīdiju vismaz EUR 45 156 apmērā. Tika veikta priekšapmaksā EUR 40 640 apmērā. Galu galā sūdzības iesniedzēja kopējie izdevumi sastādīja EUR 42 833. Projekta īstenošana tika uzticēta "Tehniskās palīdzības birojam" (TAO).

2002. gada martā TAO informēja sūdzības iesniedzēju, ka divi izdevumu posteņi, kas sastādīja EUR 5 395 un EUR 4 111, netika uzskatīti par attaisnotiem. TAO norādīja, ka subsīdijas galīgā summa sastāda EUR 33 327. Sūdzības iesniedzējs atzina atvilkumu par summu EUR 5 395 un atgriezja šo summu TAO. Tomēr pēc sūdzības iesniedzējs iebildumiem Komisija atzina, ka izdevumi EUR 4 111 apmērā bija attaisnoti. Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka tādejādi atmaksājamā summa sastāda EUR 3 202.

Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka šie aprēķini ir kļūdaini. Izskatījās, ka Komisija summu EUR 4 111 apmērā bija pieskaitījusi summai EUR 33 327 apmērā, kas jau bija atzīta, un tad atvilkusi šo summu (EUR 37 438) no priekšapmaksas EUR 40 640 apmērā, kas jau bija samaksāta. Tādejādi Komisija nebija ņēmusi vērā faktu, ka sūdzības iesniedzējs summu EUR 5 395 apmērā jau bija atmaksājis.

2004. gada martā sūdzības iesniedzējs informēja Komisiju, ka uzskata, ka ir notikusi kļūda, tādēļ Komisija īstenībā tam ir parādā summu EUR 2 193 apmērā (tas ir, starpība starp Komisijas pieprasītajiem EUR 3 202 un jau atmaksāto summu EUR 5 395 apmērā).

Tomēr 2004. gada martā Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka, ņemot vērā, ka summa EUR 3 202 apmērā nav atmaksāta, tā tiks pretstatīta citiem prasījumiem, kurus sūdzības iesniedzējs izvirza Komisijai.

Sūdzības iesniedzēja turpmākās pūles pārliecināt Komisiju par to, ka ir notikusi kļūda, bija neveiksmīgas.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs būtībā apgalvoja, ka Komisija nav spējusi pareizi risināt šo jautājumu, un pieprasīja, lai Komisija atmaksā summu EUR 5 395 apmērā, kā arī procentus, kas sastādīja EUR 44,47.

Savā atzinumā Komisija norādīja, ka pēc pārbaudes veikšanas un ņemot vērā sūdzības iesniedzēja iesniegtos pierādījumus, tā ir steidzami atmaksājusi sūdzības iesniedzējam EUR 5 395, kā arī paziņoja, ka 2006. gada 20. decembrī šis maksājums ir ieskaitīts sūdzības iesniedzēja kontā. Komisija arī uzņēmās iniciatīvu atmaksāt sūdzības iesniedzējam procentus.

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs apstiprināja, ka attiecīgā summa ir atmaksāta kopumā; un ka tas ir apmierināts ar šīs lietas iznākumu. Sūdzības iesniedzējs pateicās ombudam par viņa palīdzību šajā lietā.

Ombuds ar prieku atzīmēja, ka Komisija ir veikusi pasākumus, lai jautājumu atrisinātu un tādejādi apmierinātu sūdzības iesniedzēju.

Savā lēmumā ombuds uzsvēra, ka Komisijas dienests, kas bija atbildīgs par šo jautājumu (Komisijas Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāts), ir ātri rīkojies, lai jautājumu risinātu. Izrādījās, ka galvenais jautājums tika efektīvi atrisināts pirms 2006. gada 20. decembra, tas ir, mazāk nekā divās nedēļās pēc sūdzības nosūtīšanas Komisijai. Tādēļ ombuds uzslavēja Komisiju kopumā un tās Izglītības un kultūras ģenerāldirektorātu īpaši par atdarināšanas cienīgo veidu, kādā šī sūdzība tika risināta.

Pieteikuma noraidījums iepriekšējas darba pieredzes dēļ

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 471/2007/VIK pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzēja, portugāļiete, pieteicās uz stažēšanos Komisijā. Viņa tika informēta, ka viņas pieteikums ir noraidīts, jo viņa neatbilda kritērijiem par tiesībām tikt izraudzītai, kas aprakstīti Komisijas oficiālās stažēšanās shēmas noteikumu 2.3. punktā (Noteikumi). Saskaņā ar noteikumu 2.3. punktu Komisija nepieņem pieteikumus no personām, kuras jau ir izmantojušas jebkāda veida stažēšanos ilgāk nekā sešas nedēļas. Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka viņas pieteikums ir nepareizi noraidīts, jo viņas pārtrauktā darba pieredze norisinājās Parlamenta plenārsesiju laikā un ilga kopumā tikai trīs nedēļas. Turklāt viņa apgalvoja, ka elektroniskā pieteikuma veidlapas formāts bija tāds, kurā tādi pieteikuma iesniedzēji kā viņa nevarēja norādīt pārtraukto darba pieredzi, bet Komisija veidlapu nebija atbilstoši izmainījusi. Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka Komisija bija noraidījusi arī viņas mēģinājumu vēlreiz pieteikties uz stažēšanos. Viņa pieprasīja, lai viņai ļauj iesniegt pieteikumu uz stažēšanos, un, lai elektroniskā pieteikuma veidlapa tiktu izmainīta tā, lai varētu norādīt arī pārtrauktu darba pieredzi.

Savā atzinumā Komisija paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējas pieteikums tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka darbs pie plenārsēžu sagatavošanas un turpinājuma pasākumiem noteikti nozīmē vairāk nekā tikai apmeklējumus sesiju laikā. Turklāt tā bija uzzinājusi, ka sūdzības iesniedzējai bija dienesta apliecība, kas derīga trīs mēnešus. Tomēr Komisija norādīja, ka, atkārtoti pārskatot sūdzības iesniedzējas lietu, it īpaši paziņojumu no Eiropas Parlamenta locekļa, pie kura viņa bija strādājusi, tā ir ierosinājusi pieņemt sūdzības iesniedzējas pieteikumu kā piemērotu un iesniegt to pirmsatlasēs komitejām attiecībā uz apmācības laiku, kas sākas 2007. gada oktobrī.

Attiecībā uz elektroniskās pieteikuma veidlapas formātu Komisija paskaidroja, ka pieteikuma iesniedzēji tika aicināti veidlapā norādīt tikai būtisko profesionālo pieredzi ar minimālo ilgumu – viens mēnesis. Komisija paziņoja, ka tad, kad tika izstrādāta pieteikuma veidlapa, profesionālā pieredze, kas īsāka par vienu mēnesi, netika uzskatīta par būtisku, tādēļ to nevajadzēja norādīt.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka ir apmierināta ar veidu, kādā Komisija ir atrisinājusi jautājumu. Ombuds lietu slēdza tā, kā iestāde to atrisināja.

Nenomaksātas summas sākotnējā nemaksāšana

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1471/2007/(CC)/RT pret Eiropas Komisiju

2004. gadā Francijas konsultāciju kompānija piedalījās Informācijas sabiedrības tehnoloģijas (IST) programmā, ko atbalsta Eiropas Komisija. Šis bija projekts par ES-Ķīnas sadarbību attiecībā uz *Digitālo olimpisko spēļu programmu*, kas domāta, lai nodrošinātu veiksmīgu 2008. gada olimpisko spēļu organizēšanu Pekinā, kā arī ilgtermiņa ES-Ķīnas sadarbību IST jomā. Par sūdzības iesniedzēja piedalīšanos projektā Komisija piekrita maksāt EUR 178 415,10.

2005. gada jūlijā sūdzības iesniedzējs lūdza samaksāt pirmo summu EUR 90 379,00 apmērā, ko Komisija arī izdarīja. Otrajā izmaksu pārskatā sūdzības iesniedzējs pieprasīja atlikušo summu EUR 88 036,10 apmērā. Pēc gada Komisija atsūtīja galīgo finanšu pārskatu, kurā nenomaksātā summa nebija ietverta. Tā kā Komisija nesniedza apmierinošus paskaidrojumus par pieprasītās summas nenomaksāšanu, sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka ar tiešu saziņu ir panākusi vienošanos ar sūdzības iesniedzēju un atlīdzinājusi sūdzības iesniedzējam atlikušo summu EUR 88 036,10 apmērā. Sūdzības iesniedzējs paziņoja, ka ir pilnībā apmierināts ar veidu, kādā tika atrisināta viņa problēma. Viņš pateicās ombudam par iejaukšanos.

Ombuds lietu slēdza, jo Komisija jautājumu bija atrisinājusi par labu sūdzības iesniedzējam.

3.3 OMBUDA PANĀKTIE MIERIZLĪGUMI

Eiropas Komisija

Apgalvojums par nepamatotu summas piedziņu attīstības projekta ietvaros

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2577/2004/OV (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs, kompānija, kas piedalījās konsorciā, bija Komisijas projekta “ES atbalsts Libānas administrācijas atjaunošanai” īstenošanas darbuzņēmējs. 1999. gada augustā sūdzības iesniedzējs parakstīja līgumu ar projekta pasūtītāju, proti, Libānas Republikas administratīvās reformas valsts ministru (OMSAR). Sūdzības iesniedzējs saskārās ar vairākām problēmām sakarā ar veidu, kādā Komisijas delegācija Libānā veica šo projektu. Ar 2003. gada 22. janvāra vēstuli delegācija informēja sūdzības iesniedzēju, ka tiks piedzīta summa EUR 29 306,65 apmērā, kas atbilst dienas naudas un aviobiļešu izmaksām, par kuru konsorcijs ir izrakstījis rēķinu par atbalsta komandas uzturēšanu (atbalsts no mājas biroja). Atbilstoši sūdzības iesniedzēja teiktajam – Komisijas netaisnīgā līguma izmantošana radījusi sūdzības iesniedzējam ievērojamus finansiālus zaudējumus, kā arī radījusi kaitējumu konsorciņa reputācijai.

2004. gada augustā sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību ombudam. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka (i) Komisijas lēmums piedzīt summu EUR 29 306,65 apmērā ir nepamatots, ka (ii) Komisija ir izrādījusi neizlēmību un neatsaucību attiecībā uz plānu, kuru konsorcijs iesniedza 2002. gada jūnijā un decembrī, un vēlreiz 2003. gada martā par projekta otro posmu. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvoja, ka (iii) priekšlikums par projekta otro posmu vienkārši tika noraidīts, pat nedodot iespēju OMSAR vai sūdzības iesniedzējam tikt uzsklausītam.

Savā atzinumā Komisija minēja, attiecībā uz pirmo apgalvojumu, ka tai ir pietiekams tiesiskais pamatojums pieprasīt šīs summas atmaksāšanu. Attiecībā uz otro apgalvojumu Komisija minēja, ka kavēšanās nav saistīta vienīgi ar Komisiju, kā arī, ka Komisija nav bijusi pasīva. Komisija noraidīja sūdzības iesniedzēja trešo apgalvojumu, minot, ka pret sūdzības iesniedzēju ir izrādījusi vislielāko elastību.

Pēc rūpīgas lietas analīzes ombuds uzskatīja, ka ir atsevišķi jānodala desmit dienu pirms-uzsākšanas periods pašā projekta sākumā (1999. gada oktobris) un atlikušais līguma periods. Attiecībā uz pirms-uzsākšanas periodu ombuds secināja, ka Komisijas lēmums piedzīt atbalsta grupas ceļojuma izmaksas un dienas naudu varētu veidot kļūdas pārvaldībā. Tādēļ ombuds izteica mierizlīguma priekšlikumu starp sūdzības iesniedzēju un Komisiju. Tajā ombuds ierosināja, ka Komisija varētu pārskatīt savu lēmumu piedzīt summu EUR 29 306,65 apmērā.

Attiecībā uz pārējiem diviem apgalvojumiem ombuds uzskatīja, ka šeit nav pieļautas kļūdas pārvaldībā.

Savā atbildē uz mierizlīguma priekšlikumu Komisija paziņoja, ka, lai atrisinātu šo jautājumu, tā ir vēlreiz izvērtējusi lietu un pieņēmusi ombuda priekšlikumu. Komisija paskaidroja, ka izdevumi kopsummā par EUR 3 536,23, kas atbilst dienas naudai un aviobiļetēm, tagad tiek uzskatīti par attaisnotajiem izdevumiem un ir atvilkti no piedzenamās summas. Tādējādi no sūdzības iesniedzēja piedzenamā summa tiks samazināta līdz EUR 25 770,42. Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs pieņēma mierizlīgumu un pateicās ombudam par viņa iejaukšanos.

Savā lēmumā ombuds atzīmēja, ka sūdzības iesniedzējs un Komisija ir vienojušies par mierizlīgumu. Tādēļ ombuds lietu slēdza.

Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centrs

Apgalvojums par nespēju sniegt atbilstošu informāciju neveiksmīgam konkursa dalībniekam

Kopsavilkums lēmumiem par sūdzībām 1858/2005/BB un 1859/2005/BB pret Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centru (EUMC)¹²

Sūdzības iesniedzējs lūdza D. kungam, Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra (EUMC) struktūrvienības vadītājam, izskaidrot, kādēļ viņa piedāvājumi uz diviem atklātiem aicinājumiem iesniegt priekšlikumus bija neveiksmīgi. D. kungs atbildēja uz pirmo pieprasījumu, bet neatbildēja uz sūdzības iesniedzēja turpmākajiem pieprasījumiem - nosaukt uzvarējušās organizācijas nosaukumu, tās piedāvājuma cenu un izsniegt novērtējumu salīdzinājumu, kā arī viņa piedāvājumu novērtējuma punktu un uzvarējušo piedāvājuma punktu salīdzinājumu. Pirmajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs arī uzstāja, ka EUMC nebija piemērojis pārskatāmus kritērijus.

EUMC informēja, ka pieprasījumi nebija adresēti noteiktajai kontaktpersonai, ka tos vajadzēja sūtīt parastā pasta sūtījumā vai ierakstītā sūtījumā, bet nevis pa e-pastu. EUMC arī vispārīgi norādīja, ka dienā pa e-pastu saņem apmēram 300 surogātpastus. Tas atsaucās uz paziņojumu par līguma piešķiršanu, kurā bija norādīts uzvarējušā piedāvājuma nosaukums, tā piedāvātā cena, kā arī sniedza novērtējumus un paskaidrojumus, uzstājot, ka procedūra bija pārskatāma.

Ombuds nebija apmierināts ar EUMC paskaidrojumiem. Šai sakarā viņš atgādināja, ka Pārvaldei ir jāsniedz pieprasītā informācija, ja vien nav nopietni un piemēroti iemesli to nedarīt. Turklāt, ja amatpersona saņem informācijas pieprasījumu saistībā ar jautājumiem, par kuriem nav atbildīga, šai amatpersonai ir vai nu (i) jāsniedz atbildīgās personas kontaktinformācija, vai (ii) jāpārsūta pieprasījums tieši atbildīgajai personai. Neviens no šiem pasākumiem šajā lietā netika veikts. Vēl ombuds norādīja, ka pārskatāmības pienākuma mērķis ir nodrošināt iespēju pārbaudīt, ka tiek ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips saistībā ar konkursantiem, kā arī veicināt pasūtījuma procedūru objektivitātes un godīguma pārskatu. Tieši tāpat pienākums sniegt iemeslus attiecas uz nepieciešamību nodrošināt pienācīgu pārskatāmības līmeni līgumu piešķiršanas procedūrās¹³.

Tādēļ ombuds ierosināja mierizlīgumus, lūdzot EUMC sniegt atbilstošu informāciju par salīdzinātajiem novērtējuma punktiem un atbilstošus paskaidrojumus par pirmās konkursa procedūras pārskatāmību vai, alternatīvi, saprātīgu kompensāciju.

EUMC pieņēma ombuda mierizlīgumu ierosinājumus, bet sūdzības iesniedzējs pateicās ombudam par viņa darbu, kā arī par to, ka viņš nodrošina uzticamu aizsardzību pārskatāmībai ES.

¹²

Ombuds norāda, ka saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 168/2007 (2007. gada 15. februāris) 33. pantu no 2007. gada 1. marta EUMC beidz pastāvēt un tā lomu turpmāk veic Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra.

¹³

Sk.. Lietu C-92/00, *HI*, ECR [2002] I-5553, 46. punkts.

3.4 LIETAS, KAS SLĒGTAS AR OMBUDA AIZRĀDĪJUMU

Eiropas Parlaments

Nepietiekams pamatojums un nespēja sniegt informāciju par mutiskajā pārbaudē saņemto novērtējumu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1782/2004/OV (Konfidenciāli) pret Eiropas Parlamentu

Sūdzības iesniedzējs piedalījās Eiropas Parlamenta rīkotajā atklātajā konkursā, bet Parlaments viņu informēja, ka mutiskajā pārbaudē viņš ir saņēmis tikai atzīmi 19/40, tādēļ viņa vārdu nevar iekļaut rezerves sarakstā. Ar 2004. gada 11. marta vēstuli sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šo rezultātu. Viņš paziņoja, ka uzskata rezultātu par neizprotami zemu un pieprasīja pārskatīt viņa izieto mutisko pārbaudi, kā arī iekļaut viņa vārdu rezerves sarakstā. Viņš arī pieprasīja sniegt atzīmju sadalījumu un katra mutiskās pārbaudes priekšmeta atzīmju novērtējumu. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja teikto Parlaments viņam 2004. gada 25. martā bija atsūtījis neskaidru un nepietiekami pamatotu atbildi, kurā vienkārši bija apstiprinātas viņa atzīmes.

Sūdzības iesniedzējs 2004. gada jūnijā sūdzējās ombudam, apgalvojot, ka Parlamenta konkursu dienests uz viņa 2004. gada 11. marta vēstuli ir atsūtījis neskaidru un nepietiekami pamatotu atbildi. Viņš prasīja, i) lai viņa sniegums mutiskajā pārbaudē tiek pārskatīts un viņa vārds tiek iekļauts konkursa rezerves sarakstā un ii) lai viņam sniedz a) skaidru viņa atzīmju pamatojumu; b) viņa mutiskās pārbaudes atzīmju sadalījumu; c) katra mutiskās pārbaudes priekšmeta atzīmju novērtējumu; d) informāciju par kopējo kandidātu skaitu un viņu atzīmēm; un e) pareizās atbildes uz visiem jautājumiem.

Savā atzinumā Parlaments minēja, ka 2004. gada 25. marta vēstulē tas bija vēlreiz apstiprinājis sūdzības iesniedzēja atzīmes. Parlaments piebilda, ka Atlases komisija ir ievērojusi konkursa instrukcijas un nav atradusi pārkāpumus. Parlaments arī norādīja, ka attiecīgajā atklātajā konkursā bija tikai viena mutiskā pārbaude, kas bija domāta, lai novērtētu katra kandidāta sniegumu attiecībā pret pārējo kandidātu sniegumu, kā arī minēja, ka, tā kā bija tikai viena vispārēja atzīme, tas nevar sūdzības iesniedzējam paziņot "pareizās" atbildes uz jautājumiem vai sniegt sīku viņa atzīmju sadalījumu.

Ombuds veica turpmāku izmeklēšanu attiecībā uz vairākiem sūdzības iesniedzēja prasījumu aspektiem, kā arī pārbaudīja Parlamenta dokumentus attiecībā uz konkursu un sūdzības iesniedzēja mutiskās pārbaudes novērtējumu. Pārbaudes laikā atklājās, ka, izņemot vienu vispārēju teikumu Atlases komisijas gala ziņojumā, nekādi citi dokumenti attiecībā uz kandidātu mutisko pārbaudžu novērtējumu nav pieejami.

Savā lēmumā ombuds secināja, ka Parlaments nespēja pietiekami pamatot savu atbildi uz sūdzības iesniedzēja 2004. gada 11. marta vēstuli un pārvaldībā ir pieļauta kļūda. Aizrādījumā ombuds norādīja, ka gadījumā, kad ir tikai viena mutiska pārbaude ar vienu vispārēju atzīmi, ir īpaši svarīgi, lai Parlaments adekvāti risinātu jautājumu par šīs atbildes atkārtotu izvērtēšanu. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasībām pārvaldībā pieļautas kļūdas atrastas. Tomēr ombuds vēl piezīmēja, ka šādos gadījumos, kad konkurss sastāv tikai no vienas mutiskas pārbaudes, Parlaments varētu mudināt Atlases komisiju dokumentēt savus novērtējumus daudz sīkāk; kā arī norādīja, ka šāda rīcība neradītu nepanesamu papilddarbu slodzi gadījumos, kad kandidātu skaits, kuri piedalās mutiskajās pārbaudēs, ir ierobežots.

Apgalvojums par politisku iejaukšanos dalībvalsts Parlamenta Informācijas biroja vadītāja iecelšanas procedūrā*Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2825/2004/OV (Konfidenciāli) pret Eiropas Parlamentu*

Sūdzības iesniedzējs 2002. gada novembrī pieteicās uz Parlamenta Informācijas biroja vadītāja amatu dalībvalstī. Atlases komisijas priekšsēdētājs 2003. gada februārī viņu informēja, ka pēc salīdzinošās kandidātu pārbaudes pēc būtības viņš nav iekļauts to sešu labāko kandidātu vidū, kuri ir uzaicināti uz interviju. Ar reģistrētu vēstuli, kas datēta ar 2003. gada 19. februāri, sūdzības iesniedzējs apstrīdēja sava pieteikuma noraidījumu un pieprasīja, lai viņa atbilstība amatam tiek vēlreiz pārskatīta. Uz šo vēstuli viņš atbildi nesaņēma. Sūdzības iesniedzējam ir aizdomas, ka viena konkrēta politiskā partija ir iebildusi viņa iecelšanai amatā.

Tādēļ 2004. gada septembrī sūdzības iesniedzējs sūdzējās ombudam, apgalvojot, ka i) Parlamenta Informācijas biroja vadītāja iecelšanā ir iesaistītas politiskās partijas, ka šāda iejaukšanās ir pretrunā Civildienesta noteikumiem, un ka ii) Parlaments nav atbildējis uz viņa 2003. gada 19. februāra reģistrēto sūdzību.

Savā atzinumā Parlaments paziņoja, ka bija izveidota neatkarīga Atlases komisija; šīs komisijas pieņemtajiem atlases kritērijiem, kas tika vienādi piemēroti visiem kandidātiem, pamatā bija sīki izstrādāts profils, kas bija aprakstīts sludinājumā par brīvo amata vietu. Savos apsvērumos par Parlamenta atzinumu sūdzības iesniedzējs paziņoja, ka attiecīgās dalībvalsts Eiropas Parlamenta deputāti ir iejaukušies atlases procedūrā; šķiet, ka viņiem bija zināma kandidātu identitāte un viņi bija redzējuši viņu pieteikumus un CV.

Ombuds veica trīs turpmākas izmeklēšanas, lūdzot Parlamentam, cita starpā, paskaidrot, kādi pasākumi bija veikti, lai garantētu atlases procedūras objektivitāti, kā arī kandidātu un viņu pieteikumu anonimitāti attiecībā pret personām, kuras nav Atlases komisijas locekļi. Ombuds arī lūdza Parlamentu komentēt sūdzības iesniedzēja paziņojumu, ka konkrēti, vārdā nenosaukti Eiropas Parlamenta deputāti ir meklējuši tiešu kontaktu ar Parlamenta ģenerālsēkretāru, lai ietekmētu atlases procedūru. Savās atbildēs Parlaments paziņoja, ka Atlases komisija ir ievērojusi savu procesu slepenību, bet par to, ka komisijas locekļi būtu snieguši informāciju par kandidātiem, nav nekādu pierādījumu. Parlamenta priekšsēdētājs arī apstiprināja, ka var garantēt, ka ģenerālsēkretārs nav iesaucies Atlases komisijas darbā, kā arī nav bijuši mēģinājumi ietekmēt ģenerālsēkretāru.

Savā lēmumā ombuds vispirms norādīja uz to, ka jautājumi par apgalvojumiem par atsevišķiem Eiropas Parlamenta deputātiem neietilpst viņa pilnvarās, jo tas neattiecas uz Kopienas iestādes vai struktūras rīcību. Ombuds saprata sūdzības iesniedzēja pirmo apgalvojumu kā tādu, kas liek domāt, ka Parlamenta amatpersonas, kuras iesaistītas atlases procedūrā, ļāva sevi ietekmēt Eiropas Parlamenta deputātiem. Šai sakarā ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis nevienu taustāmu pierādījumu, kas pamatotu šo apgalvojumu, bet turpmāk veiktajās izmeklēšanās arī netika atrasts neviens konkrēts pierādījums, kas varētu apstiprināt sūdzības iesniedzēja aizdomas. Ombuds arī ņēma vērā Parlamenta skaidros paziņojumus, ka atlases procedūrā iejaukšanās nenotika. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja īpašo lūgumu iegūt liecību no Eiropas Parlamenta deputāta palīga ombuds norādīja, ka viņa statūtos nav paredzētas tiesības iegūt liecību no Eiropas Parlamenta deputātiem vai viņu palīgiem, bet, jebkurā gadījumā, ņemot vērā Parlamenta skaidros paziņojumus, kuriem ir jāpiešķir ticamība, uz brīvprātības pamata iegūt liecību no attiecīgajām personām nebūtu piedienīgi. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ombuds secināja, ka nav konstatēts, ka attiecīgā amata atlases procedūra ir bijusi atvērta "ārējai" ietekmei, vai arī šāda ietekme ir bijusi. Tādējādi kļūdas pārvaldībā netika atrastas.

Tomēr ombuds izteica aizrādījumu attiecībā uz otro apgalvojumu par neatbildešanu uz sūdzības iesniedzēja reģistrēto 2003. gada 19. februāra vēstuli. Uz šo vēstuli Parlaments atbildēja tikai 2005. gada 12. oktobrī, tas ir, vairāk nekā pēc divarpus gadiem, kā arī gadu pēc tam, kad ombuds bija vērsis Parlamenta uzmanību uz šo nespēju atbildēt.

Eiropas Komisija

Netaisnīga uzņēmuma iekļaušana Agrīnā brīdinājuma sistēmā

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2468/2004/OV (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs uzņēmums bija iesaistīts vairākos Komisijas finansētos projektos. Komerciālā strīda ietvaros viens no apakšuzņēmējiem no Luksemburgas tiesas bija ieguvis aresta orderi pret šo uzņēmumu. Kad Komisija tika informēta par šo orderi, tā iesaldēja visus maksājumus sūdzības iesniedzējam un iekļāva to tā sauktajā "Agrīnās brīdināšanas sistēmā" (EWS). Ar EWS Komisija tiek brīdināta par gadījumiem, kad labuma saņēmējs vai potenciālais labuma saņēmējs ir vai varētu būt pieļāvis (smagas) administratīvās kļūdas vai pat veicis krāpšanu. Kad Komisija tika informēta, ka aresta orderis ir ierobežots uz EUR 50 000, tā nolēma ieturēt šo summu no sūdzības iesniedzējam pienākošajām summām. Tomēr sūdzības iesniedzējs palika EWS sarakstā līdz brīdim, kad aresta orderis tika noņemts - aptuveni tikai pēc gada.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijas lēmums (i) ieturēt summu EUR 50 000 apmērā un (ii) ierindot sūdzības iesniedzēju EWS bija netaisns, nelikumīgs, nepamatots, kā arī, ka ar to tika pārkāpts Eiropas Labas administratīvās prakses kodekss. Sūdzības iesniedzējs arī pieprasīja, lai Komisija visiem Komisijas dienestiem izsūta paskaidrojuma vēstuli, lai atjaunotu uzņēmuma reputāciju. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja teikto, tā ierindošana EWS ir radījusi tam nopietnas problēmas attiecībā uz jaunu līgumu saņemšanu no Komisijas, ievērojumiem maksājumu kavējumiem un nelabojumu kaitējumu tā reputācijai.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka tās lēmums iesaldēt EUR 50 000 bija pilnībā pamatots, bet uzņēmuma ierindošana EWS tika veikta saskaņā ar Komisijas iekšējiem noteikumiem.

Ombuds veica turpmākas izmeklēšanas, kā arī pārbaudīja attiecīgos dokumentus. Attiecībā uz Komisijas lēmumu ieturēt no sūdzības iesniedzēja summu EUR 50 000 apmērā ombuds secināja, ka kļūda pārvaldībā nav pieļauta, jo Komisija, kā šķita, bija rīkojusies atbilstoši likumam.

Ombuds norādīja, ka Komisija bija paturējusi sūdzības iesniedzēju EWS sarakstā pat pēc tam, kad tika informēta par to, ka aresta orderis bija ierobežots uz EUR 50 000, bet pēc tam iesaldēja minēto summu. Ombuds uzskatīja, ka negatīvās sekas, ko minēja sūdzības iesniedzējs sakarā ar tā iekļaušanu sarakstā, bija ticamas. Šādos apstākļos ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja turpmāka paturēšana EWS sarakstā bija netaisna un veido kļūdu pārvaldībā. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka citus sūdzības apgalvojums pārbaudīt nav nepieciešams.

Ombuds sazinājās ar sūdzības iesniedzēju, lai izpētītu iespēju panākt mierizlīgumu. Tomēr sūdzības iesniedzējs vēlējās saņemt ombuda galīgo lēmumu. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

Informācijas noplūde presē par kandidātu vārdiem Maltas pārstāvniecības vadītāja amatam

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 452/2005/BU pret Eiropas Komisiju

Kandidāts Maltas pārstāvniecības vadītāja amatam iesniedza sūdzību pret Komisiju saistībā ar amata kandidātu vārdu izpaušanu un pieminēšanu trīs vietējās avīzes rakstos. Trīs preses rakstos bija attiecīgi minēti vairāki amata kandidāti, deviņi kandidāti, kas uzaicināti uz interviju, kā arī trīs sievietes, kas minētas kā amatu kandidātes. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka trīs informācijas noplūdes gadījumi saistībā ar kandidātu vārdiem uzskatāmi par uzticības un Regulas 45/2001 par

fizisku personu aizsardzību attiecībā uz datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti¹⁴ pārkāpumu.

Savā atzinumā par sūdzību Komisija informēja ombudu, ka Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDPS) ir uzsācis izmeklēšanu par pirmo informācijas noplūdi. Pēc ombuda pieprasījuma EDPS informēja ombudu par izmeklēšanas iznākumu. Savā lēmumā ombuds atsaucās uz 2006. gada 30. novembra Saprašanās memorandu starp Eiropas ombudu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas paredz, ka "[ne]viena varas iestāde neparedz izmeklēšanas uzsākšanu, ja cita varas iestāde risina vai ir risinājusi lietu, kas pamatā ir viena un tā pati sūdzība, ja vien sūdzības iesniedzējs neiesniedz svarīgus jaunus pierādījumus lietā, kurā cita varas iestāde jau ir pabeigusi izmeklēšanu." Tādēļ ombuds uzskatīja, ka nebūtu pareizi, ja viņš turpinātu savu izmeklēšanu attiecībā uz pirmo informācijas noplūdi.

Tomēr ombuds lūdza Komisiju sniegt viņam informāciju par Komisijas iekšējo izmeklēšanu iznākumu attiecībā uz informāciju, kas bija ietverta otrajā un trešajā preses rakstā, kā arī iesniegt to Komisijas darbinieku un/vai trešo pušu sarakstu, kurām Komisija bija atļāvusi piekļuvi personas datiem, kas parādījās katrā no trijiem preses rakstiem.

Savā atbildē Komisija minēja, ka nav atrasts neviens objektīvs pierādījums, kas ļautu Komisijai noteikt datu noplūdes avotu. Komisija arī informēja, ka nav iespējams sastādīt vispusīgu to personu sarakstu, kurām bija piekļuve informācijai, uz kuru bija pamatoti preses raksti, ņemot vērā to, ka (i) datņu, kas satur pieteikumus uz amatu, saņēmēju skaits ir liels, (ii) ir iesaistīti daudzi sekretariāti un personāla darbinieki, kā arī, ņemot vērā (iii) potenciālo cilvēku skaitu, kuriem ir piekļuve attiecīgajiem elektroniskajiem datiem.

Savā lēmumā ombuds uzskatīja, ka tas, ka Komisija sniedz konfidenciālus personas datus "lielam skaitam saņēmēju" un "daudziem iesaistītajiem sekretariātiem un personāla darbiniekiem", kā arī sekojošā nespēja sastādīt to personu sarakstu, kurām ir piekļuve šiem personas datiem, iespējams, ir veicinājis informācijas noplūdi par personas datiem nepiederošām personām. Tādēļ ombuds izteica aizrādījumu, ka šāda situācija nav savienojama ar Komisijas saistībām saskaņā ar Regulu 45/2001 un uzskatāma par kļūdu pārvaldībā.

Apgalvojums par nepamatotu slepenību KLP datu bāzē

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1693/2005/PB pret Eiropas Komisiju

Lai uzzinātu, kas ir ES lauksaimniecības subsīdiju saņēmēji, sūdzības iesniedzējs lūdza Komisijai publisku pieeju gada grāmatvedības pārskatiem, kurus dalībvalstis iesūtījušas Komisijai saistībā ar Kopējo lauksaimniecības politiku saskaņā ar Regulu 2390/1999.

Komisija paziņoja, ka saskaņā ar Regulu 2390/1999 grāmatvedības informācija, ko tai iesūtījušas dalībvalstis, ir konfidenciāla. Komisija arī minēja, ka pārskati kā "dokumenti" vairs neeksistē, jo to saturs ir ievadīts ļoti lielā datu bāzē (Regulā 1049/2001¹⁵ ir paredzēta publiska pieeja "dokumentiem", nevis informācijai).

Ierosinot mierizlīgumu, ombuds ieteica Komisijai, ka tā varētu sūdzības iesniedzējam izsniegt attiecīgo informāciju, tādējādi apliecinot labu pārvaldību. Šis ierosinājums tika noraidīts.

Savā galīgajā lēmumā ombuds uzskatīja, ka Komisija nespēja sniegt pamatotus iemeslus, kādēļ tā palāvēs uz konfidencialitātes noteikumu Regulā 2390/1999. Komisija tikai vispārējos vilcienos bija atsaukusies uz aizsargājamajām interesēm, bet nebija sniegusi pienācīgus paskaidrojumus par

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti, OV 2001 L 8, 1. lpp.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

attiecīgā izņēmuma piemērojamību. Šajā sakarā ombuds norādīja, ka ar jauno Finanšu Regulu¹⁶ un neseno Padomes politisko nolīgumu par jaunu regulu, ar kuru dalībvalstīm uzdots publicēt vietējos saņēmēju sarakstus¹⁷, Komisijas argumenti attiecībā uz konfidencialitāti ir iedragāti.

Attiecībā uz pārskatu kā "dokumentu" neesamību Komisija pieļāva, ka ir problemātiski kopumā izslēgt ļoti lielus informācijas apjomus publiskajās datu bāzēs no publiskās pieejas. Tādēļ "kārtējo darbību" iznākumi tiek uzskatīti par "dokumentiem". Tomēr šajā gadījumā sūdzības iesniedzēja pieprasīto informāciju nevarēja iegūt ar "kārtējo darbību", bet tam būtu nepieciešama jauna, sarežģīta datu bāzes programmēšana.

Ombuds secināja, ka Komisijas vispārējā nostāja attiecībā uz publisko piekļuvi informācijai datu bāzēs bija neapmierinoša. Tomēr ombuds atturējās no turpmākas šī jautājuma izmeklēšanas, īpaši norādot, ka tas ir sarežģīts, vispārējs, jauns juridisks jautājums, ko Kopienas likumdevējs varētu izskatīt Regulas 1049/2001 reformas kontekstā. Tādēļ ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu. Taču ombuds arī paziņoja, ka apsvērs iespēju apspriesties ar Eiropas Ombudu tīkla biedriem, lai uzzinātu, kā šīs problēmas ir risinātas valsts līmenī, kā arī iepazītos ar labāko praksi. Šīs apspriedes rezultātā iegūtā informācija tiks paziņota Komisijai un publicēta ombuda tīmekļa vietnē.

Atteikums piešķirt piekļuvi iekšējam konsultatīvam dokumentam

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1844/2005/GG pret Eiropas Komisiju

Vācijas žurnālists lūdza Komisijai piekļuvi dokumentam, ko tās dienesti bija sastādījuši 1995. gadā, gatavojot lēmumu par iespējamo tiesvedību pret Grieķiju par pārkāpumiem saistībā ar jaunas lidostas celtniecību Spatā. Komisija lūgumu noraidīja, argumentējot, ka dokumenta atklāšana nopietni kaitēs tās lēmuma pieņemšanas procesam. Žurnālists uzskatīja, ka dokumenta atklāšana diez vai varētu atstāt tādu ietekmi, ņemot vērā, ka tas ir gandrīz desmit gadus vecs dokuments. Turklāt viņš apgalvoja, ka sabiedrība izrāda ievērojamu interesi par ES finansējuma nodrošināšanu attiecīgajam projektam, bet iespējamie noteikumu pārkāpumi attiecībā uz projektu jau tiek apspriesti lielākajos laikrakstos.

Savā atzinumā Komisija paskaidroja, ka dokuments satur tās dienestu veikto novērtējumu un atzinumu un atspoguļo to debates. Tā atsaucās uz pamatnostādņēm, kas nosaka, ka parasti dokumentus saistībā ar tiesvedību par pārkāpumiem publisko tikai pēc tam, kad lieta ir slēgta. Izņēmumi šim noteikumam tiek piemēroti ierobežojošā veidā. Tomēr Komisija uzskatīja, ka attiecīgā dokumenta atklāšana nopietni ietekmēs Komisijas spēju efektīvi īstenot tās pilnvaras attiecībā uz pārkāpumu procedūrām.

Pēc rūpīgas izvērtēšanas ombuds Komisijai nosūtīja ieteikumu projektu, lūdzot to piešķirt piekļuvi dokumentam. Ombuds uzskatīja, ka Komisijas publiskās piekļuves noteikumu attiecīgā izņēmuma skaidrojums ir tik vispārīgs, ka atņem šim izņēmumam tā jēgu.

Savā sīki izstrādātajā atzinumā Komisija uzstāja, ka nevar piešķirt piekļuvi. Tā piebilda, ka tās nostāja ir pamatota tikai un vienīgi ar dokumentā ietvertās informācijas slepenību. Tik delikātos jautājumos kā Spatas lidostas lieta Komisijai ir svarīgi no saviem dienestiem saņemt nesaistītu viedokli un paturēt brīvību neievērot to ieteikumus. Saskaņā ar Komisijas vārdiem dokumenta atklāšana no jauna izraisīs diskusijas un metīs šaubu ēnu attiecībā uz Komisijas lēmuma likumību.

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka, ja dokumentam ir tik "eksplozīvs" raksturs, ka tā publiskošana mestu šaubu ēnu uz Komisijas lēmuma likumību, tad interese par tā atklāšanu pilnīgi noteikti ir svarīgāka par jebkuru citu interesi.

¹⁶ Grozītās Finanšu Regulas 53b. panta 2. punkta d) apakšpunkts.

¹⁷ Skatīt Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes paziņojumu presei, 2007. gada 22.-23. oktobris (pieejama: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

Ombuds norādīja, ka Komisija savā sīki izstrādātajā atzinumā bija tikai sīki izklāstījusi iemeslus, kādēļ ir liegusi piekļuvi konkrētajam dokumentam, bet attiecībā uz sūdzības iesniedzēja pieteikuma izskatīšanu un savā atzinumā Komisija tikai vispārējos vilcienos bija atsaukusies uz sava lēmuma pieņemšanas procesa aizsardzību. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Komisija nav pienācīgi risinājusi sūdzības iesniedzēja prasību.

Attiecībā uz dokumentā ietverto informāciju ombuds pieņēma Komisijas piedāvājumu to pārbaudīt. Pēc pārbaudes ombuds secināja, ka nav pārliecināts, ka dokumenta publiskošana atstātu tik negatīvas sekas, kā norāda Komisija.

Ombuds slēdza lietu ar aizrādījumu.

Netaisni līguma nosacījumi

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3008/2005/OV pret Eiropas Komisiju

Četri sūdzības iesniedzēji bija nodarbināti Eiropas Savienības policijas misijā “Proxima” Skopjē, Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā, kā starptautiski nolīgtas civilpersonas. Kad viņu “Proxima I” līgumi beidzās, viņi tika uzaicināti parakstīt “Proxima II” līgumus, kuri stātos spēkā nākamajā dienā. Sūdzības iesniedzēji jaunajos līgumos pamanīja ievērojamas izmaiņas attiecībā uz algu, sociālā nodrošinājuma pabalstiem, pārcelšanās pabalstiem un algu skalu. Tā kā alternatīva bija kļūt par bezdarbnieku nākamajā dienā, viņi parakstīja līgumus.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka viņi pārāk vēlu tika informēti par jauno līgumu nosacījumiem, tādēļ līgumi viņiem bija jāparaksta piespiedu kārtā. Sūdzības iesniedzēji arī pieprasīja, pēc būtības, lai viņiem būtu iespēja turpināt baudīt tos pašus nosacījumus, kādus iepriekš attiecībā uz algu, sociālā nodrošinājuma pabalstiem, pārcelšanās pabalstiem un algu skalu.

Savā atzinumā Komisija noliedza, ka būtu izdarījusi spiedienu uz sūdzības iesniedzējiem. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēju prasībām Komisija uzskatīja, ka, parakstot jaunus līgumus, kas nebija iepriekšējo līgumu pagarināšana, sūdzības iesniedzēji bija piekrituši šajos līgumos paredzētajiem nosacījumiem.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija nebija savlaicīgi informējusi sūdzības iesniedzējus par jaunajiem nodarbinātības nosacījumiem, tātad tā bija kļūda pārvaldībā. Tomēr šī aizkavētā informācija pati par sevi nenožīmē, ka sūdzības iesniedzēji bija pakļauti spiedienam.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēju prasībām ombuds neatrada kļūdas pārvaldībā, tā kā Komisijas 2004. gada augusta paziņojumā bija sniegts pamatojums, kāpēc “Proxima II” līgumos varētu būt ietverti nosacījumi, kas atšķiras no “Proxima I” līgumos piemērotajiem nosacījumiem.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēju prasību par sociālā nodrošinājuma pabalstiem ombuds uzskatīja, ka bez jau iepriekš minētās aizkavēšanās, ir tikusi arī aizkavēta informācija par sūdzības iesniedzēju tiesībām uz sociālo nodrošinājumu, bet šīs aizkavēšanās rezultātā sūdzības iesniedzējiem nevajadzīgi vajadzēja turpināt veikt iemaksas savos privātajos nodrošinājuma fondos. Ombuda birojs sazinājās ar sūdzības iesniedzējiem 2007. gada jūnijā, lai ierosinātu mierizlīgumu attiecībā uz šo lietas aspektu. Tomēr sūdzības iesniedzēji norādīja, ka netiecas pēc šī iespējamā risinājuma. Tādēļ ombuds lietu slēdza. Noslēguma lēmumā bija ietverti divi aizrādījumi par atrastajām kļūdām pārvaldībā.

Atteikums nodrošināt piekļuvi korespondencei starp Komisiju un Dāniju

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3193/2005/TN pret Eiropas Komisiju

Dānijas Eiropas Parlamenta deputāts pieprasīja piekļuvi noteiktai korespondencei starp Komisiju un Dānijas varas iestādēm. Komisija piekļuvi atteica, pamatojoties uz to, ka attiecīgo dokumentu atklāšana kaitētu izmeklēšanas mērķu aizsardzībai (Regulas 1049/2001¹⁸ 4. panta 2. punkta trešais ievilkums), kā arī nopietni kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam iestādē, jo dokumenti skar jautājumu, par ko tā vēl nav pieņēmusi lēmumu (Regulas 4. panta 3. punkta pirmā daļa).

Ombuda izmeklēšanas gaitā Komisija galu galā piešķīra piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Tomēr, tā kā Komisija, šķiet, aizstāvēja sava sākotnējā atteikuma pareizību, ombuds uzskatīja par lietderīgu izpētīt, vai Komisijai bija tiesības noraidīt sūdzības iesniedzēja sākotnējo pieprasījumu par piekļuvi.

Komisija argumentēja, ka vēstulu apmaiņa veidoja daļu no tās uzraudzības procesa, kas domāts, lai apstiprinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā rezultātā pret Dāniju varētu tikt uzsākta pārkāpumu konstatēšanas procedūra saskaņā ar *Euratom* līgumu. Uzsverot jautājuma politisko delikātumu, Komisija norādīja, ka vēstulu atklāšana būtu priekšlaicīga.

Ombuds lūdza Komisiju paskaidrot, cita starpā, uz kāda veida izmeklēšanu pieprasītās vēstules attiecas, lai attaisnotu Regulas 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu.

Komisija atbildēja, ka galvenais jautājums ir par to, vai Dānijas varas iestādēm ir jāinformē Komisija par vides radioaktivitātes uzraudzības rezultātiem Grenlandē, lai tā varētu lemt, vai būtu nepieciešama korigējoša rīcība. Komisija norādīja, ka sākotnēji bija pieprasījusi šo informāciju, pamatojoties uz pieņēmumu, ka *Euratom* līgums attiecas uz Grenlandi, bet vēlāk bija atzinusi, ka tomēr neattiecas. Komisija uzskatīja, ka laikā, kad sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi, vēl nebija skaidrs, vai Komisijai jāturpina censties iegūt informāciju no Dānijas uz brīvprātības pamata.

Ombuds sprieda, ka, risinot jautājumu par piekļuves pieprasījumu, Komisija bija izvirzījusi pamatojumu, ka uzraudzības rezultātā varētu tikt uzsākta pārkāpumu konstatēšanas procedūra saskaņā ar *Euratom* līgumu, kaut gan brīdī, kad pieprasījums bija izteikts, Komisija jau bija atzinusi, ka *Euratom* līgums uz Grenlandi neattiecas. Ombuds norādīja, ka Komisija nebija paskaidrojusi, kāda (cita) veida izmeklēšanu savos kompetences ietvaros tā būtu varējusi veikt. Tādēļ ombuds secināja, ka Komisijas sākotnējais atteikums piešķirt piekļuvi vēstulēm nebija pamatots ar nopietniem un atbilstošiem iemesliem.

Apgalvojums par neobjektīvu attieksmi izsoles procedūrā

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3693/2005/ID (Konfidenciāls) pret Eiropas Komisiju

Šī sūdzība attiecas uz sūdzības iesniedzēja piedāvājumu noraidīšanu, pamatojoties uz iepirkuma paziņojuma noteikumu, saskaņā ar kuru "fiziska vai juridiska persona (tostarp juridiskas personas vienā un tajā pašā juridiskajā grupā) var iesniegt [n]e vairāk kā (...) sešus pieteikumus uz visām partijām, neskatoties uz piedalīšanās veidu (...)". Sūdzības iesniedzējs, Eiropas ekonomisko interešu grupa (EEIG), kas izveidota saskaņā ar Regulu 2137/85¹⁹, apgalvoja, ka Komisija nepareizi apvainoja X, šīs EEIG biedru, par pieteikšanos uz septiņām partijām.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

¹⁹ Padomes 1985. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas ekonomisko interešu grupu (EEIG), OV 1985 L 199, 1. lpp.

Vispirms ombuds atzīmēja, ka viņa uzdevumos nav novērtēt izsoles piedāvājumu pieļaujamību un aizstāt attiecīgās institūcijas viedokli ar savu viedokli attiecībā uz to, vai izsole atbilst piemērojamajiem pieļaujamības/tiesību tikt izraudzītam kritērijiem. Tādēļ viņš pārbaudīja, vai Komisija ir sniegusi pamatotus un adekvātus iemeslus šim apstrīdētajam lēmumam.

Vēl ombuds piezīmēja, ka saskaņā ar principu par vienlīdzīgu izturēšanos pret konkursa dalībniekiem un attiecīgo pienākumu nodrošināt izsoles procedūru pārredzamību, izsoles paziņojumā (vai citā dokumentā) minētajiem pieļaujamības un piešķiršanas kritērijiem jābūt formulētiem tā, lai ļautu visiem pienācīgi labi informētiem un parasti rūpīgiem izsoles dalībniekiem tos skaidrot vienā un tai pašā veidā. Turklāt, kad izsoles piedāvājumi tiek novērtēti, augstāk minētie kritēriji ir jāpiemēro objektīvi un vienlīdzīgi visiem izsoles dalībniekiem. Šajā kontekstā it īpaši svarīga ir informācija, kuru pasūtītājs padara atklāti pieejamu potenciālajiem izsoles dalībniekiem attiecībā uz pieļaujamības vai piešķiršanas kritēriju interpretāciju un piemērojamību vai attiecībā uz Kopienas tiesību aktu noteikumiem, kurus pamatoti var uzskatīt par saistošiem šo kritēriju piemērošanā. Šāda informācija, iespējams, ietekmēs izsoļu sagatavošanu un formulēšanu, kā arī ir ļoti svarīga būtiskajām Kopienas interesēm sniegt potenciālajiem izsoles dalībniekiem iespēju sacensties ar vienādiem noteikumiem. Tādēļ, kad līgumslēdzēja iestāde pārbauda iesniegtos piedāvājumus, pienācīga uzmanība ir jāpievērš šādas informācijas saturam, vismaz tiktāl, cik (potenciālais) izsoles dalībnieks nav apstrīdējis tās precizitāti vai pareizību, vai arī tā nepārprotami nepārkāpj izsoles paziņojuma (vai līdzīga dokumenta) attiecīgos noteikumus vai Kopienas tiesību aktus.

Šajā gadījumā ombuds atklāja, ka Komisija nav izpildījusi augstāk minēto prasību. Ombuds arī atklāja, ka Komisija nav sniegusi pietiekamus iemeslus attiecībā uz apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā noteiktas rindkopas tās Paziņojumā par *EEIG* piedalīšanos publiskos līgumos un programmās, kas tiek finansētas no publiskiem naudas līdzekļiem, uz kuru sūdzības iesniedzējs vismaz principā, varēja balstīties gatavojot savus priekšlikumus. ņemot vērā to, ka tiesības slēgt attiecīgos līgumus jau ir piešķirtas, tie ir parakstīti un pašlaik tiek izpildīti, bet apstrīdētais lēmums attiecas uz izsoles procedūras atlases posmu, ombuds secināja, ka nebūtu attaisnojami pieņemt sūdzības iesniedzēja prasību, lai apstrīdētais lēmums tiktu atcelts un pieteikumi pieņemti atpakaļ. ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējs nevienu citu prasību neizteica, ombuds lietu slēdza ar aizrādījumu.

Novērsama kavēšanās risināt sūdzību par pārkāpumiem

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 962/2006/OV pret Eiropas Komisiju

2002. gada novembrī un 2003. gada martā vairāki Holandes *Bellingwolde* municipalitātes iedzīvotāji iesniedza sūdzības par Eiropas Komisijas pieļautiem pārkāpumiem. Viņi apgalvoja, ka Vācijas varas iestādes ir pārkāpušas Direktīvu 85/337/EK²⁰, atļaujot Vācijas *Rhede* municipalitātē, kas atrodas Holandes robežas tuvumā, uzbūvēt vēja parku. Šie pārkāpumi attiecas uz šī projekta kaitīgo ietekmi uz vidi, kā arī ietekmes uz vidi novērtējuma neesamību. Komisija vairākas reizes apsolīja pieņemt lēmumu šo sūdzību lietā. Tomēr līdz 2006. gada aprīlim sūdzības iesniedzēji no Komisijas vēl neko nebija saņēmuši. Tādēļ viens no sūdzības iesniedzējiem visu pārējo vārdā sūdzējās ombudam, apsūdzot Komisiju par kavēšanos, no kuras varēja izvairīties.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka viena gada laikā kopš sūdzību saņemšanas tā ir uzsākusi pārkāpumu konstatēšanas procedūru pret Vāciju saskaņā ar Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem²¹. Lieta tika steidzīgi risināta, līdz 2004. gada jūnijā uz Komisijas pamatoto atzinumu tika saņemta Vācijas varas iestāžu atbilde. Galīgais lēmums lietā netika

²⁰

Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, OV 1985 L 175, 40. lpp.

²¹

COM (2002) 141 galīgā redakcija, OV 2002 C 244, 5. lpp.

pieņemts līdz 2006. gada jūnijam, jo Komisijā notika plašas diskusijas, kā arī attiecīgais juridiskais jautājums bija sarežģīts.

Ombuds secināja, ka līdz brīdim, kad 2004. gada 1. aprīlī Vācijas varas iestādēm tika nosūtīts pamatots atzinums, nekāda nepamatota kavēšanās no Komisijas puses nebija novērojama. Tomēr ombuds piebilda, ka Komisijas lēmums slēgt lietu ir pieņemts tikai 2006. gada 28. jūnijā, tas ir, gandrīz divus gadus pēc Vācijas varas iestāžu atbildes uz saņemto pamatoto atzinumu. Šajā sakarā ombuds uzskatīja, ka Komisijas rīcības brīvība, risinot sūdzības par pārkāpumiem, nenozīmē, ka vispārējais princips par lēmumu pieņemšanu saprātīgos termiņos nav jāpiemēro. Ombuds norādīja, ka Komisija bija atsaukusies tikai uz savām iekšējām apspriedēm.

Viņš secināja, ka, tā kā nav konkrēti paskaidrojumi, kas varētu attaisnot kavēšanos, Komisija sūdzības nav risinājusi saprātīgos termiņos, tādēļ lietu slēdza ar aizrādījumu.

Komisijas nespēja pienācīgi izmeklēt sūdzību par apgalvojumu par apdrošināšanas starpniecības direktīvas nepareizu transponēšanu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3543/2006/FOR pret Eiropas Komisiju

Ombuds no Īrijas iedzīvotāja saņēma sūdzību pret Komisiju ar apgalvojumu, ka Komisija nespēja pienācīgi izmeklēt apgalvojumu par Direktīvas 2002/92/EK ("Apdrošināšanas starpniecības direktīva") kļūdainu transponēšanu Īrijas tiesību aktos. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka apdrošināšanas polišu pārdevējiem Īrijā ir jāievēro tiesību akts, kas paredzēts, lai regulētu ieguldījumu produktu pārdošanu. Bez tam bankas, kuras arī darbojas kā apdrošināšanas starpnieki, kļūdaini bija izslēgtas no apdrošināšanas starpniecības noteikumu piemērošanas.

Komisija savā atzinumā ziņoja, ka Apdrošināšanas starpniecības direktīva tika pieņemta atbilstīgi "minimālās saskaņošanas" principam. Tādā veidā dalībvalstis bija tiesīgas pašas noteikt precīzus noteikumus. Tādējādi dalībvalstis, bet nevis Komisija, bija atbildīgas par jebkuru tā saucamo "apzeltīšanu". Komisija arī paziņoja, ka Īrijas varas iestādes to ir informējušas, ka ir paredzēta Īrijas tiesību akta, ar ko plānots situāciju atrisināt, pārskatīšana. Saskaņā ar informāciju, ko Komisija saņēma no Īrijas Finanšu ministrijas, banku starpniecības apdrošināšanas produkti tiks iekļauti pārskatīto noteikumu piemērojamības sfērā. Komisija arī paziņoja, ka, turklāt, ar pārskatītajiem noteikumiem vajadzētu arī atrisināt jautājumu par to, ka starpnieku darbībai Īrijā varētu būt pārāk daudz ierobežojumu.

Ombuds savā lēmumā vispirms norādīja uz to, ka Komisija nebija klasificējusi sākotnējo sūdzības iesniedzēja korespondenci kā "sūdzību". Par šo procesuālo kļūdu ombuds izteica aizrādījumu.

Ombuds arī norādīja, ka sūdzības iesniedzējs un Komisija, un, patiesi, Īrijas varas iestādes, tagad bija vienisprātis par to, ka daži aspekti tiesību aktā, ar ko Īrijas tiesību aktos transponē Apdrošināšanas starpniecības direktīvu, neatbilst Apdrošināšanas starpniecības direktīvai. It īpaši izskatījās, ka tagad sūdzības iesniedzējs un Komisija ir vienisprātis, ka Īrija kļūdaini ir izslēgusi bankas no apdrošināšanas starpniecības noteikumiem.

Ombuds atzīmēja, ka Īrijas varas iestādes Komisijai apsūdzēja labot Īrijas tiesību aktā pamanītās kļūdas. Ombuds uzskatīja, ka Komisijai ir pienākums pārliecināties, ka Īrija patiesi ir pieņēmusi to tiesību aktu, kuru bija apņēmusies pieņemt, paturot prātā to kļūdu labošanu, uz kuru esamību Īrijas tiesību aktā norādīja sūdzības iesniedzējs, bet Komisija piekrita to esamībai. Ja Komisija to nedarīs, tā būs kļūda pārvaldībā. Šajā sakarā ombuds savā turpmākā piezīmē paziņoja, ka Komisijai vēlākais līdz 2008. gada 26. janvārim ir jānolemj vai nu izteikt Īrijai oficiālu brīdinājumu, vai izdot pamatotu lēmumu lietu slēgt.

Publiska piekļuve dokumentiem: neatbilstoši iemesli termiņa pagarinājumam un kavēšanās reģistrēt pieteikumus*Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3697/2006/PB pret Eiropas Komisiju*

Sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Regulu 1049/2001²² bija pieteicies publiskai piekļuvei dokumentiem, kas bija Eiropas reglamentējošo iestāžu grupai. Viņa pieteikumu apstrādāja Komisija.

Sūdzības iesniedzējs interesējās par acīmredzami ievērojamo kavēšanos reģistrēt viņa pieteikumu. Saskaņā ar Regulu 1049/2001 termiņš atbildes sniegšanai uz pieteikumu sākas no pieteikuma reģistrēšanas dienas. Ombuds secināja, ka sūdzības iesniedzējs, kā likās, nevēlējās celt īpašu apsūdzību par šo gadījumu. Tomēr viņš izteica turpmāku piezīmi, kurā minēja, ka uzskata, ka juridiskais pienākums apstrādāt pieteikumus tieši nozīmē, ka Komisijai ir jāorganizē tās administratīvo dienestu pakalpojumi tā, lai nodrošinātu, ka parasti reģistrācija notiek vēlākais pirmajā darba dienā pēc pieteikuma saņemšanas.

Turklāt sūdzības iesniedzējs sūdzējās par kļūdu pārvaldībā attiecībā uz to, ka Komisija bija pagarinājusi termiņu atbildes sniegšanai uz viņa pieteikumu. Šajā sakarā ombuds atrada pārvaldībā pieļautu kļūdu un izteica aizrādījumu par kavēšanos un otru aizrādījumu par Komisijas izteikto darbības pamatojuma iemeslu formulējumu.

Attiecībā uz otro aizrādījumu ombuds norādīja, ka saskaņā ar Regulu 1049/2001 iestādēm ir jāsniedz pieteikumu iesniedzējiem "sīki izklāstīti iemesli" termiņa pagarinājumam attiecībā uz apstiprinātu pieteikumu. Iemesli, kuri ietverti šādā "sīki izklāstītā" pamatojumā, dažādos gadījumos var atšķirties. Tomēr vienkārša atsauce (kā šinī gadījumā), kas ir vispārēji formulēta, uz nepieciešamību konsultēties ar citiem Komisijas dienestiem, nevar būt pietiekams attaisnojums iepriekšminētās prasības neievērošanai, tā kā tajā nav ietverti atbilstoši faktori, lai varētu pārbaudīt, vai pagarinājums ir saprātīgi pamatots. Šādi faktori it īpaši varētu sastāvēt no paskaidrojumiem par to, kāpēc ir nepieciešama konsultēšanās ar citiem konkrētiem Komisijas dienestiem, kā arī, kāpēc iekšējās konsultācijas nevarēja tikt veiktas agrāk. Esošajā gadījumā Komisija vienkārši pamatoja savu lēmumu termiņa pagarināšanai šādi: "lai apstrādātu Jūsu pieteikumu, mums ir jākonsultējas ar citiem Komisijas dienestiem". Šāda veida paziņojums nenozīmē "sīki izklāstītus iemeslus" Regulas 1049/2001 izpratnē. Tātad Komisija nespēja izpildīt attiecīgās likuma prasības. Tādējādi tās nespēja to darīt veido kļūdu pārvaldībā.

Paziņojuma par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju nepiemērošana*Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 446/2007/WP pret Eiropas Komisiju*

Vācijas jurists apgalvoja, ka Komisija nebija pienācīgi reaģējusi uz vēstuli, kurā viņš lūdza Komisiju uzsākt pārkāpumu tiesvedību pret Vāciju. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Vācija bija pārkāpusi Kopienas tiesību aktus, jo bija praktiski neiespējami iesūdzēt bijušos vai esošos Vācijas valdības locekļus par kriminālajiem pārkāpumiem. Komisija bija atbildējusi, ka nav kompetenta iejaukties šajā lietā.

Uzsākot izmeklēšanu, savā vēstulē Komisijai ombuds norādīja, ka šajā lietā var piemērot Komisijas "Paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem"²³. Šajā paziņojumā Komisija ir noteikusi standartus savai saziņai ar sūdzības iesniedzējiem, kuri uzskata, ka ar dalībvalstīs veiktiem pasākumiem vai praksēm tiek pārkāpti Kopienas tiesību akti.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

²³ Paziņojums Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, OV 2002 C 44, 5. lpp.

Savā atzinumā Komisija iebilda, ka paziņojumu nevar piemērot, jo sūdzības iesniedzēja sūdzība neattiecas uz jomu, kurā Komisija varētu veikt pārkāpumu tiesvedību, bet ietilpst policijas un tiesiskās sadarbības krimināllietās darbības sfērā (ES līguma VI sadaļa).

Ombuds bilda, ka ir pilnīgi skaidrs, ka sūdzības iesniedzējs savu vēstuli uzskatīja par sūdzību par pārkāpumu. Viņš norādīja, ka paziņojuma 3. punkta 2 daļā ir minēts plašs iemeslu klāsts, pamatojoties uz kuriem korespondenci nav jāizskata kā sūdzību par pārkāpumiem, piemēram, ja "tajā ir izteikta sūdzība, kas nepārprotami neietilpst Kopienas tiesību aktu darbības sfērā". Paziņojumā ir paredzēts, ka, ja Komisija nolemj korespondenci neregistrēt kā sūdzību, "ar parastā pasta vēstuli informē autoru par šo lēmumu, norādot vienu vai vairākus iemeslus, kas minēti 3. punkta otrajā daļā".

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas nespēja piemērot paziņojumu, kad tā atbildēja sūdzības iesniedzējam, bija kļūda pārvaldībā, tādēļ izteica aizrādījumu. Tomēr ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība patiesi attiecas uz "sūdzību, kas nepārprotami neietilpst Kopienas tiesību aktu darbības sfērā". It īpaši sūdzības iesniedzējs nebija paskaidrojis, kādēļ viņš uzskata, ka politiku atbildība par krimināllietām ir Vācijas pienākums saskaņā ar EK līgumu. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka Komisija bija pareizi secinājusi, ka nevar izmeklēt sūdzības iesniedzēja sūdzību pārkāpuma konstatēšanas procedūras veidā.

Nespēja publicēt 2005. gada pārskatu par piekļuvi dokumentiem

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 668/2007/MHZ pret Eiropas Komisiju

Statewatch sūdzējās ombudam, ka pretēji tās juridiskajām saistībām, kas izriet no Regulas 1049/2001²⁴ 17. panta 1. punkta, Komisija 2006. gadā nebija publicējusi savu 2005. gada pārskatu par piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka gada pārskats ir vienīgais veids, kā pilsoņi var iegūt informāciju par Komisijas atbildi uz pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem. *Statewatch* uzskatīja, ka nespēja laikā publicēt pārskatu ir vistiesākā kļūda pārvaldībā.

Savā atzinumā Komisija paziņoja, ka labi apzinās savas saistības publicēt gada pārskatu. Taču pārskata sastādīšana aizkavējās, jo dienestā, kas nodarbojas ar dokumentu piekļuves jautājumiem, bija ievērojama kadru mainība. Turklāt sabiedrisko konsultāciju uzsākšana par dokumentu piekļuves regulas pārskatīšanu bija noteikta par prioritāti.

Ombuds uzskatīja, ka Komisijas sniegtie iemesli, lai paskaidrotu tās neizdarību, bija nepārliciecināmi. Viņš uzskatīja, ka Komisijas nespēja publicēt 2005. gada pārskatu pirms 2006. gada beigām bija kļūda pārvaldībā, tādēļ izteica aizrādījumu. Ombuds uzsvēra, ka pilsoņi nevar uzticēties iestādēm, ja tās nespēj ievērot pašu noteiktos termiņus.

Ombuds izteica arī turpmāku piezīmi, kurā norādīja, ka pārskatu publicēšana ir galvenais mehānisms, kā atskaitīties Eiropas pilsoņiem un sazināties ar tiem. Vēl ombuds mudināja Komisiju rādīt labu piemēru daudzām jaunajām, nesen dibinātajām Kopienas aģentūrām, turpmāk savlaicīgai pārskatu publicēšanas nodrošināšanai piešķirot augstu prioritāti.

Tā kā 2007. gada septembrī Komisija beidzot publicēja attiecīgo pārskatu, ombuds lietu slēdza.

²⁴

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

Eiropas Personāla atlases birojs

Obligātās konkursu tiešsaistes reģistrācijas un informācijas sistēmas apstrīdēšana

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3346/2004/ELB pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO)

EPSO pieņēma sistēmu, saskaņā ar kuru atklātu konkursu kandidātiem ir jāreģistrējas un jāsažinās ar EPSO tiešsaistē. Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šo sistēmu. Viņa galvenais arguments bija, ka šī prasība ir diskriminējoša, ņemot vērā zemo interneta izpratnes līmeni dažās dalībvalstīs un grūtības iegūt piekļuvi internetam lauku teritorijās. EPSO noraidīja sūdzības iesniedzēja apsūdzības, galvenokārt minot iemeslus iepriekšējās sistēmas pieņemšanai.

Vispirms ombuds norādīja, ka princips par vienlīdzīgu izturēšanos pret kandidātiem vai potenciālajiem kandidātiem konkursu procedūrās ir pamatprincips, kas ir saistošs visām Kopienas iestādēm un struktūrām. Ombuds atklāja, ka prasība principā nav diskriminējoša un netaisna, pamatojoties uz i) noteiktiem statistikas datiem par interneta lietošanu vai pieejamību, ko iesniegušas puses, vai kas atrodami Statistikas biroja tīmekļa vietnē; ii) to, ka nav pierādījumu, ka ievērojams skaits personu, kuras ieinteresētas pieteikties EPSO un piedalīties EPSO konkursos, nebūtu spējīgas to darīt, jo tām ir ierobežota piekļuve internetam; iii) to, ka, kā vispārzināms un rāda pieredze, pieejamība internetam nepārtraukti pieaug; (iv) EPSO pamatojumu sistēmas izvēlei, proti, lielāka pārskatāmība un uzlabota piekļuve informācijai.

Tomēr ombuds neizslēdza iespēju, ka dažos gadījumos kandidātiem un potenciālajiem kandidātiem varētu būt ievērojamas un pamatotas grūtības pieteikties EPSO vai sazināties ar EPSO ar interneta palīdzību. Tādos gadījumos augstāk minētais nediskriminācijas princips pieprasa, lai EPSO nodrošina izņēmumu prasībai par tiešsaistes reģistrāciju un saziņu. Tādejādi ombuds atklāja, ka EPSO nespēja to izdarīt ir novedusi pie pārvaldībā pieļautām kļūdām. Ombuds nosūtīja EPSO attiecīgo ieteikumu projektu, kā arī ierosināja, ka, pamatojoties uz piemērotu analīzi, EPSO varētu pieprasīt, lai izņēmuma prasījumi būtu pamatoti ar tādiem pierādījumiem, kādus pienācīgi varētu prasīt, attiecīgajai personai tādos apstākļos iesniegt.

EPSO nepieņēma ieteikumu projektu. To darot, tas balstījās uz argumentiem, kurus ombuds uzskatīja par nepārliecinošiem. Cita starpā viņš norādīja, ka administratīvā ērtība tādā nozīmē, lai izvairītos no problēmām taisnīgi un vienlīdzīgi novērtēt attiecīgos prasījumus pēc izņēmuma, ņemot vērā viņa attiecīgo analīzi ieteikumu projektā, ir nepietiekama, lai attaisnotu to, kas citādi ir principa par vienlīdzīgu izturēšanos pret kandidātiem vai potenciālajiem kandidātiem pārkāpums. Tādēļ ombuds uzturēja spēkā savus iepriekšminētos faktus par pārvaldībā pieļautām kļūdām un slēdza lietu ar aizrādījumu.

Lingvistiskās prasības kandidātiem atklātos konkursos

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3114/2005/MHZ pret Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO)

Šī sūdzība attiecās uz valodas režīmu darbā pieņemšanas konkursos, kuri norisinājās pēc 2004. gada 1. maija paplašināšanās, kad Eiropas Savienībai pievienojās desmit jaunas dalībvalstis.

Neilgi pirms paplašināšanās tika pieņemta regula, ar kuru nosaka pagaidu atkāpi no Civildienesta noteikumu standarta nosacījumiem, ļaujot amatos iecelt jauno dalībvalstu pilsoņus²⁵. Šajā regulā ir

²⁵

Padomes Regula (EK, EURATOM) Nr. 401/2004 (2004. gada 23. februāris), ar ko sakarā ar Kipras, Čehijas, Igaunijas, Ungārijas, Latvijas, Lietuvas, Maltas, Polijas, Slovākijas un Slovēnijas pievienošanos ievieš pagaidu pasākumus Eiropas Kopienų ierēdņu iecelšanai amatā, OV 2004 L 67, 1. lpp.

paredzēts, ka līdz 2010. gadam turpināsies konkursi, lai pieņemtu darbā ierēdņus, kuru galvenā valoda ir viena no 11 veco dalībvalstu oficiālajām valodām.

EPSO organizēja divus konkursus.

Pirmajā konkursā piedalījās tikai jauno dalībvalstu pilsoņi. Kandidātu galvenajai valodai bija jābūt vienai no 10 jauno dalībvalstu oficiālajām valodām. Tāpat viņiem bija nepieciešams apmierinoši zināt vienu no 11 veco dalībvalstu oficiālajām valodām. Turklāt daļa no pārbaudījumiem viņiem bija jākārto angļu, franču vai vācu valodā.

Otrais konkurss bija paredzēts visu 25 dalībvalstu pilsoņiem. Kandidātu galvenajai valodai bija jābūt vienai no 11 veco dalībvalstu oficiālajām valodām, kā arī viņiem bija apmierinoši jāzina vēl viena no tām pašām 11 valodām. Taču viņiem nebija obligātas angļu, franču vai vācu valodas zināšanas.

Polijas Nacionālās Valsts pārvaldes skolas absolventu asociācija sūdzējās, ka, šādā veidā organizējot konkursus, EPSO bija diskriminējis jauno dalībvalstu pilsoņus.

Savā atzinumā EPSO uzskatīja, ka katram konkursam ir savi mērķi, tādēļ nevar izteikt apgalvojumus par diskrimināciju vai netaisnu attieksmi, pamatojoties uz viena konkursa paziņojuma salīdzinājumu ar otru konkursa paziņojumu. EPSO arī norādīja, ka Regula 401/2004 ("Regula") veido attiecīgo konkursu tiesisko pamatu.

Ombuds lūdza EPSO paskaidrot, kādēļ tikai 11 "vecās" valodas bija pieņemamas kā otrā valoda un kādēļ tikai kandidātiem no jaunajām dalībvalstīm bija jāzina angļu, franču vai vācu valoda. Savā atbildē EPSO minēja, ka vienas no 11 valodu valodas zināšanas ir "labāk piemērotas iestāžu administratīvās organizācijas realitātei pārejas periodā" un, ka "nevar uzlikt par pienākumu ņemt vērā milzīgo individuālo izvēļu dažādību, kandidātiem izvēloties otro valodu."

Lietas analīzi ombuds sāka, atgādinot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 12. pantu, ar kuru ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ, kā arī Kopienas tiesu precedenta tiesības attiecībā uz nediskriminācijas principu.

Viņš norādīja, ka tiesību akti ir jāskaidro, ņemot vērā šos tiesiskos principus, bet valodas prasības saistībā ar nodarbinātību, ja vien tās nav pamatotas, var veidot netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ.

Ombuds uzskatīja, ka prasības attiecībā uz konkursu galvenajām valodām bija noteiktas Regulā. Taču Regulā nekas nebija teikts par otrās valodas prasībām, kā arī nebija pieprasītas angļu, franču vai vācu valodas zināšanas.

Lai gan principā iemesli, kādēļ konkrētu Kopienas valodu zināšanas varētu būt nepieciešamas turpmāko ierēdņu pienākumu pildīšanai, varētu būt pārliecinoši, EPSO nebija pienācīgi paskaidrojis, kādēļ tikai 11 vecās valodas bija pieņemamas kā otrā valoda.

Ombuds piekrita arī tam, ka konkrētu valodu zināšanu pieprasījums varētu būt pamatots, lai nodrošinātu efektīvu iekšējo saziņu. Bet EPSO nebija paskaidrojis, kādēļ tas uzskatīja, ka kandidātiem no jaunajām dalībvalstīm bija jāzina angļu, franču vai vācu valoda, bet otra konkursa kandidātiem nebija obligāti zināt nevienu no šīm valodām, lai gan šīs divas kandidātu grupas veiks gandrīz identiskas funkcijas.

Tādēļ ombuds uzskatīja, ka EPSO ir pārkāpis nediskriminācijas principu, un izteica aizrādījumu.

Eiropas Investīciju banka

Nespēja nodrošināt upes rekonstrukcijas darbu atbilstību ES likumiem

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1807/2006/MHZ pret Eiropas Investīcijas banku (EIB)

Divas Polijas vides NVO sūdzējās ombudam, ka EIB nespēja nodrošināt 2001. gada plūdu rekonstrukcijas un remonta darbu atbilstību Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvai, kas ir pretēji tās "Vides paziņojumam". Sūdzības iesniedzēji arī apgalvoja, ka EIB savu uzraudzības misiju Polijā 2004. gada oktobrī neveica ar pienācīgu rūpību; uzskatīja, ka EIB ir jānodrošina, ka visi projekti, kurus tā piekrīt finansēt trešās valstīs, atbilst šai direktīvai. Visbeidzot sūdzības iesniedzēji sūdzējās, ka EIB ir atteikusi piekļuvi projekta Finanšu līgumam un saistītiem dokumentiem.

Savā atzinumā EIB uzskatīja, ka, pamatojoties uz (i) tās veikto attiecīgo, Polijas iestāžu atsūtīto ziņojumu novērtējumu un (ii) tās uzraudzības vizītēm Polijā, tai skaitā 2004. gada vizīti, attiecīgās procedūras, ko piemēroja Polijas iestādes, bija pieņemamas. EIB atteica piekļuvi Finanšu līgumam un uzstāja, ka uz finansu līgumiem principā attiecas profesionālā slepenība. Tomēr izmeklēšanas gaitā tā saistītos dokumentus atklāja.

Ombuds uzskatīja, ka EIB nereaģēja uz attiecīgajiem Polijas ziņojumiem, kuri it kā rosināja domāt, ka Polijas iestādes neuzskatīja, ka darbiem ir nepieciešams piemērot attiecīgo direktīvas procedūru. Šī pieeja šķiet pretēja tam, kā tiesa skaidro šo direktīvu²⁶. Ombuds uzskatīja, ka tas veido kļūdu pārvaldībā un izteica aizrādījumu. Tomēr attiecībā uz apgalvojumu par 2004. gada uzraudzības misiju Polijā viņš uzskatīja, ka turpmāka izmeklēšana nav pamatota, ņemot vērā, ka EIB, šķiet, bija ņēmusi vērā sūdzības, kuras misijas laikā saņēma no vairākām NVO. Ombuds izteica to pašu konstatējumu attiecībā uz sūdzības iesniedzēja prasību, jo izskatījās, ka EIB ir veikusi dažas iniciatīvas, lai uzlabotu savas procedūras un izplatītu ES labo praksi.

Attiecībā uz piekļuvi Finanšu līgumam ombuds, balstoties uz agrāku lēmumu, uzskatīja, ka ir saprātīgi pieņemt, ka EIB kā banku iestādei ir jāievēro profesionālā slepenība. Viņš arī norādīja, ka EIB izmeklēšanas laikā bija atklājusi citus dokumentus. Šo iemeslu dēļ turpmākas izmeklēšanas attiecībā uz piekļuvi dokumentiem nebija pamatotas.

Ombuds izteica turpmāku piezīmi, atzīmējot, ka sūdzības iesniedzēji spēlēja svarīgu lomu, pievēršot EIB uzmanību būtiskai informācijai, par kuru tā iepriekš nebija informēta. Vēl viņš teica, ka tic, ka nākotnē Banka turpinās aktīvi sadarboties ar NVO dažādās dalībvalstīs un arī ārpus ES.

Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai

Pieprasījums par piekļuvi sarakstam rada "nesamērīgu nastu"

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 2350/2005/GG pret Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai

Vācijas žurnālists lūdza Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) piekļuvi pilnam korespondences sarakstam starp biroju un Vācijas federālo valdību, un Vācijas *Länder* (zemju) valdībām laikā no 2000.-2004. gadam. Savu lūgumu viņš pamatoja ar Regulas 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 11. pantu²⁷. OLAF

²⁶

C-72/95 Kraaijeveld [1996] ECR I-5403, 32. un 49. punkts.

²⁷

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

atbildēja, ka šāda saraksta nav un tā būtu nesamērīga nasta OLAF personālam šādu sarakstu sagatavot. OLAF izteica gatavību palīdzēt, cik vien iespējams, ja sūdzības iesniedzējs ierobežotu savu prasību, ko tas tomēr atteicās darīt.

Ombuda izmeklēšanas laikā OLAF uzturēja spēka savu nostāju. Tas argumentēja, ka, lai apmierinātu sūdzības iesniedzēja prasību, būtu nepieciešams pārskatīt aptuveni 8 000 dokumentus. Būtu jāiesaista lielākā daļa tā struktūrvienību vadītāju, lai pārbaudītu viņu atbildībā esošo korespondenci. Turklāt Vācijas juristam un datu aizsardzības ierēdnim būtu jāpārlicinās, ka tiek ievērotas datu aizsardzības prasības. OLAF uzskatīja, ka tas novirzītu tā ierobežotos cilvēkresursus no biroja pamatuzdevuma – novērst un noteikt krāpšanu. Tomēr, pierādot savu labo gribu, OLAF sūdzības iesniedzējam izsniedza sarakstu par attiecīgo korespondenci, kura bija notikusi 2004. gada pēdējos trijos mēnešos.

Ombuds norādīja, ka OLAF nenoliedza sūdzības iesniedzēja tiesības saņemt tāda veida informāciju, kādu viņš pieprasīja, bet tikai apgalvoja, ka visas informācijas apkopošanai būtu nepieciešamas nesamērīgas pūles. Viņš atgādināja, ka saskaņā ar Kopienas tiesu praksi piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz šādiem apstākļiem, var atteikt tikai izņēmuma gadījumos. Ombuds uzskatīja, ka šāda tiesu prakse ir būtiska arī šajā lietā. Ombuds nebija pārliecināts, ka sūdzības iesniedzēja prasības apmierināšana prasītu no OLAF nesamērīgas pūles. No OLAF sniegtā saraksta tikai apmēram viena piektā daļa dokumentu bija būtiski. Tādēļ izskatījās, ka kopējais attiecīgo dokumentu skaits bija daudz mazāks, nekā norādīja OLAF. Ombuds pieņēma, ka atlikušais saraksts vēl joprojām bija ļoti garš, tādēļ, visticamāk, būtu nepieciešams ievērojams darba apjoms, lai pārlicinātos, ka tajā nav ietverti konfidenciali dati. Tomēr, kā arī ņemot vērā datus, kurus attiecīgi būtu nepieciešams pārbaudīt, viņš secināja, ka OLAF nebija pierādījis, ka šis darbs būtu nesamērīgs.

Ombuds norādīja, ka, lai pilsoņi spētu izmantot savas tiesības saskaņā ar Regulu 1049/2001, viņiem jāzina, kādi dokumenti ir attiecīgās pārvaldes valdījumā. Viņš uzskatīja, ka, kamēr nepastāv viegli pieejams reģistrs vai kamēr šis reģistrs ir nepilnīgs, ES iestādēm ir jābūt gatavām nodrošināt pilsoņus ar īpašiem sarakstiem, pat ja to sagatavošana prasa ievērojamas pūles.

Ņemot vērā, ka OLAF noraidīja ombuda ierosinājumu par mierizlīgumu šajā lietā un viņa ieteikumu projektu, ombuds lietu slēdza ar aizrādījumiem gan attiecībā uz tā procesuālajiem, gan būtiskajiem aspektiem.

3.5 IESTĀŽU PIEŅEMTIE IETEIKUMU PROJEKTI

Eiropas Komisija

Nepareizas un maldinošas informācijas publicēšana par gaisa pasažieru tiesībām

Kopsavilkums lēmumiem par sūdzību 1475/2005/(IP)GG un 1476/2005/(BB)GG pret Eiropas Komisiju

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91²⁸, stājas spēkā 2005. gada 17. februārī. Lai informētu pasažierus par to tiesībām saskaņā ar Regulu 261/2004, Komisija

sagatavoja un publicēja brošūru, plakātu un faktu lapu. Komisija arī sagatavoja īsu video prezentāciju un izdeva paziņojumu presei, lai atzīmētu regulas spēkā stāšanos. Visi šie materiāli bija pieejami arī Komisijas tīmekļa vietnē.

Divas avioliņiju asociācijas — Eiropas reģionālo aviokompāniju asociācija (*ERA*) un Starptautisko aviosabiedrību asociācija (*IACA*) — uzskatīja, ka Komisijas publicētajos materiālos bija sniegta nepareiza un maldinoša informācija.

Kad Komisija bija noraidījusi vairākumu šo avioliņiju iebildumu, tās griezās pie ombuda.

Abas avioliņijas apgalvoja, ka informācija par pasažieru tiesībām saskaņā ar Regulu 261/2004, kuru Komisija bija publicējusi savā plakātā, brošūrā, faktu lapā un iekļāvusi video prezentācijā, saturot kļūdainus un maldinošus paziņojumus. Sūdzības iesniedzēji pieprasīja, lai Komisija atsauc šos paziņojumus.

ERA iesniegtā sūdzība attiecās uz vairākiem papildjautājumiem (apgalvojums par nespēju rīkoties taisnīgi un būt orientētai uz pakalpojumu sniegšanu, pieejamai un izpalīdzīgai; apgalvojums par nespēju savlaicīgi atbildēt; kā arī prasījums pēc atvainošanās).

Pēc rūpīgas izmeklēšanas ombuds secināja, ka vairāki paziņojumi, kurus sūdzības iesniedzēji bija kritizējuši, patiesi bija kļūdaini vai maldinoši. Tādēļ par abām sūdzībām ombuds sagatavoja ieteikumu projektu Komisijai, mudinot to izlabot šos paziņojumus. Ieteikumu projektā attiecībā uz *ERA* iesniegto sūdzību Komisija tika arī lūgta atvainoties sūdzības iesniedzējam.

Savā detalizētajā atzinumā Komisija informēja ombudu, ka ir ņēmusi vērā viņa ieteikumu projektu, bet attiecīgo brošūru, plakātu, faktu lapu un video prezentāciju izņēmusi no savas tīmekļa vietnes. Bez tam Komisija norādīja, ka tiks sagatavota informācija, ar kuru aizstāt iepriekšējo informāciju, savukārt jaunais informācijas materiāls jau ir nosūtīts attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp sūdzības iesniedzējiem, komentāru sniegšanai.

Sūdzība 1476/2005/(BB)GG

Savos apsvērumos *IACA* norādīja, ka ir iepriecināta, ka Komisija ir ņēmusi vērā ombuda ieteikumu projektu un izņēmusi no savas tīmekļa vietnes maldinošo dokumentāciju par pasažieru tiesībām. *IACA* uzsvēra, ka ir apmierināta ar procedūru, kuras rezultātā Komisijas plakātā 2007. gada 4. aprīlī tika publicēta jaunā informācijas versija.

Ņemot vērā augstāk minēto, ombuds uzskatīja, ka Komisija ir apmierinoši īstenojusi ieteikumu projektu saistībā ar šo lietu.

Sūdzība 1475/2005/(IP)GG

Savos apsvērumos *ERA* uzteica Komisijas veikto rīcību un piebilda, ka Komisija ir pieņēmusi visus tās izteiktos komentārus par jauno informācijas materiālu. Tomēr *ERA* uzskatīja, kā trīs jautājumi vēl ir jārisina: (i) tā kā vecā plakāta versija vēl aizvien bija izstādīta daudzās ES lidostās, ombudu lūdza izteikt konkrētu ieteikumu Komisijai, lai tā uzdod lidostām šos plakātu noņemt. (ii) Turklāt ombudam jāpanāk no Komisijas apņemšanās, ka, pirms jaunā plakāta maiņas vai jebkura jauna materiāla sagatavošanas, tā prasīs padomu avioliņiju asociācijām un ņems vērā to ieteikumus. (iii) Komisija nebija atvainojusies sūdzības iesniedzējam un savā detalizētajā atzinumā nebija izteikusi nekādu atsauci uz ieteikumu projektu šajā jautājumā. Ombudu lūdza atrisināt šo jautājumu.

Attiecībā uz pirmo jautājumu (kuru bija minējusi arī *IACA*) ombuds norādīja, ka, reiz Komisijas uzmanība ar šo lēmumu ir vērsta uz šo jautājumu, viņš uzskata, ka Komisija veiks nepieciešamos pasākumus. Tomēr ombuds aicināja Komisiju līdz 2007. gada 31. jūlijam iesniegt viņam ziņojumu par šo jautājumu.

Attiecībā uz otro jautājumu ombuds uzskatīja, ka nebūtu piemēroti par šo papildprasījumu veikt padziļinātu pārbaudi, ņemot vērā, cik tālu ir nonākusi ombuda izmeklēšana. Pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs vispirms saprātīgā veidā ir vērsies pie Komisijas, tas drīkst iesniegt jaunu sūdzību par šo jautājumu.

Attiecībā uz trešo jautājumu ombuds izteica nožēlu par Komisijas ieņemto pozīciju šai sakarā. Ombuds atkārtoja, ka uzskata, ka Komisijai par šo lietu ir jāatvainojas. Tomēr viņš uzskatīja, ka šajā lietā nebūtu piemēroti iesniegt Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. Tādēļ ombuds slēdza lietu ar aizrādījumu.

Bijušā ierēdņa mantiniekam nepamatoti izmaksāto summu piedzīšana

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1617/2005/(BB)JF pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējs bija vienīgais bijušā Komisijas darbinieka, kurš nomira 1998. gada novembrī, mantinieks. 2003. gada maijā Komisija prasīja, lai sūdzības iesniedzējs atmaksā tai sava tēva pensiju par 1998. gada decembri, ko Komisija nepamatoti bija samaksājusi. Sūdzības iesniedzējs, lai gan sākotnēji piekrita atmaksāt summu pa daļām saskaņā ar maksājuma plānu, kas aptver 12 mēnešus, apgalvoja, ka būtu netaisni, ja Komisija īstenotu iekasēšanas rīkojumu. Viņš teica, ka ir rīkojies godprātīgi, ka nezināja par summu esamību attiecīgajā bankas kontā šo traģisko apstākļu, proti, vairāku smagu zaudējumu īsā laika periodā dēļ. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija atcelt minēto iekasēšanas rīkojumu.

Savā atzinumā par sūdzības iesniedzēju Komisija uzskatīja, ka pārāk maks nepārprotami ir bijusi tāda, ka sūdzības iesniedzējs nevarēja par to zināt, ja vienkārši būtu pievērsis šim jautājumam uzmanību. Tā arī uzskatīja, ka sūdzības iesniedzējam nevajadzētu apgalvot par savu godprātību, jo viņš neievēroja atmaksas plānu, kas izveidots pēc viņa paša lūguma.

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka mainīja savu viedokli par summas atmaksu pēc tam, kad uzzināja par iecelēj institūcijas tiesībām atbrīvot no parāda saskaņā ar Civildienesta noteikumu 85. pantu. Viņš uzsvēra, ka saņem bezdarbnieka pabalstu un viņam gribētos, lai Komisija šo lietu risinātu nevis mehāniski, bet ar cilvēcīgāku pieeju.

Savā mierizlīguma priekšlikumā ombuds norādīja, ka attiecīgā pārāk maks radās Komisijas kļūdas rezultātā. Ombuds atzina, ka Komisijai ir pienākums piedzīt nepamatoti samaksātas summas, lai aizstāvētu Kopienas finanšu intereses. Tomēr viņš arī norādīja, ka dažās dalībvalstīs valsts iestādes, kas atbildīgas par nodokļiem un pabalstiem, pēc konsultācijām ar attiecīgās valsts ombudu ir pieņēmušas politiku, lai nodrošinātu, ka pārāk maksas, kas rodas iestāžu vai amatpersonu kļūdu gadījumā, netiek piedzītas, ja vien nav taisnīgi un saprātīgi to darīt. Šajā sakarā ombuds uzsvēra, ka izņēmuma apstākļus, tādus kā smagus zaudējumus, šīs iestādes var pieņemt kā saprātīgu attaisnojumu saņēmēja nespējai pārbaudīt bankas kontos ieskaitīto maksājumu pareizību. Tādēļ, ņemot vērā šīs lietas izņēmuma apstākļus, ombuds aicināja Komisiju apsvērt, vai nebūtu taisnīgi un saprātīgi atcelt vai ievērojami samazināt iekasēšanas rīkojumu.

Savā atbildē Komisija palika pie viedokļa, ka ir rīkojusies saskaņā ar attiecīgajām tiesību normām. Lai gan tā piekrita, ka pārāk maks ir radusies pašas Komisijas pieļautās kļūdas rezultātā, Komisija šo kļūdu izskaidroja ar faktu, ka decembris ir tas mēnesis, kurā notiek ikgadējā pensiju koriģēšana. Tādējādi Komisijai vēl ir jāizmaksā sūdzības iesniedzēja tēvam pienākošos ikgadējo viņa pensijas "korekciju" par periodu no 1998. gada jūlija līdz novembrim.

Ombuds ņēma vērā faktu, ka daži no vairākiem maksājumiem, kas 1998. gada decembrī pienācās sūdzības iesniedzēja tēvam, ir pienācīgi izmaksāti, bet citi maksājumi nav pienācīgi izmaksāti. Šajā sakarā ombuds nevarēja atbalstīt argumentu, ka maksājuma nepamatotais veids bija "nepārprotami" tāds, ka sūdzības iesniedzējam to vajadzēja zināt. Ombuds uzsvēra, ka attiecīgajā lietā Komisijai ir darīšana ar personu, kura nav ne "amatpersona", ne arī "ierēdnis", kā arī nav jāuzskata, ka šai personai piemīt īpaša atbildība, kāda tiek prasīta no amatpersonām un ierēdņiem attiecībā uz viņiem pārskaitītajiem maksājumiem. ņemot vērā iepriekšminēto, ombuds sastādīja ieteikumu projektu Komisijai, kurā lūdza apsvērt, vai papildus tam, ka būtu taisnīgi un saprātīgi atcelt iekasēšanas rīkojumu, tas būtu arī atbilstoši piemērojamiem noteikumiem.

Savā atbildē Komisija paziņoja, ka, ņemot vērā nozīmi, kādu ombuds ir pievērsis šai lietai, Komisija ir nolēmusi pieņemt ombuda ieteikumu un, izņēmuma kārtā, atcelt iekasēšanas rīkojumu.

Savā lēmumā ombuds atzinīgi novērtēja Komisijas atbildi un uzsvēra, ka Komisijas pozitīvā pieeja šajā lietā ir ļoti svarīga, jo pastiprina pilsoņu cerības uz vēl cilvēcīgāku ES.

3.6 CITU IEMESLU DĒĻ SLĒGTĀS LIETAS

Eiropas Parlaments

Atteikums organizēt jaunas rakstiskas pārbaudes kandidātei, kura dzemdēja dienu pirms pārbaudēm

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3278/2004/ELB pret Eiropas Parlamentu

Sūdzības iesniedzēja pieteicās uz iekšējo konkursu, kuru organizēja Parlaments, norādot, ka ir stāvokli, kā arī minot iespējamo dzemdību datumu, proti, 2004. gada 17. jūniju. Viņa tika uzaicināta uz pārbaudēm 2004. gada 2. jūlijā, bet dzemdēja dienu iepriekš. Dzemdību dienā viņa informēja Parlamentu, ka nevarēs ierasties uz pārbaudēm, kā arī lūdza, lai viņai ļauj tās kārtot vēlāk. Parlaments atteica. Savā sūdzībā sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka šis atteikums ir diskriminējošs.

Ieteicis attiecīgu mierizlīguma priekšlikumu un ieteikumu projektu, ombuds secināja, ka apstrīdētais atteikums neatspoguļo taisnīgu iesaistīto konkurējošo interešu līdzsvaru. Atgādinot par pamatprincipiem – nediskriminācija dzimuma dēļ un privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība – ombuds norādīja, ka, dzimumu klasifikācijas vai pamattiesību apgrūtinājumu ietverošu klasifikāciju kontekstā, apstrīdētās klasifikācijas aizstāvētajam ir jāparāda, ka šī klasifikācija kalpo vispārējo interešu pamatotam mērķim, bet izmantotie līdzekļi ir samērīgi ar šī mērķa sasniegšanu. Ombuds uzskatīja, ka apstrīdētais lēmums faktiski ietver dzimuma diskrimināciju; šāds atteikums var izraisīt to, ka sievietes kārtas kandidātēm pēcnācēju radīšanas pamattiesību izmantošana neliekas tik pievilcīga, un tādēļ tas var ietvert patiesu un novērtējamu apgrūtinājumu sievietes tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību. Tādēļ Parlamentam bija jāaizstāv šis apstrīdētais lēmums.

Attiecībā uz Parlamenta atsauci uz principu par vienlīdzīgu attieksmi pret kandidātiem un attiecīgo prasību rakstiskās pārbaudes noturēt visiem kandidātiem vienlaicīgi ombuds uzskatīja, ka tas ir vispārējo interešu pamatots mērķis, tiekšanās pēc kura varētu attaisnot apstrīdētā lēmuma spēkā uzturēšanu, bet tomēr pats par sevi šis mērķis to neattaisno. Parlaments, kurš atzina, ka būtu varējis organizēt pārbaudi vēlākā datumā, nespēja uzskatāmi parādīt, ka izpildīja samērīguma principu, kurš pieprasa iesaistīto konkurējošo principu un interešu taisnīgu līdzsvaru. It īpaši Parlaments nepierādīja, ka, nosakot datumu pārbaudei, tas būtu pienācīgi ņēmis vērā informāciju, ko bija saņēmis no sūdzības iesniedzējas par iespējamo dzemdību datumu, ņemot vērā Lietas 130/75 *Prais v Council*²⁹ pieredzi. Šajā sakarā izskatās, ka Parlaments nespēja pienācīgi ievērot dzemdību laikam raksturīgo nenoteiktību; sievietes, kura dzemdējusi, pēcdzemdību fizisko veselības stāvokli; un laiku, kas nepieciešams pietiekamai atlabšanai, lai viņa varētu piedalīties konkursā.

Tādēļ ombuds secināja, ka apstrīdētais atteikums nav pienācīgi pamatots. Tomēr, tā kā pa šo laiku sūdzības iesniedzēja savus prasījumus atsauca un, ņemot vērā Parlamenta apņemšanos pārskatīt noteikumus par to sievietes piedalīšanos turpmākajos konkursos, kuras ir nesen dzemdējušas, kā

²⁹

Lietā C-130/75 *Prais v Council* [1976] ECR 1589.

arī tā politiku par pārbaudes datumu noteikšanu stāvoklī esošām kandidātēm, ombuds nolēma neturpināt lietas izmeklēšanu. Viņš arī atzinīgi novērtēja Parlamenta apņemšanos pārskatīt noteikumus par to sieviešu piedalīšanos konkursos, kuras bērnu baro ar krūti, kā arī lūdza Parlamentu nodrošināt, lai attiecīgie noteikumi atspoguļo akurātu un taisnīgu iesaistīto konkurējošo interešu un principu līdzsvaru, tostarp principa par vienlīdzīgu attieksmi pret kandidātiem.

Eiropas Komisija

Bijušo laulāto medicīniskās aprūpes izdevumi saskaņā ar Kopienu veselības apdrošināšanas shēmu

Kopsavilkums lēmumiem par sūdzību 368/2005/(MF)(BU)BM un 2776/2005/ID pret Eiropas Komisiju

Sūdzības iesniedzējam, Eiropas Komisijas ierēdnes šķirtajam vīram, tika diagnosticēta smaga saslimšana. Atbildot uz viņa pieteikumu par medicīnisko izdevumu atmaksāšanu saskaņā ar Kopienu veselības apdrošināšanas shēmu (*JSIS*), sūdzības iesniedzēju informēja, ka medicīniskā apdrošināšana tiek nodrošināta tikai par vienu gadu pēc šķiršanās. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja, lai Komisija pagarina viņa tiesības uz apdrošināšanas segumu.

Ombuds noskaidroja, ka Komisija bija piekritusi piešķirt sūdzības iesniedzējam apdrošināšanas seguma papildperiodu attiecībā uz izmaksām, kas radušās smagās slimības rezultātā. Ombuds arī norādīja, ka Komisija pēc savas iniciatīvas bija uzaicinājusi sūdzības iesniedzēju sazināties ar tās dienestiem, ja viņa smagās slimības ārstēšana būs jāturpina arī pēc tam, kad *JSIS* seguma periods būs izbeidzies.

Ombuds norādīja, ka Komisijas pieeja likās atbilstoša sūdzības iesniedzēja pamattiesībām uz veselības aprūpi un labu pārvaldību, kopā ņemot³⁰. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka saistībā ar sūdzības iesniedzēja prasību turpmāka izmeklēšana nav vajadzīga.

Saistībā ar šo jautājumu izmeklēšanas gaitā Komisija atzina, ka tagad apzinās esošās nepilnības ierēdņu bijušo laulāto slimības apdrošināšanas seguma jomā. Tā informēja ombudu, ka ir ieviesusi jaunu, vispārēju īstenošanas noteikumu, kas stāsies spēkā no 2007. gada 1. jūlija. Saskaņā ar šo noteikumu *JSIS* ar noteiktiem nosacījumiem joprojām attieksies uz to ierēdņu bijušajiem laulātajiem, kuri cieš no smagas slimības.

Pēc tam ombuds izskatīja līdzīgu jautājumu sakarā ar lietu 2776/2005/ID. Šajā gadījumā ombuds noskaidroja, ka Komisija bija nolēmusi pagarināt *JSIS* segumu sūdzības iesniedzēja medicīniskās aprūpes izdevumiem par gandrīz diviem gadiem, jo sūdzības iesniedzējam bija smaga slimība, kuras ārstēšana nepārprotami prasīja ievērojamus izdevumus. Ombuds uzteica Komisiju par lēmumu pagarināt *JSIS* apdrošināšanu, izteikdams piezīmi, ka tas liecina par ievērojamu un pragmatisku pieeju sūdzības iesniedzēja veselības stāvoklim.

Nozares lobētāju vārdu izdzēšana

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3269/2005/TN pret Eiropas Komisiju

Sūdzība, kas tika iesniegta NVO vārdā, bija par to, ka Komisija ir izdzēsusi nozares lobētāju vārdus dokumentos, attiecībā uz kuriem piešķirta piekļuve saskaņā ar Regulu 1049/2001³¹. Sūdzības

³⁰

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. un 41. pants.

³¹

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43. lpp.

iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav pildījusi savu pienākumu nodrošināt dokumentiem pienācīgu piekļuvi. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nespēja paskaidrot, kā attiecīgo vārdu izpaušana varētu "kaitēt personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai" kā paredzēts Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un, ka Komisija, izdzēšot vārdus, nepareizi atsaucās uz Regulas 45/2001³² 8. panta b) apakšpunktu.

Komisija uzskatīja, ka ar attiecīgo personu vārdu izpaušanu varētu tikt pārkāptas viņu tiesības uz privātumu, ko aizsargā Kopienas tiesību akti par personas datu aizsardzību. Komisija uzskatīja, ka tās lēmums izdzēst vārdus ir saskaņā ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDPS) viedokli, kā paskaidrots uzraudzītāja sniegtajā pamatojuma dokumentā par publisku piekļuvi dokumentiem un datu aizsardzību.

Ombuds uzrakstīja vēstuli EDPS, lūdzot viņu komentēt Komisijas ieņemto nostāju, it īpaši par Regulas 45/2001 piemērojamību šai lietai. Atbildot uz ombuda lūgumu, EDPS paziņoja, ka pirms šīs lietas pārbaudīšanas gribētu sagaidīt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-194/04 *Bavarian Lager pret Komisiju*. EDPS paskaidroja, ka viņš šajā lietā ir iejaucies, lai aizstāvētu pieteikuma iesniedzēju, jo uzskatīja, ka Komisijas nostāja neveicinās apmierinoša rezultāta sasniegšanu.

Tā kā nebija skaidrs, kad tiks pasludināts spriedums T-194/04 lietā, ombuds nolēma pārbaudīt šo lietu, negaidot tiesas spriedumu un EDPS atzinumu.

Tad ombuds izskatīja lietu, ņemot vērā EDPS pamatnorādnes, kurās noteikts, ka, lai atteiktu piekļuvi dokumentiem saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāpastāv trijiem nosacījumiem. Ombuds neuzskatīja, ka Komisija būtu konstatējusi, ka pastāvētu jebkurš no šiem trīs nosacījumiem. Tādēļ viņš uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojums bijis pamatots.

Šādā situācijā ombuds būtu meklējis mierizlīgumu u, kā ierasts, saskaņā ar Ombuda statūtu 3. panta 5. punktu. Tomēr, ņemot vērā, ka jautājums par personu vārdu izdzēšanu dokumentos, attiecībā uz kuriem ir garantēta piekļuve saskaņā ar Regulu 1049/2001, tika skatīts Pirmās instances tiesā lietā T-194/04, ombuds uzskatīja, ka nav lietderīgi ierosināt mierizlīgumu, jo nebija gaidāms, ka Komisija uzsāktu jebkādas darbības pirms Tiesas sprieduma. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka nav pamata turpināt izmeklēšanu, un slēdza lietu. Viņš norādīja, ka sūdzības iesniedzējs varētu apsvērt iespēju iesniegt ombudam jaunu sūdzību pēc Tiesas sprieduma lietā T-194/04 un Komisijas darbībām saskaņā ar to.

Piezīme: Pirmās instances tiesa paziņoja spriedumu lieta T-194/04 2007. gada 8. novembrī. Tiesa anulēja Komisijas lēmumu atteikt atklāt visu sanāksmes dalībnieku vārdus saistībā ar tiesvedību par saistību nepildīšanu.

Eiropols

Apgalvojums par varas ļaunprātīgu izmantošanu attiecībā uz piekļuvi datiem

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 183/2006/MF pret Eiropolu

Sūdzības iesniedzēja pieprasīja Francijas Datu aizsardzības komisijai (CNIL) noskaidrot, vai Eiropols glabā datus par viņu. CNIL vēstuli pārsūtīja Eiropolam, kas informēja sūdzības iesniedzēju, ka nekādi personas dati attiecībā uz viņu, kuriem viņai ir tiesības piekļūt saskaņā ar Eiropola konvencijas 19. panta 1. punktu un piemērojamajiem Francijas tiesību aktiem, Eiropolā glabāti netiek. Apelāciju komiteja Eiropola lēmumu uzturēja.

Savā sūdzībā ombudam sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Eiropols bez attaisnojuma ir atteicies sniegt informāciju par datiem attiecībā uz viņu un piešķirt viņai piekļuvi šiem datiem. Viņa

32

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un šādu datu brīvu apriti, OV 2001 L 8, 1. lpp.

uzskatīja, ka šāda rīcība ir varas ļaunprātīga izmantošana. Turklāt sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Eiropols rūpīgi neizskatīja viņas apelāciju Apelāciju komitejā, jo tās atbildes tulkojums franču valodā bija adresēts citam apelācijas iesniedzējam.

Eiropola direktors informēja ombudu, ka ombuda vēstule ar lūgumu Eiropolam sniegt atzinumu par sūdzību ir pārsūtīta Eiropola Apvienotajai uzraudzības iestādei (JSB).

Savā vēstulē ombudam JSB paziņoja, ka Apelāciju komitejas lēmums ir saistošs visām iesaistītajām pusēm. EK Līguma 195. panta 1. punkts paredz, ka ombuds veic izmeklēšanas par iespējamām kļūdām pārvaldībā, izņemot gadījumus, ja pārbaudāmie fakti ir izskatīti tiesā, vai arī tos izskata tiesa. Tā kā Apelāciju komiteja ir jāuzskata par neatkarīgu komiteju, kas sniedz atsevišķām personām tiesisko aizsardzību pret Eiropola lēmumiem, JSB uzskatīja, ka šis izņēmums šajā gadījumā ir piemērojams. Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka sūdzības iesniedzējas apelācija netika rūpīgi izskatīta, JSB paziņoja, ka Apelāciju komiteja ir pieņēmusi divus lēmumus divās dažādās lietās, un sūdzības iesniedzējas apelācijas tulkojuma franču valodā pirmā lapa netīši bija aizstāta ar otra lēmuma tulkojuma franču valodā pirmo lapu. JSB uzsvēra, ka šādai kļūdai nevajadzēja notikt un piebilda, ka nosūtītis sūdzības iesniedzējai atvainojanos par šo kļūdu.

Savā lēmumā ombuds norādīja, ka 195. panta 1. punktā izklāstītais attiecīgais izņēmums ir piemērojams tikai gadījumos, kad pārbaudāmie fakti ir izskatīti tiesā, vai arī tos izskata tiesa, un šo panta interpretāciju apstiprina ombuda statūtu 1. panta 3. punkts. Ombuds norādīja, ka viņš nav pārliecināts, ka Apelāciju komiteja ir jāuzskata par tiesu varas iestādi EK Līguma 195. panta izpratnē, tādēļ tas, ka tā ir izskatījusi minēto gadījumu, neaizliedz viņam veikt izmeklēšanu. Tomēr viņš neuzskatīja, ka minētajā gadījumā viņam būtu nepieciešams ieņemt noteiktu nostāju šajā jautājumā. Šajā kontekstā ombuds norādīja, ka sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi nekādu konkrētu informāciju, kas pamatotu viņas apgalvojumu, ka Eiropola lēmums ir bijis nepareizs un aizskarošs. Arī rūpīga Apelāciju komitejas lēmuma izpēte nav atklājusi nekādu informāciju, kas liktu apšaubīt Eiropola lēmumu. Ņemot vērā šos apstākļus, ombuds uzskatīja, ka nav pamata veikt izmeklēšanu par sūdzības iesniedzējas pirmo apgalvojumu.

Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka sūdzības iesniedzējas apelācija netika rūpīgi izskatīta, ombuds norādīja, ka JSB ir atvainojusies sūdzības iesniedzējai par radušos kļūdu. Tādēļ ombuds uzskatīja, ka arī par šo lietas aspektu nav pamats veikt izmeklēšanu.

Eiropas Aviācijas drošības aģentūra

Apgalvojums par tiesiskā pamatojuma trūkumu lēmumam par gaisa kuģa lidojumderīguma sertificēšanu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 1103/2006/BU (konfidenciāli) pret Eiropas Aviācijas drošības aģentūru (EASA)

Sūdzības iesniedzējs sūdzējās ombudam par to, kā EASA īstenoja Regulas 1702/2003³³ 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļu, kas nosaka sertificēšanas īstenošanas noteikumus attiecībā uz, cita starpā, gaisa kuģa lidojumderīgumu un atbilstību vides prasībām. Iepriekšminētais noteikums paredz, būtībā, ka:

- ražojumam, kas nav sertificēts saskaņā ar Apvienotās aviācijas institūcijas procedūru, kam dalībvalsts izdevusi tipa sertifikātu (TC) pirms 2003. gada 28. septembra, uzskata, ka ir TC, kas izdots saskaņā ar Regulu 1702/2003 (EASA-TC), ja vien

33

Komisijas Regula (EK) Nr. 1702/2003 (2003. gada 24. septembris), ar ko paredz īstenošanas noteikumus par sertifikāciju attiecībā uz gaisa kuģu un ar tiem saistīto ražojumu, daļu un ierīču lidojumderīgumu un atbilstību vides prasībām, kā arī projektēšanas un ražošanas organizāciju sertifikāciju, OV 2003 L 243, 6. lpp.

- EASA nekonstatē, ka šāda tipa sertifikācijas bāze nenodrošina pietiekamu (līdzvērtīgu Pamatregulā vai Regulā 1702/2003 noteiktajam) lidojuma drošības līmeni.

Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja teikto no iepriekš minētā noteikuma izriet, ka ražojums (gaisa kuģis), kam dalībvalsts izdevusi valsts TC, *automātiski* tiek uzskatīts par tādu, kam ir EASA-TC, bet jebkuri izņēmumi šim automātiskās atzīšanas principam ir pienācīgi jākonkretizē un jāpamato, tostarp iekļaujot paziņojumu par īpašiem tehniskiem iemesliem saistībā ar attiecīgo gaisa kuģi.

Šai sakarā sūdzības iesniedzējs apstrīdēja EASA lēmumu Nr. 2004/01/CF³⁴, ar kuru tā īstenoja iepriekšminēto Regulas 1702/2003 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļu. Savā lēmumā EASA noteica, ka šī paša lēmuma pielikumā uzskaitīto ražojumu tipa sertifikācijas bāze var nenodrošināt pietiekamu drošības līmeni, tā kā:

- dalībvalstī projektētos ražojumus tikai tad var uzskatīt par atbilstīgiem EASA-TC, ja tipa sertifikācijas bāze nodrošina pietiekamu drošības līmeni,
- dažās dalībvalstīs lietotās lidojumderīguma normas nav pietiekami zināmas EASA, lai pārliecinātos, ka tās nodrošina pietiekamu drošības līmeni, un
- pašlaik EASA nav pieejama pietiekama informācija par ražojumu tipa sertifikācijas bāzi, ko lieto dažās dalībvalstīs.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka EASA pieeja lēmumā 2004/01/CF nozīmē, ka ražojums netiek uzskatīts par tādu, kam ir EASA-TC, ja vien EASA nenolemj, ka šī ražojuma tipa sertifikācijas bāze nodrošina pietiekamu drošības līmeni, un tādejādi ir pretrunā ar automātiskās atzīšanas principu, kas paredzēts Regulas 1702/2003 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļā. Viņš arī uzskatīja, ka EASA nespēja iepazīties ar atsevišķām lidojumderīguma normām nav nopietns iemesls, lai secinātu, ka lēmuma 2004/01/CF pielikumā uzskaitīto ražojumu tipa sertifikācijas bāze var nenodrošināt pietiekamu drošības līmeni.

Tādēļ sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EASA nebija tiesīga pamatot savu lēmumu 2004/01/CF ar Regulas 1702/2003 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļu. Viņš arī apgalvoja, ka EASA, pārkāpjot tās pašas regulas 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļu, atsevišķiem gaisa kuģu tiptiem neatzina EASA-TC esamību.

Rūpīgi izanalizējis attiecīgās tiesiskās normas un sūdzības iesniedzēja un EASA argumentus, ombuds neguva pārliecību, ka EASA lēmumam 2004/01/CF (i) ir pietiekams tiesiskais pamatojums Regulā 1702/2003, kā arī (ii) precīzs un pietiekams iemesls, uz kuriem tas ir balstīts, pamatojums. Tādēļ ombuds ierosināja EASA mierizlīgumu, kurā ieteica, ka EASA varētu apsvērt savu lēmuma 2004/01/CF grozīšanu, lai tas atbilstu Regulai 1702/2003 un labas pārvaldības principiem.

Savā atbildē uz mierizlīguma priekšlikumu EASA paziņoja, ka ir varējusi noteikt apstiprināto projektu visiem gaisa kuģiem saskaņā ar lēmumu 2004/01/CF, kuri ietilpst tās atbildības sfērā, tostarp gaisa kuģu tiptiem, kurus minēja sūdzības iesniedzējs, kuriem tiks izsniegts EASA-TC. Nobeigumā EASA paziņoja, ka, attiecīgi, lēmums 2004/01/CF ir atcelts ar jaunu lēmumu³⁵.

Ombuds atzinīgi novērtēja EASA ātro un pozitīvo atbildes reakciju uz viņa priekšlikumu par mierizlīgumu attiecībā uz sūdzības iesniedzēju. It īpaši ombuds, kā arī sūdzības iesniedzējs uzteica faktu, ka EASA pilnībā atcēla apstrīdēto lēmumu 2004/01/CF. Ombuds arī atzīmēja, ka EASA izdeva EASA-TC tiem gaisa kuģu tiptiem, kurus minēja sūdzības iesniedzējs. Tomēr sūdzības iesniedzējs informēja ombudu, ka nav pilnībā apmierināts ar attiecīgo EASA-TC, tādēļ apsver iespēju par šo jautājumu uzsākt jaunas administratīvās pārrunas ar EASA. Pamatojoties uz šiem savas

³⁴ EASA izpilddirektora lēmums Nr. 2004/01/CF (2004. gada 28. aprīlis) par Regulas 1702/2003 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta īstenošanu.

³⁵ EASA izpilddirektora lēmums Nr. 2007/002/C (2007. gada 23. marts), ar ko atceļ EASA izpilddirektora lēmumu Nr. 2004/01/CF (2004. gada 28. aprīlis) par Regulas 1702/2003 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta īstenošanu.

izmeklēšanas rezultātiem, ombuds uzskatīja, ka turpmāka izmeklēšana lietā nav pamatota, un slēdza lietu.

3.7 LIETAS, KAS SLĒGTAS PĒC ĪPAŠA ZIŅOJUMA IESNIEGŠANAS

Eiropas Komisija

Nespēja rīkoties attiecībā uz sūdzību par Darba laika direktīvu

Kopsavilkums lēmumam par sūdzību 3453/2005/GG pret Eiropas Komisiju

2001. gadā vācu ārsts sūdzējās Eiropas Komisijai par Vācijas nespēju ievērot ES tiesību aktus par darba laiku, it īpaši attiecībā uz laiku, ko ārsti pavadā slimnīcās pēc pieprasījuma. Attiecīgie noteikumi bija noteikti ar Direktīvu 93/104/EK un bija spēkā līdz brīdim, kad šī direktīva tika aizstāta ar Direktīvu 2003/88. Eiropas Tiesa divos savos spriedumos, izteiktos 2000. un 2003. gadā, uzskatīja, ka laiks, kas pavadīts pēc pieprasījuma, ir jāuzskata par darba laiku šo noteikumu nozīmē.

Sūdzībā, kas ombudam tika iesniegta 2003. gada decembrī (sūdzība 2333/2003/GG), sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija atbilstošā laika periodā nav risinājusi viņa sūdzību par pārkāpumiem, kas izteikta pret Vāciju. Pārbaudot lietu, ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja apgalvojums bija pamatots. Tomēr viņš norādīja, ka Vācija nesen šajā jomā bija ieviesusi jaunus tiesību aktus, kurus Komisijai vēl bija jāpārbauda, kā arī, ka varētu spriest, ka Komisija uzskata, ka ar Eiropas Tiesas lēmumiem šie attiecīgie juridiskie jautājumi ir izskaidroti. Pieņemot, ka Komisija turpmāk nekavēsies pieņemt risinājumu sūdzības iesniedzēja sūdzības par pārkāpumiem lietā, ombuds izmeklēšanu slēdza.

2005. gada novembrī sūdzības iesniedzējs atkal vērsās pie ombuda. Savā jaunajā sūdzībā (3453/2005/GG) sūdzības iesniedzējs būtībā atkārtoja apgalvojumus, kurus jau bija iesniedzis ar agrāko sūdzību, saskaņā ar kuru Komisija nebija risinājusi viņa sūdzību par pārkāpumiem atbilstošā laika periodā. Ombuds nolēma uzsākt jaunu izmeklēšanu.

Savā atzinumā Komisija norādīja, ka 2004. gada septembrī tā ir iesniegusi Kopienas likumdevējam priekšlikumu grozīt Direktīvu 2003/88. Komisija uzsvēra, ka tā pārbaudīs sūdzības iesniedzēja sūdzību par pārkāpumu, ņemot vērā šo priekšlikumu un notiekošās diskusijas ar citām Kopienas iestādēm.

Ombuds uzskatīja, ka priekšlikuma iesniegšana par direktīvas grozīšanu nedod tiesības Komisijai nepildīt tās pienākumu nodrošināt, ka dalībvalstis ievēro esošo direktīvu. Tāpat viņš uzskatīja, ka Komisijas neapšaubāmā rīcības brīvība jautājumos saistībā ar apgalvojumiem par to, ka dalībvalstis pārkāpj Kopienas tiesību aktus, nedod tai tiesības bezgalīgi atlikt secinājumu izdarīšanu par sūdzību, pamatojot savu rīcību ar to, ka piemērojamie tiesību akti kādreiz nākotnē var tikt grozīti.

Tādēļ 2006. gada 12. septembrī ombuds nosūtīja Komisijai ieteikumu projektu, mudinot to risināt sūdzības iesniedzēja sūdzību par pārkāpumiem, cik ātri un cik rūpīgi vien iespējams.

Detalizētajā atzinumā Komisija uzturēja spēkā savu nostāju.

Tādēļ 2007. gada 10. septembrī ombuds Parlamentam par šo lietu iesniedza īpašu ziņojumu.

3.8 PĒC OMBUDA PAŠA INICIATĪVAS VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS

Eiropas Komisijas veiktie pasākumi, lai integrētu cilvēkus ar īpašām vajadzībām

Kopsavilkums lēmumam par izmeklēšanu, kas uzsāka pēc ombuda paša iniciatīvas OI/3/2003/JMA

Cilvēki ar īpašām vajadzībām sastopas ar daudziem un dažādiem šķēršļiem, kas liedz tiem iegūt vienlīdzīgas iespējas, neatkarību un pilnu ekonomisko un sociālo integrāciju. Lai gan Eiropas Savienība šo problēmu ir risinājusi, pieņemot vairākas tiesiskās un politiskās iniciatīvas, lai šos šķēršļus likvidētu, ombuds uzskatīja, ka situācija, ar kādu sastopas cilvēki ar īpašām vajadzībām, ir tik nopietna, ka ir nepieciešams ieviest oficiālas saistības, lai nodrošinātu efektīvus pasākumus. Tā kā Komisijai ir primārā nozīme Eiropas Savienības iestāžu sistēmā, kā arī īpašas saistības attiecībā uz cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, ombuds uzskatīja par lietderīgu pārskatīt šīs iestādes veiktos pasākumus šajā jomā un novērtēt, vai tie ir vai nav atbilstoši Komisijas tiesiskajām saistībām un paziņotajām saistībām. Tādēļ ombuds pēc paša iniciatīvas nolēma uzsākt izmeklēšanu par to, kā Komisija veic cilvēku ar īpašām vajadzībām integrēšanu, lai nodrošinātu, ka šie pilsoņi netiek diskriminēti attiecībās ar iestādi. Viņš pieprasīja Komisijai ziņot par (i) pasākumiem, kurus tā veikusi vai gatavojas veikt, lai nodrošinātu, ka cilvēki ar īpašām vajadzībām netiek diskriminēti attiecībās ar iestādi, kā arī (ii) pasākumu pieņemšanas grafiku.

Ombuda izmeklēšana tika veikta atklāta un pārredzama dialoga veidā, kurā cilvēki ar īpašām vajadzībām, pārstāvju grupas, citi ombudi valsts un reģionālajā līmenī un pilsoņi tika aicināti piedalīties un izteikt viedokli.

Pamatojoties uz savu pārskatu, ombuds uzskata, ka Komisija ir pielikusi patiesas pūles, lai integrētu cilvēkus ar īpašām vajadzībām, pat ja izskatās, ka ar dažiem tās politikas aspektiem sabiedrība nav pilnībā apmierināta. Ombuds atzīst, ka ir panākts progress vairākās jomās, tostarp šādās:

- ir nodrošināts, ka, nodarbinot personas ar īpašām vajadzībām, visas ES iestādes ievēro jaunajos Personāla noteikumos iestrādātos pamatprincipus, tādus kā nediskriminācija uz īpašo vajadzību pamata (1. d panta 1. punkts) vai vajadzība nodrošināt ierēdņus ar atbilstošām darba vietām, lai viņi varētu veikt uzticētos pienākumus (1. d panta 4. punkts);
- ir izstrādāti vairāki pasākumi, lai veicinātu kandidātu ar īpašām vajadzībām piedalīšanos ES konkursos; turklāt Komisija ir apņēmusies izpētīt dažādos veidus, kādos var veicināt cilvēku ar īpašām vajadzībām darbā pieņemšanu pašā iestādē;
- ir pieņemtas jaunās prasības attiecībā uz piekļuvi Komisijas telpām, kas pilnībā atbilst ES un Beļģijas likumos noteiktajiem standartiem un sevišķi ir paredzētas šo cilvēku īpašajām vajadzībām;
- ir padarīta pieejamāka informācija cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, it īpaši attiecībā uz informāciju, kas izvietota Komisijas tīmekļa vietnē; šajā virzienā iestādes pūles ir slavējamas;
- Komisija ir pielikusi pūles, lai tās dienesti būtu vairāk informēti par grūtībām, ar kurām sastopas cilvēki ar īpašām vajadzībām, lai varētu attiecīgi reaģēt, ja rodas tāda vajadzība. Šai sakarā Komisijas Labas prakses kodeksam vajadzētu būt ļoti noderīgam instrumentam, lai personāls kļūtu iejūtīgāks, lai gan jāpieliek pūles, lai nodrošinātu, ka uzvedības standarti tiek pilnībā atbalstīti un periodiski atjaunoti.

Ombuds apzinās, kā sabiedrība uzsvēra konsultāciju procesa laikā, ka vēl ir nepieciešami pasākumi citās jomās, tostarp šādās:

- finansiālais atbalsts, ko Komisija sniedz ierēdņiem ar īpašām vajadzībām vai ierēdņiem, kuriem ir ģimenes locekļi ar īpašām vajadzībām, vēl aizvien tiek uzskatīts par nepietiekamu; sabiedrība

arī uzskata, ka ir jāpalielina budžeta piešķirumi attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar invaliditāti;

- izskatās, ka pasākumi, kas pieņemti, lai veicinātu cilvēku ar īpašām vajadzībām darbā pieņemšanu, nav pietiekami pārredzami, kā arī ir pieprasīts uzticamāks situācijas novērtējums;
- turklāt izskatās, ka zināmas personas ar īpašām vajadzībām ir neapmierinātas ar nepietiekamo Komisijas informācijas pieejamību;
- izskatās, ka situācija ar skolēniem ar īpašām vajadzībām Eiropas skolās ir prasībām neatbilstoša, bet skolu politika šīs kategorijas bērnu integrēšanā nav bijusi tāda, lai efektīvi veicinātu viņu integrāciju;
- Komisijas Labas prakses kodeksa piemērošana ir atklājusi vairākas neatbilstības, it īpaši attiecībā uz nepietiekamo pasākumu skaitu, kas veikti, lai informētu Komisijas personālu par šī jautājuma jūtīgumu, organizējot apmācības kursus vai seminārus.

Ombuds apzinās, ka Komisija ir veikusi vairākus pasākumus, lai risinātu augstāk minētos sabiedrībai svarīgos jautājumus. Ombuds norāda, ka Komisija ir uzņēmusies:

- nodrošināt pilnu izmaksu atmaksājumu saistībā ar invaliditāti; ar nosacījumu, ka budžeta lēmēj institūcija piešķir līdzekļus pietiekamā apmērā un tiek panākta starpiestāžu vienošanās;
- apsvērt iespēju publicēt daudz vispārīgākus ziņojumus par cilvēku ar īpašām vajadzībām darbā pieņemšanu, kuros būtu ietverta pašreizējā un turpmākā statistika;
- pieņemt jaunus standartus attiecībā uz savu telpu pieejamību cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un palielināt cilvēkiem ar īpašām vajadzībām domāto autostāvvietu skaitu vai nu visās savās ēkās, vai pie tām;
- turpmāk veikt īpašus pasākumus, lai veicinātu personāla izpratni par minētā jautājuma delikātumu, organizējot apmācības sesijas un konferences.

Nemot vērā Komisijas solījumus, ombuds uzskata, ka pašreizējā momentā nekāda turpmāka rīcība attiecībā uz iepriekš minētajiem aspektiem nebūtu vajadzīga.

Tomēr ombuds uzskata, ka, ciktāl tas attiecas uz situāciju ar skolēniem ar īpašām vajadzībām Eiropas skolās, pašreizējais stāvoklis vēl aizvien ir neapmierinošs. Lai varētu rūpīgi uzraudzīt, kā šī situācija attīstās tuvākajā nākotnē, ombuds uzskata, ka Komisijai 2007. gada beigās ir jāziņo par Eiropas skolu panākto progresu attiecībā uz bērnu ar īpašām vajadzībām integrēšanu. Šis ziņojums ļaus ombudam izlemt, vai attiecībā uz šo jautājumu ir nepieciešama turpmāka rīcība no viņa puses.

Ombuds cer, ka viņa izmeklēšanas rezultāti palīdzēs Komisijai izvērtēt no jauna dažus šajā sfērā veiktos pasākumus, lai tos izlabotu, un, to darot, vēl labāk kalpotu visiem Eiropas pilsoņiem.

3.9 OMBUDA IZSKATĪTIE PIEPRASĪJUMI

Iespējama diskriminācija pilsonības dēļ

Kopsavilkums pieprasījumam Q1/2007/ELB, kas iesniegts Luksemburgas ombudam

Kad pie Luksemburgas ombuda jautājumā par strīdu ar Francijas Aizsardzības ministriju griezās Luksemburgas pilsonis (šeit turpmāk – sūdzības iesniedzējs), Luksemburgas ombuds šo pieprasījumu nosūtīja Eiropas ombudam.

Sūdzības iesniedzējs ir dzimis Francijā, pēc tam pārcēlies uz Luksemburgu. 20 gadu vecumā sūdzības iesniedzējs 29 mēnešus dienēja Francijas armijā. Vēlāk viņš ieguva Luksemburgas pilsonību. Tā kā sūdzības iesniedzējam bija piešķirts kara veterāna nosaukums, viņš pieprasīja kara veterāna pensiju. Francijas Aizsardzības ministrija sūdzības iesniedzēja pieprasījumu noraidīja, jo pēc dienesta Francijas armijā viņš atteicās no Francijas pilsonības. Luksemburgas ombuds šo lietu nodeva Francijas ombudam. Saskaņā ar Francijas ombuda teikto sūdzības iesniedzēja tiesības bija izvērtētas atbilstoši piemērojamajiem likumiem.

Attiecībā uz šo lietu, ņemot vērā informāciju, kas ietverta sūdzības iesniedzēja vēstulē un lietā, Eiropas ombuds saprata, ka viņam jāpieņem nostāja šādā jautājumā: vai šādos apstākļos, kādi minēti lietā, ir noticis nediskriminācijas principa pārkāpums pilsonības dēļ?

Ombuds norādīja, ka, saskaņā ar ES līguma 12. pantu: “*piemērojot šo Līgumu un neskarot tajā paredzētos īpašos noteikumus, ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ*”. Šis aizliegums pauž vispārējo vienlīdzības principu, kas ir Kopienas tiesību pamatprincips. Tomēr šis princips ir būtisks, ja situācija attiecas uz Kopienas tiesību piemērošanas jomu; pats par sevi tas nedarbojas kā pamats Kopienas tiesību jomas paplašināšanai. Tādējādi nevar uzskatīt, ka valstu tiesību akti, kas paredz atšķirīgu attieksmi pret Eiropas Savienības pilsoņiem, pamatojoties uz to pilsonību, neatbilst iepriekš minētajam Kopienas tiesību vispārējam principam (un netiek izskatīti attiecībā uz to atbilstību nediskriminācijas principam), ja šie tiesību akti attiecas uz situāciju, kas neietilpst Kopienas tiesību piemērošanas sfērā.

Šajā lietā sūdzības iesniedzēja situācija nešķita pietiekami saistīta ar Kopienas tiesību piemērošanas jomu, lai to attiecinātu uz šo jomu. Šai sakarā arī sekundārajos Kopienas tiesību aktos neizdevās rast saikni ar šo jautājumu. Lietā minētajos apstākļos nav konstatēts, ka būtu pārkāpts Kopienas tiesību vispārējais princips, kas aizliedz diskrimināciju pilsonības dēļ.

ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

4

4 ATTIECĪBAS AR EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDĒM UN STRUKTŪRĀM

Eiropas ombuds ievērojamu laiku velta tam, lai tiktos ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām, lai veicinātu pakalpojumu kultūru ES pārvaldībā. 2007. gadā bija vairāk nekā 60 šādu tikšanās. Šīs tikšanās ļauj ombudam izskaidrot, kas ir viņa darba pamatā, kā arī vēl vairāk informēt locekļus un amatpersonas par nepieciešamību konstruktīvi reaģēt uz sūdzībām. Šajā nodaļā ir sniegts pārskats par šīm tikšanām.

Trīs reizes ombuds tikās ar visu līmeņu Eiropas Komisijas civildienesta ierēdņiem. Tā kā Komisija ir tā iestāde, par kuru ombuds veic visvairāk izmeklēšanu, ir īpaši svarīgi, ka tā uzņem vadošo lomu pakalpojumu kultūras izstrādāšanā un pilsoņu tiesību ievērošanā. Atgriezeniskā saite, ko ombuds saņēma šajās sanāksmēs, bija ļoti uzmundrinoša. Galvenās šo trīs sanāksmju veicinātājas bija Komisijas priekšsēdētāja vietniece - *Margot WALLSTRÖM*, kura, cita starpā, ir atbildīga par attiecībām ar ombudu, un Komisijas ģenerālsēkretāre - *Catherine DAY*.

Īpaši svarīgas ir arī tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem un amatpersonām, ņemot vērā ombuda privilēģētās attiecības ar Parlamentu. Eiropas Parlaments ievēl ombudu, savukārt ombuds Parlamentam atskaitās. Šajā sakarā ombuda darba kārtībā prioritāte saistībā ar viņa attiecībām ar Parlamentu ir debates par viņa gada ziņojumu plenārsēdē. Tās notika 25. oktobrī; sesija sīkāk ir izklāstīta šī ziņojuma 6.1. sadaļā.

Ombudam ir lielas darba attiecības ar Parlamenta Lūgumrakstu komiteju, kas ir atbildīga par attiecībām ar ombudu un kas nodarbojas ar ziņojuma sagatavošanu par ombuda gada ziņojumu. 2007. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās trīs Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs, kurās viņš prezentēja savu gada ziņojumu un divus īpašos ziņojumus par valodu lietošanu Padomes prezidentūru tīmekļa vietnēs un par problēmām saistībā ar Darba laika direktīvas īstenošanu. Pēc Komitejas pieprasījuma katrā sanāksmē, ko Komiteja rīkoja 2007. gadā, ombudu pārstāvēja kāds no viņa biroja darbiniekiem. Pats ombuds piedalījās Lūgumrakstu komitejas un Konstitucionālo lietu komitejas sanāksmēs, lai skaidrotu par ierosinātajiem grozījumiem attiecībā uz ombuda statūtiem (skatīt 2. nodaļu). Ombuds arī bija uzaicināts piedalīties Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komisijā, lai dalītos pieredzē par to sūdzību izskatīšanu, kas saistītas ar atteikumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, ņemot vērā notiekošo Regulas 1049/2001 reformas procesu.

2007. gadā ombuds turpināja savus centienus sadarboties ar citām iestādēm un struktūrām. Februārī viņš tikās ar *Dimitris DIMITRIADIS*, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas priekšsēdētāju. Jūlijā viņš devās uz Frankfurti, lai tiktos ar Eiropas Centrālās bankas prezidentu *Jean-Claude TRICHET*, bankas viceprezidentu *Lucas D. PAPADEMOS* un izpildvaldes loekli *Gertrude TUMPEL-GUGERELL*. Pēc šīm sanāksmēm ombuds sniedza prezentāciju bankas vadošajam personālam. 2007. gadā notika tikšanās arī ar Eiropas Kopienų Tiesas priekšsēdētāju *Vassilios SKOURIS*.

Lai palīdzētu saviem darbiniekiem vienmēr būt lietas kursā par notikumiem citās ES iestādēs un struktūrās, ombuds notur regulāras darbinieku sanāksmes; sanāksmes notiek Strasbūrā, lai varētu pieaicināt ārējos ekspertus. 2007. gadā martā *Paul J. MAHONEY*, ES Civildienesta tiesas priekšsēdētājs, uzrunāja ombuda darbiniekus, sniedzot pārskatu par nesen izveidoto tiesu un runājot par jautājumiem, kas tieši ietekmē tos ombuda darbiniekus, kuri apstrādā sūdzības. Decembrī *Peter HUSTINX*, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, ieradās Strasbūrā, lai stāstītu par jaunākajiem notikumiem datu aizsardzības jomā un atbildētu uz ombuda darbinieku uzdotajiem jautājumiem gan par sūdzību apstrādāšanu, gan par pašas iestādes administratīvajiem jautājumiem.

Dzīvās jautājumu un atbilžu sesijas pēc abām prezentācijām pierādīja, cik vērtīgas šādas tikšanās ir ombuda darbiniekiem.

Iepriekšminētās tikšanās un pasākumi, kā arī citas ombuda darbības šajā jomā ir minētas šīs nodaļas turpmākajās sadaļās¹.

4.1 EIROPAS PARLAMENTS

16. janvāris: tikšanās ar juriskonsultu *Christian PENNERA*.

17. janvāris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Andrew DUFF*.

12. februāris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Herbert BÖSCH*.

12. februāris: tikšanās ar ģenerālsekretāru *Julian PRIESTLEY*.

12. februāris: tikšanās ar Infrastruktūras ģenerāldirektoru *Nicolas-Pierre RIEFFEL*.

13. februāris: piedalīšanās Parlamenta priekšsēdētāja, Eiropas Parlamenta locekļa *Hans-Gert PÖTTERING* darba programmas prezentācijā.

13. februāris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Anneli JÄÄTTEENMÄKI* un *Paolo CASACA*.

13. marts: ombuda 2006. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta loceklim *Hans-Gert PÖTTERING*.

14. marts: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Diana WALLIS*.

27. marts: Ombuda īpašā ziņojuma par valodu lietošanu Padomes prezidentūru tīmekļa vietnēs prezentācija Lūgumrakstu komitejas sanāksmē.

24. aprīlis: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Sylvia-Yvonne KAUFMANN*.

24. aprīlis: tikšanās ar ģenerālsekretāra vietnieku *David HARLEY*.

25. aprīlis: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Íñigo MÉNDEZ DE VIGO*.

26. aprīlis: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Richard CORBETT*.

26. aprīlis: tikšanās ar ģenerālsekretāru *Harald RØMER*.

26. aprīlis: tikšanās ar *Christian PENNERA*.

2. maijs: *P. N. DIAMANDOUROS* prezentācija par ierosinātajiem ombuda statūtu grozījumiem Konstitucionālo lietu komitejā.

2. maijs: tikšanās ar Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāju, Eiropas Parlamenta locekli *Marcin LIBICKI* un ombuda 2006. gada ziņojuma protokolētāju, Eiropas Parlamenta locekli *Luciana SBARBATI*. Sanāksmē piedalījās arī Lūgumrakstu komitejas sekretariāta vadītājs *David LOWE*.

2. maijs: ombuda 2006. gada ziņojuma prezentācija Lūgumrakstu komitejai. Šajā sanāksmē *P. N. DIAMANDOUROS* prezentēja arī ierosinātos ombuda statūtu grozījumus.

9. maijs: piedalīšanās Eiropas dienas ceremonijā, ko Strasbūrā organizēja Eiropas Parlamenta Informācijas birojs.

¹

Ja nav norādīts savādāk, tikšanās un pasākumi notika Briselē, Luksemburgā vai Strasbūrā.

22. maijs: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Charlotte CEDERSCHIÖLD* un *Jacky HÉNIN*.
20. jūnijs: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Luciana SBARBATI* un *Ville ITÄLÄ*.
21. jūnijs: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Metin KAZAK*.
4. oktobris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Diana WALLIS* un *Costas BOTOPOULOS*.
4. oktobris: ombuda īpašā ziņojuma par problēmām saistībā ar Eiropas Darba laika direktīvas ieviešanu prezentācija Lūgumrakstu komitejas sanāksmē.
24. oktobris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem seru *Robert ATKINS* un *Andrew DUFF*.
25. oktobris: ombuda 2006. gada ziņojuma prezentācija Eiropas Parlamenta plenārsēdē (skatīt 6.1. sadaļu).
15. novembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Martin SCHULZ* un *Paul VAN BUITENEN*.
22. novembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Diana WALLIS* un *Ioannis VARVITSIOTIS*.
29. novembris: Ombuda prezentācija Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komisijā, daloties pieredzē par to sūdzību izskatīšanu, kas saistītas ar atteikumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, ņemot vērā notiekošo Regulas 1049/2001 reformas procesu².
10. decembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekli *Maria Eleni KOPPA*.
11. decembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Anneli JÄÄTTEENMÄKI*, *Maria DA ASSUNÇÃO ESTEVES*, *Costas BOTOPOULOS*, *Ingo FRIEDRICH*, *Michael CASHMAN*, *Marco CAPPATO* un ar *Emilio DE CAPITANI*, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komisijas sekretariāta vadītāju.
12. decembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Charlotte CEDERSCHIÖLD*, *Diana WALLIS*, *Brian CROWLEY*, *Jens-Peter BONDE*, seru *Robert ATKINS*, *Margrete AUKEN* un *David HAMMERSTEIN*, kā arī ar *Christian PENNERA*.
12. decembris: piedalīšanās ceremonijā, lai atzīmētu formālo Eiropas Savienības Pamattiesību hartas proklamēšanu.
13. decembris: tikšanās ar Eiropas Parlamenta locekļiem *Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU* un *Joseph DAUL*.

4.2 EIROPAS KOMISIJA

12. janvāris: tikšanās ar Eiropas Komisijas pārstāvniecības Nikosijā, Kiprā vadītāju *Themis THEMISTOCLEOUS*.
15. marts: tikšanās ar direktoru *Fernando FRUTUOSO DE MELO*, kurš, cita starpā, ir atbildīgs par ģenerālsekretariāta attiecībām ar Eiropas ombudu.
24. aprīlis: tikšanās ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku *Siim KALLAS*, kurš ir atbildīgs par administratīvajām lietām, revīziju un krāpšanas apkarošanu.
22. maijs: tikšanās ar Juridiskā dienesta vadītāju *Michel PETITE*.
28. jūnijs: tikšanās ar Eiropas Komisijas ģenerālsekretāri *Catherine DAY*.

²

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001, L 145, 43. lpp.

12. septembris: prezentācija Eiropas Komisijas Ārējo delegāciju vadītāju sanāksmē.

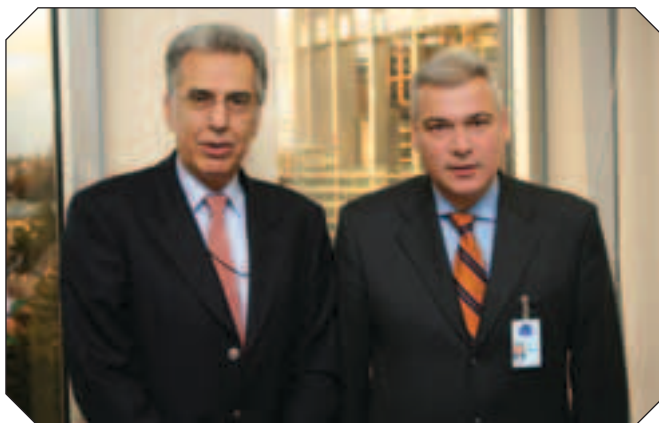
6. novembris: tikšanās ar *Jean-Claude ECKHOUT*, Eiropas Komisijas goda ģenerāldirektoru un īpašo padomdevēju.

7. novembris: tikšanās ar *Catherine DAY*; pēc tam notika prezentācija Komisijas darbiniekiem, kuri atbildīgi par ombuda izmeklēšanu gaitas koordinēšanu. Sanāksmē piedalījās arī *Margot WALLSTRÖM*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece institucionālo attiecību un sabiedrisko attiecību lietās, un *Catherine DAY*.

29. novembris: tikšanās ar Eiropas Komisijas ģenerāldirektoriem.

4.3 CITAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS

12. februāris: tikšanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas priekšsēdētāju *Dimitris DIMITRIADIS*.

P. N. DIAMANDOUROS un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas priekšsēdētājs *Dimitris DIMITRIADIS*.
Strasbūra, 2007. gada 12. februāris.

15. marts: tikšanās ar Eiropas Investīciju bankas Stratēģijas un korporatīvā centra ģenerāldirektoru *Rémy JACOB* un nodaļas vadītāja vietnieku *Felismino ALCARPE*.

30. marts: ES Civildienesta tiesas priekšsēdētāja *Paul J. MAHONEY* prezentācija Eiropas ombuda personālam.

2. jūlijs: tikšanās ar Eiropas Centrālās bankas prezidentu *Jean-Claude TRICHET*, bankas viceprezidentu *Lucas D. PAPADEMOS* un izpildvaldes locekli *Gertrude TUMPEL-GUGERELL*. Pēc šīm sanāksmēm Frankfurtē, Vācijā ombuds sniedza prezentāciju bankas galvenajai vadībai.

16. jūlijs: tikšanās ar Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētāju *Vassilios SKOURIS*.

6. novembris: tikšanās ar vēstnieku *Vassilis KASKARELIS*, Grieķijas pastāvīgo pārstāvi Eiropas Savienībā.

7. decembris: Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja *Peter HUSTINX* prezentācija Eiropas ombuda personālam.

ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM IESTĀDĒM

5

5 ATTIECĪBAS AR OMBUDIEM UN LĪDZĪGĀM IESTĀDĒM

Visā ES valsts, reģionālie un vietējā līmeņa ombudi ir galvenais mehānisms, kas nodrošina pilnīgu pilsoņu tiesību ievērošanu saskaņā ar ES tiesību aktiem. Eiropas ombuds cieši sadarbojas ar saviem kolēģiem valsts, reģionu un vietējā līmenī, lai nodrošinātu pilsoņu sūdzību par ES tiesību aktiem pareizu un pienācīgu izskatīšanu. Lielākoties šī sadarbība notiek Eiropas ombudu tīkla aizgādībā. Šajā nodaļā ir aprakstītas tīkla darbības 2007. gadā, kur viens no svarīgākajiem notikumiem bija 6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu seminārs. Šis pasākums sīki ir aprakstīts turpmāk. Seminārā ombudi pieņēma deklarāciju; šīs deklarācijas mērķis ir palīdzēt informēt pilsoņus un citus ombuda pakalpojumu lietotājus par to, ko viņi var iegūt, ja griežas pie tīkla biedra par jautājumu, kas ietilpst ES tiesību sfērā. Šis pasākums tiek uzskatīts par galveno soli tīkla sabiedriskās atpazīstamības nostiprināšanā. Deklarācija pilnībā ir atspoguļota šajā nodaļā.

Vēl šajā nodaļā ir aprakstīti semināri un konferences, kurās 2007. gadā piedalījās ombuds un viņa darbinieki, kā arī divpusējās sarunas starp *P. N. DIAMANDOUROS* un viņa kolēģiem- ombudiem ES dalībvalstīs un ne tikai.

5.1 EIROPAS OMBUDU TĪKLS

Eiropas ombudu tīkls aptver gandrīz 90 birojus 31 Eiropas valstī. Eiropas Savienībā tas aptver ombudus un līdzīgas iestādes Eiropas, valsts un reģionu līmenī, savukārt valstu līmenī tas aptver arī Norvēģiju un Īslandi, kā arī kandidātvalstis, kuras pretendē uz dalību ES. Katram valsts ombudam un līdzīgām iestādēm ES dalībvalstīs, kā arī Norvēģijai un Īslandei ir iecelts sadarbības koordinators, kas darbojas kā kontaktpunkts citiem Eiropas ombudu tīkla biedriem.

Tīkls tika izveidots 1996. gadā un ir pamazām izveidojies par spēcīgu sadarbības rīku ombudiem un to biroju darbiniekiem, un ir izmantojams kā efektīvs sadarbības mehānisms lietu izskatīšanā. Ir ļoti svarīgi nodrošināt Eiropas ombudam iespēju pienācīgi un efektīvi izskatīt sūdzības, kuras neietilpst viņa pilnvarās. Apmaiņa ar pieredzi un labu praksi parasti notiek ar semināru un sanāksmju starpniecību, regulāru informatīvu izdevumu, elektroniska diskusiju foruma un ikdienas elektronisko ziņu dienesta starpniecību. Eiropas ombuda vizītēm, kuras organizēja dalībvalstu un pievienošanās valstu ombudi, arī bija ļoti liela nozīme tīkla izveidē. 5.1. sadaļas beigās ir sniegts īss pārskats par ombuda informatīvajām vizītēm 2007. gadā. Plašāk šīs vizītes izklāstītas 6.2. sadaļā.

Visi šie turpmāk minētie pasākumi ir veids, kādā ombudi var piedalīties ES tiesību aktu pareizas piemērošanas nodrošināšanā visā Eiropas Savienībā. Tas ir svarīgi, ja vēlamies nodrošināt, ka ES pilsoņi pilnībā īsteno savas ar ES tiesību aktiem garantētās tiesības. Tādēļ Eiropas ombuds uzskata to par īpašu prioritāti un velta ievērojamus resursus tīkla pilnveidei.

Valstu ombudu seminārs

Valstu ombudu semināri notiek ik pēc diviem gadiem, tos kopīgi organizē Eiropas ombuds un attiecīgās valsts kolēģis. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu sesto semināru organizēja Francijas valsts ombuds, *Jean-Paul DELEVOYE* kungs, un Eiropas ombuds. Tas notika Strāsbūrā 2007. gada 14.-16. oktobrī. Šis bija otrais valstu ombudu seminārs, kas norisinājās Strāsbūrā, tikai nedaudz vairāk kā vienpadsmit gadus pēc pirmā šāda semināra, kas tika organizēts 1996. gada septembrī.

Sanāksmē bija pārstāvētas visas 27 ES dalībvalstis, kā arī divas no trim kandidātvalstīm, kā arī Norvēģija un Islande. Kā tika nolemts 5. seminārā, pirmo reizi tika aicināti piedalīties arī reģionālo ombudu pārstāvji no ES valstīm, kur tādi ir, proti, Beļģijas, Vācijas, Spānijas, Itālijas, Austrijas un Apvienotās Karalistes¹.

2007. gada semināra tēma bija "Labas pārvaldības pārvērtēšana Eiropas Savienībā" (*Rethinking good administration in the European Union*). Šī tēma tika izvēlēta, apzinoties, ka vairāki ombudi, vai nu reģionālajā, valsts, vai Eiropas līmenī, kuri pārstāv dažādas pārvaldības kultūras un tradīcijas, ir domājuši par to, kā bagātināt, pārdomāt un padziļināt izpratni par labu pārvaldību, lai uzlabotu pilsoņiem un visiem savā pārraudzībā esošās valsts pārvaldes lietotājiem piedāvāto pakalpojumu kvalitāti. Izrādījās, ka visi atbalsta šo izvēli.

Semināra diskusijas

Semināru atklāja līdzorganizētāji, *DELEVOYE* kungs un *DIAMANDOUROS* kungs; atklāšanas runu teica Strāsbūras mēra kundze, senatore *Fabienne KELLER*; tika nolasīta arī Francijas premjerministra *François FILLON* kunga atsūtītā atklāšanas uzruna, kurā viņš uzsvēra Eiropas lomu iecietības, dialoga un demokrātijas vērtību izplatīšanā visā pasaulē. Premjerministrs teica, ka ombudi Eiropā pārstāv vienu no visredzamākajām šo vērtību izpausmēm. Kad ombudi uzrauga ES tiesību aktu kopuma piemērošanu, kas kļūst arvien svarīgāka, viņi atrodas priekšējās līnijās kopā ar tiem, kuri veido Eiropu ik dienu.

Strāsbūras mērs, senatore *Fabienne KELLER*, *P. N. DIAMANDOUROS* un Francijas valsts ombuds *Jean-Paul DELEVOYE* atklāj 6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu semināru. Strāsbūra, 2007. gada 15. oktobris.

Programmatiskā runa

Tiesnesis *Allan ROSAS*, Eiropas Tiesas (ECJ) trešās palātas priekšsēdētājs, uzsāka semināru ar programmatisko runu, kas saucās "Vienveidīgas ES tiesību aktu piemērošanas nodrošināšana ES-27: valsts tiesu un varas iestāžu loma" (*Ensuring uniform application of EU law in a Union of 27: the role of national courts and authorities*). Tiesnesis *ROSAS* uzskatīja, ka viena no galvenajām ES tiesību aktu iezīmēm ir tā, ka tos ir tieši jāpiemēro katrai attiecīgajai pusei, arī valsts administratīvajām

¹

Šīs valstis ir minētas ES protokola kārtībā.

iestādēm. Viņš uzsvēra, ka valstu ombudiem ir īpaši svarīga loma administratīvo lēmumu un prakšu uzraudzībā ne tikai attiecībā uz valsts tiesību aktu, bet arī ES tiesību aktu piemērošanu un īstenošanu. Viņš uzskatīja, ka tā būtu kļūda - paļauties tikai un vienīgi uz tiesu sistēmu, lai nodrošinātu pareizu ES tiesību aktu piemērošanu. Pilsoņiem labāk patīk, ja likumības un labas pārvaldības principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tiek ievēroti uzreiz, un nav jāuzsāk tiesas process, kas var būt gan laika, gan naudas ietilpīgs. Šajā sakarā ir svarīgi atcerēties, ka viens no ES tiesiskās sistēmas stūrakmeņiem ir tās tiešā saistība ar atsevišķu pilsoni, kurš var to tieši izmantot tiesās un administratīvajās iestādēs. Viņš apstiprināja, ka ombudu darbs veicina pilsoņa lomas stiprināšanu. Eiropas Tiesas tiesu prakse par Eiropas Savienības pilsonību arī ir veicinājusi šo uzsvaru uz "Pilsoņu Eiropu".

Eiropas Kopienų Tiesas trešās palātas priekšsēdētājs, tiesnesis *Allan ROSAS*, saka programmatisko runu 6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu seminārā. Strasbūra, 2007. gada 15. oktobris.

Attiecībā uz jautājumu par *vienveidīgu* piemērošanu, kas minēta viņa runas nosaukumā, tiesnesis atzina, ka decentralizēta piemērošana ir sarežģīta. Problēmu nemazināja arī ES paplašināšanās, kurā pašlaik ietilpst 27 dalībvalstis. Viņš uzskatīja, ka decentralizēšana ir jāapvieno ar saskaņošanu un sadarbību, atbildību, atbildīgumu un pārredzamību. Ārkārtīgi svarīgas ir valstu uzraudzības un kontroles iestādes, kā arī saskaņošanas darbības starp šīm iestādēm un iestādēm ES līmenī. Šajā sakarā tiesnesis ROSAS atzinīgi novērtēja regulāru valstu ombudu semināru organizēšanu.

Jens NYMAND-CHRISTENSEN, direktors, kurš atbildīgs par labāku regulāciju un institucionālajiem jautājumiem Eiropas Komisijas ģenerālsekretariātā, uzrunā 6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu semināra dalībniekus. Strasbūra, 2007. gada 15. oktobris.

Pirmā tematiskā sesija: Likumība un laba pārvaldība: vai tie ir atšķirīgi jēdzieni?

DIAMANDOUROS kungs bija pirmais runātājs pirmajā tematiskajā sesijā, ko vadīja Īrijas valsts ombuds *Emily O'REILLY* kundze. Viņa prezentācijā it īpaši uzmanība bija pievērsta jēdzienam "dzīve aiz likumības". Viņš uzskatīja, ka tas, ka nepārtraukti pastāv konceptuālā telpa dzīvei aiz likumības, ir pozitīvi Eiropas pilsoņiem. Pirmkārt, likums un likumība aizvien ir cieši saistīti ar vainu un sodu. Bet pakalpojumu kultūra, to pakalpojumu, kurus ombudam jācenšas veicināt, nav vainas kultūra. Turklāt jebkurš mēģinājums veicināt pakalpojumu kultūru ar likuma palīdzību var tikai pastiprināt šauras un birokrātiskas pieejas izmantošanu. Tai pat laikā tas var arī vairot dažu sūdzības iesniedzēju tendenci uzskatīt savas sūdzības par atmaskošanu, bet nevis par instrumentu, ar kuru censties panākt praktisku atbildību vai problēmas konstruktīvu risinājumu.

Otrs svarīgs apsvērums skar attiecības starp ombudu darbu un tiesu darbu. Tiesu procedūru loģika ir lietas izskatīšana, kurā tiesa autoritatīvi lemj par pušu likumīgajām tiesībām. Ombuda procedūru loģika, no otras puses, ir atšķirīga, pastāvot elastībai starp šiem diviem darbības veidiem. No vienas puses – strīdus risināšanas veids, kur uzmanība ir pievērsta problēmas risināšanai, konflikta izlīdzināšanai, kompromisa iespējām un rezultātam, kurā ieguvējas ir abas puses. No otras puses – lietas izskatīšanas veids, kur ombuds vai nu atrod kļūdu pārvaldībā, vai arī neatrod. Šī veida loģika ir analoga tiesu loģikai, kurā viena puse parasti uzskata sevi par uzvarētāju, bet otru pusi – par zaudētāju. Atbilstošs līdzsvars starp šiem diviem veidiem ir atkarīgs no pašas lietas; dažās lietās var būt pārslēgšanās no viena veida uz otru, un ne vienu reizi vien. *DIAMANDOUROS* kungs uzskatīja, ka Eiropas iestādes ir ieinteresētas sadarboties ar viņu strīdus risināšanas veidā, zinot, ka viņa izmeklēšana nav tikai un vienīgi koncentrēta uz jautājumu "kādas ir pušu likumīgās tiesības?"

Alex BRENNINKMEIJER kungs, Nīderlandes valsts ombuds, un *Joseph SAID PULLICINO* kungs, Maltas valsts ombuds, turpināja šīs sesijas diskusijas. *BRENNINKMEIJER* kungs uzskatīja, ka pilsoņi pieprasa daudz vairāk nekā tikai likumību. Viņi prasa labu pārvaldību un pareizu uzvedību, kas palīdz veidot pieņemšanu, likumiskumu un, galu galā, sabiedrības uzticību valdībai. Pareiza uzvedība un taisnīga attieksme pret pilsoņiem ir būtisks patiesas likumības papildinājums. *SAID PULLICINO* kungs piekrita, ka labas pārvaldības pārbaude attiecas uz daudz plašāku darbību spektru nekā tikai likumība. Ja kļūda pārvaldībā nav saistīta ar nelikumīgām darbībām, to tomēr var novērtēt attiecībā pret stingrāko labas pārvaldības principu mēru, kas arvien vairāk tiek atzīts par neformālo likumu avotu. Laba pārvaldība, tāpat kā likumība, vienmēr nozīmē likuma varas ievērošanu; tā nav atļauja rīkoties jebkādā veidā ārpus likuma vai pretēji likumam. Laba pārvaldība, tāpat kā likumība, nozīmē arī darbošanos tādā veidā, ka pilsonis, pārvaldes klients, saņem tāda līmeņa pakalpojumu, kādu viņš vai viņa ir tiesīgi saņemt.

Rezultātu Eiropa – profilakse, partnerība un pārredzamība

Nākamais runātājs bija *Jens NYMAND-CHRISTENSEN* kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretariāta direktors, kurš atbildīgs par labāku reglamentēšanu un organizatoriskajiem jautājumiem. Viņa runa saucās "Rezultātu Eiropa – profilakse, partnerība un pārredzamība". *NYMAND-CHRISTENSEN* kungs galvenokārt runāja par paziņojumu, ko Komisija pieņēma 2007. gada septembrī, kas saucas *Rezultātu Eiropa – piemērojot Kopienas tiesību aktus*². Paziņojumā izteikti vairāki priekšlikumi, kā uzlabot veidu, kādā dalībvalstis piemēro Kopienas tiesību aktus. Šie priekšlikumi ir domāti, lai nodrošinātu, ka Kopienas tiesību akti tiek īstenoti efektīvāk, bet pilsoņu un uzņēmēju iesniegtās sūdzības tiek risinātas ātrāk. Paziņojumā ir aprakstītas rīcības, kuras šajā sakarā veiks Komisija, kā arī citu pušu, tostarp dalībvalstu, sniegtais ieguldījums. Ir noteiktas četras galvenās rīcības jomas: vēl mērķtiecīgāki profilakses pasākumi; uzlabota informācijas nodrošināšana un problēmu risināšana; efektīvāka pārkāpumu lietu pārvaldība, lai nodrošinātu vislielāko iespējamo vislabāko ieguvumu skaitu, un uzlabota pārredzamība.

Viens no vissvarīgākajiem ierosinājumiem paziņojumā attiecas uz mācībām, kurās dalībvalstu varas iestādes, zināmos gadījumos, tiks lūgtas atrast risinājumu problēmām saistībā ar Kopienas tiesību aktiem īsā laikā (8 nedēļas) un atbildēt tieši personām, kuras Komisijai šo jautājumu izvirzījušas.

²

COM(2007) 502. Pieejams: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_en.pdf

Mērķis ir atrast ātrākos risinājumus pilsoņu un uzņēmumu iesniegtajiem pieprasījumiem un sūdzībām. Savā programmatiskajā runā *NYMAND-CHRISTENSEN* kungs sniedza plašāku informāciju par šo priekšlikumu, kas ir īpaši svarīgs dalībvalstu ombudiem. Viņš informēja, ka dalībvalstis ir izrādījušas lielu interesi piedalīties šinī pilotprojektā, kas plānots vienam gadam. Pēc tam Komisija sagatavos pārskatu par gūto pieredzi.

Otrā tematiskā sesija: attiecības starp ombudiem un tiesām

Mats MELIN kungs, Zviedrijas Augstākais parlamentārais ombuds, uzsāka šīs sesijas diskusijas. Viņš sāka ar to, ka apskatīja, kādas ir ombudu pilnvaras uzraudzīt tiesas – šis ir jautājums, kas katrā valstī ir atšķirīgs. Lai gan *MELIN* kungs piekrita, ka ir jāatzīst, ka tiesu loma ir īpaši svarīga valstī, kuru pārvalda likuma vara, viņš arī uzskatīja, ka šajā sakarā ir nepieciešams zināms uzraudzības elements. Viņš pastāstīja, kā tiesu iekārtas locekļi mēdz uzlūkot ombudu tādā tiesu sistēmā, kāda, piemēram, ir Zviedrijā, kur ombudi *patiesi* uzrauga tiesas; apskatīja dažādās tiesu un ombudu lomas un minēja iespējamus konfliktus starp šīm pusēm attiecībā uz konkrētiem likuma aspektiem. Savu uzstāšanos viņš beidza, lūdzot pastāstīt, kā ombudi risina situācijas tad, ja viņi likumus skaidro savādāk nekā tiesa, it īpaši pēdējās instances tiesa.

Marc FISCHBACH kungs, Luksemburgas valsts ombuds, un *Janusz KOCHANOWSKI* kungs, Polijas Pilsoņtiesību aizsardzības komisārs, turpināja diskusijas šajā sesijā, ko vadīja *Allar JÖKS* kungs, Igaunijas Justīcijas kanclers. *FISCHBACH* kungs iesāka, informējot kolēģus, ka pilsoņi bieži Luksemburgas ombudam ziņo par problēmām, ar kurām saskaras tiesās. Jautājums ir par to, ka skaidri ir jānosaka ombuda ieviešanas robežas, jo ombudiem ir gan jāuztur tiesu iekārtas neatkarības likumiskais princips, gan arī jāgarantē pušu tiesības uz tiesas procesu vai iztiesāšanu. Viņš uzskatīja, ka ombudiem ir jāskaidro atšķirība starp taisnīgumu, no vienas puses, kas ir suverēna pienākuma nodrošināt taisnīgumu īstenošana, un tiesu administrāciju, no otras puses, ar tiesu administrāciju domājot jebkuru administratīvo mehānismu, kas darbojas pirms vai pēc tiesas lēmuma. Lai gan ombuds nevar iejaukties miertiesas suverenitātes funkciju īstenošanā, viņam ir tiesības risināt jebkuru tiesu administrācijas pieļauto kļūdu pārvaldībā. *FISCHBACH* kungs rezumēja, ka pareizāk būtu runāt par attiecībām starp ombudu un tiesu administrāciju, bet nevis par jebkurām attiecībām, kas var rasties starp ombudu un tiesām. *KOCHANOWSKI* kungs savukārt runāja par dubulto pieeju. No vienas puses, Polijas komisārs pats iesaistās individuālu pilsoņu lietās, kurās, pēc viņa domām, ar pieņemto spriedumu ir pārkāptas personas tiesības. No otras puses, viņš uzņemas arī vispārējāka rakstura lietas, bieži cenšoties uzlabot tiesu administrācijas funkcionēšanu, piemēram, ierosinot izmaiņas likumā vai cenšoties noskaidrot tiesu lēmumu strīdīgos jautājumus. Tādēļ komisārs, pilnībā respektējot tiesu neatkarību un civilprocesa pretējo dabu, ar lielu piesardzību izmanto savas tiesības ierosināt lietas tiesās. Viņš atbalsta pusi tikai tad, ja redz, ka persona, kura lūdz palīdzību, pati nespēj aizstāvēt savas tiesības, vai arī, ja lieta var novest pie patiesības atklāšanas, palīdzot atrisināt citas līdzīgas lietas, kurās ir apdraudētas indivīdu tiesības.

Trešā tematiskā sesija: tiesiskās aizsardzības līdzeklis, atlīdzība un risinājumi: ko ombudi var piedāvāt?

Šo sesiju vadīja *Peter KOSTELKA* kungs no Austrijas ombuda valdes.

Ann ABRAHAM kundze, Apvienotās Karalistes parlamentārā un veselības pakalpojumu ombude, bija galvenā runātāja šajā sesijā. Viņa runāja par aizsardzības līdzekļa jautājumu, uzskatot ombudu vispirms par taisnīguma sistēmu – tiešās palīdzības avotu sarūgtinātajiem pilsoņiem. Pēc tam viņa apsprieda veidu, kādā aizsardzības līdzeklis, kas tiek uztverts kā kaut kas vairāk nekā tikai finansiāla atlīdzība vai strīda atrisinājums, norāda uz ombuda vēl svarīgāku lomu - kalpot par plašākas sabiedrības interešu avotu – sabiedrības interešu, kas rodas no labas pārvaldības veicināšanas un pareizas sūdzību risināšanas, kā arī sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzlabošanas, bet arī veicina informatīvās valsts politikas godkāri. Kā piemēru *ABRAHAM* kundze minēja izmeklēšanas, kuras viņas birojs veica saistībā ar Apvienotās Karalistes nodokļu kredīta sistēmas pārvaldību. Savu runu viņa beidza, minot principu sistēmu, ko viņa ir sākusi izstrādāt, publicējot Labas pārvaldības principu un tiesiskās aizsardzības līdzekļa principu kopumu.

Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK kundze, Slovēnijas Cilvēktiesību ombude, un Arne FLIFLET kungs, Norvēģijas parlamentārais ombuds, turpināja šīs sesijas diskusijas. ČEBAŠEK-TRAVNIK kundze norādīja uz daudz un dažādiem aspektiem, kas ietekmē ombuda darbības veidu, minot tos šādā kontekstā: sabiedrība un kultūra; politiskā sistēma; starptautiskie sakari; faktiskās problēmas valstī; un ombuda personīgās īpašības. Savu domu viņa paskaidroja ar konkrētu piemēru, kā viņas birojs bija risinājis delikātu problēmu attiecībā uz romu ģimeni Slovēnijā. FLIFLET kungs norādīja uz faktu, ka ombudiem pašiem ir ļoti atšķirīgas izcelsmes, personības un piekritības — tas pilnīgi noteikti ietekmē darbu, ko tie dara. Viņš uzsvēra ombuda papildu lomu salīdzinājumā ar tiesām, jo ombuds piedāvā daudz plašāka klāsta aizsardzības līdzekļus, atlīdzību un risinājumus.

Ceturtā tematiskā sesija: brīva personu kustība: kādas ir problēmas, un kā ombuds tās risina?

Šīs noslēguma sesijas, ko vadīja Spānijas valsts ombuds Enrique MÚGICA HERZOG kungs, mērķis bija pareizi atspoguļot ieguldījumu, kuru ombudi var dot, risinot pilsoņu ES tiesību sūdzības. Jean-Paul DELEVOYE kungs atklāja sesiju. Viņš sāka savu runu, atskatoties uz pārvietošanās brīvības tiesību evolūciju no 1950. gada līdz šodienai; pēc tam turpināja, minot dažus mobilitātes šķēršļus, kas ir apstiprināts fakts, bet, piemēram, viņa paša birojs ir saņēmis ļoti mazs sūdzību tieši par šo jautājumu. Viņš norādīja, ka, visticamāk, šāda veida sūdzību skaits nākamajos gados pieaugs, un uzsvēra, cik svarīga var būt ombuda loma. Savu runu viņš beidza, uzverot nepieciešamību ombudiem kopīgi strādāt, lai efektīvi risinātu sūdzības pārvietošanās brīvības jomā.

Elia Nicolaou kundze, Kipras administrācijas komisāre, turpināja sesijas diskusiju. Viņa uzskatīja, ka tiesību uz brīvu pārvietošanos pilnīga īstenošana un realizēšana ir viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar kādu sastopas ombudi, jo viņi cenšas radīt patiesu mobilitātes kultūru ES, pilnībā respektējot cilvēktiesības. Viņa minēja piemērus no Kipras, norādot uz problemātiskajām jomām, it īpaši akadēmisko grādu savstarpējās atzīšanas jomu. Yorgos Kaminis kungs, Grieķijas valsts ombuds, turpināja, minot vairākus piemērus no savas valsts. Viņš uzskatīja, ka zināmu profesiju radītais spiediens, kā arī politiskais spiediens, visvairāk tieši pašvaldību līmenī, apgrūtina ES pilsoņu iespējas strādāt savā profesijā Grieķijā. Ombudam ir jāpalīdz šiem pilsoņiem izmantot viņu tiesības saskaņā ar ES tiesībām saistībā ar pārvietošanās brīvību.

Eiropas ombudu tīkla deklarācija

Papildus četrām tematiskajām sesijām seminārā bija iekļautas padziļinātas diskusijas par jautājumu, kas ir ārkārtīgi svarīgs tīklam, proti, Eiropas ombudu tīkla deklarāciju. Piektajā Valstu ombudu seminārā, kas norisinājās Hāgā 2005. gada septembrī, Eiropas ombuds bija ierosinājis sastādīt deklarāciju, lai informētu pilsoņus un citus ombuda pakalpojumu lietotājus par to, ko viņi var iegūt, ja griežas pie tīkla biedra par jautājumu, kas ietilpst ES tiesību sfērā. Pirms semināra tīkla biedri saņēma deklarācijas projektu.

Diskusijas par deklarāciju bija pamatotas uz programmatisko runu, ko sniedza pasaules visilgāk kalpojošais valsts ombuds, Dānijas parlamentārais ombuds, Hans Gammeltoft-Hansen kungs. Viņš uzsvēra, ka diskusiju mērķis ir pieņemt pilsoņiem paredzēto deklarāciju, kurā visīsākajā un vienkāršākajā iespējamā veidā pienācīgi būtu aptvertas tās pamatiezīmes, kas apvieno ombudus Eiropā un ir vienādas visiem. Gammeltoft-Hansen kungs mudināja kolēģus pieņemt deklarācijas projektu.

P. N. DIAMANDOUROS prezentācija par godu Dānijas ombuda Hans GAMMELTOFT-HANSEN divdesmit darba gadiem ombuda amatā. Strasbūra, 2007. gada 15. oktobris.

Pēc dzīvām diskusijām paziņojums tika pieņemts vienbalsīgi. Eiropas ombuds paziņoja par savu apņemšanos veicināt informētību par oficiālo ziņojumu un aicināja kolēģus darīt to pašu. Paziņojums, kas pilnībā ir izklāstīts zemāk, regulāri tiks pārskatīts.

Izcils seminārs

Papildus stimulējošajām oficiālajām sesijām seminārā bija iespēja sazināties un apspriesties neoficiālā gaisotnē. Vispārējo prieku par pasākumu papildināja organizēta ekskursija pa Strasbūru, kā arī oficiālās vakariņas, kas notika iespaidīgajā *Palais Rohan*, kuru laikā atbilstoši tika sumināts Dānijas ombuds par viņa divdesmit gadu darbu šajā amatā. Ombudi izteica pateicību Strasbūras mēra kundzei par laipno uzņemšanu pilsētā un baudīto viesmīlību.

Semināra beigās tika paziņots, ka septītais ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu seminārs notiks 2009. gadā Kiprā.

6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu semināra dalībnieki. Strasbūra, 2007. gada 15. oktobris.

Eiropas ombudu tīkls

Deklarācija

ES dalībvalstu un kandidātvalstu nacionālo ombudu Sestajā seminārā pieņemtā deklarācija, Strasbūra, 2007. gada 14. - 16. oktobris

Eiropas ombudu tīkls ir sagatavojis šo deklarāciju, lai labāk iepazīstinātu ar ombudu darbības Eiropas Savienības (ES) dimensiju un lai izskaidrotu ombudu sniegtos pakalpojumus tiem, kas iesniedz sūdzības ES tiesību darbības jomas ietvaros.

Nacionālie un reģionālie ombudi sniedz nozīmīgu ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka ES valstu pilsoņi un iedzīvotāji zina un bauda savas tiesības. Kopā ar Eiropas ombudu viņi veido *Eiropas ombudu tīklu*.

Eiropas ombudu tīkls, pamatojoties uz brīvprātības principiem, apvieno nacionālos un reģionālos ombudus un līdzīgas struktūras Eiropas Savienības dalībvalstīs, nacionālos ombudus kandidātvalstīs, Norvēģijā un Islandē, kā arī Eiropas ombudu un Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteju. Vācijā lūgumrakstu komitejas nacionālajā un reģionālajā līmenī pilda funkcijas, kas pielīdzināmas ombudu darbībai. Šīs lūgumrakstu komitejas ir tīkla sastāvdaļa.

ES tiesību aktiem un politikai ir arvien lielāka ietekme uz dalībvalstu pilsoņu un iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Vairumā gadījumu to ieviešanu veic dalībvalsts valsts iestādes. Nacionālie un reģionālie ombudi izskata sūdzības par dalībvalsts valsts pārvaldes iestādēm, tai skaitā sūdzības, kas attiecas uz ES tiesību darbības jomu. Eiropas ombuds uzrauga ES iestādes, piemēram, Eiropas Komisiju.

Atbilstošais valsts vai reģionālais ombuds atbild par sūdzību izskatīšanu par dalībvalsts valsts iestādēm, ietverot sūdzības, kas attiecas uz ES tiesību darbības jomu. Eiropas ombuds izskata sūdzības, kas iesniegtas par Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām.

Lai gan tīklā iekļauto ombudu pilnvaras un atbildība ir atšķirīga, to visu pienākums ir sniegt sabiedrībai pakalpojumus, kas ir objektīvi, iedarbīgi un taisnīgi. Savu pilnvaru robežās viņi atbalsta Eiropas Savienības dibināšanas pamatprincipus.

"Eiropas Savienība ir dibināta, ievērojot dalībvalstu kopīgos principus – brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību respektēšanas principu un tiesiskuma principu" (Eiropas Savienības līguma 6. panta 1. punkts).

Viena no vissvarīgākajām tīkla darbībām ir dalīšanās informācijā par ES tiesību aktiem un labāko praksi, lai piedāvātu sabiedrībai vislabākos iespējamus pakalpojumus. Tīkla nacionālie un reģionālie ombudi var lūgt Eiropas Savienības ombudam rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp jautājumiem, kas rodas, izskatot atsevišķas lietas.

Ombudu loma un mērķis

Tīklā iekļautie ombudi ir neatkarīgas un objektīvas personas, kas ieceltas amatā uz konstitūcijas vai tiesību aktu pamata un kas izskata sūdzības par valsts iestādēm.

Viņi cenšas panākt atbilstošu risinājumu katrai sūdzībai. Pēc sūdzības izmeklēšanas, ja tā atzīsta par pamatotu, ombuds var izteikt kritiku par notikušo un noteikt, kā, pēc viņa domām, jautājumu būtu vajadzējis atbilstoši risināt. Daudzās valstīs ombuds var arī ieteikt risinājumus, kā situāciju labot, tostarp, piemēram, lēmuma atkārtotu izskatīšanu, atvairināšanu vai finansiālas kompensācijas piešķiršanu. Daži ombudi var censties panākt mierizlīgumu.

Dažos gadījumos sūdzības iesniedzējs var izvēlēties starp sūdzības iesniegšanu ombudam vai tiesvedības uzsākšanu. Taču parasti ombuds nevar izskatīt sūdzību, ja tā atrodas tiesvedības procesā vai spēkā stāties tiesas spriedums. Atšķirībā no tiesas, ombuds nepieņem juridiski saistošus lēmumus, taču valsts iestādes parasti ievēro

ombuda ieteikumus. Pretējā gadījumā ombuds var, piemēram, iesniedzot ziņojumu Parlamentam, pievērst lietai politiķu un sabiedrības uzmanību.

Papildus sūdzību izskatīšanai ombudi arī aktīvi darbojas, lai uzlabotu valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti. Viņi veicina labu pārvaldību un tiesību ievērošanu, iesaka atbilstošus risinājumus sistēmiskām problēmām, izplata labāko praksi un sekmē pakalpojumu sniegšanas kultūru.

Ombudi mudina valsts pārvaldes iestādes uzskatīt sūdzības par veidu, kā efektīvi sazināties ar sūdzības iesniedzēju un labot jebkuru nepilnību sniegtajos pakalposumos. Attiecīgi, vairums ombudu neizmeklē sūdzību, ja iestādei, par kuru sūdzība iesniegta, vispirms nav dota atbilstoša iespēja pašai šo lietu izskatīt.

Precīzi pamatojumi, uz kuriem balstoties ombuds var rīkoties, tikla ombudiem ir atšķirīgi, taču parasti tie ir: tiesību pārkāpumi, ietverot cilvēktiesību un pamattiesību pārkāpumus; cita pretlikumīga rīcība, ietverot tiesību aktu vispārējo principu neievērošanu; rīcība, kas neatbilst labas pārvaldības principam. Sliktas pārvaldības piemēri, ko ombuds var palīdzēt labot, ir: nepamatota kavēšanās, noteiktās politikas vai procedūru neievērošana, objektivitātes trūkums, negodīgums, neprecīzas informācijas vai padoma sniegšana, nekonsekvence un nelaipnība.

Sabiedrībai sniegtie pakalpojumi

Tikla ombudi apņemas izturēties pret visiem sabiedrības locekļiem laipni un ar cieņu. Viņu mērķis ir būt pieejamiem un ievērot pakalpojumu sniegšanas kultūru, būt godīgiem, objektīviem, konsekventiem un efektīviem.

Tiesību aktu noteiktajās robežās un, ievērojot nepieciešamību pēc privātuma un likumā noteiktās konfidencialitātes, tikla ombudu mērķis ir panākt to rīcības un lēmumu pārredzamību. Viņi publicē tos kritērijus, kurus tie piemēro sūdzību izskatīšanā, sniedz paskaidrojumus par pieņemtajiem lēmumiem un publiskus ziņojumus par savu darbību.

Tikla ombudi tiecas saglabāt atbilstošu līdzsvaru starp jautājumu izskatīšanas pamatīgumu un tempu, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja intereses un nepieciešamību efektīvi izmantot resursus.

Pieejamība

Tikla ombudi tiecas sekmēt brīvu un vienlīdzīgu piekļuvi ikvienam, kas ir tiesīgs izmantot viņu pakalpojumus.

Sūdzības parasti ir adresējamas tieši ombudam.

Sūdzības iesniedzējam ombuda pakalpojumi parasti ir bez maksas.

Gadījumā, ja tiesību akti iepriekš minētajiem principiem nosaka izņēmumus, ombuds tiecas mazināt sūdzības iesniedzējam radītās nelabvēlīgās sekas, cik vien tas ir iespējams.

Sūdzību izskatīšana

Tikla ombudu mērķis ir tūlītēja un efektīva sūdzību izskatīšana. Viņi ņem vērā attiecīgos ES tiesību aktu nosacījumus, tostarp tiesību aktu vispārējos principus, piemēram, pamattiesību ievērošanu. Attiecībā uz šo jautājumu Eiropas Savienības Pamattiesību harta varētu būt noderīgs atsauces materiāls.

Katra saņemtā sūdzība tiek rūpīgi analizēta, lai nodrošinātu atbilstošu risinājumu.

Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetencē, ombuds par to nekavējoties informē sūdzības iesniedzēju, skaidri paskaidrojot lēmuma iemeslu vai iemeslus. Ja iespējams, ombuds iesaka sūdzības iesniedzējam citu iestādi, kas varētu palīdzēt.

Daži ombudi izmanto vienkāršotu procedūru, ja iepriekšēja analīze liecina, ka sūdzības iesniedzēja problēmu varētu ātri atrisināt, piemēram, piezvanot pa tālruni.

Ja sūdzības izskatīšanai ir nepieciešama pilnīga izmeklēšana, ombuds informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas procesu vai nodrošina, ka sūdzības iesniedzējs šādu informāciju var viegli iegūt. Atbilstošā informācija varētu attiekties, piemēram, uz:

- izmantoto procedūru;
- izmeklēšanas jomu, ietverot to, kāds jautājums vai jautājumi ir izmeklējami; un
- izmeklēšanas gaitu.

Izmeklēšanas procesa beigās ombuds izsniedz rakstisku ziņojumu vai lēmumu, kurā parasti izklāsta:

- ombuda konstatējumus;
- to, vai ombuds uzskata, ka sūdzība ir pamatota pilnībā vai daļēji, un šī lēmuma iemeslus; un
- ombuda ieteikumus, attiecīgajai valsts iestādei, ja tādi ir.

Informācijas publicēšana

Tikla ombudi publicē viegli saprotamu informāciju plaši pieejamā formā. Šāda informācija var ietvert, piemēram:

- kas ir tiesīgs iesniegt sūdzību;
- par kurām valsts iestādēm var iesniegt sūdzību;
- rīcības veidus, kas var būt sūdzības pamatā, tostarp, ja tās skar ES tiesību darbības jomu;
- nosacījumus sūdzību pieņemamībai;
- kā iesniegt sūdzību;
- kādā valodā vai valodās var iesniegt sūdzību;
- (*ja piemērojams*) nosacījumus, kādos ombuds piemēro vienkāršotu procedūru;
- kā saņemt individuālu padomu par sūdzības iesniegšanas iespējām (piemēram, uzticības tālruni); un
- iespējamo rezultātu un risinājumus, ja sūdzība ir atzīta par pamatotu.

Eiropas ombuds ir apņēmies sekmēt plašu piekļuvi informācijai, ko publicē tikla nacionālie un reģionālie ombudi.

Eiropas ombuda tīmekļa vietnē <http://www.ombudsman.europa.eu> ir aplūkojama informācija par tīklu un saites uz ombudu mājas lapām. Pēc pieprasījuma informāciju var saņemt arī Eiropas ombuda birojā (tālr. +33 3 88 17 23 13).

Sabiedrībai sniegto pakalpojumu nepārtraukta uzlabošana

Tikla ombudu pienākums ir nepārtraukti uzlabot sabiedrībai sniegtos pakalpojumus. Šajā nolūkā šo deklarāciju regulāri, vismaz reizi divos gados, pārskatīs, lai nodrošinātu, ka tā atspoguļo labākās prakses attīstību.

Sadarbība sūdzību izskatīšanā

Valstu un reģionu ombudi dalībvalstīs ir tiesīgi izskatīt daudzas sūdzības, kuras neietilpst Eiropas ombuda pilnvarās tā iemesla dēļ, ka tās nav vērstas pret kādu Kopienas iestādi vai struktūru. 2007. gadā ombuds 816 sūdzību iesniedzējiem ieteica vērsties pie valstu vai reģionu ombudiem un tieši pārsūtīja kompetentajiem ombudiem 51 sūdzību. Šo sūdzību piemēri ir ietverti šī ziņojuma 2.5. sadaļā.

Papildus regulārajai neformālajai informācijas apmaiņai tīklā ir izveidota īpaša procedūra, ar kuras palīdzību valstu vai reģionu ombudi var lūgt rakstiskas atbildes uz jautājumiem par ES tiesību aktiem un to interpretāciju, tostarp uz jautājumiem, kas rodas atsevišķu lietu izskatīšanas laikā. Eiropas ombuds atbildes sniedz vai nu tieši, vai attiecīgā gadījumā pārsūta jautājumu citai ES iestādei vai struktūrai. Šī prakse tagad ir iekļauta Eiropas ombudu tīkla deklarācijā. 2007. gadā tika saņemti trīs šādi jauni pieprasījumi (pa vienam no valsts, reģionālā un vietējā ombuda), bet trīs pieprasījumi (tostarp viens, kas pārnests no 2005. gada un viens – no 2006. gada) tika slēgti. Sīkāk par šiem jautājumiem izklāstīts 3. nodaļas beigās.

Biļetens “Eiropas ombudi”

Biļetens “Eiropas ombudi” informē par Eiropas ombudu tīkla biedru un Starptautiskā ombudu institūta (SOI) Eiropas reģiona dalībnieku darbu. Biļetenu publicē angļu, franču, vācu, itāļu un spāņu valodā, un to saņem vairāk nekā 400 Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa biroji. Biļetens iznāk divreiz gadā – aprīlī un oktobrī.

Šis biļetens ir izrādījies ļoti vērtīgs ES tiesību aktu informācijas un labas prakses apmaiņas forums. Divi 2007. gadā izskatītie jautājumi skāra ļoti dažādas tēmas, tostarp rakstus par ES tiesību aktu pārākumu pār valstu tiesību aktiem, diskrimināciju un šķēršļiem saistībā ar brīvu kustību, problēmām vides likumu jomā, bērnu tiesību aizsardzību un vecāku cilvēku tiesībām, problēmām veselības aprūpes jomā, kā arī par privātumu un datu aizsardzību.

Elektroniskās saziņas līdzekļi

2000. gada novembrī ombuds aizsāka diskusiju forumu tīmeklī un atvēra dokumentu apmaiņas forumu ombudiem un to biroju darbiniekiem. Piekļuve forumam ir vairāk nekā 230 personām, un tas nodrošina viņiem ikdienas sadarbību starp birojiem.

Vispopulārākā diskusiju foruma daļa ir *Ombudsman Daily News* kopa, kas tiek publicēta katru darba dienu un sniedz ziņas par ombudu biroju darbu, kā arī par Eiropas Savienību. Gandrīz visi dalībvalstu un reģionālie ombudu biroji visā Eiropā regulāri sniedz informāciju *Daily News* un arī iegūst informāciju no tā.

2007. gadā diskusiju forums turpināja nodrošināt lietderīgu informācijas apmaiņu starp ombudu birojiem jautājumu un atbilžu nosūtīšanas veidā. Šādi tika aizsāktas vairākas būtiskas diskusijas par ļoti dažādiem jautājumiem, piemēram, vecuma diskriminācija, piespiedu psihiatriskās hospitalizēšanas tiesiskā sistēma, komunālo pakalpojumu kvalitāte, juridisko ekspertu statuss ombudu birojos un Eiropas Komisija iniciatīvas sūdzību par pārkāpumiem risināšanas uzlabošanā.

Diskusiju foruma pamatā ir autoritatīvs valstu un reģionu ombudu saraksts ES dalībvalstīs, Norvēģijā, Īslandē un ES kandidātvalstīs. Šo sarakstu atjauno, līdzko mainās ombudu biroju kontaktinformācija, un tas ir neaizvietojams informācijas avots visiem Eiropas ombudiem.

Informatīvās vizītes

2007. gadā Eiropas ombuds apmeklēja savus kolēģus Vācijā (martā), Zviedrijā (maijā) un Beļģijā (novembrī). Šīs vizītes deva lielisku iespēju nostiprināt darba attiecības Eiropas ombudu tīklā un sekmēt izpratni par ne-tiesiskās aizsardzības līdzekli, ko piedāvā ombudi un lūgumrakstu komitejas. Tās sīki izklāstītas 6.2. sadaļā.

5.2 CITI OMBUDA RĪKOTIE SEMINĀRI UN KONFERENCES

Eiropas ombuda centieni sadarboties ar kolēģiem neaprobežojas tikai ar darbību Eiropas ombudu tīklā. Ombuds ir aktīvs daudzu ombudu organizāciju biedrs un regulāri piedalās to rīkotajās konferencēs un semināros.

2007. gadā. *P. N. DIAMANDOUROS* piedalījās dažādos pasākumos, tostarp Eiropas Padomes ombudu apaļā galda sanāksmē, kas aprīlī norisinājās Atēnās, Grieķijā, kā arī Grieķijas ombuda un Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisāra kopīgi organizētajā *Eunomia* programmas seminārā, kas septembrī notika Sofijā, Bulgārijas ombuda paspārnē.

Eiropas ombuds bija uzaicināts piedalīties arī pasākumos par godu dažādām ombudu iestāžu jubilejām. 27. martā Londonā viņš tikās ar Apvienotās Karalistes parlamentāro un veselības aprūpes ombudu *Ann ABRAHAM* par godu šī biroja 40. gadadienai. *Yorgos KAMINIS* uzaicināja *P. N. DIAMANDOUROS* kā pirmo Grieķijas ombudu piedalīties pasākumā, lai aprīlī Atēnās atzīmētu Grieķijas ombuda iestādes desmito gadadienu. 22. jūnijā ombuds devās uz Madridi, lai kopā ar *Enrique MÚGICA HERZOG* pieminētu *Defensor del Pueblo* 25 gadus Spānijā. *P. N. DIAMANDOUROS* gada sākumā kopā ar Kipras administrācijas komisāri *Eliana NICOLAOU* piedalījās komisāres jaunā biroja atklāšanā Nikosijā.

P. N. DIAMANDOUROS un valsts Spānijas ombuds *Enrique MÚGICA HERZOG* tiekas ar viņa augstību Astūrijas princi. Madride, 2007. gada 22. jūnijs.

Visa gada laikā Eiropas ombuda personāla locekļi arī pārstāvēja iestādi dažādos ombuda pasākumos. Septembrī ombuda palīgs *Nicholas CATEPHORES* piedalījās 28. Savienoto Valstu ombudu asociācijas gada konferencē Ankoridžā, Savienotajās Valstīs, bet juriste *Ida PALUMBO* oktobrī piedalījās Veneto reģiona ombuda organizētajā konferencē Itālijā. Visbeidzot, galvenais juriskonsults *Olivier VERHEECKE* piedalījās pirmajā Vidusjūras reģiona valstu ombudu sanāksmē, kas novembrī notika Rabatā, Marokā, un ko kopīgi organizēja Spānijas *Defensor del Pueblo*, Francijas *Médiateur de la République* un Marokas *Diwan Al Madhalim* (ombuds).

5.3 CITI PASĀKUMI AR OMBUDU UN VIŅU BIROJU DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

2007. gadā notika dažādas divpusējas tikšanās starp Eiropas ombudu un ombudiem no visas Eiropas un arī citiem reģioniem, un tās tika organizētas ar mērķi sekmēt ombuda institūcijas darbību, apspriest starpinstitucionālās attiecības un apmainīties ar labu praksi.

2007. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar savu Kipras kolēģi, Administrācijas komisāri *Eliana NICOLAOU*, Reinzemes-Pfalcas (Vācija) ombudu *Ulrich GALLE*, Īslandes ombuda vietnieku *Kjartan BJÖRGVINSSON*, Portugāles ombudu *Henrique NASCIMENTO RODRIGUES* un Francijas valsts ombudu *Jean-Paul DELEVOYE*.

P. N. DIAMANDOUROS veltīja laiku arī tam, lai tiktos ar trešo valstu ombudiem un apmainītos ar viņiem pieredzē, tostarp Austrumtimoras ombudu *Sebastião DIAS XIMENES*, Marokas ombudu *Moulay Mhamed IRAKI* un Ontario (Kanāda) ombudu *André MARIN*.

SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

6

6 SABIEDRISKĀS ATTIECĪBAS

Eiropas ombuds ļoti labi apzinās, cik svarīgi ir nodrošināt, lai tie, kuriem varētu būt problēmas ar ES pārvaldību, zinātu par savām tiesībām sūdzēties. Katru gadu tiek meklēta iespēja vērsties pie pilsoņiem, uzņēmumiem, NVO un citām būtiskām personām, lai informētu tās par ombuda pakalpojumiem. 2007. gadā ombuds un viņa personāls sniedza aptuveni 130 prezentācijas konferencēs, semināros un sanāksmēs. 2007. gadā aktīvi turpinājās plašsaziņas līdzekļu pasākumi, kuros ombuds sniedza sešas preses konferences un vairāk nekā 40 intervijas žurnālistiem no drukātiem, apraides un elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Ombuda informācijas vizītes Vācijā, Zviedrijā un Beļģijā deva viņam papildu iespēju vairot šo valstu pilsoņu informētību par ombuda lomu.

Šajā nodaļā izklāstīti Eiropas ombuda veiktie pasākumi sabiedrisko attiecību jomā 2007. gadā. Sākumā minēti gada būtiskākie notikumi, bet pēc tam uzskaitītas ombuda informatīvās vizītes, dalība dažādos pasākumos un konferencēs, attiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, publikācijas un elektroniskā saziņa.

6.1 GADA BŪTISKĀKIE NOTIKUMI

ROMAS LĪGUMA 50. GADADIENA

2007. gadā Eiropas Savienība svinēja Romas līguma 50. gadadienu. Visā Eiropas Savienībā tika organizēti dažādi pasākumi, lai atzīmētu šo svarīgo notikumu. Eiropas ombuds un viņa darbinieki piedalījās vairākos pasākumos. Īpaši veiksmīgas bija Berlīnē, Budapeštā un Varšavā organizētās Atvērto durvju dienas, kurās iegriezās simtiem tūkstoši cilvēku, lai uzzinātu par Eiropas Savienības pasākumiem.

Pilsoņi apmeklē ombuda standu Atvērto durvju dienā Berlīnē 2007. gada 25. martā.

Kā katru gadu, Eiropas Parlamenta organizētajās Atvērto durvju dienās Strasbūrā un Briselē piedalījās arī birojs. Materiāls par ombuda darbu, kā arī citi reklāmas materiāli apmeklētājiem tika

izplatīti 26 valodās. Ombuda darbinieki piedalījās visos šajos pasākumos, lai atbildētu uz jautājumiem par ombuda darbu.

Ombuda stendu Atvērto durvju dienās Strasbūrā un Briselē 2007. gada 1. un 5. maijā apmeklēja vairāki tūkstoši apmeklētāju, daudzi no kuriem iesaistījās izsmelošās diskusijās ar ombuda darbiniekiem.

Ombuda stenda Eiropas viktorīna bērniem Atvērto durvju dienās Strasbūrā un Briselē 2007. gada 1. un 5. maijā bija uzmanības centrā.

Ombuds pats maijā devās uz Varšavu, lai piedalītos Eiropas Komisijas Polijas pārstāvniecības organizētajā ieinteresēto pušu apaļā galda sanāksmē. Ombuds bija arī uzaicināts uzstāties ar runu pasākumā Eiropas Parlamentā, Strasbūrā, kas veltīts Eiropas dienai; šo pasākumu apmeklēja apmēram 500 studentu.

Visi šie pasākumi ļauj ombudam un viņa darbiniekiem tikties ar ieinteresētiem pilsoņiem un informēt viņus par ombuda pakalpojumu izmantošanas iespējām. Visos šajos pasākumos saņemtā atgriezeniskā saite bija ļoti pozitīva.

2006. GADA ZIŅOJUMS

Gada ziņojums ir ombuda svarīgākā publikācija. Tas sniedz pārskatu par ombuda darbu sūdzību izskatīšanā attiecīgajā gadā, atspoguļo viņa centienus vairot izpratni par viņa darbu un paskaidro viņa rīcībā nodoto resursu izmantojumu. Šis ziņojums ir aktuāls daudzām grupām un cilvēkiem dažādos līmeņos – citiem ombudiem, politiķiem, valsts amatpersonām, profesionāļiem, zinātniekiem, interešu grupām, nevalstiskām organizācijām, žurnālistiem un citiem pilsoņiem Eiropas, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī.

2007. gada 13. martā *P. N. DIAMANDOUROS* prezentēja savu ziņojumu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un Parlamenta loceklim *Hans-Gert PÖTTERING*, bet 2. maijā – Parlamenta Lūgumrakstu komitejai. Šī pēdējā tikšanās deva ombudam iespēju informēt par attiecīgā gada laikā sasniegtajiem rezultātiem un apmainīties viedokļiem ar Komitejas locekļiem par turpmākām idejām un iniciatīvām.

Eiropas Parlamenta locekle *Luciana SBARBATI* sagatavoja Komitejas ziņojumu par ombuda 2006. gada pasākumiem. 25. oktobrī Parlamenta plenārsēdē tika apspriests *Luciana SBARBATI* ziņojums, piedaloties *P. N. DIAMANDOUROS* un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci *Margot WALLSTRÖM*. Pēc tam Parlamenta plenārsēdē tika pieņemta rezolūcija, pamatojoties uz *Luciana SBARBATI* ziņojumu, paužot apmierinātību ar ombuda aktivitātēm un publisko tēlu, kā arī atzinīgi novērtējot konstruktīvo sadarbību starp ombudu un iestādēm.

3. maijā preses konferencē ombuds ar savu ziņojumu iepazīstināja plašsaziņas līdzekļus. Vairāk nekā 50 žurnālistu klātbūtne šinī pasākumā deva viņam iespēju vērst uzmanību uz nozīmīgākajiem 2006. gadā veikto izmeklēšanu iznākumiem.

LABA PĀRVALDĪBA UN EIROPAS OMBUDS: DARBA SEMINĀRS

8. un 9. novembrī Briselē ombuds noturēja darba semināru, lai gūtu noderīgas idejas un stratēģijas par to, kā Eiropas ombuds var veicināt labas pārvaldības principu ievērošanu ES iestādēs un struktūrās. Darba seminārā piedalījās bijušie ombudi, pensionētas augstas amatpersonas no galvenajām ES iestādēm, kā arī zinātnisko aprindu pārstāvji.

Sākumā semināra dalībnieki apsprieda labas pārvaldības ideju ES kontekstā, pēc tam diskutēja par Eiropas ombuda lomu pilsoņiem sniegtās pakalpojumu kultūras veicināšanā. Daudzo jautājumu vidū bija arī šādi - kā vislabāk noteikt pakalpojumu kultūras pamatelementus ES kontekstā, kā nospraust labas pārvaldības robežas un kā mudināt ES iestādes un struktūras ieviest metodes konflikta mazināšanai vai kļiedēšanai un konstruktīva dialoga veidošanai ar pilsoņiem. Pēc tam dalībnieki turpināja apspriest attiecības starp ombuda darbu un tiesu darbu – kādās alternatīvos veidos ombuds varētu radīt pozitīvu tēlu, kas pilsoņiem nesaistītos ar tiesām, kā arī apsvēra to, cik daudz ombudam jācenšas definēt un izskaidrot, piemēram, par tiesībām un pienākumiem, kas nāk līdzī ar ES pilsonību.

Seminārā notika aktīva viedokļu apmaiņa par to, kā Eiropas ombuds var palīdzēt panākt to, ka tiesības uz labu pārvaldību kļūst par realitāti. Diskusiju rezultātā tika izstrādātas daudzas pamudinošas un jaunas idejas turpmākajiem gadiem.

6.2 INFORMATĪVĀS VIZĪTES

Lai vairotu pilsoņu izpratni par viņu tiesībām iesniegt sūdzības Eiropas ombudam un uzlabotu darba attiecības ar valsti un reģionu ombudiem, ombuds 2003. gadā uzsāka intensīvu informatīvo vizīšu programmu dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Šīs vizītes ir strauji attīstījušās, kā rezultātā pašlaik ombuds ir apmeklējis jau visas ES dalībvalstis un ne vienu reizi vien. Katras ombuda vizītes laikā viņa kolēģi dalībvalstīs un pievienošanās valstīs organizē plašas pasākumu un sanāksmju programmas un bieži pavada viņu braucienu laikā. Abu ombudu klātbūtne šajos pasākumos ir īpaši noderīga pilsoņiem, jo tādējādi tiem tiek dota iespēja labāk izprast un novērtēt valsts ombuda un Eiropas ombuda lomu un pilnvaras, kā arī uzzināt par savām tiesībām, kuras izriet ne vien no pilsonības viņu pašu valstī, bet arī ES.

2007. gadā ombuds apmeklēja Vāciju, Zviedriju un Beļģiju, tiekoties ar parlamentu locekļiem, tiesnešiem, vecākajiem valsts ierēdņiem, zinātniskajām aprindām, potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem un citiem pilsoņiem. Šajā sadaļā sniegts pārskats par dažādām sanāksmēm, kuras notika šo vizīšu laikā, uzskaitīti galvenie sarunu partneri un minētas vairākas rīkotās prezentācijas.

VĀCIJA

No 19. līdz 21. martam Eiropas ombuds apmeklēja Berlīni. Vizīti organizēja Vācijas Ārlietu birojs, kā arī Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta biroji Berlīnē.

Šī vizīte ļāva P. N. DIAMANDOUROS uzrunāt galvenās auditorijas un apspriest viņa darbu ar valdības un valsts amatpersonām, plašsaziņas līdzekļos, kā arī ar pilsoņiem un mērķgrupu pārstāvjiem. P. N. DIAMANDOUROS tikās ar Vācijas Federālo kancleri Angela MERKEL, Vācijas prezidentu Horst KÖHLER un Vācijas Bundestāga prezidentu Norbert LAMMERT, lai apmainītos viedokļiem par to, kā vairo Vācijas sabiedrības informētību par Eiropas ombuda pakalpojumiem. P. N. DIAMANDOUROS tikās arī ar Tieslietu ministri Brigitte ZYPRIES, Eiropas lietu valsts ministru Günter GLOSER, Iekšlietu ministrijas valsts parlamentāro sekretāru Peter ALTMAIER, Ekonomikas un tehnoloģijas ministrijas valsts parlamentāro sekretāru Peter HINTZE un Federālā Antidiskriminācijas biroja vadītāju Martina KÖPPEN.

© Vācijas Federālā kanclerija

P. N. DIAMANDOUROS un federālā kanclere Angela MERKEL. Berlīne, 2007. gada 20. marts.

© Bundestāgs

P. N. DIAMANDOUROS un Bundestāga priekšsēdētājs Norbert LAMMERT. Berlīne, 2007. gada 20. marts.

Ievērojamu vizītes daļu aizņēma turpmākā attiecību uzlabošana ar Bundestāga Lūgumrakstu komiteju un tās priekšsēdētāju *Kersten NAUMANN*. *P. N. DIAMANDOUROS* bija iespēja Lūgumrakstu komitejas sēdē prezentēt savu darbu. Turklāt *Kersten NAUMANN* organizēto vakariņu laikā notika auglīga viedokļu apmaiņa ar Berlīnes un Brandenburgas Landtāga Lūgumrakstu komiteju pārstāvjiem.

P. N. DIAMANDOUROS sniedza lekciju par savu darbu Berlīnes *Humboldt-Universität* studentiem, kā arī pasākumā, kas bija veltīts potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem, pilsoņiem un citām ieinteresētajām personām, ko kopīgi organizēja Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas biroji un Berlīnes *Institut für Europäische Politik*. Pēc tam notika preses konference un vairākas individuālas intervijas ar radio un preses žurnālistiem.

Lai turpinātu uzlabot attiecības ar saviem Vācijas kolēģiem 22. martā *P. N. DIAMANDOUROS* devās uz Maīncu, kur piedalījās Reinzemes-Pfalcas ombuda *Ulrich GALLE* organizētajā konferencē "Par ombudu pārrobežu sadarbību Lielākajā reģionā". *P. N. DIAMANDOUROS* tikās arī ar Reinzemes-Pfalcas Landtāga prezidentu *Joachim MERTES*, lai parakstītu Landtāga Zelta grāmatu.

© Bundestāgs

P. N. DIAMANDOUROS ar Bundestāga Lūgumrakstu komitejas biedriem un personālu. Berlīne, 2007. 12. marts.

25. aprīlī *P. N. DIAMANDOUROS* apmeklēja Vācijas Augstās tiesas Karlsrūē, kur apmainījās ar viedokļiem ar Federālās Konstitucionālās tiesas priekšsēdētāju *Hans-Jürgen PAPIER* un Federālās Augstās tiesas priekšsēdētāju *Günter HIRSCH*.

27. jūnijā Eiropas ombuds apmeklēja Frankfurtes Tirdzniecības kameru, lai apspriestu ombuda darbu ar Tirdzniecības kameras rīkotājdirektora vietnieku un runasvīru *Hans-Joachim OTTO*. Savu darbu viņš prezentēja ar lekciju, ko sniedza Frankfurtes *Johann Wolfgang Goethe-Universität*, profesora *Hans-Jürgen PUHLE* laipni uzņemts.

ZVIEDRIJA

No 14. līdz 16. maijam Eiropas ombuds apmeklēja Zviedriju. Vizīti organizēja parlamentāro ombudu birojs, noorganizējot plašu programmu ar daudzām sanāksmēm, lekcijām un intervijām, lai Eiropas ombudam būtu iespēja vairot informētību par ombuda lomu.

Zviedrijas parlamentārie ombudi ir vecākā ombudu institūcija pasaulē un 2009. gadā svinēs savu 200. gadadienu. *P. N. DIAMANDOUROS* novērtēja iespēju savas vizītes laikā apmainīties ar pieredzi un apspriest darba metodes ar galveno parlamentāro ombudu *Mats MELIN*, ar trīs parlamentārajiem ombudiem *Kerstin ANDRÉ*, *Nils-Olof BERGGREN* un *Cecilia NORDENFELT*, un ar parlamentārā ombuda vietnieku *Hans RAGNEMALM*. Viņš arī izmantoja izdevību sniegt prezentāciju parlamentāro ombudu darbiniekiem, kuras laikā tika apspriesti daudzi interesanti jautājumi.

Vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* apsprieda savu darbu ar ES lietu ministri *Cecilia MALMSTRÖM*, valsts sekretāru *Håkan JONSSON*, Augstākās tiesas priekšsēdētāju *Johan MUNCK* un Augstākās Administratīvās tiesas priekšsēdētāju *Rune LAVIN*, kā arī tikās ar Konstitūcijas pastāvīgās komitejas priekšsēdētāju *Berit ANDNOR*, Eiropas Savienības lietu komitejas priekšsēdētāja vietnieci *Susanne EBERSTEIN* un Eiropas Savienības Konstitucionālā līguma apvienotās komitejas locekli *Björn HAMILTON*.

Vizītes laikā ombudam bija vairākas lieliskas iespējas informēt par savu darbu dažādu mērķauditoriju. Zviedrijas Advokātu asociācija rīkoja semināru, kuru apmeklēja juristi, kuri specializējās ES lietās; šī semināra laikā *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza prezentāciju ar nosaukumu "Eiropas ombuds ir vienmēr atvērts darbam". Pasākuma rīkotāja bija Advokātu asociācijas ģenerālsekretāre *Anne RAMBERG*, un asociācijas informatīvajā izdevumā pēc tam bija publicēts raksts par ombudu. *P. N. DIAMANDOUROS* sniedza arī intervijas *Riksdag & Departemen* un vislabāk pārdotajai avīzei Zviedrijā - *Aftonbladet*, kurā par ombuda darbu bija publicēts pilnlappuses raksts. Tikšanās laikā ar Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāju *Anders HENRIKSSON* un Eiropas Parlamenta Informācijas biroja direktoru *Björn KJELLSTRÖM*, tika apspriestas idejas par to, kā vislabāk Zviedrijā vairot informētību par Eiropas ombudu.

P. N. DIAMANDOUROS ar (no kreisās uz labo pusi) valsts sekretāru Håkan JONSSON, ES lietu ministri Cecilia MALMSTRÖM un galveno parlamentāro ombudu Mats MELIN. Stokholma, 2007. gada 16. maijs.

P. N. DIAMANDOUROS iepazīstināja ar savu darbu Upsalas Universitātes Juridiskās fakultātes un Politisko zinātņu fakultātes mācību spēkus; ombuda runu “Pārredzamība, atbildīgums un demokrātija ES” organizēja Publisko tiesību asociētais profesors Thomas BULL. Notika arī lietderīga tikšanās ar Tieslietu ministrijas un Premjerministra biroja vecākajiem ierēdņiem, kuras laikā tika prezentēta un apspriesta tēma “Labas pārvaldības stiprināšana ES — risināmās problēmas”.

P. N. DIAMANDOUROS prezentē savu darbu Zviedrijas Advokātu asociācijā. Stokholma, 2007. gada 15. maijs.

BEĻĢIJA

No 26. līdz 28. novembrim Eiropas ombuds apmeklēja Beļģiju. Vizīti organizēja Federālā ombuda birojs, noorganizējot neskaitāmas sanāksmes, kas ļāva Eiropas ombudam informēt par savu darbu valdības un valsts amatpersonas, potenciālos sūdzību iesniedzējus un ieinteresētos pilsoņus.

Šī vizīte sniedza ombudam izcilu iespēju turpināt uzlabot attiecības ar Beļģijas federālajiem ombudiem Catherine DE BRUECKER un Guido SCHUERMANS. Notika ne tikai oficiālas sanāksmes, kuru laikā attiecīgās amatpersonas apsprieda savas funkcijas, bet arī daudzi neformāli pasākumi, kas ļāva ombudam neoficiālākā veidā apmainīties ar viedokļiem, tostarp vakariņas, ko viņš organizēja kopā ar Flandrijas reģionālo ombudu Bernard HUBEAU un franciski runājošās sabiedrības ombudi Marianne DE BOECK. P. N. DIAMANDOUROS bija iespēja arī apspriesties ar citiem vietējā un privātā sektora ombudiem Beļģijā Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans ģenerālajā asamblejā, kur viņš teica runu par pārredzamību. Šo sanāksmi vadīja Valonijas reģionālais

ombuds *Frédéric BOVESSE* un Pensiju ombuds *Jean Marie HANNESSE*. Pēc sanāksmes notika pieņemšana, ko rīkoja Namūras provinces gubernators *Denis MATHEN*.

© Beļģijas federālais ombuds

P. N. DIAMANDOUROS ar Beļģijas federālajiem, reģionālajiem, vietējiem un privātā sektora ombudsiem
Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans ģenerālajā asamblejā.
Namūra, Beļģija, 2007. gada 27. novembris.

Vizītes laikā *P. N. DIAMANDOUROS* apsprieda savu darbu ar Ārlietu ministru *Karel DE GUCHT*, Tieslietu ministri *Laurette ONKELINX* un Valsts administrācijas ministru *Christian DUPONT*. Pēc tikšanās ar Pārstāvju palātas priekšsēdētāju *Herman VAN ROMPUY* un priekšsēdētāja vietnieku *Herman DECROO* ombuds iepazīstināja ar savu darbu Eiropas lietu padomdevēju komiteju un Lūgumrakstu komiteju. Viņam bija iespēja tikties arī ar Beļģijas tiesu varas pārstāvjiem, proti, Kasācijas tiesas pirmo priekšsēdētāju *Ghislain LONDERS* un Kasācijas tiesas priekšsēdētājiem *Ivan VEROUGSTRAETE* un *Christian STORCK*, Konstitucionālās tiesas priekšsēdētājiem *Marc BOSSUYT* un *Michel MELCHIOR* un Valsts Padomes priekšsēdētāju *Marie-Rose BRACKE*.

© Beļģijas federālais ombuds

Beļģijas federālā ombude *Catherine DE BRUECKER*, Pārstāvju palātas priekšsēdētājs *Herman VAN ROMPUY*, *P. N. DIAMANDOUROS*, palātas priekšsēdētāja vietnieks *Herman DECROO* un Beļģijas federālais ombuds *Guido SCHUERMANS* Eiropas ombudu informatīvās vizītes laikā Beļģijā, 2007. gada 26.–28. novembrī.

Informācijas vizītes ietvaros tika sniegtas prezentācijas divās universitātēs — *Université Libre de Bruxelles* un Lēvenes Katoļu universitāte — kur vairāk nekā 250 klātesošie studenti izrādīja lielu interesi par ombuda darbu. Vizītes noslēgumā tika sniegta prezentācija Beļģijas Federālā ombuda birojam, kuras laikā tika apspriesti vairāki svarīgi jautājumi.

6.3 KONFERENCES UN TIKŠANĀS

Konferences, semināri un tikšanās ombudam dod lielisku iespēju veicināt izpratni par viņa darbu būtiskākajās mērķauditorijas grupās, proti, nevalstiskās organizācijās, interešu grupās un akadēmiskās iestādēs. Tās arī atvieglo viņa darbu, plašāk popularizējot ombuda iestādi. Konferences un tikšanās ombudam un viņa darbiniekiem dod arī iespēju būt informētiem par tiem notikumiem Eiropā, kas īpaši attiecas uz šo iestādi.

Šajā sadaļā pilnībā uzskaitīti visi pasākumi, kuru mērķis ir veicināt ombuda institūcijas darbu vispār un it īpaši Eiropas ombuda darbu. Ja ombuds pasākumā nevar piedalīties personīgi, viņš uztic iestādi pārstāvēt piemērotam darbiniekam. Par ombuda darbu uzzina arī daudzas grupas, kas dodas mācību braucienos uz Strasbūru. Tādēļ šajā sadaļā iekļauts pārskats par 2007. gadā notikušajām grupu prezentācijām.

PASĀKUMI AR OMBUDA PIEDALĪŠANOS

2007. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* ievērojamu laiku veltīja tam, lai informētu par savu darbu potenciālos sūdzību iesniedzējus. Viņa runas pasākumos, ko organizēja Lielbritānijas Tirdzniecības kamera Beļģijā, Saloniku Tirdzniecības un rūpniecības kamera Grieķijā un Grieķijas Uzņēmēju un rūpnieku federācijas valde, bija svarīgas un domātas uzņēmējdarbības sabiedrībai. Ombuda runa par pārredzamību Eiropas politikas centrā Briselē ļāva viņam izklāstīt ombuda galvenās idejas par tēmu, kas ir svarīga viņa darbā sūdzību izskatīšanā. Ombudam bija arī iespēja pārrunāt savu darbu ar Eiropas Savienības un Eiropas ekonomiskās telpas juridisko organizāciju padomi (CCBE) seminārā Brigē, Beļģijā. Citu svarīgu pasākumu starpā jāatzīmē arī runa Eiropas Invalīdu forumā, Vides un kultūras mantojuma aizsardzības grieķu biedrībā, *Euroculture* biedriem un *Cercle Européen* Strasbūrā.

Universitātes vide sniedz lielisku izdevību ombudam uzrunāt jurisprudences, valsts administrācijas un politisko zinātņu studentus. 2007. gadā *P. N. DIAMANDOUROS* ar savu darbu iepazīstināja *Ecole Nationale d'Administration (ENA)* Strasbūrā, Oksfordas universitātes (grieķu biedrības), Ekonomikas skolas Londonā, Eiropas koledžas Brigē un Grieķijas Politisko zinātņu biedrības Atēnās studentus.

Lai izskaidrotu savu darbu augsta līmeņa politiskajiem pārstāvjiem *P. N. DIAMANDOUROS* tikās ar ES dalībvalstu, kā arī Čehijas, Kipras, Grieķijas un Apvienotās Karalistes prezidentiem, premjerministriem, ministriem, Parlamenta locekļiem un vēstniekiem. Viņš tikās arī ar trešo valstu augsta līmeņa politiskajiem pārstāvjiem, tostarp Japānas, Moldovas, Krievijas Federācijas, Turcijas un Ukrainas. Ombuda prezentācija 4. ministru konferencē par elektronisko pārvaldību Lisabonā, kas bija organizēta kā daļa no Portugāles ES prezidentūras, bija nenovērtējama izdevība ombudam uzrunāt galvenos lēmumu pieņēmējus, privātā sektora speciālistus un ieinteresētos pilsoņus no visām dalībvalstīm. Šajā pasākumā, lai noklausītos ombuda prezentāciju, bija pulcējušies apmēram 500 cilvēki.

P. N. DIAMANDOUROS sniedz runu 4. ministru konferencē par elektronisko pārvaldību.
Lisabona, 2007. gada 21. septembris.

PASĀKUMI AR OMBUDA DARBINIEKU PIEDALĪŠANOS

Ombuda darbinieki tikpat aktīvi veicina informētību par iestādi. 2007. gadā apmēram 3 000 pilsoņiem no visas ES tika sniegtas vairāk nekā 80 prezentācijas. Lielākais vairums šādu apmeklētāju grupu bija no Vācijas, Polijas un Ungārijas. Šajās prezentācijās piedalījās studenti un stažieri, juristi un tiesneši, uzņēmēji un lobētāji, valdības amatpersonas un civildienesta ierēdņi, kā arī ombuda biroju darbinieki. Lai gan šo prezentāciju sagatavošanā ombuda darbinieki iegula lielas pūles, tās ir ārkārtīgi svarīgas, lai uzrunātu potenciālos sūdzību iesniedzējus un citus pilsoņus un palīdzētu ES pārvaldībai piešķirt “cilvēcisku seju”. Tādēļ ombuda birojs pēc iespējas cenšas apmierināt to attiecīgo apmeklētāju grupu prasības, kuri vēlas uzzināt par ombuda darbu.

6.4 ATTIECĪBAS AR PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM

Eiropas ombuds ir apņēmies nodrošināt, ka pilsoņi, NVO, asociācijas un uzņēmumi ir informēti par savām tiesībām sūdzēties par kļūdu ES iestāžu pārvaldībā. Ombuds atzīst plašsaziņas svarīgo lomu sabiedrības viedokļa veidošanā, debašu bagātināšanā un ombuda pakalpojumu atpazīstamības uzlabošanā visās ES dalībvalstīs. Ombuda darbību un centienu centrālais elements ir proaktīva plašsaziņas līdzekļu politika, lai sekmētu tiesību ievērošanu saskaņā ar ES tiesību aktiem un uzlabotu pārvaldības kvalitāti.

Ombuda plašsaziņas līdzekļu politika ir pamatota uz dubultu pieeju: no vienas puses ombuds cenšas informēt pēc iespējas plašāku Eiropas sabiedrību par savu darbu ar vispārējo plašsaziņas līdzekļu palīdzību (piem., TV, avīzes, radio). No otras puses ombuds cenšas uzrunāt konkrētas potenciālo sūdzības iesniedzēju grupas ar specializētāku plašsaziņas līdzekļu palīdzību (piem., ekonomikas vai patērētāju žurnāli un asociāciju, NVO un interešu grupu iekšējie informatīvie izdevumi).

Ombuda mērķis ir būt pēc iespējas pārredzamākam, kā arī pieejamākam žurnālistiem, lai sabiedrība varētu sekot līdzi viņa darbam. Ombuds sniedz informāciju par izmeklēšanu sākumu, iestāžu pieņemtajiem mierizlīgumiem, lai apmierinātu sūdzību iesniedzējus, svarīgiem ieteikumu projektiem, kas adresēti iestādēm, un lēmumiem, ar kuriem slēdz izmeklēšanu. Ombuds arī informē plašsaziņas līdzekļus par savu gada ziņojumu, jaunāko statistiku, savu ieguldījumu notiekošās sabiedriskajās debatēs un iniciatīvās, kā arī par citiem jautājumiem, kas saistīti ar ombudu un svarīgi

sabiedrībai. Lai gan ombuds cenšas pēc iespējas atklātāk darīt savu darbu, tai pat laikā viņš ievēro to sūdzības iesniedzēju likumīgās prasības, kuri vēlas, lai viņu lietas tiktu risinātas konfidenciāli.

Ombuds kontaktējas gan ar Briselē bāzētiem Eiropas korespondentiem, gan ar valstu un reģionu žurnālistiem visās ES dalībvalstīs. Plašsaziņas līdzekļus ombuds informē pamatā ar preses ziņojumiem, preses konferencēm, pamatojuma diskusijām un intervijām. Viņš cenšas sniegt lietotājdraudzīgus un vienkāršus ziņojumus, lai žurnālistiem būtu pēc iespējas nodēriņāks.

P. N. DIAMANDOUROS sniedz interviju Zviedrijas lielākā dienas laikraksta Aftonbladet ES reportierei Lena MELLIN. Stokholma, 2007. gada 14. maijs.

2007. gadā ombuda galvenie plašsaziņas līdzekļiem velītie pasākumi bija preses konferences Briselē un Strasbūrā, kurās viņš prezentēja savu gada ziņojumu, kā arī Berlīnē, Karlsrūē un Varšavā - šo pilsētu apmeklējuma ietvaros. P. N. DIAMANDOUROS arī sadarbojās ar savu Francijas kolēģi Jean-Paul DELEVOYE un Strasbūrā iepazīstināja Francijas žurnālistus ar ombuda darbu, gatavojoties 6. ES dalībvalstu un kandidātvalstu ombudu semināram. Piedalīšanās preses paziņojumos kopā ar ieinteresētajiem žurnālistiem no daudzām avīzēm un preses aģentūrām arī ļāva Eiropas ombudam skaidrot, ko viņš dara pilsoņu labā. 2007. gadā P. N. DIAMANDOUROS sniedza vairāk nekā 40 interviju žurnālistiem no drukātiem, apraides un elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem Strasbūrā, Briselē un citur.

Ombuda 2006. gada ziņojuma protokolētāja, Eiropas Parlamenta locekle Luciana SBARBATI un P. N. DIAMANDOUROS preses konferencē. Strasbūra, 2007. gada 24. oktobris.

2007. gadā tika izdoti septiņpadsmit preses ziņojumi, kā arī izplatīti žurnālistiem un ieinteresētajām pusēm visā Eiropā. Tajos bija aptverti vairāki jautājumi, piemēram, ombuda izmeklēšana par novēlotiem maksājumiem, par problēmām dokumentu un informācijas piekļuves jomā, par sūdzību par Eiropas darba laika direktīvu un par problēmām ar Komisijas publicēto informācijas materiālu par gaisa pasažieru tiesībām.

6.5 PUBLIKĀCIJAS

Ombuds vēlas uzrunāt pēc iespējas plašāku auditoriju, lai vairotu pilsoņu informētību par ombuda darbu – uzraudzīt ES pārvaldību. 2007. gadā tika sagatavotas un izplatītas vairākas publikācijas, lai informētu galvenās ieinteresētās puses un sabiedrību kopumā par Eiropas ombuda darbību un pakalpojumiem, kādus ombuds var piedāvāt ES pilsoņiem un iedzīvotājiem. Visas ombuda publikācijas ir pieejamas ombuda tīmekļa vietnē <http://www.ombudsman.europa.eu>, kā arī tās var iegūt par velti ES grāmatnīcā <http://bookshop.europa.eu>

Īpaši interesanta 2007. gadā bija jaunā informācijas lapa par uzņēmumiem un organizācijām, kurā izsmēloši paskaidrots, ko ombuds var darīt šo personu labā. Informācijas lapa kopā ar citu svarīgu materiālu tika izplatīta kā daļa no vēstuļu sūtīšanas kampaņas, kas domāta potenciālajiem sūdzību iesniedzējiem. Kampaņas laikā īpaši tika uzrunātas tirdzniecības kameras un juridiskie biroji visā Eiropā, kopā tika nosūtītas vairāk nekā 5 000 personalizētas vēstules. Šī kampaņa izrādījās ļoti veiksmīga, un visu 2007. gadu tika saņemti vairāki tūkstoši pieprasījumu pēc ombuda publikācijām.

6.6 TIEŠSAISTES SAZIŅA

Saziņa, izmantojot elektronisko pastu

2001. gada aprīlī tīmekļa vietnē iekļāva elektronisku sūdzību veidlapu, ko iespējams aizpildīt 12 valodās. Kopš ES paplašināšanās 2004. gada 1. maijā šī veidlapa ir pieejama arī pārējās deviņās valodās. 2006. gada decembrī saistībā ar gatavošanos turpmākai Eiropas Savienības paplašināšanai 2007. gada 1. janvārī šī veidlapa tika sagatavota arī bulgāru un rumāņu valodā. 58% no visām 2007. gadā ombudam nosūtītajām sūdzībām tika iesniegtas, izmantojot internetu; liela daļa no sūdzībām tika iesniegtas, izmantojot elektroniskā formāta veidlapu.

2007. gadā ombuds savā galvenajā e-pasta adresē saņēma kopumā 7 273 e-pasta vēstules ar lūgumu sniegt informāciju. No tām 3 127 bija kolektīvās vēstules, kuras nosūtījuši pilsoņi un kuras attiecās uz Eiropas ombudam jau nosūtītajām sūdzībām, bet 4 146 bija individuāli informācijas pieprasījumi. Kolektīvajās vēstulēs bija apskatīti dažādi jautājumi, piemēram, kabeļa līnijas celtniecība, lai savienotu Spānijas un Francijas elektriskos tīklus, un apgalvojums par Spānijas Valensijas reģiona varas iestāžu lēmumu pārtraukt Katalonijas televīzijas kanāla translāciju. Uz visām šādām e-pasta vēstulēm tika nosūtīta atbilde, kurā izskaidrota pašreizējā situācija attiecībā uz ombuda iespējām izskatīt attiecīgo sūdzību.

Uz visiem individuālajiem 4 146 informācijas pieprasījumiem atbildēja attiecīgie ombuda biroja darbinieki. Salīdzinājumam: individuālie informācijas pieprasījumi 2006. gadā bija 3 500, bet 2005. gadā – 3 200.

Tīmekļa vietnes pilnveidošana

Ombuda tīmekļa vietne tika izveidota 1998. gada jūlijā. 2007. gadā Eiropas ombuda tīmekļa izstrādātājs turpināja cieši sadarboties ar Komunikāciju nodaļas vadītājiem, kā arī ar Eiropas Parlamenta tehniskajiem dienestiem, lai pārveidotu ombuda tīmekļa vietni par modernu, dinamisku, informatīvu, interaktīvu tīmekļa vietni ar pastāvīgi pilnveidotu pakalpojumu sniegšanu pilsoņiem. Gaidāms, ka jaunā tīmekļa vietne sāks darbu 2008. gada pirmajā pusē.

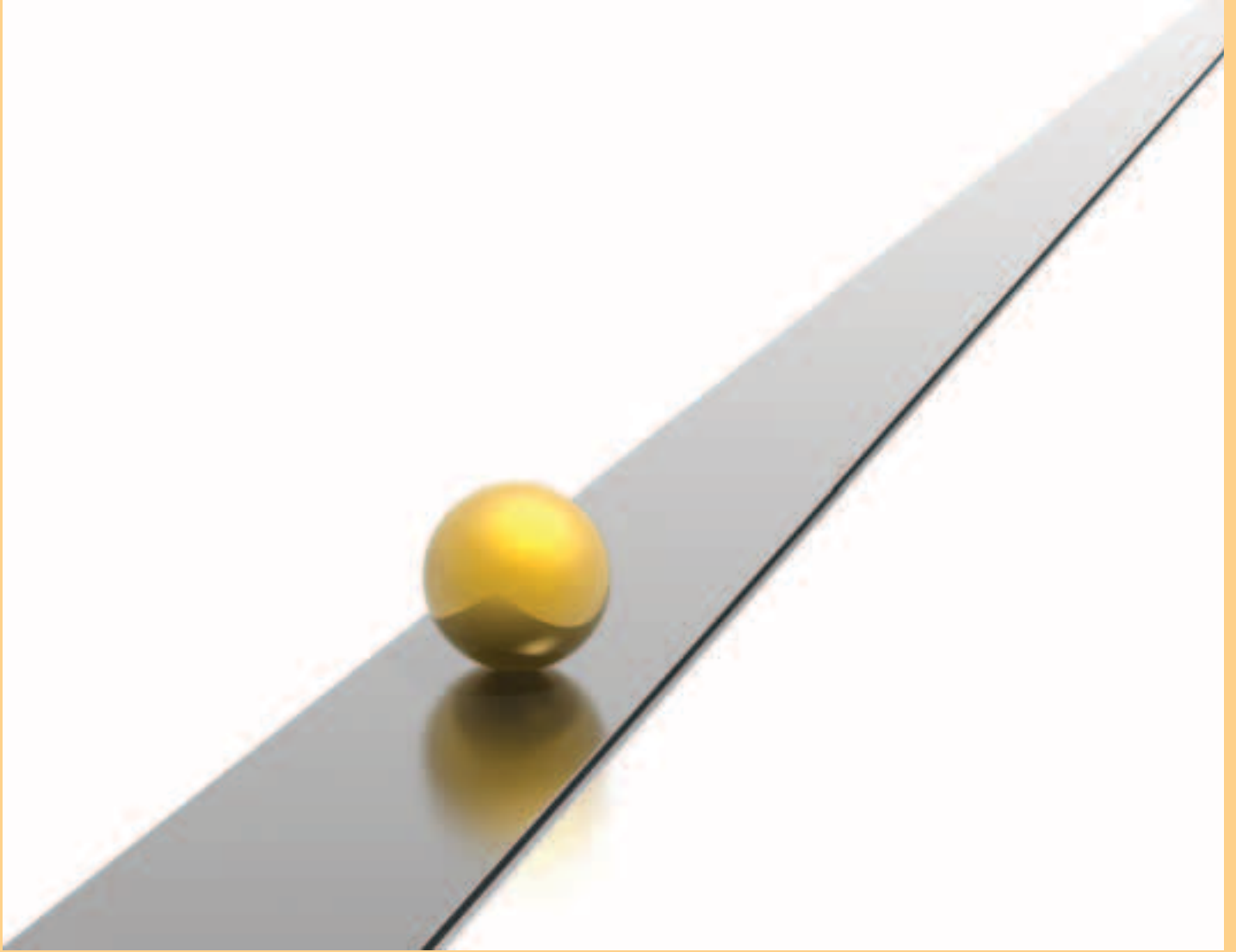
Laikā no 2007. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ombuda tīmekļa vietni ir apmeklējuši 449 418 apmeklētāji. Visbiežāk tika apmeklētas lapas angļu valodā; nākamās bija lapas franču, spāņu, vācu un itāļu valodā. No apmeklējumu ģeogrāfiskā skatījuma – visvairāk apmeklētāju bija no Itālijas, kā arī no Spānijas, Zviedrijas, Apvienotās Karalistes un Vācijas. Ombuda tīmekļa saišu sadaļā ir saites uz valstu un reģionu ombudu tīmekļa vietnēm visā Eiropā. 2007. gadā saitēs norādītās lapas tika

apmeklētas vairāk nekā 82 000 reižu, tādējādi skaidri liecinot par to, ka pakalpojumiem, kas sniegti pilsoņiem caur Eiropas ombudu tīklu, ir pievienotā vērtība.

Lai nodrošinātu, ka ombuda tīmekļa vietne ir viena no labākajām ES tīmekļa vietnēm, ombuda birojs 2007. gadā piedalījās ES starpiestāžu tīmekļa redakcijas komitejas (*CEiii*) darbā.

PIELIKUMI

7

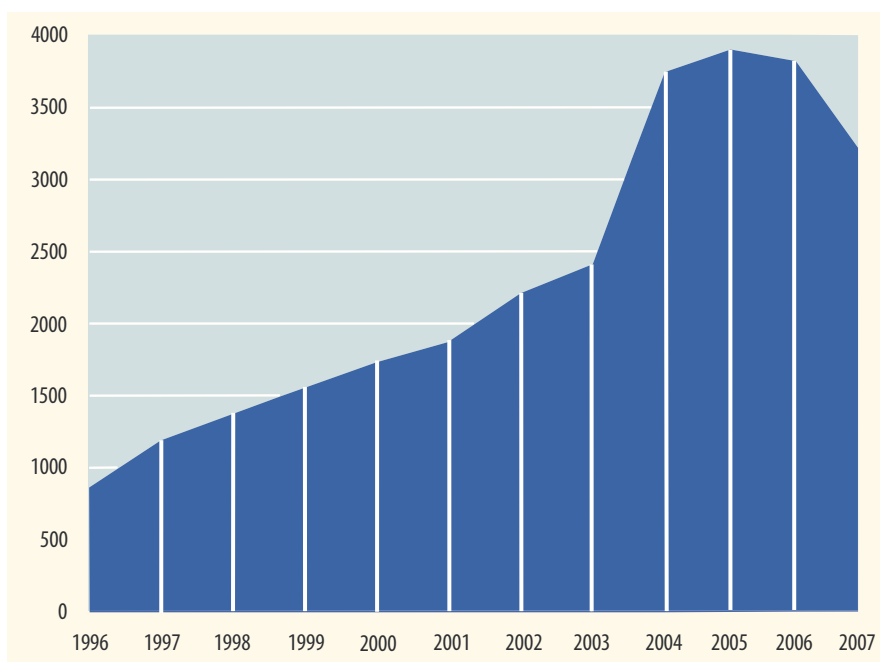

A STATISTIKA

1 2007. GADĀ IZSKATĪTĀS LIETAS

1.1	2007. GADĀ IZSKATĪTO LIETU KOPSKAITS.....	3 760
	– Izmeklēšanas, kas 2006. gada 31. decembrī vēl nebija slēgtas.....	332 ¹
	– Sūdzības, par kuru pieņemamību 2006. gada 31. decembrī vēl nebija pieņemts lēmums	211
	– 2007. gadā saņemtās sūdzības.....	3 211
	– Pēc Eiropas ombuda iniciatīvas veiktās izmeklēšanas	6

Laikā no 1996.–2007. gadam saņemto sūdzību skaits

1.2	PIEŅEMAMĪBAS/NEPIEŅEMAMĪBAS PĀRBAUDE PABEIGTA.....	95%
------------	---	------------

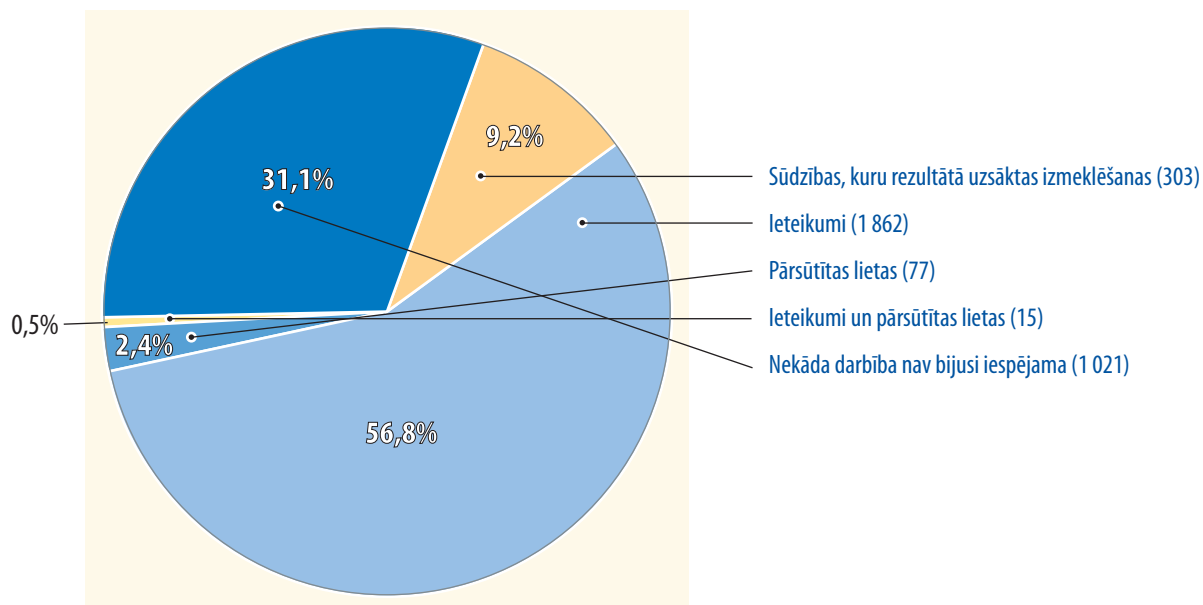
¹

No kurām deviņas izmeklēšanas veiktas pēc Eiropas ombuda iniciatīvas un 323 izmeklēšanu pamatā bija sūdzības.

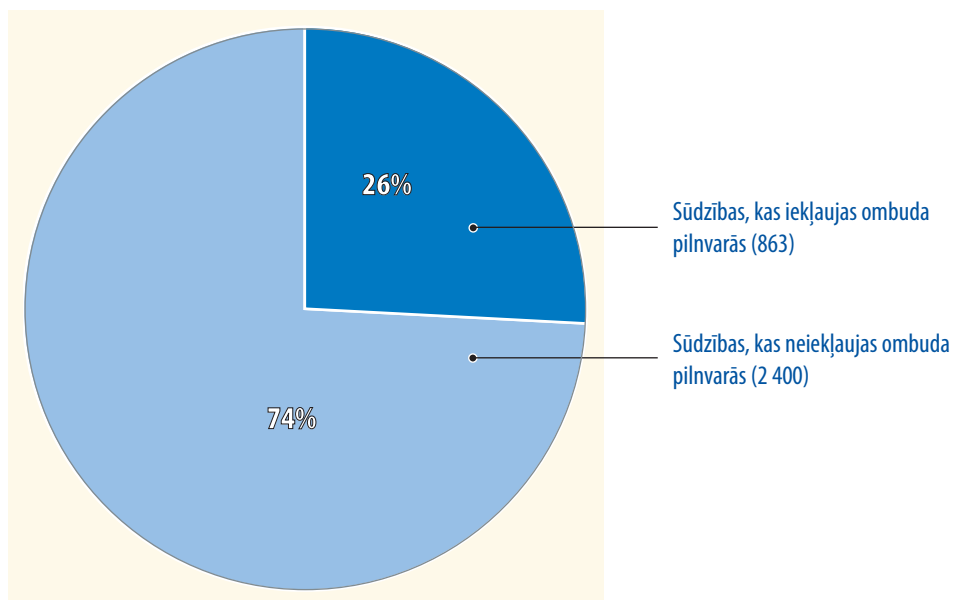

1.3 SŪDZĪBU KLASIFIKĀCIJA

Pēc darbības veida, ko Eiropas ombuds veicis, lai palīdzētu sūdzību iesniedzējiem

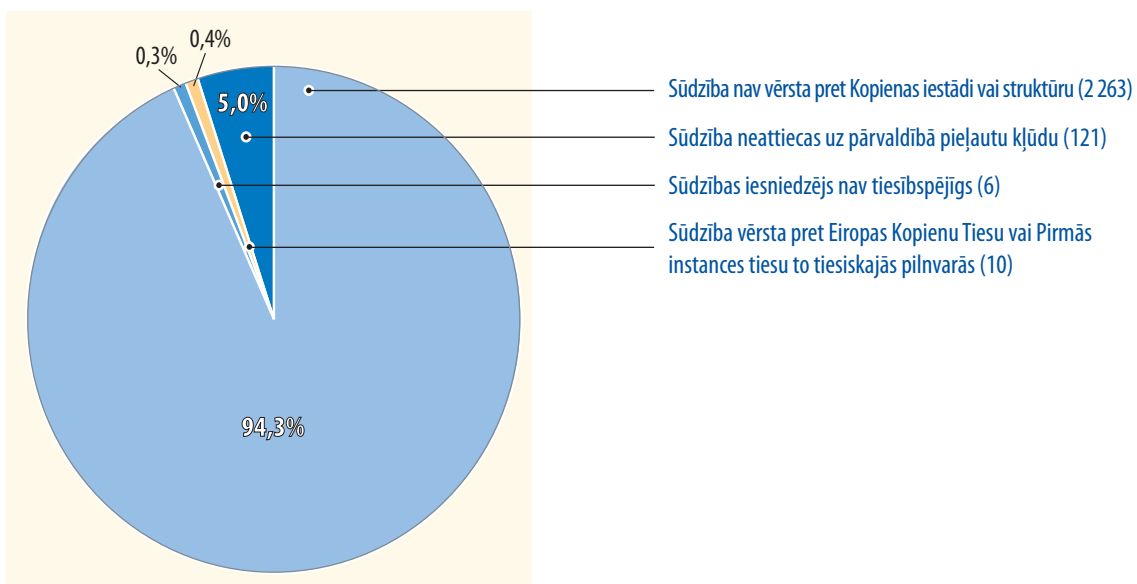

Saskaņā ar Eiropas ombuda pilnvarām

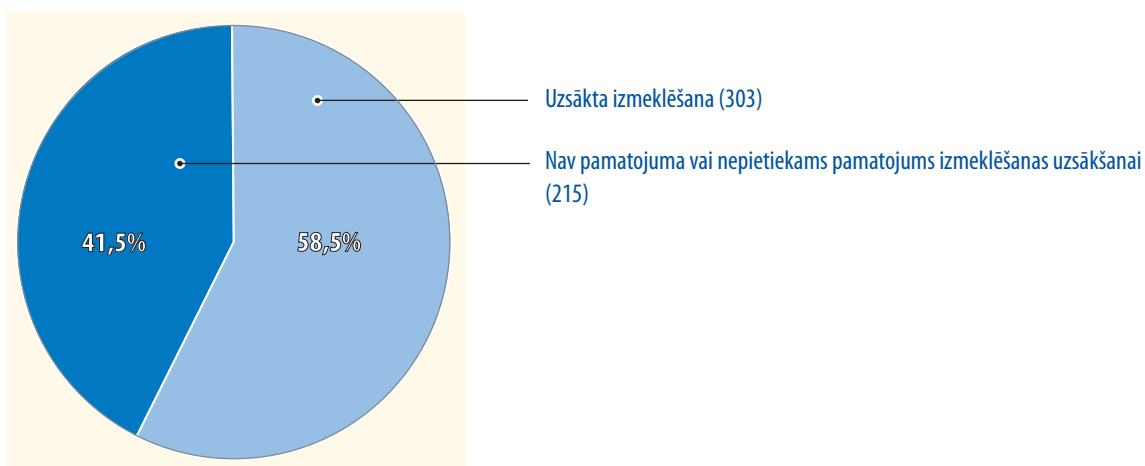

Sūdzības, kas neiekļaujas ombuda pilnvarās

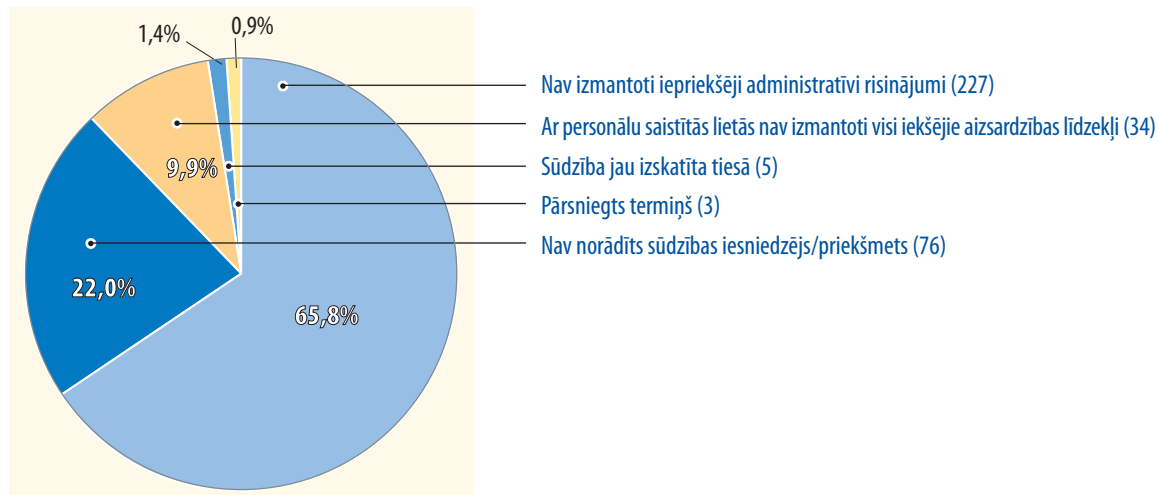

Sūdzības, kas iekļaujas ombuda pilnvarās

Pieņemamas sūdzības

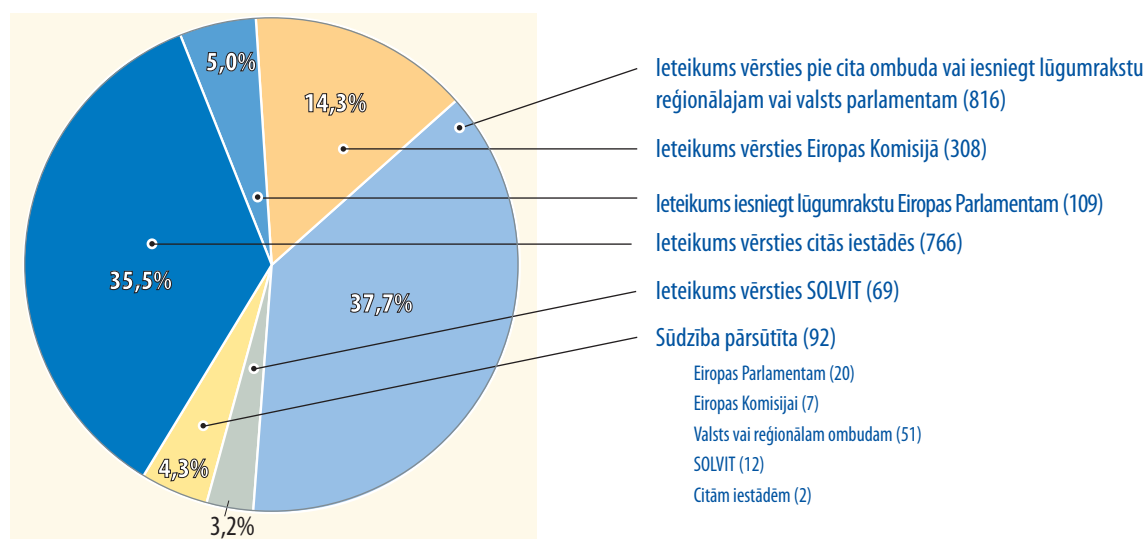
Nepieņemamas sūdzības

2 SŪDZĪBU PĀRSŪTĪŠANA UN IETEIKUMI

(Dažos gadījumos sniegti vairāki ieteikumi)

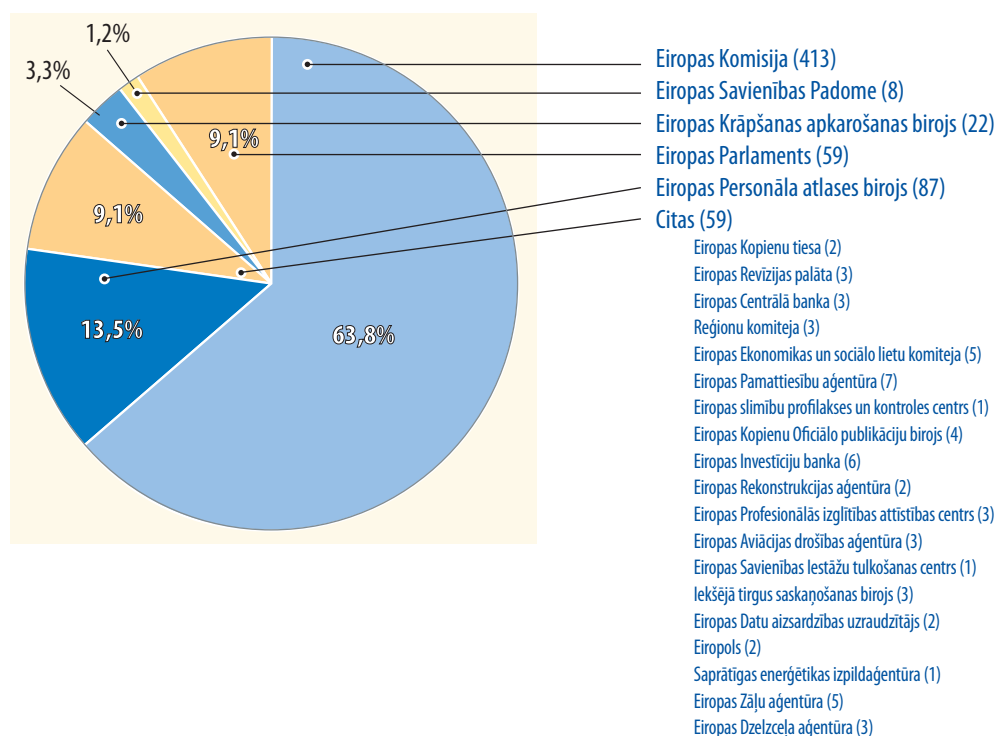

3 2007. GADĀ VEIKTĀS IZMEKLĒŠANAS 641

Eiropas ombuds 2007. gadā veica 641 izmeklēšanas. No tām 309 izmeklēšanas (sešas no tām bija pēc paša iniciatīvas) uzsāktas 2007. gadā, bet 332 izmeklēšanas (deviņas no tām bija pēc paša iniciatīvas) tika pārņemtas no 2006. gada.

3.1 IESTĀDES UN STRUKTŪRAS, UZ KURĀM ATTIECAS IZMEKLĒŠANAS

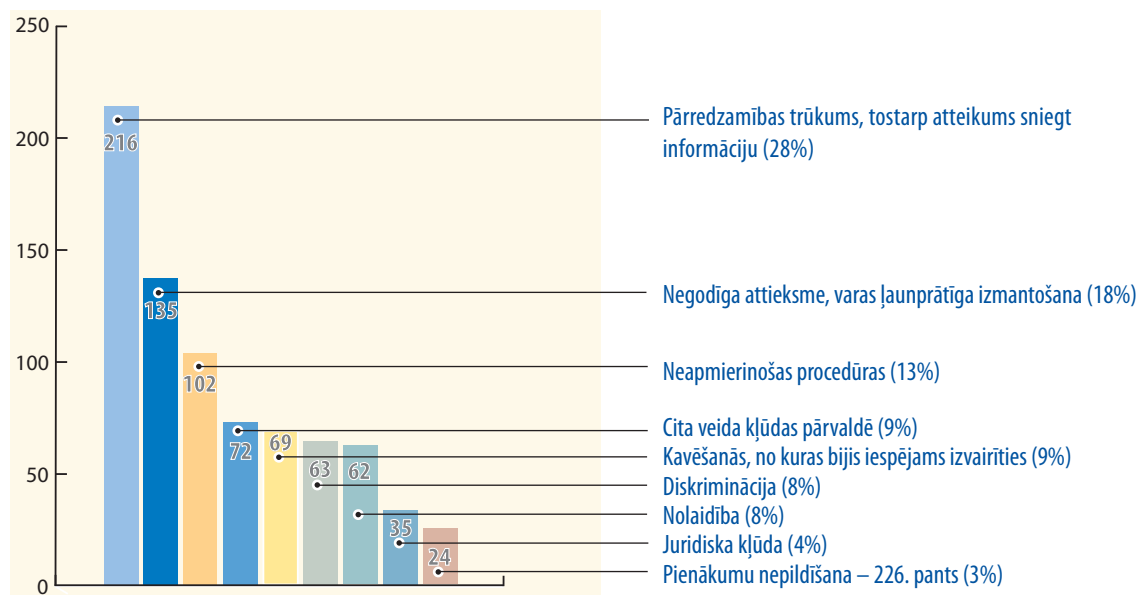
(Dažos gadījumos izmeklēšana attiecās uz divām vai vairākām iestādēm vai struktūrām)

3.2 PĀRVALDĪBĀ IESPĒJAMI PIEĻAUTO KĻŪDU VEIDI

(Dažos gadījumos ir minēti divi vai vairāki pārvaldībā iespējami pieļauto kļūdu veidi)

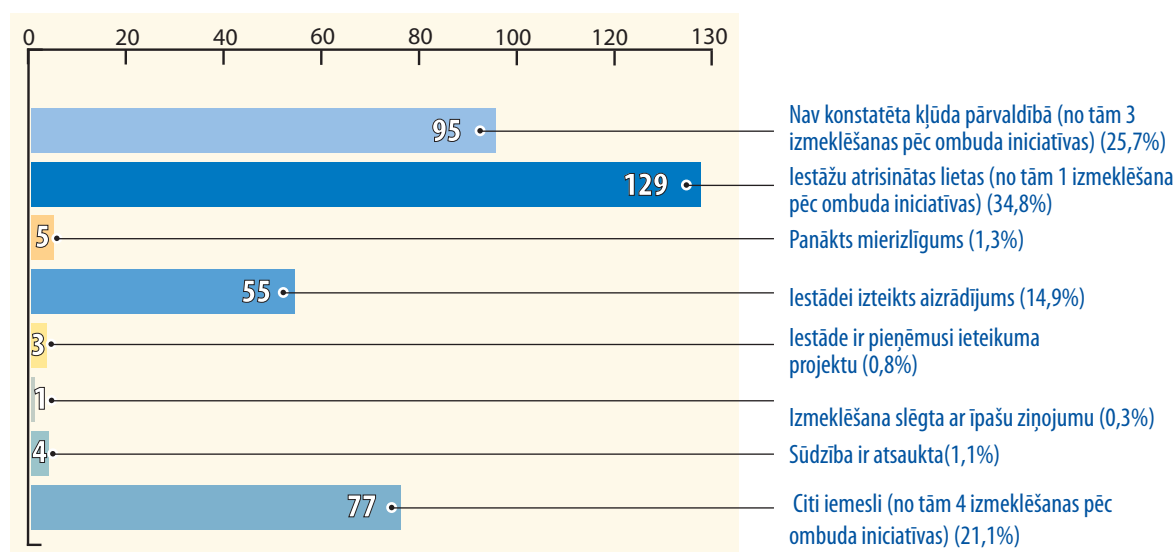

3.3 2007. GADĀ IESNIEGTIE MIERIZLĪGUMU PRIEKŠLIKUMI, IETEIKUMU PROJEKTI UN ĪPAŠIE ZIŅOJUMI

– Mierizlīgumu priekšlikumi	30
– Ieteikumu projekti	8
– Īpašie ziņojumi	1

3.4 IZMEKLĒŠANAS, KAS SLĒGTAS 348¹

(Izmeklēšanas var slēgt, pamatojoties uz vienu vai vairākiem turpmāk norādītajiem iemesliem)

¹ Septiņas no tām bija pēc ombuda paša iniciatīvas veiktās izmeklēšanas.

4 2007. GADĀ REĢISTRĒTO SŪDZĪBU IZCELSME

4.1 SŪDZĪBU IESNIEDZĒJI

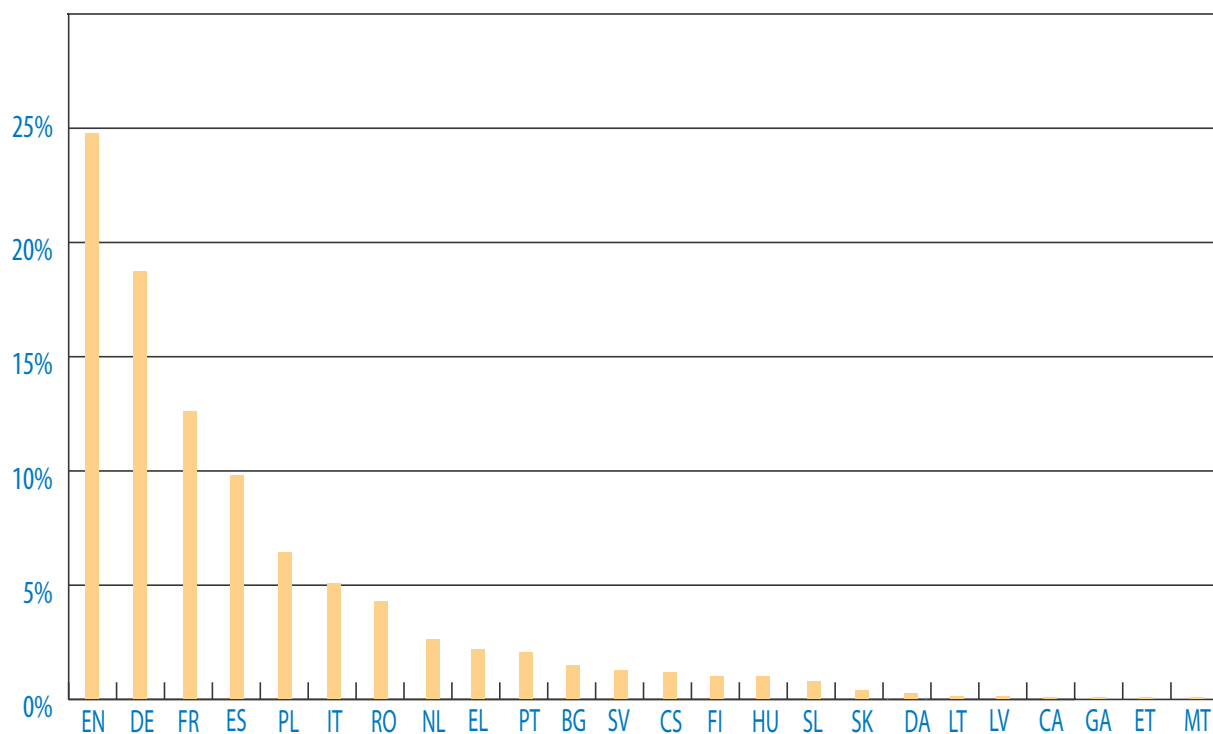

Uzņēmumi un asociācijas
4,8% (155)

Privātpersonas
95,2% (3 056)

4.2 SŪDZĪBU SADALĪJUMS ATBILSTĪGI VALODAI

4.3

SŪDZĪBU ĢEOGRĀFISKĀ IZCELSME

Valsts	Sūdzību skaits	Sūdzību procentuālā attiecība	ES iedzīvotāju procentuālā attiecība	Attiecība ¹
Luksemburga	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Kipra	46	1,4	0,2	8,9
Slovēnija	39	1,2	0,4	3,0
Beļģija	182	5,7	2,1	2,6
Bulgārija	91	2,8	1,6	1,8
Somija	62	1,9	1,1	1,8
Īrija	43	1,3	0,9	1,5
Grieķija	106	3,3	2,3	1,5
Austrija	75	2,3	1,7	1,4
Portugāle	91	2,8	2,1	1,3
Spānija	351	10,9	9,0	1,2
Rumānija	162	5,0	4,4	1,2
Zviedrija	61	1,9	1,8	1,0
Ungārija	67	2,1	2,0	1,0
Vācija	507	15,8	16,6	1,0
Čehijas Republika	59	1,8	2,1	0,9
Polija	214	6,7	7,7	0,9
Slovākija	27	0,8	1,1	0,8
Nīderlande	74	2,3	3,3	0,7
Francija	251	7,8	12,8	0,6
Lietuva	12	0,4	0,7	0,5
Latvija	8	0,2	0,5	0,5
Dānija	18	0,6	1,1	0,5
Itālija	182	5,7	11,9	0,5
Igaunija	4	0,1	0,3	0,5
Apvienotā Karaliste	156	4,9	12,3	0,4
Citas	200	6,2		
Nav zināms	53	1,7		

¹ Šie skaitļi ir aprēķināti, dalot procentos izteikto sūdzību skaitu ar procentos izteikto iedzīvotāju skaitu. Ja iegūtais skaitlis ir lielāks par 1, tas norāda, ka attiecīgā valsts iesniedz ombudam vairāk sūdzību nekā varētu gaidīt, ņemot vērā tās iedzīvotāju skaitu. Visi procenti augstāk esošajā tabulā ir noapaļoti līdz vienam decimālskaitlim.

B OMBUDA BUDŽETS

Neatkarīgs budžets

Kopš 2000. gada 1. janvāra¹ ombuda budžets ir neatkarīga sadaļa Eiropas Savienības budžetā (šobrīd VIII sadaļa).

Budžeta struktūra

Ombuda budžets ir sadalīts trīs sadaļās. Pirmajā sadaļā ietverts atalgojums, pabalsti un citi izdevumi, kas saistīti ar personālu. Otrā sadaļa ietver ar ēkām, mēbelēm, aprīkojumu saistītus un citus saimnieciskus izdevumus. Visbeidzot 3. sadaļa ietver izmaksas, kas rodas saistībā ar iestādes vispārējo darbību.

Sadarbība ar Eiropas Parlamentu

Lai izvairītos no liekas administratīvā un tehniskā personāla dublēšanās, dažus tehniskos pakalpojumus, kas ombudam nepieciešami tā uzdevumu veikšanai, nodrošina Eiropas Parlaments vai arī tie tiek sniegti ar tā starpniecību. Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta sadarbība ir ļāvusi nodrošināt ievērojamus ietaupījumus Kopienas budžetā. Pašreiz spēkā esošo sadarbības nolīgumu Parlamenta priekšsēdētājs un Eiropas ombuds parakstīja 2006. gada 15. martā; tas stājās spēkā 2006. gada aprīlī. Tā mērķis ir uzturēt sadarbību ar Parlamentu visās jomās, kurās ir iespējami būtiski apjomradīti ietaupījumi un budžeta ietaupījumi. Tāpēc Eiropas Parlaments turpinās sniegt ombudam pakalpojumus vairākās jomās, tostarp saistībā ar ēkām, informācijas tehnoloģijām, sakariem, medicīniskiem pakalpojumiem, apmācību, rakstisko tulkošanu un mutisko tulkošanu. Pašreizējais nolīgums nodrošina skaidrību attiecībā uz Parlamenta cenu politiku. Pakalpojumi tiek apmaksāti, pamatojoties uz taisnīgu, pārredzamu un pamatotu izmaksu aprēķinu, izņemot revīzijas un grāmatvedības izmaksas, par kurām tiek veikta vienreizēja apmaksa. Tas atspoguļo arī ombuda autonomiju personāla vadībā un finanšu jautājumos.

2007. un 2008. gada budžets

Šajā tabulā ombuda budžets ir sadalīts trīs sadaļās, parādīts, kā 2007. gadā tika izlietas apropriācijas, un budžeta attīstība starp 2007. un 2008. gadu. Turklāt ir norādīts darbavietu skaits ombuda štatū sarakstā.

(EUR)

Sadaļa	Virsraksts	2007		2008
		Budžetā paredzētās apropriācijas	Veiktās apropriācijas	Budžetā paredzētās apropriācijas
1	Izdevumi attiecībā uz personām, kas strādā ombuda institūcijā	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Ēkas, mēbeles, aprīkojums un dažādi saimnieciski izdevumi	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Izdevumi, kas rodas saistībā ar iestādes vispārējām darbībām	751 000	729 586	724 770
Kopā		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Darbavietu skaits		57		57

¹ Padomes 1999. gada 13. decembra Regula (EK, EOTK, Euratom), ar kuru groza 1977. gada 21. decembra Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam; OV 1999 L 326, 1. lpp.

C PERSONĀLS

Lai nodrošinātu, ka iestāde pienācīgi veic savu darbu, izskatot sūdzības par pārvaldībā pieļautu kļūdu gadījumiem 23 Līguma valodās un sazinoties ar ES pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem, lai vairotu to zināšanas par tiesībām iesniegt sūdzības, ombudam palīdz augsti kvalificēts daudzvalodīgs personāls. Pielikumā ir iekļauts pilns 2007. gada personāla locekļu un to amata nosaukumu saraksts, kontaktinformācija un tā darba apraksts, ko birojā veikuši dažādie departamenti un nodaļas. Pielikumu noslēdz īss pārskats par gada laikā notikušajām personāla sanāksmēm.

EIROPAS OMBUDS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Eiropas ombuds

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ir dzimis 1942. gada 25. jūnijā Atēnās, Grieķijā. Viņu ievēlēja Eiropas ombuda amatā 2003. gada 15. janvārī. Amata pienākumus viņš sāka pildīt 2003. gada 1. aprīlī, un 2005. gada 11. janvārī viņu pārvēlēja uz pieciem gadiem.

No 1998. gada līdz 2003. gadam viņš bija Grieķijas valsts pirmais ombuds. Kopš 1993. gada viņš ir Atēnu Universitātes Politisko zinātņu un sabiedriskās administrācijas departamenta salīdzinošās politikas pasniedzējs (pašreiz akadēmiskajā atvaļinājumā). No 1995. gada līdz 1998. gadam viņš ieņēma Grieķijas Nacionālā sociālo pētījumu centra (*EKKE*) direktora un priekšsēdētāja amatu.

Viņš ir ieguvis politisko zinātņu bakalaura grādu Indiānas Universitātē (1963), maģistra grādu (1965), filozofijas maģistra grādu (1969) un doktora grādu (1972) – Kolumbijas Universitātē. Pirms darba Atēnu Universitātē, kas aizsākās 1988. gadā, viņš strādāja par lektoru Ņujorkas štata universitātē un par zinātnisko līdzstrādnieku Kolumbijas Universitātē (1973–1978). No 1980. gada līdz 1983. gadam viņš bija Atēnu Koledžas attīstības direktors Atēnās, Grieķijā. No 1983. gada līdz 1988. gadam *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* bija Rietumeiropas, Vidējo Austrumu un Ziemeļāfrikas programmu vadītājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē. No 1988. gada līdz 1991. gadam viņš vadīja Grieķijas Starptautisko un stratēģisko pētījumu institūtu Atēnās, kas ir politisko pētījumu ideju generators, dibināta ar *Ford* un *MacArthur Foundations* finansiālu atbalstu. 1997. gadā viņš strādāja par politisko zinātņu viesprofesoru *Juan March* Sociālo zinātņu Augstāko kursu centrā Madridē.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS ieņēma Grieķijas Politisko zinātņu asociācijas priekšsēdētāja amatu (1992–98) un ASV Mūsdienu Grieķijas studiju asociācijas priekšsēdētāja amatu (1985–88). No 1999. līdz 2003. gadam viņš bija Grieķijas Valsts cilvēktiesību komisijas loceklis, bet no 2000. līdz 2003. gadam – Grieķijas Valsts administratīvās reformas padomes loceklis. No 1988. līdz 1995. gadam viņš bija Dienvideiropas administratīvās apakškomitejas līdzpriekšsēdētājs Ņujorkas Sociālo zinātņu pētījumu padomē, kuras darbību finansē *Volkswagen Foundation*. *P. Nikiforos DIAMANDOUROS* ir arī viens no galvenajiem redaktoriem grāmatu sērijai par jauno Dienvideiropu, kā arī *Fulbrighta* un *National Endowment for the Humanities* pētījumu stipendiāts.

Viņš ir daudzu darbu autors par Grieķijas, Dienvideiropas un Dienvidaustrumeiropas politiku un vēsturi, it īpaši par demokratizāciju, valsts un nācijas veidošanu, kā arī saikni starp kultūru un politiku.

EIROPAS OMBUDA SEKRETARIĀTS

Eiropas ombuda sekretariāts atbild par ombuda biroja darbu. Tas izstrādā ombuda darba kārtību, koordinē viņa saņemto un nosūtīto korespondenci, konsultē par attiecībām ar citām ES iestādēm un struktūrām, atbild par iestādes darba protokola jautājumiem un pilda vispārējos ombuda sekretariāta pienākumus.

Nicholas CATEPHORES

Eiropas ombuda vietnieks

Tālr. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Eiropas ombuda sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 25 28

ĢENERĀLSEKRETĀRS

Ģenerālsekretārs palīdz un sniedz padomu ombudam sūdzību izskatīšanā un izmeklēšanā. Viņš koordinē attiecības starp ombuda biroju un citām Eiropas iestādēm, kā arī ir galvenais attiecību veidotājs ar ombuda birojiem visā Eiropā un Eiropas pilsoņiem. Viņš sniedz padomu ombudam par biroja struktūru un vadību, darbības plānošanu un darba un snieguma uzraudzību, kā arī vispārējās koordinācijas nodrošināšanu.

Pēc *Ian HARDEN* iecelšanas ģenerālsekretāra amatā 2006. gada 1. augustā, un gaidot uz jaunā juridiskā departamenta vadītāja atlases procedūras pabeigšanu, *Ian HARDEN* turpināja veikt juridiskā departamenta vadītāja pienākumus līdz 2007. gada 30. jūnijam.

Ian HARDEN

Ģenerālsekretārs

Tālr. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN ir dzimis 1954. gada 22. martā Norvičā, Anglijā. Viņš ir studējis jurisprudenci Čērčila koledžā Kembridžā, kur 1975. gadā ieguvis bakalaura grādu ar augstāko izcilību un 1976. gadā juridisko zinātņu bakalaura grādu (LLB). Pēc universitātes beigšanas no 1976. gada līdz 1990. gadam *I. HARDEN* bijis lektors Šefildas Universitātes juridiskajā fakultātē, no 1990. līdz 1993. gadam – vecākais lektors, no 1993. līdz 1995. gadam – docētājs un no 1995. gada – valsts tiesību profesors. Eiropas ombuda birojā *I. HARDEN* sāka strādāt galvenā juridiskā padomnieka amatā 1996. gadā un vadīja sekretariāta darbu no 1997. gada līdz 1999. gadam; 2000. gadā viņš kļuva par Juridiskā departamenta vadītāju. 2006. gada 1. augustā viņš tika iecelts par ombuda biroja ģenerālsekretāru. Viņš ir autors un līdzautors daudzām publikācijām par ES tiesībām un valsts tiesībām, tostarp *The Contracting State* (Bekingema: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (Londona CEPR, 1995) un *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). *Ian HARDEN* ir *Association française de droit constitutionnel* un Lielbritānijas "Study of Parliament Group" biedrs un goda profesors Šefildas Universitātē.

Murielle RICHARDSON

Juridiskā departamenta vadītāja palīdzē (līdz 30.6.2007)

Ģenerālsekretāra vietniece (no 1.7.2007)

Tālr. +33 3 88 17 23 88

JURIDISKAIS DEPARTAMENTS

Juridiskajā departamentā strādā galvenokārt juristi, kuri galvenais pienākums ir analizēt Eiropas ombuda saņemtās sūdzības un veikt to izmeklēšanu Juridiskā departamenta vadītāja un četru Juridisko komandu vadītāju uzraudzībā. Juridiskā departamenta vadītājs arī sniedz ombudam padomus par tiesisko stratēģiju un iestādes vadības jautājumiem, kā arī vada departamenta darbu. Juridiskā departamenta vadītāja vietnieks nodrošina iekšējās kvalitātes kontroles un vadības informācijas sistēmu darbu un koordinē departamenta ieguldījumu ikgadējā ziņojuma sagatavošanā. *M.RICHARDSON* arī ir atbildīga par Sūdzību izskatīšanas sekretariātu.

2007. gadā departamentā strādāja pavisam 23 darbinieki – departamenta vadītājs, septiņi galvenie juridiskie padomnieki, no kuriem četri veic Juridisko komandu vadītāju funkcijas, divpadsmit juristi, jurists-lingvists, jurista palīgs un Juridiskā departamenta vadītāja palīgs. 2007. gadā Juridiskajā departamentā stažējās 16 stažieri.

2007. gada 1. jūlijā *João SANT'ANNA* atklātā darbā pieņemšanas procedūrā tika iecelts par Juridiskā departamenta vadītāju. *João SANT'ANNA* sāka strādāt Eiropas ombuda birojā 2000. gadā par Administratīvā un finanšu departamenta vadītāju un uz laiku turpina pildīt departamenta vadītāja funkcijas.

João SANT'ANNA

Juridiskā departamenta vadītājs (no 1.7.2007)

Tālr. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA ir dzimis 1957. gada 3. maijā Setubalā, Portugālē. Viņš ir studējis jurisprudenci Lisabonas Universitātē no 1975. līdz 1980. gadam un 1981. gadā sācis strādāt par advokātu Lisabonā. No 1980. līdz 1982. gadam viņš strādājis par juristu Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļā. No 1982. līdz 1984. gadam *João SANT'ANNA* turpināja jurisprudences studijas intelektuālā īpašuma tiesību jomā Ludviga Maksimiliāna Universitātē un Maksa Planka institūtā Minhenē. Pēc atgriešanās Portugālē 1984. gadā viņš tika iecelts par Portugāles Iekšlietu ministrijas Lisabonas reģiona Juridiskā un administratīvā darba nodaļas vadītāju. 1986. gadā *João SANT'ANNA* kļuva par Eiropas Parlamenta ierēdni un strādāja Informācijas un sabiedrisko attiecību, Pētniecības, Personāla un Finanšu ģenerāldirektorātos un, visbeidzot, Eiropas Parlamenta Juridiskajā dienestā. 2000. gadā viņš sāka strādāt par Eiropas ombuda biroja Administratīvā un finanšu departamenta vadītāju. 2007. gada 1. jūlijā viņš tika iecelts par Juridiskā departamenta vadītāju.

Nelius CAREY

Juriste-lingviste

Tālr. +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

Juridiskā departamenta vadītāja palīdze (no 1.7.2007)

Tālr. +33 3 88 17 23 91

JURISTI

Juristi strādā ar sūdzībām, kuras var iesniegt ombudam jebkurā no 23 Eiropas Savienības oficiālajām valodām. Viņi arī ierosina un veic izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, atbild uz pilsoņu informācijas pieprasījumiem, palīdz ombudam juridiskajos jautājumos, konsultē par juridiskajām procedūrām, tendencēm un tradīcijām tajās dalībvalstīs, no kurām tie ieradušies, un pārstāv ombudu sabiedriskos pasākumos.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Juridiskās komandas vadītājs

Galvenais juridiskais padomnieks

Tālr. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Juriste (līdz 30.9.2007)

Peter BONNOR

Jurists

Tālr. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Jurists

Tālr. +32 2 284 38 31

Tina NILSSON

Juriste

Tālr. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Juriste (no 1.10.2007)

Tālr. +32 2 284 21 80

Gerhard GRILL

Juridiskās komandas vadītājs

Galvenais juridiskais padomnieks

Tālr. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Juriste (no 1.2.2007)

Tālr. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Jurists (no 1.9.2007)

Tālr. +33 3 88 17 81 05

Wiebke PANKAUKE

Juriste

Tālr. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Galvenais juridiskais padomnieks

Tālr. +32 2 284 20 03

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Juridiskās komandas vadītāja

Galvenā juridiskā padomniece

Tālr. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

Briseles biroja vadītāja

Galvenā juridiskā padomniece

Tālr. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Jurists

Tālr. +33 3 88 17 21 51

Raluca TRASCA

Juriste (no 16.4.2007)

Tālr. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Jurists

Tālr. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

*Juridiskās komandas vadītājs
Galvenais juridiskais padomnieks*

Tālr. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY

Juridiskā asistente

Tālr. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS

Juriste

Tālr. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Galvenais juridiskais padomnieks

Tālr. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Juriste (līdz 15.11.2007)

Ida PALUMBO

Juriste

Tālr. +33 3 88 17 23 85

STAŽIERI

Marta ARIAS DIAZ

(līdz 31.8.2007)

Elsa BERNARD

(līdz 30.4.2007)

Clelia CASALINO

(no 15.2.2007)

Caroline DIETZEL

(no 1.9.2007)

Ramin FARINPOUR

(līdz 31.8.2007)

Tobias JAMES

(no 1.9.2007)

Farah JERAJ

(līdz 31.7.2007)

Tomasz KODRZYCKI

(no 1.9.2007)

Beata KULPACZYNSKA

(līdz 31.8.2007)

Angela LINDBERG

(no 1.9.2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(no 1.9.2007)

Christopher MILNES

(no 1.9.2007)

Zvi RAMAN

(līdz 31.8.2007)

Louise RICHARD

(no 1.9.2007)

Giorgio RIZZELLO

(līdz 9.2.2007)

Brigita SABALIAUSKAITE

(līdz 31.8.2007)

Axel SCHNEIDER

(līdz 31.7.2007)

Elena TZOULIA

(no 1.3.2007)

ADMINISTRATĪVAIS UN FINANŠU DEPARTAMENTS

Administratīvais un finanšu departaments ir atbildīgs par visu to darbu, kas ombuda birojā nav tieši saistīts ar sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanu. Tajā ir trīs nodaļas – Administratīvā nodaļa, Finanšu nodaļa un Komunikāciju nodaļa. Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs koordinē visu departamenta darbu. Viņš ir atbildīgs par biroja vispārējo organizāciju un darbību, personāla politiku birojā, iestādes budžeta un finanšu stratēģijas plānošanu un izpildi, kā arī pārstāv ombudu vairākos starpiestāžu forumos. 2007. gadā departamentā kopumā bija nodarbinātas 34 personas.

João SANT'ANNA

Administratīvā un finanšu departamenta vadītājs (uz laiku)

Tālr. +33 3 88 17 53 46

SŪDZĪBU IZSKATĪŠANAS SEKRETARIĀTS

Sūdzību izskatīšanas sekretariāts ir atbildīgs par Eiropas ombudam iesniegto sūdzību reģistrāciju, sadali un kontroli. Sekretariāts nodrošina, lai visas sūdzības tiktu reģistrētas datu bāzē, apstiprinātas un pārsūtītas Juridiskajam departamentam. Tas ir atbildīgs par visas ar sūdzībām saistītās, saņemtās un nosūtītās korespondences pārzināšanu, nodrošinot to, ka sūdzību reģistrāciju datu bāzē atjauno visā to izskatīšanas laikā, ievērojot beigu datumus, veidojot sūdzību statistiku un reģistrējot dokumentus, kas attiecas uz šīm sūdzībām. Sekretariātu vada Juridiskā departamenta vadītāja palidze.

Séverine BEYER

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Sekretāre (no 1.10.2007)

Tālr. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Sekretāre (no 16.7.2007)

Tālr. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 40 51

ADMINISTRATĪVĀ NODAĻA

Administratīvajai nodaļai ir daudz pienākumu. Tajos ietilpst personāla atlase un pārvaldība, saņemta un nosūtīta korespondence, telefona savienojumi, biroja infrastruktūra, dokumentu tulkošanas koordinēšana, juridisko uzziņu bibliotēkas organizēšana un vadība, un iestādes dokumentācija un arhīva politika. Šī nodaļa ir atbildīga arī par iestādes informācijas tehnoloģiju politiku un biroja IT vajadzību apmierināšanu; šo uzdevumu tā veic ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu.

Alessandro DEL BON

Nodaļas vadītājs

Tālr. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Tehniskais darbinieks, šoferis

Tālr. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Tehniskā darbiniece

Tālr. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informācijas tehnoloģijas speciālists

Tālr. + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Sekretāre (no 17.9.2007)

Tālr. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informācijas tehnoloģiju speciālists

Tālr. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretārs

Tālr. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sekretāre (līdz 30.5.2007)

Emese WALTZ

Sekretāre (līdz 16.9.2007)

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 23 94

FINANŠU NODAĻA

Finanšu nodaļas uzdevums ir nodrošināt, lai ombuda birojs atbilstu piemērojamiem ES finanšu noteikumiem, kas paredzēti budžeta resursu ekonomiskas, pietiekamas un atbilstīgas īstenošanas nodrošināšanai. Šie pienākumi izriet no tā, ka Eiropas ombudam ir neatkarīgs budžets. Budžetu sagatavo un izpilda četri finanšu referenti atbildīgā kredītrikotāja, kam deleģētas pilnvaras, uzraudzībā.

Loïc JULIEN

Nodaļas vadītājs

Tālr. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Finanšu referents

Tālr. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Finanšu referente (līdz 16.9.2007)

Véronique VANDAELE

Finanšu referente

Tālr. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Finanšu referents

Tālr. +33 3 88 17 24 03

Emese WALTZ

Finanšu referente (no 17.9.2007)

Tālr. + 33 3 88 16 40 95

KOMUNIKĀCIJU NODAĻA

Komunikāciju nodaļa palīdz ombudam sazināties ar pilsoņiem un informēt par viņu tiesībām, kas izriet no Kopienas tiesībām. Tādējādi tai ir svarīga nozīme attiecību uzlabošanā un uzticības vairošanā starp pilsoņiem, no vienas puses, un Eiropu un tās iestādēm, no otras puses.

Nodaļa ir atbildīga par attiecību uzturēšanu un veicināšanu ar plašsaziņas līdzekļiem, rakstot un gatavojot ombuda publikācijas, uzturot ombuda tīmekļa vietnes, organizējot ombuda informācijas vizītes un pasākumus, kā arī koordinējot sakarus Eiropas ombudu tīklā.

Rosita AGNEW

Nodaļas vadītāja

Tālr. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Tīmekļa izstrādātājs

Tālr. +33 3 88 17 44 10

Raffaella DALLATANA

Sekretāre (no 18.6.2007 līdz 17.11.2007)

Gundi GADESMANN

Preses referente

Tālr. +32 2 284 26 09

Ben HAGARD

Nodaļas vadītājs

Tālr. +33 3 88 17 24 24

Annika ÖSTERBERG

Publikāciju referente

Tālr. +33 3 88 17 49 36

Dace PICOT-STIEBRINA

Komunikāciju referente

Tālr. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Sekretāre

Tālr. +33 3 88 17 24 08

Eiropas ombuds un viņa personāls.

PERSONĀLA SANĀKSMES

Lai nodrošinātu birojā procedūru maksimālu efektivitāti un lietderīgumu, lai garantētu informācijas vienmērīgu apriti personāla vidū un veicinātu profesionālās attīstības iespējas, ombuds regulāri sasauc personāla sanāksmes. Šo sapulču darbā kārtībā ir ombuda sagatavotais pārskats par viņa nesenajiem un turpmākiem pasākumiem, kā arī ziņojumi par tām administratīvajām, juridiskajām un politikas tendencēm, kuras ietekmē iestādi.

Saskaņā ar ombuda stratēģiju personāla profesionālai attīstībai apmeklēt šīs sanāksmes bieži tiek aicināti arī ārējie eksperti. 2007. gadā Strasbūrā ieradās ES Civildienesta tiesas priekšsēdētājs *Paul J. MAHONEY* un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter HUSTINX*, lai ombuda darbiniekus iepazīstinātu ar savu darbu.

ES Civildienesta tiesas priekšsēdētājs *Paul J. MAHONEY* iepazīstina ombuda darbiniekus ar savu darbu. Strasbūra, 2007. gada 30. marts.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs *Peter HUSTINX* iepazīstina ombuda darbiniekus ar savu darbu. Strasbūra, 2007. gada 7. decembris.

D LĒMUMU RĀDĪTĀJS

1 PĒC LIETAS NUMURA

2003

OI/3/2003/JMA.....	89
--------------------	----

2004

1782/2004/OV	66
2468/2004/OV	68
2577/2004/OV	64
2725/2004/(PB)ID	51
2825/2004/OV	67
3278/2004/ELB	83
3346/2004/ELB	77
3660/2004/PB.....	52

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM	84
0452/2005/BU	68
1475/2005/(IP)GG	80
1476/2005/(BB)GG.....	80
1617/2005/(BB)JF	82
1693/2005/PB.....	69
1844/2005/GG	70
1858/2005/BB.....	65
1859/2005/BB.....	65
2350/2005/GG	79
2370/2005/OV	59
2776/2005/ID	84
3008/2005/OV	71
3114/2005/MHZ.....	77
3193/2005/TN.....	72
3269/2005/TN.....	84
3323/2005/WP	53
3386/2005/WP	60
3453/2005/GG	88
3693/2005/ID	72

2006

0183/2006/MF	85
0943/2006/MHZ.....	54
0948/2006/BU	57
0962/2006/OV	73
1103/2006/BU	86
1126/2006/SAB.....	60
1166/2006/WP	54
1779/2006/MHZ.....	58
1807/2006/MHZ.....	79
2280/2006/MF	55
2403/2006/(WP)BEH	56
2633/2006/WP	61
2740/2006/TN.....	56
3495/2006/GG	62
3543/2006/FOR	74
3697/2006/PB.....	75

2007

0446/2007/WP	75
0471/2007/VIK	63
0668/2007/MHZ.....	76
1471/2007/(CC)RT	63
Q1/2007/ELB	91

2

PĒC TEMATA

Minēto lietu lappušu numuri ir doti D1 pielikumā.

Pilsoņu tiesības

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Konkurences politika

0943/2006/MHZ

Līgumi

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Izglītība, profesionālā apmācība un jaunatne

2280/2006/MF

Vide

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Personu un pakalpojumu brīva kustība

3543/2006/FOR

Iestāžu iekšējie noteikumi

2468/2004/OV

Dažādi

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Policijas un tiesu iestāžu sadarbība

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Publiska piekļuve

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Veselības aizsardzība

2370/2005/OV

Sociālā politika

Q1/2007/ELB

Personāls***Darbā pieņemšana***

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Citi jautājumi

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Transports

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3 PĒC VARBŪTĒJO PĀRVALDĪBĀ PIEĻAUTO KĻŪDU VEIDA

Minēto lietu lappušu numuri ir doti D1 pielikumā.

Novēršama kavēšanās

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Aizstāvība

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Diskriminācija

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Kļūda 226. panta procedūrā

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Informācijas trūkums vai atteikums

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Juridiska kļūda

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Procesuālās kļūdas

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Nepamatots lēmums

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Pārredzamības trūkums

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Negodīga attieksme

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Citas pārvaldībā pieļautas kļūdas

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 IEVĒROJAMĀKĀS LIETAS

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Lēmumu kopsavilkums lietās, kuru norādes ir treknrakstā, ir ietverts šī ziņojuma 3. nodaļā. Lappušu numuri šīm lietām ir doti D1 pielikumā. Kopsavilkums lietai 2580/2006/TN ir pieejams šī ziņojuma 2.2. sadaļā, bet 2.3. sadaļā ir ietverts kopsavilkums lietai 630/2007/WP.

5 VISU TO LIETU SARAKSTS, KURAS 2007. GADĀ SLĒGTAS AR AIZRĀDĪJUMU

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Lēmumu kopsavilkums lietās, kuru norādes ir treknrakstā, ir ietverts šī ziņojuma 3.4. sadaļā. Lappušu numuri šīm lietām ir doti D1 pielikumā. Visu iepriekšminēto lietu lēmumu pilni teksti ir pieejami ombuda tīmekļa vietnē: <http://www.ombudsman.europa.eu>

KĀ SAZINĀTIES AR EIROPAS OMBUDU

PA PASTU

Eiropas ombuds
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Francija

PA TĀLRUNI

+33 3 88 17 23 13

PA FAKSU

+33 3 88 17 90 62

PA E-PASTU

eo@ombudsman.europa.eu

TĪMEKĻA VIETNE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**EIROPAS OMBUDS IZMEKLĒ SŪDZĪBAS PAR KĻŪDĀM PĀRVALDĪBĀ,
KO PIEĻĀVUŠAS EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS.**

www.ombudsman.europa.eu